

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 2.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς κατὰ πάντα πολλοῦ λόγου ἀξίας, προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δήμων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφ. Α'.

Χαρακτηρισμός τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ προικοδοτήσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 1.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ὅρισμοι τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδόμητα, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐθνικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν προικοδότησιν Ἕλληνες,

1. Πᾶς Ἕλλην αὐτόχθον, ὅστις καταγράφῃ εἰς δῆμόν τινα ἢ θέλῃ καταγραφῇ ἕως οὗ ἐπεξεργασθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος, ὅστις διατάσσεται εἰς τὸ ἄρθρον 7.

2. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις λαβὼν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ καταγραφὴ ἤδη εἰς δῆμόν τινα ἢ ἀποκατασταθεὶς καταγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

3. Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς ἤπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἑπικράτειαν, λαβοῦσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγραφῇ εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιούτων Ἑλλήνων εἶναι ἄγαμοι, τότε μόνον ἔχουσι δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδόμημα, ὅταν νομφευσθῶν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας.

4. Πᾶς ξένος, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾖ, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήτῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, κατοικεῖ ἤδη εἰς αὐτήν, καὶ ἡ ἐγγενεν ἢ γενῇ εἰς τὸ ἐξῆς μέρος δήμου τινός, ἕως οὗ καταστρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος· πρὸς τοῦτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπρέτησαν ἐν δικαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἐλληνικὰς σημαίαι, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγραφῶσιν εἰς δῆμον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τώρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν· καὶ ἐπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς καμμία ἐξαιρέσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα

οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελειμάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. προικοδότησις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μίᾳ καὶ μόνῃ εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν κατηγοριῶν:

α'. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας·

β'. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ'. Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικά, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὅρισμοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας.

δ'. Τὰ πατρός τε καὶ μητρός ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἡ παρχλαβὴ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ προικοδότησις συνίσταται ὅχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, οἷον μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμπελώνας, φυτευμένας με ἐλαίας συκαμινέας καὶ ἄλλα ὁμοειδῆ ἀκίνητα γαίας κτλ. ἐξαιροῦνται ὅμως:

α'. Ὅλα τὰ κτήματα, ὅσα εἶναι πενταετῶς ἢ καὶ ἐπένευνα ἐργασιμὰ.

β'. Οἱ ἐλαῖνες, καὶ τὰ ἄλλα συκαμινέων καὶ ἄλλων ὁπωροφόρων δένδρων.

γ'. Ὅλα τὰ δάση καὶ οἱ δρυμῶνες.

δ'. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατῶνται πρὸς προικισμόν τοῦ Βασιλείου ὁστέματος.

ε'. Πᾶν ἄλλο κτῆμα, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει καταλλήλον νὰ κρατῇ.

Κεφ. Β'.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδότησις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἐκαστος ἀρχηγέτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος, θέλει λάβει πίστωσιν 2000 δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμμάτια, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμβῶν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἄν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, ἐν ἐνόματι τοῦ ὁποίου ἐγίνει ἡ πίστωσις, ἀποθάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τότε ἡ πίστωσις μεταβιβάζεται εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταττόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστωσις αὕτη πύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθρ. 29.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς δήμους θέλουσι καταστρωθῇ ὁμοιομόρφως κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδότησιν· τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία με ἐξοδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραπέμψει εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἑπάρχους καὶ δήμους ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συνεννοούμενων με

Άρθρον 8.

Τὰ βιβλία ὅσα χρεωστοῦν οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι ναυκρατῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 185 καὶ 106 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογῶν, θελοῦν τὰ κρατεῖ οἱ πταισματοδίκαι συμμορφούμενοι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ μνημονευθέντος Νόμου.

Άρθρον 9.

Αἱ περὶ καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκθέσεις περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τοῖς ἄρθροις 108 καὶ 109 §. 1 τοῦ προαναφερθέντος Νόμου θέλουν κατὰ τριμηνίαν συντάττεσθαι παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ ἀποστέλλεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους Εἰσαγγελεῖς.

Άρθρον 10.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 11.

Διατάσσεται ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, συνάμα μετὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου. (3 Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, Εἴλεκ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρώσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἐξαίρεσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ Εἰρηνοδικεῖα, κατὰ τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου. 1834 Διάταγμα, μένουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ὅτι δὲν διωρίσθησαν ἀκόμη παρ' αὐτοῖς οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐν περιπτώσει ἐξαίρεσεως ἢ κωλύσεως θέλουν διέπει τὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔργα, συμφώνως μετὰ τὰ ἐν τῇ νῆα τοῦ Βασιλείου νομοθεσίᾳ ὠρισμένα, ἀκούσαντες τὴν πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑξῆς:

Άρθρον 1.

Αἱ διατάξεις αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσιν, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν, διατηροῦνται μεχρισίου τοῦ Εἰρηνοδικεῖα διοργανισθῶσιν ὀριστικῶς ἐπομένως θέλουν ἀναπληροῦν τὴν θέσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως αὐτοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε οἱ Δημογέροντες, ἢ οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Δημαρχικοὶ Πάρεδροι. οἵτινες διωρίσθησαν ἢ θέλουν διορισθῇ ἀντὶ τῶν Δημογερόντων.

Άρθρον 2.

Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν περὶ ἐξαίρεσεως Εἰρηνοδίκου τινος, καὶ παραπομπῆς ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν νέων Δικονομιῶν Πολιτικῆς τε καὶ Ποινικῆς.

Άρθρον 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται, συνάμα μετὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τοῦ καὶ διὰ τῆς Βασιλ. Ἐφημερίδος γνωστοποιηθησομένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, Εἴλεκ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Νομαρχίαν Μεσσηνίας πραγμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ευχαρίσωμεν καὶ ἐφοδιάσωμεν τὸν ἑκτακτὸν Μας ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσσηνίαν μετὰ τὴν πληρεπῆ-
την ἐνέργειαν τοῦ ἐκτελέσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ, καὶ διὰ νὰ καθιστήσωμεν ἀπλήν καὶ οὐχὶ συμπεπλεγμένην τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον συγχρόνως μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν νομαρχιακῶν ἐργασιῶν μέχρι νεωτέρας διατάξεως.

Παύμεν κατὰ συνέπειαν τὸν Νομάρχην μας Χριστίδην ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας ἐπιφυλαττόμενοι νὰ τὸν διορίσωμεν ἐπομένως εἰς νέαν τινὰ ὑπηρεσίαν.

Περιμένομεν περὶ τούτου τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἢ δὲ μισθοδοσίᾳ τοῦ Χριστίδου θελεῖ ἐξακολουθεῖ νὰ τοῦ πληρώνεται τακτικῶς μέχρις ἐκδόσεως δευτέρας ἀποφάσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅθεν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ συνέπειαν, νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Βαλτινὸν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ αὐτὸν εἰς τὰ νομαρχιακὰ καθήκοντα τῆς Μεσσηνίας νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τούτου διὰ τῆς Κυβερν. Ἐφημερίδος, καὶ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ταχύτατα ὅλων τούτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, Εἴλεκ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ἀσυνήθιστον βάρος διὰ τὸν προικοδοτούμενον, διότι ἄχρι τοῦδε τὰ δέκατα ἐνοικιάζοντο παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὰς κοινότητας, τοὺς φορολογουμένους, ἢ εἰς κερδοσκόπους ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ λοιποὶ δημόσιοι φόροι καὶ τώρα πληρόνται εἰς χρήματα.

γ'. Τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν φέρεται μὲν εἰς 36 ἔτη δρ. 4320, ἐν ᾧ ἡ προικοδοτικὴ πίστις ἢ μᾶλλον ἡ τιμὴ τῆς παραχωρήσεως τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων δὲν συνίσταται εἰμὴ εἰς δραχ. 2000· ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολλὰ φυσικόν, διότι εἰς τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμπεριλαμβάνονται οἱ τόκοι τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, τούτεστι τὰ 5 τοῖς ἑκατὸν.

Καθυπὸ δὲν ἀναβαίνει τὸ χρεώλυτρον πρὸς 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς 36 ἔτη εἰμὴ 720 δραχμαί, οἱ δὲ τόκοι πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν φέρουσι τὰς λοιπὰς δραχ. 3600· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς συμπλήρωσιν τῶν 2000 δραχ. τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως λείπουν εἰσέτι δρ. 1200 τὸ ποσὸν τῶν τόκων ἀναβαίνει εἰς μόνας δρ. 2320, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσι βεβαίως κατὰ δίκαιον λόγον εἰς τὸ δημόσιον. Αὐτὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρεώλυτρον δὲν εἶναι νέος, ἀλλ' ἀναγνωρισμένος μαθηματικῶς ὡς ὀρθὸς εἰς ὅλον τὸν περῶσι-σμένον κόσμον· τὰ περὶ χρεωλύσεως σχέδια τῶν περισσοτέρων χρεῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, αἱ πιστωτικαὶ ἐταιρίαι καὶ λοιπὰ πιστωτικὰ καταστήματα θεμελιούνται εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν. Αὐτὸς γίνεται πλέον εὐκατάληπτος ἐκ τοῦ ἐφεξῆς κοινῶς παραδείγματος. Δανεῖζει τις κεφάλαιον δρ. 100 πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν τόκον καὶ 1 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος· χρεωστὴ λοιπὸν νὰ πληρὸνῃ 36 ἔτη 6 τοῖς ἑκατὸν διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους, τὸ ὅποιον φέρεται ἐπίσης δραχ. 210. Ὅστις λοιπὸν ἐπὶ τόσῳ καθαρῷ ὑπολογισμῷ διίσχυρίζεται εἰσέτι, ὅτι τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς μὲ τὸν τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὅτι ἀγορᾶ τὴν ἀληθῆ εἰσοὶν τῶν χρεωλυσίων. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ δημόσιον δὲν ἀπολαμβάνει διὰ τοῦ χρεώλυτρον εἰμὴ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀνήκει νομίμως εἰς αὐτὸ, διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν προικοδοτούμενον τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν ταύτην ἀποδίδων εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ προικοδοτήματος (ἄρθ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

δ'. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδοτήσιν προσδιορισμένων γαιῶν καὶ κτημάτων καλλιεργεῖται ἤδη ἢ ὑπόκειται εἰς ἐπικαρπίαν (*) δι' αὐτὰ πληρόνεται ὡς γνωστὸν 25 τοῖς ἑκατὸν ὡς

ἐγκτητικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐκτὸς τοῦ διὰ δένδρα φόρου, καὶ τοῦτο φέρει, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β'. ὑπολογισμὸν 40 στρεμμάτων καὶ 400 δρ. ἐτησίον εἰσοδήματος, δραχμὰς 100 κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ τωρινοὶ καλλιεργηταὶ ἢ ἐπικαρπῶται δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰς ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεως τῶν (ἄρθ. 11 καὶ 19 τοῦ νόμου), καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀλικὴ πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμὴ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δρ. δὲν ἀέρει εἰμὴ δρ. 180, ἐξάγεται ὅτι, ἀφαιρουμένου τοῦ δεκάτου (100 δρ.), δὲν μένουσιν ὡς χρεώλυτρον εἰμὴ 80 δρ. τούτεστι 4 τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ 6 τοῖς ἑκατὸν.

Ἄν λοιπὸν τεθῇ μέτριος μέσος ὁρος τῆς τιμῆς, καὶ ληρθοῦν ὑπ' ὅψιν τὰ ὑπὸ στοιχ. β'. ἤδη ἐκτεθέντα, εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ εὐρώμεν ὅτι τὸ ἄχρι τοῦδε πληρονομήνον δέκατον ἀρκεῖ διὰ νὰ σκεπᾶσθαι αὐτὸ μόνον τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον πληρωμῆς. Τὴν ὠρέλειαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ τις, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δίδονται τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα σχεδὸν δωρεάν.

Τοιαύτη ὠφελεια προσγίνεται καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας εἰς προικοδοτήσιν γαίας ἀκαλλιεργήτους καὶ ἐρήμους, ἐπειδὴ εἶναι ἐπόμενον ὅτι διὰ τὰς 2000 δρ. θέλει λάβει μεγαλύτεραν ἐκτασιν γῆς παρὰ τὰ 40 στρέμματα, τὰ ὅποια ὑπελογίσθησαν ὡς μέσος ὁρος.

ε'. Θετέον ὅτι ἡ ὑπὸ τὰ στοιχ. β. καὶ δ. ὡς παραδείγματα τεθέντες ὑπολογισμοὶ ἐπιδέχονται τροπολογίας, καὶ ὅτι διὰ τὴν προικοδοτικὴν πίστιν δρ. 2000 δὲν δύναται νὰ λάβῃ τις 40 στρέμματα, ἀλλ' ὀλιγωτέραν ἐκτασιν, δὲν ἐξάγεται ἐκ τούτου εἰμὴ ὅτι αἱ γαίαι εἶναι εἰς ἐπωφελεῖ τρέχουσαν τιμὴν, καὶ τότε ὠρελεῖται ὁ προικοδοτούμενος, διότι ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος τῷ ἐπιτρέπει νὰ τὰς πωλήσῃ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς ὅποιον θέλει.

στ'. Ἄν καὶ ἡ ἐτησίαν πληρωμὴ 9 τοῖς ἑκατὸν, ἐπόμενως 180 δρ., ἀρχεῖται κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἐν ἔτος μετὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ κτήματος, ἀδιαφόρως ὅποια ἡ κατάστασις αὐτοῦ, τούτεστιν ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι, ἂν καὶ ἡ πληρωμὴ αὕτη πρέπῃ ν' ἀποδοθῇ ἀδιαφόρως ἂν τὸ κτήμα εὐερίνῃ ἀκαλλιεργήτον, ἢ ἂν τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ ἐξ αἰτίας ἀποτυχίας, ἢ στοιχειώδους βλάβης κτηνότησε δυσανάλογον ὡς πρὸς τὸν φόρον, ἢ ἴσως δὲν ἐπαρκῇ οὔτε διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ προικοδοτούμενος δὲν ὑποτέρει κυρίως κάμμιαν ζημίαν, ἐπειδὴ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(*) Ἡ διαδοθεῖσα ἰδέα ὅτι ὁ καλλιεργῶν ἐπὶ τὸ παρὸν γαίας ἐθνικὰς δὲν θέλει ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ἐλεύθερον νὰ καλλιεργῇ περισσότερας παρὰ τὰς παραχωρουμένας εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως, εἶναι ὅλως λανθασμένη καὶ ἀνίσχυρος νὰ διεγείρῃ ὑπόνοιαν.

α'. Τὸ ἄρθρον 11 § γ'. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου λέγει ῥητῶς· «ὅσοι ἕκαμαν ἀμπελοφυτείας ἢ μεγαλύτερας δένδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμῆσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ τὸ κρατήσωσιν ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόντες τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους» διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου προλαμβάνεται πᾶσι ἐπιζημίος ἀποβολή.

β'. Ἄν τις ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργῇ μέγα μέρος ἐθνικῶν γαιῶν, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἑλλειψίς πληθυσμοῦ ἀνθρώπων εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνα· καὶ ἐπομένως ὅτι ὁ προικοδοτούμενος διὰ τὴν πίστωσίν του τῶν 2000 δραχ. θὰ λάβῃ καὶ μεγαλύτερον μέρος γαιῶν, αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ᾖναι ἴσαι μὲ ὅσας ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργεῖ.

γ'. Ἡ πείρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀφθονία τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς πηγάζει περισσότερον ἀπὸ τὴν κατάλληλον καλλιεργεῖαν παρὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐκτασιν τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν· ὅθεν ἂν ὁ προικοδοτούμενος καλλιεργῇ καταλλήλως τὸ προικοδοτήμα του, θ' ἀπολαύσῃ βεβαίως ἀπὸ 40 στρέμματα περισσότερα προϊόντα παρὰ ἀπὸ 80 κακῶς καλλιεργημέναι· ἀλλὰ κατάλληλος καλλιεργεῖα δύναται τότε μόνον νὰ γενῇ ὅταν ὁ καλλιεργῶν ᾖ ἐλεύθερος καὶ τέλειος ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, κ' ἐπομένως θ' ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του σώους καὶ τὴν βεβαιότητα ταύτην δίδει εἰς αὐτὸν ὁ Νόμος τῆς προικοδοτήσεως.

δ'. Καθ' ὑπολογισμὸν πολλὰ ἀκριβῆ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἀναγκαιοῦσιν ὡς προικοδοτήματα τὰ 2/3. Συμφέρει λοιπὸν εἰς τὸ κράτος, ὥστε νὰ καλλιεργῇται καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1/3 μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ἔως τὴν σήμερον. Ἐκ τούτου ἐπεταὶ ὅτι ἂν ὁ προικοδοτούμενος δὲν ἔλαβεν ὡς προικοδοτήμα ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ καλλιεργουμένας γαίας, νὰ δύναται νὰ καλλιεργῇ καὶ τὰς περισσευούσας λοιπὰς (ἂν θίλῃ) μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργούσε καὶ μέχρι τοῦδε.

Άρθρον 8.

Ἄν ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν· εἰς δὲ τὰς δύο ἐτέρας περιπτώσεις (B. Γ.) διδοται ἡ ἀδελφότης πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ ἐπόμενα.

Άρθρον 9.

Ὅταν γυνὴ ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χειρουργός, εἰλεῖ νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ ποῖον ἐνδεχεται νὰ διαμένῃ ἐτι ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἄν δὲ παραμελήσῃ τὸ χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν ἐν τῷ ἀρθρ. 302 τοῦ Κώδικος ποινὴν.

Άρθρον 10.

Ἀποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἥτις πρέπει νὰ γίνηται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριάκοντα δὲ τὸν χειμῶνα, (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἄν ὅμως ἤδη ἀναφανῇ ἡ σήψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

Άρθρον 11.

Ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ἀρθρον 10, ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἷτια ὑπάρχωσι γνωστά, ἢ διατομὴ (άνοιγμα) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀρθρα 302 καὶ 646 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 12.

Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τόπον, ὁ νεκροσκόπος ἐγγράφει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιστασιακοὺς αὐτὸν ἐνταφιαστικὸν (ἐγγραφοῦν) συντεταγμένον κατὰ τὰς περιεχόμενων εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχεδίων καὶ πρὸς τὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἱατροῦ ὅστις ἐθεράπευε τὸν νεκρὸν ἐπιθεωρεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παραπέμπεται εἰς τὸν ἱερέα.

Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἀδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπίαν.

Άρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ ταφὴ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφίασε, πρὶν νὰ λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, κολάζεται διὰ ζημίας ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 646, 647 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 14.

Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ ἀπλῶς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλα τὰ πρέπει περὶ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμελείας καὶ μάλιστα περὶ τῆς ταφῆς· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοῦ νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

Άρθρον 15.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπ' ὁμοψυχίας τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

Άρθρον 16.

Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῖ τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἱατρός ἢ χειρουργός τοῦ καταστήματος.

Άρθρον 17.

Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἑκάστον μῆνα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποβιώσεων γινόμενον κατὰ τὸ δι-

αλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

Άρθρον 18.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλέον παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἀδειαν παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς· ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· ἐξ ἐναντίας ὅμως ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθῃ, καὶ ἐν κενῶ ἀρρώστιας ὁ πλησιέστατος νεκροσκόπος ἢ ἄνθρωπός τις ἄλλος ὠρμισμένος εἰς τοῦτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 19.

Ὁ μισθὸς τοῦ νεκροσκόπου δὲν θέλει ὑπερβῇ ἡμίσειαν ὡς μίαν Δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ ἐν τέταρτον ὡς ἡμισυ Δραχ. διὰ τὰ παιδιά μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν. Γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μετὰ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ· ἀλλ' ὅσάκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πένης, ὁ νεκροσκόπος ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

Άρθρον 20.

Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἱατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκοποὺς, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Άρθρον 21.

Ὁ παραμελὼν ἢ προδιδὼς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς χρέη νεκροσκόπος ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται δὲ κατὰ τὰ ἀρθρα 302, 480, 487, 488, 646, 647 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 22.

Ὁ νεκροσκόπος ὁμνῶν τὸν χρεωστούμενον ὄρκον ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπαρχοῦ, ὅστις ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸν ἐγγραφοῦν τοῦ διορισμοῦ.

Άρθρον 23.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐκδόσει τῶν νεκροσκοπικῶν ἀνθρώπων, συγχωρεῖται νὰ εἰσέλθῃ αὐτὴ ἐκδοθεὶς καθ' ὅλας τὰς κοινότητας πρὸς τῆς καὶ δευτέρας τάξεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἐμῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1836, διὰ τὸ ὅποιον τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ ἀμέσως ἰδιαίτερα ἀρρετίαν.

Εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἰσχυθῶσιν ἀφ' οὗ θέλουν ἐξαπλωθῇ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν νεκροσκοπίαν ἄτομα. Ὁ Ἐπαρχος προσδιορίζει εἰς πᾶσαν κοινότητα τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ὡς, τελευταίαν δὲ προθεσμίαν δι' ὅλας τοῦ Κράτους τὰς κοινότητας διορίζομεν τὸν δεκεμβρίον τοῦ παρόντος ἔτους· αὕτῃ δὲ δύναται νὰ παραταθῇ μόνον δι' ἐκείνας, ὅπου δὲν εἰσείκοντο τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἡ ἐγκρισις τῆς παρατάσεως πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναφερομένης πρὸς αὐτὴν ἀπολογίας, τὸ πολὺ ἕως πρώτης Ὀκτωβρίου. Ἡ δὲ Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕως 1 Νοεμβρίου τὸ πολὺ τὰ ὀνόματα τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἡ νεκροσκοπία δὲν εἰσάγεται μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Άρθρον 24.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν

1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

θλίων τῶν πτωχευάντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων.

2. Περί τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν, ἀνακοπῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τῆς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συνδιαλλαγῇ καὶ ἀνακοπῇ πρέπει νὰ φανερῶνται τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος ἄλλως, εἶναι ἄκυρος.

3. Περί τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν αὐτοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ.

4. Περί τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, κατὰ τ' ἄρθρα 690 καὶ 691 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπορίου ὑπογραφῆν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικᾶς, κολλυβιστικᾶς, τραπεζιτικᾶς ἢ μεσιτικᾶς, τὸ Ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ Ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν, δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων ὡς αἰκίς ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζιτικῶν ἢ μεσιτικῶν.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐμποροδικείων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλῆσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων, οὐδὲ αἱ καὶ ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγμάτων ἡγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ γραμμάτια ὅμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἕνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενομένα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ρητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως.

1) Περί ὅλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 800 Δραχμῶν.

2) Περί πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὡς αἰκίς οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελον εἰδωποῖν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λαμβάνει δὲ κύρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ 1830 ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχαν εἰσαχθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψηφίσματος συστηθέντος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὑπάρχουσι τινες, αἱ ὁποῖαι ἐμελλον νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας ὅτι ἡ νέα Δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὅτι ὁ νόμος ὁ χορηγῶν εἰς αὐτάς τὴν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀναίρεσιν αἵτησιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσων ταῦτοχρόνως καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος καὶ ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἀποποιεῖται ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, τὰ ὅποια θέλουν ἔχει ἰσχὺν νόμου.

Ἄρθρον 1

Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γενομένης ἐφέσεις εἰς τὸ Ἀνωτάτον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουν εἰσάγεσθαι, ἐὰν αἱ δίκαι, τὰς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπεριώθησαν εἰσέτι, εἰς τὰ ἀρμόδια τῶν Ἐφετῶν Δικαστήρια, καὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας Δικονομίας.

Ἄρθρον 2.

Αἵτησεις πρὸς ἀναίρεσιν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τοιαύτας δίκας, αἵτινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμὸν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δῆμων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἀρχίζουν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθως (Σεϊτάν). καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαχίτσας, ἀπὸ τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἐξακολουθοῦν τὴν ἤδη γενομένην ὁριοθεσίαν

Άρθρον 13.

Οί κατάλογοι οὗτοι στέλλονται ἀπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Ἐπαρχοὺς, οὗτοι δὲ τοὺς διευθύνουσιν ἐνωμένους ὅλους πρὸς τοὺς Νομάρχας. Οἱ δὲ Νομάρχαι πέμπουσιν ἓνα γενικὸν κατάλογον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Άρθρον 14.

Διορίζεται εἰς ἴδιος δημόσιος ἐμβολιαστὴς κατὰ Νομόν.

Άρθρον 15.

Ἐκαστος τούτων τῶν 10 ἐμβολιαστῶν φροντίζει κατὰ χρέος νὰ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον καλὴν δαμαλίδαν, καὶ διὰ νὰ δύνῃται νὰ ἐμβολιάζῃ αὐτὸς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας ἰατροὺς τε καὶ χειρουργοὺς.

Άρθρον 16.

Ὁ ἐμβολιαστὴς τοῦ Νομοῦ κατοικεῖ συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσιν πόλιν τούτου, ὅπου ἐμβολιάζει πάντοτε δημοσίως τοὺς εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποχρεωμένους, ἐκτὸς μόνον ἂν οὗτοι προκρίνωσι νὰ ἐμβολιασθῶσι παρὰ τινος ἄλλου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Άρθρον 17.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του πρὸ 14 τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ἀφοῦ δὲ φθάσῃ, μένει 2—3 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας ἐμβολιάζων ὅλους τοὺς ὀφείλοντας νὰ ἐμβολιασθῶσιν· ἀκολούθως δὲ ὑπάγει κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὰ πλέον κατοικημένα μέρη τῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ ἐκεῖ παρομοίως. Μετὰ παρελεύσιν δὲ 9—10 ἡμερῶν, ἂν τοῦτο φαίνεται ἀδύνατον διὰ τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς διαμονῆς τῶν ἐμβολιασθέντων, μετὰ τῆς 9 καὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, ἐπιθεωρεῖ παντοῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντας καὶ τοῖς δίδει ἀποδείξεις κατὰ τὸν ἐπ' ἀριθ. 1 παρακείμενον τύπον.

Ὁ ἐναντὶς τούτοις πράττων ὑποπίπτει εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινὴν.

Άρθρον 18.

Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται παρόντος τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς εἰς τὰ περὶ τούτου παραγγέλματα ὀριζομένους κανόνας.

Άρθρον 19.

Ὁ ἐμβολιαστὴς κρατεῖ κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Νομόν ἐμβολιασθέντων· εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου χρόνου στέλλει αὐτὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὸν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Άρθρον 20.

Ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει νὰ εὐρίσκεται πάντοτε ἑτοιμος, ὥστε ἂν συμβῇ πούποτε εὐλογίας ἀρρώστια, νὰ ἀπέλθῃ εὐθὺς πρὸς ἐμβολιασμὸν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ὅστις ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰδῆσιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ.

Άρθρον 21.

Τέλος ὁ ἐμβολιαστὴς ἔχει χρέος νὰ στέλλῃ κατ' ἔτος ἓν γενικὸν ὑπόμνημα ὡς σύνοψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, περὶ ἐπιρροῆς αὐτῆς εἰς τὴν τῶν εὐλογιῶν ἀνάφυσιν περὶ ἐπεμβολιασμοῦ, περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῆς δαμαλίδος, καὶ τῶν ἀρμοδιωτάτων τρόπων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης ταύτης, περὶ τῆς συμφοροτάτης ἐμβολιαστικῆς μεθόδου κτλ. πρὸ τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Άρθρον 22.

Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρα-

τείας 1000 Δραχ. κατ' ἔτος. Ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους πρέπει νὰ ζητῇ δύο μόνον δραχμὰς διὰ ἓνα ἐμβολιασμὸν ἂν δὲ ὁ πρῶτος ἐμβολιασμὸς ἀποτύχῃ τότε ἐμβολιάζει ἀμισθὶ διὰ τὴν δεύτερον καὶ τρίτον. Οἱ ἐμβολιαζόμενοι ὀρεῖλουσι χρεῖας δὲ συμπεσούσας, καὶ ἀναγκάζονται διὰ τῆς βίας, ἂν ἐναντιῶνται, νὰ δίδωσιν ὕλην ἀπὸ τὰς φλυκταίνας τῶν διὰ ἐμβολιασμὸν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον ὅστις τοὺς ἐμβολιάσῃ· τοὺς δὲ πτωχοὺς, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἐμβολιάζει ἀμισθὶ ὁ διορισμένος κατὰ τὸν Νομόν ἐμβολιαστὴς.

Άρθρον 23.

Ἐκαστος ἐμβολιαστὴς ὀμνύει πρὸς τὸν Νομάρχην τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τότε λαμβάνει τυπωμένα τινὰ παραγγέλματα.

Άρθρον 24.

Ἐκάστη ὑπηρεσίας παράβασις τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἐπιφέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 636 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινὴν.

Άρθρον 25.

Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ νόμου, εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν καταλόγων τοῦ πληθους τῶν κατοίκων, πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων ἐκείνων, ὅσοι πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνήκουσιν·

Α. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννηθέντα παιδιά, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν γεννήσεων. Εἰς δὲ τὸ μέλλον θέλουσι χρησιμεύσει ἐπὶ τούτῳ οἱ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος διορισθόμενοι κατάλογοι τῶν γεννήσεων καὶ ἀποθνήσκων.

Β. Ὅλα τὰ παιδιά, ὅσα ἐγεννήθησαν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καὶ οὔτε ἐμβολιάσθησαν, οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον (ἐχυσαν). Τοῦτο θέλει εὐρίσκεισθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐμβολιασμὸν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς ἐκάστην κοινότητα ὅλοι οἱ γεωργεῖσθαι ἐρχόμενοι, ἄνδρες, γυναῖκες, καὶ παιδιά ἐξετάζονται ἀκριβῶς ἀπὸ ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ, καὶ διδεδῆται πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν εἰδήσεις περὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι οὔτε ἐμβολιάσθησαν οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον.

Γ. Ὅλα τὰ παιδιά ὅσα ἐμβολιάσθησαν μὲν ἄπαξ ἢ δις, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀποδυνάμειται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποκειμένων στέλλεται περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Δήμαρχον πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν συγκεφαλαιωμένην περίληψιν.

Άρθρον 26.

Ὁ Ἐπαρχος ὀρεῖλει νὰ ἀναγγέλλῃ πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ εἰς τὰ κυριώτατα τῆς χώρας μέρη· τοῦλάχιστον πρὸ 6 ἡμερῶν, καὶ νὰ προσταξῇ ἐπαπειλῶν τὴν 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς ἐμβολιασμὸν, οἵτινες δὲν προκρίνουσι νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀπὸ ἄλλον ἰατροῦ, νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐμβολιάζωνται εἰς τοὺς διορισμένους τόπους ἐν ὧν διατρίβει ἐκεῖ ὁ ἐμβολιαστὴς καὶ νὰ ἐπανέρχωνται πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐμβολιαστοῦ διορισμένας ἡμέρας.

Άρθρον 27.

Ὁ Ἐπαρχος στέλλει τινὰ τῶν ὑπαλλήλων του ἢ ἄλλον ὠρεκισμένον καὶ ἀνεπίληπτον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν.

Ὁ ἀποστελλόμενος δὲ οὗτος κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων, ὅστις περιέχει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐπ' ἀριθ. 2 παρακείμενον τύπον.

τούς φαρμακοποιούς εις τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἱκανὴν ἑκάστος πώλησιν νὰ δύνανται νὰ ἔχωσι καλὰ καὶ πρόσφατα ἱατρικὰ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἡ ἄδεια τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ δοθῇ ἔγγραφος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἱατροχειρουργὸς λαβὼν οὕτω τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν ἱατρικὴν, χειρουργίαν, μαιευτικὴν, ἀρ' οὗ δείξη τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ Νομάρχου τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἑπαρχὸν καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως ἢ κώμης, ὅπου θέλει νὰ διαμείνῃ· ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἱατρικὰ ὁσάκις εὐρίσκεται φαρμακοπωλεῖον ἢ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἢ μίαν ὥραν μακρὰν.

Ἄρθρ. 5.

Μόνον εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ δόκιμον κατὰ πάντας τοὺς τῆς ἱατρικῆς κλάδους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῇ ὀφθαλμικῶν παθῶν θεραπείαν καὶ χειρουργήματα.

Ἄρθρ. 6.

ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐγκριθεὶς χειρουργὸς νὰ ἐκτελῇ τὰ τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς ἀρ' οὗ δείξη εἰς τὰς εἰρημένας Ἀρχὰς τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα· ἱατρικὴν δὲ κυρίως λεγομένην ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτηδεύηται ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐλλείπουσιν ἱατροὶ ὡς μιᾶς ὥρας διάστημα δρόμου, ἢ ὅταν ἀπειτῶσι κατεπείγουσαι ἀνάγκαι. Ἀπαγορεύεται δὲ ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἱατρικὰ, ὅπου εὐρίσκονται φαρμακοποιοὶ ἕως εἰς μιᾶς ὥρας περίμετρον.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ δεδοκιμασμένος πρὸς πράξιν ὀδοντιστής, παρουσιάζων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς, ἔχει ἄδειαν νὰ ἐργάζεται τὴν τέχνην του καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἀρμόδια εἰς διαφόρα τῶν ὀδόντων πάθη ἱατρικὰ, ἀπεχόμενος κατὰ χρεὼς τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ δόκιμος κτηνιατρός, παρουσιάζων εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς τὸ δίπλωμα καὶ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Νομάρχου, δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ πωλῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσηλευομένων ζώων ἱατρικὰ, ἀποφεύγων ὁμοίως τὸ νὰ ἱατρεύῃ καὶ νὰ χειρουργῇ ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἐγκριτὸς φαρμακοποιός, ὅστις ἔδειξε τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀνγκιούσας Ἀρχὰς τοῦ τόπου, ὅπου διατάχθη νὰ κατασταθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ καὶ νὰ κρατῇ ἐκεῖ φαρμακοπωλεῖον προσέχων νὰ τὸ διατηρῇ πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, φυλάττων αὐστηρῶς τὴν φαρμακοποιίαν καὶ τὴν διοριθεῖσαν διατίμησιν τῶν ἱατρικῶν καὶ ἄλλους ἱατρικοὺς κανόνας, ἔχων ἔτοιμα, εἰς ἱκανὴν ποσότητα καὶ καλῆς ποιότητος, τὰ ἀναγκαῖα ἱατρικὰ, πρᾶσκευάζων πιστῶς τὰ παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταττόμενα ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρουργοῦ, ὁσάκις κατεπείγει προφανὴς ἀνάγκη ἢ λείπει ἱατρός εἰς μιᾶς ὥρας δρόμον εἰς τὰ πέριξ (κύκλωθεν), ἀποπέμπων τὰς ἱατρικὰς συνταγὰς, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ὑπογραμμένον ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ ἐγκρίτου ὄνομα, διατηρῶν εἰς ἰδιαιτέρα δοχεῖα καὶ χωριστὰς θέσεις τὰ δηλητήρια, ἀκολουθῶν εἰς τὴν πώλησιν καὶ παράδοσιν τὰ εἰς τὸ περὶ φαρμάκων διάταγμα διαταττόμενα, μὴ κάμνων κατὰ μέρος συμφωνίας μὲ τοὺς ἱατροὺς ἐπὶ ζήτησιν ἄλλων φαρμακοποιῶν, τέλος μὴ ἀναδεχόμενός ποτε οὔτε ἱατροῦ, οὔτε χειρουργοῦ ἔργα.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλῶνται εἰς χεῖρας, δηλ. ἀδιατάκτως, ἄλλα παρὰ τὰ ἀπλὰ καὶ ὡς ἀβλαβῇ κοινῶς θεωρούμενα ἱατρικὰ.

Ἄρθρ. 10.

Ἀφοῦ δείξουσιν τὰ ῥηθέντα ἔγγραφα αὐτῶν εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς, αἱ μαιεύτριαι συγχωροῦνται νὰ μαιεύωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου διατάχθησαν ἐπὶ τούτου· ἀλλ' ὁσάκις ἡ χειρουργὸς χρειάζεται ἡ βρεπολαβίδος (forceps) χρῆσις, ἡ ἀναστροφή ἄκρων (version), καὶ ἐν γένει ὅταν ὁ τόκος δὲν προχωρῇ φυσικῶς, ὀφείλουσι νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως ἱατρὸν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὗτος, χειρουργὸν εἰς βοήθειαν. ἔχουσιν ὁμοίως χρεὼς νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς (τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Δημαρχίαν) ὅλα τὰ γεννώμενα νόθα, ἀπεχόμενα τῆς ἱατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τέλος δὲν ἀρμόζει νὰ ἔχωσιν ἄλλο παρὰ τὴν μαιευτικὴν ἔργον.

Ἄρθρ. 11.

Ἱατροὶ, χειρουργοί, ὀδοντισταί, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ἁλλογενεῖς ἢ παρὰτρίτοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τῆς ἰδίας τέχνης εἰς κανένα δῆμον εἰμὴ ἐὰν δείξωσι τὸ τοῦ ἱατροσυνεδρίου δίπλωμα εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, καὶ λάβωσι παρὰ τούτου γενικὴν δι' ὅλον τὸν Νομὸν ἄδειαν· δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις διαταχθέντα, καὶ παρουσιάζουσιν μάλιστα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἑπαρχὸν καὶ Δημογέροντας καὶ τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικὰ, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παράβατης τῶν περιεχομένων τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῆς παρὰ τῶν νόμων ἐπιβιλλομένης ποινῆς, κολάζεται, ἐν περιπτώσει (ἐκ νόμου) καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ πταίσμα διὰ τῆς προσκαίρου ἢ καὶ παντοτεινῆς τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καταπαύσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἰνασθῇ δὲ εἰς τὸν ἑμμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμμάτων τὸ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκδῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεῖα

Ὁ Κομης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 9.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μισθοδοσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἑμμέτερου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1

Θέλουσι λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1834 Διατάγματος ἐξετάζοντες Ἱατροσύνεδροι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπαγγέλλωνται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικήν, κτηνιατρικήν, φαρμακοποιίαν καὶ μαιευτικήν.

Διατάγματος από 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834 εις τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὡς σημεῖον ὅτι ἀναγνωρίζομεν τὰς ἐπὶ τὴν ἀπειλευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις των, ἀντὶ τῆς ἀγαθῆς σχῆμα νομίσματος θέλει λάβει τὸ σχῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, περιστεμμένου μὲ στέφανον δάφνης.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σταυρὸς τῶν ἀξιωματικῶν θέλει εἶσθαι ἀργυροῦς, τῶν ὑπαξιωματικῶν χαλκοῦς, τῶν δὲ στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν σιδηροῦς.

Εἰς τὸ ἐν μέρος τοῦ σταυροῦ θέλουν ἐγχαραχθῇ αἱ λέξεις:

«Ὁθων Ἀ'. Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.»

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο

«Τοῖς ἡρωϊκοῖς προμάχοις τῆς πατρίδος.»

Θέλει δὲ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, κρεμᾶμενος ἀπὸ ταινίαν κυανήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διανομὴ τοῦ σταυροῦ τούτου, τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα καὶ τιμὰς, καὶ ἡ ἀφαίρεσις του κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἀριστεῖον θέλει κατασκευασθῇ τάχιστα κατὰ τὸ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον σχῆμα, καὶ θέλει διανεμηθῇ ἀνυπερθέτως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπὶ ἀμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου ἅμα τελεωμένη ἢ τελετηρῶς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειᾶς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ὁργανικὸν Διάταγμα περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν Ἡμέτερον Θρόνον ἀπὸ ἀνδρᾶς ἐξόχους, καὶ νὰ κάμωμεν χρησίμους εἰς τὸ Κράτος τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν των, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἐνταυτῷ εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπηκόους νέον δαῖγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης Ἡμῶν, μετὰ τὴν γνωμοδό-

την τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν τὴν σύστασιν Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Κεφ. Α'.

Σχηματισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 1.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀνωτάτη συμβουλευτικὴ Ἀρχή, ἐντὸς τῆς ὁποίας καὶ μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς συζητεῖ τὰς σπουδαιότερας εἰς τοὺς §. 29-46 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐμπεριεχομένας ὑποθέσεις τοῦ Κράτους.

§. 2.

Τὸ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀνωτάτη ἀποφασίζουσα Ἀρχή ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἰδίως εἰς τοὺς §. 47-52.

§. 3.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν.

§. 4.

Ἡ βαθμολογία τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν διπλωμάτων των τῆς ἡμερομηνίας οὗτης τῆς αὐτῆς ἀποφασίζει περὶ τῆς βαθμολογίας ἢ ἡλικίας, ἂν δὲν τὴν προσδιορίζῃ ῥητῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται τὰ διπλώματα μόνον, ὅσα ὑπογραφῶσιν ἀφ' Ἡμῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ παρόντος ὁργανικοῦ Διατάγματος, ἢ μετ' αὐτό.

§. 5.

Ὁ Βασιλεὺς θέλει διορίζει καὶ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἐκτακτὰς ὑπηρεσίας ἀκολουθοῦντας κατὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους, ἂν τὸ δίπλωμά των δὲν εἴη προηγουμένως ἐκτελεσθέν. Ὁ ἀριθμὸς τούτων, Συγχύως ἀφ' Ἡμῶν, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀμεσῶς ὑπὸς εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 6.

Οἱ ὑπαρχηματεῖς τῆς Ἐπικρατείας συνεδριάζουν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ παρὸν ὁργανικὸν Διάταγμα §. 63 ἰδίως προσδιοριζομένης περιστάσεως. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ §. 3 περιεχόμενον ἀριθμὸν ἐδρεύουσι δὲ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν, ὅθεν δύνανται εὐκόλως νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὅλην τὴν συνέλευσιν.

§. 7.

Ἐκτὸς τούτου δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ εἰς ἐκτακτὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια ἢ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως.

§. 8.

Ἀνὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν θέλομεν διορίζει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἓνα Πρόεδρον καὶ ἓνα ἢ περισσοτέρους Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου. Οἱ αὐτοὶ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας κατὰ πολλὰς ἀλλεπαλλήλους περιόδους ὁμοίως ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τὰς δοκούσας ἀναγκάς ἀλλαγὰς αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς περιόδου.

§. 9.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δίδονται προσέτι εἰς Γενικὸς Γραμματεῖς, ἀριθμὸς Εἰσηγητῶν ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνον τοὺς ἑξ, καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι κατώτεροι ὑπάλληλοι.

§. 10.

Τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς διορίζει ὁ Βασιλεὺς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1835

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Ἰουνίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι ἡ Α. Μ. ἀναλαμβάνει
τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες!

Ὅτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μεγαλοψύχων μεσιτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας σας, καὶ κατ'ἰδίαν ὑμῶν ἐλευθέραν ἐκλογὴν προσεκλήθη ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, κατέλιπον γονεῖς καὶ πατρίδα, κατέλιπον πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλές, καὶ προτρεπόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων Μου, ἔσπευσα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀφιερῶσω εἰς ὑμᾶς τὰς δυνάμεις, τὰς φροντίδας, τὴν πλήρη ἀγάπην Μου. Μ' ἐδέχθητε μὲ ἀγαλλίασιν· μὲ ἀγάπην ἀνταμείψατε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην Μου. Σὰς παρήγγειλα ὁμόνοιαν· καὶ εἰς ταύτην τὴν παραγγελίαν Μου πάντες ὑπήκουσαν. Ἡ ἀναρχία συνετρίβη· ἀθέμιτα ἐπιχειρήματα ὀλίγων τινῶν διεσκεδάσθησαν χωρὶς ν' ἀφήσουν οὐδὲ ἔχνη· ἡσυχία καὶ εὐταξία διεχύθη ἐπὶ τῆς ὥραίας ἡμῶν γῆς· αἱ οἰκογένειαι σας, ἡ ἰδιοκτησία σας ἤρξαν τὴν ἀπὸ πολλοῦ στερουμένην ὑπεράσπισιν.

ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θρόνου ἐπανεζήθη ἑκτοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν σας· ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια αἱ οἰκίαι σας· συνεδέθησαν μὲ σφικτοτέρους δεσμούς αἱ κοινότητες· κατεστάθησαν τὰ δικαστήρια· ἐσυστήθησαν διάφορα καταστήματα· ἐσυντάχθησαν διάφοροι θεσμοθεσίαι· ἐτέθησαν αἱ βάσεις πολλῶν καλῶν ἐθεραπεύσαν πολλὰι πληγαί. Χάρις εἰς ἐπαγρυπνοῦσαν Θεῖαν πρόνοιαν· χάρις εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐξηκολούθησαν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν καὶ βοήθειάν των· τιμὴ εἰς τὸ εὐγενὲς ὑμῶν φρόνημα, τὸ ὅπῃον μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἐδέχετο τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες! Μ' ὅλας τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ χάρις τοῦ Ὑψίστου ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μένουν εἰσέτι ἀνοικταὶ

πολυπληθεῖς πληγαὶ τῶν παρελθόντων χρόνων· μ' ὅλας τὰς μεγάλας προσόδους, τὰς ὁποίας ἡ πατρίς ἔκαμεν, ἔχει αὕτη εἰσέτι χρεὴν ἀπείρων βελτιώσεων, ἀκρας ἐπιμελείας, ὑπομονῆς εἰς πολυεπεὶς στερήσεις, συντονωτάτης σπουδῆς, ἕως οὗ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔχνη τῶν ἀπείρων δυστυχιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τοσούτων αἰώνων διάστημα κατεργάσθησαν μὲ ἀπαραδειγματίστον καταστροφὴν τὴν ὥραίαν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! Γνωρίζω τὰ παθήματά σας, τὰς ἀνάγκας σας, τὰς εὐχάς σας· γνωρίζω τὰς ἀπαραδειγματίστους θυσίας, ὅσας ἐπροσφερέτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος· τὴν μεγαλοψυχίαν σας, τὴν ἡρωϊκὴν σας ἀνδρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθητε· τὴν τὴν δόξαν τῶν ἀθανάτων προγόνων σας· τὴν ἰδίαν ὑμῶν δόξαν· γνωρίζω ὀλόκληρον τὴν ἑκτασιν τῆς ἀξίας σας, καὶ τὰς δικαίας ὑμῶν περὶ λαμπροτέρας τύχης καὶ εὐδαιμονίας ἀξιώσεις.

Ἕλληνες! Σταθερὸς θέλω διαμένει ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν· ἀμεταστρέπτως θέλω ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά Μου ἐπάνω σας, εἰς τὸ καλὸν σας, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν σας. Δὲν θέλει μὲ ἀπαυδήσει μηδὲ κόποι, μηδὲ δυσκολία κάμναι, ἐν ὑμῖν θέλω ζῆ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν μόνον. Σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀναλαμβάνω ἐγὼ αὐτὸς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, σὺς ὑπόσχομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ ὑπερασπίζω πάντοτε τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν ὑπηκόων Μου, καὶ νὰ ᾤμαι στερεὸν στήριγμα τῆς ἀγίας αὐτῶν ἐκκλησίας· νὰ ἀπονέμω εἰς πάντας δικαιοσύνην· νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους· νὰ διασώζω μὲ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν κατὰ παντὸς ἐναντίου τῆς ἐλευθερίας, τὰ δικαιώματά σας, τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, καὶ δι' ὅλης τῆς Κυβερνήσεώς Μου νὰ ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν ὑμῶν.

Μὲ ἀκλόνητον σταθερότητα θέλω διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ δημόσιον ἡσυχίαν· ἐπεὶ δὲ ἄνευ τούτου σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ἡ βασιλικὴ μου χάρις θέλει μὲν δαψιλευθῇ εἰς τινὰς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν στεροῦνται τὸ νῦν τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων θέλει ἐφαρμοσθῇ εἰς ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον τολμήσουν νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διότι τοῦτο ὁπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ Κράτους.

τερικῶν Γραμματείαν μας μεγαλητέραν δραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν πρωτεύουσαν καὶ καθέδραν τοῦ Βασιλείου μας, καὶ νὰ ἐμψυχώσωμεν διὰ τούτου τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τῆς κοινότητος ταύτης καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, νὰ συνεπιφέρωμεν δὲ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μίαν σκόπιμον καὶ ἀβλαβὴ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν οἰκονομίαν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἑπεται·

1. Ἡ ἐν Ἀθήναις διορισθεῖσα διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας καθὼς ἐπίσης αἱ Ἐπαρχίαι Θηβῶν, Λεβαδίας, Αἰγίνης καὶ Μεγαρίδος τίθενται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διαλύεται.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας ταύτης περνώσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν· αὕτη δὲ θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς «Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις Ἀττικῆς».

2. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀττικῆς ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀττικῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἰδιαιτέραν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

3. Εἰς τὴν ἰδίαν ἀνατίθεται ἐπίσης, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, καὶ ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Νομαρχῶν ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Νομαρχίαν ἀρμοδιότης τῶν Ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Θηβῶν, Μεγαρίδος καὶ Λεβαδίας, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθ. 11 ἀριθ. 4 ὡς πρὸς τὰς δημοκρασίας τοῦ Νομοῦ, ἀριθ. 11 ἀριθ. 5 ἀριθ. 11 ἀριθ. 13, ὡς πρὸς τὴν συμβίβασιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτόντων βαρῶν, καὶ διὰ τὰ φορολογικὰ βάρη εἰς ὅλον τὸν Νομόν, ἀριθ. 11 ἀριθ. 61 ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιίαν τοῦ Νομοῦ, ἀριθ. 11 ἀριθ. 68 ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Νομοῦ ἀριθ. 13 τμήμα 4 ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν λοχαριασμῶν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Νομοῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος. Εἰς ταύτας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ Ἀρχὴ αὕτη φέρει τὴν ἐπικρίσιν, ἀδελφονομίας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

4. Ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς τὸν Νομάρχην περιουσία εἰς τὰς ἐσωτερικὰς Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ἰδίου Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Τμήματος τῆς τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀνυπερθέτως καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσθῇ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶς. τῆς Ἐπιτρατείας

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2. (παρελείφθη)

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Φεβρουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἢ ἀπουσία τοῦ Γραμματέως δὲν θέλει εἶναι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν τῶν παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκδιδόμενων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις πράξεων.

Ἐπομένως δὲν θέλει ἔχει πρὸς τὸ παρὸν κύρος τὸ ἄρθρον 489 §. 1 τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλ. 1834 νέας πολιτικῆς Δικονομίας ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 519 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, καθόσον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὃπου δὲν ὑπάρχει Ἀστυνόμος, Δήμαρχος ἢ Δημαρχικὸς Παράδρος, τὰ πταίσματα δὲν θέλουν ἀνακρίνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι ἐκτὸς τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 135 κ. λ. π. τῆς ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 Ποινικῆς Δικονομίας θέλουν ἔμχει εἰς ἐνέργειαν εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους τόπους, ἅμα διορισθῇ αὐτοῦ Δήμαρχος ἢ Ἀστυνόμος.

Ἄρθρον 4.

Μέχρις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅλα τὰ πταίσματα θέλουν εἰσάγεσθαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πταισματοδικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ, ἄνευ τινὸς προανακρίσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 143 §. 1 καὶ 2 καὶ 292 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Πρὸς τούτοις ἀκυρώνονται προσωρινῶς ὅλαι αἱ περὶ τῶν δικαιομάτων καὶ καθηκόντων τῶν δημοσίων κατηγορῶν διατάξεις ὅσαι δὲν ἀποδίδονται διὰ τοῦ ἄρθρου 331 §. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῷ ἰδιώτῃ κατηγορῷ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ περὶ παρισμάτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεσθαι ἐν ἐλλείψει Ἀστυνόμου, Δημάρχου ἢ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰς τὰς δικαστικὰς συζητήσεις μὴ παρουσία δημοσίου κατηγοροῦ, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, δὲν θέλει εἶσθαι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου εἶναι δημόσιος κατήγορος, αἱ συζητήσεις πρέπει νὰ γίνωνται παρόντος αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 330 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα· καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 7.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἢ μὴ παρουσία τοῦ Γραμματέως εἰς τὰς κατὰ τὰς περὶ πταισμάτων δίκας συζητήσεις δὲν θέλει προσβάλλει τὸ κύρος αὐτῶν.

Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὰς ἐν τοῖς Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, καὶ Λ ἐδαφίοις διαταγὰς, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Μοινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἂν δὲν προσετέθκων ὁμοίως καὶ ἰσχυραὶ πράξεις ὑποκείμεναι εἰς μεγαλητέρας ποινάς.

Αἱ διδόμεναι δηλητήρια οὐσίαι πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς, ἐπιγραφόμενων ἐπισήμως τῆς λέξεως «φαρμάκιον» καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς φαρμακευτικῆς ταύτης οὐσίας.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν διδόμενα δηλητήρια· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν νὰ δίδῃ χωρὶς νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τὸν τρόπον τῆς χρήσεως.

Πρὸ πάντων δὲ τὸ λευκὸν ἀρσενικὸν (ποντικόχορτον), διδόμενον διὰ τοῦς μῦς (ποντικούς) καὶ τὰς φθεῖρας, θέλει μὴ γινώσκῃ μετὰ κόνιν ἄθρακος διὰ νὰ μὴ συμβῇ κανὲν ὀλέθριον λάθος διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος μετὰ πολλὰς λευκὰς οὐσίας.

Καὶ ἄλλαι δὲ δριμύειαι καὶ ἐπιβλαβεῖς οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν κατετάχθησαν ἀνωτέρω μετὰ τῶν δηλητηρίων, π. χ. ὁ λιθάργυρος, ὁ δευτεροξείδος μόλυβδος ἢ μίλτος (minium, σουλεγένι) ὁ λευκομόλυβδος, τὸ βορωσεϊκὸν κυανοῦν, τὸ κόκκινον πέπερι, τὸ πόλιον (turbiti), τὸ κόμμι γούττα, οἱ σπόροι κοκκοκινιδίου, τὸ ἀπὸ γάνου, τὸ νίτρον (γκίβερζιλές, τὸ ἀμμωνιακὸν ἑλας (νισαντήρι), ὁ βόραξ (τενικιάρ) κτλ., καθὼς καὶ πολλὰ χρώματα ἐμπεριέχοντα ἀρσενικὸν ἢ χαλκόν, οἷον τὸ Σαχλικόν, Σουρδικόν, Σβαϊνφούρτιον, καὶ Οὐίνδοξουνικὸν πράσινον, τὰ ὅποια περιέχουσιν ἀρσενικόν, καὶ τὸ ὀρεῖνόν, Βραῦνσεϊκὸν πράσινον, τὰ ὅποια περιέχουσιν χαλκόν, πρέπει νὰ συναριθμηθῶσι μετὰ τὰ δηλητήρια καὶ νὰ δίδωνται μόνον εἰς γνωστοὺς, ἀνυπόπτους νοσητεῖς καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κατηγορίαν ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν τὰ μεταχειρισθῇ ἀθῶως. Χρειαζεται δὲ μαλιστα προσοχὴ εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους, οἵτινες ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἐπιτηδεύουσι νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐπὶ βλάβῃ τὰ τοιαῦτα φάρμακα, παραχρῆμα ἔχοντες ἐδωδὴ καὶ ἄλλα ὀδυροπράγητα, οἷον αἶμα, ὄρεον, ὕλην, ἀλευράν, σακχαρικὰ κακυνίδια κτλ.

Ὅστις ἀντ' αὐτῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὀριζόμενα, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναγκάσωσι τοὺς φαρμακευτοὺς, ὅσοι θέλουσι νὰ πωλῶσι δηλητήρια, νὰ ἐξετασθῶσιν, αὐτῶν παρόντων, παρὰ τινος φαρμακοποιοῦ περὶ γνώσεως τῶν δηλητηρίων, τὰ ὅποια ἐμπορεύονται, περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἐλαπτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ Ἐπαρχος λαμβάνει παρὰ τοῦ φαρμακευτοῦ τὸν υποχρεωτικὸν ὄρκον.

Ἄρθρον 5.

Ὅφειλousi δὲ ὁμοίως καὶ οἱ ἰατροὶ νὰ ἐπιτηρῶσι περιουδύνοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταῦθα διαταγόμενων, ἐξετάζοντες τὰ φαρμακοποιεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς παραβάσεις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἔργον μάλιστα ταύτης θέλει εἶναι ἡ φροντίς, τοῦ νὰ ἐγκληθῇ εἰς τὸ ἀνὴ-ον Εἰρηνοδικεῖον πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τούτων διὰ νὰ κολάζηται ὁ παραβάτης κατὰ τοὺς νόμους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Κυβερνητικῆς ἐφημερίδος καὶ ἐμῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῇ.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιφορτίζεται δὲ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ἡ ἀντιβασιλεῖα

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 1.

Ὅς Ἕλληνες θεωροῦνται·

α'. Ἄπαντες οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γεννηθέντες, ἂν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς των, οἱ γονεῖς των εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας.

β'. Ἄπαντες οἱ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν μέχρι τοῦδε νόμων τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας κακτημένοι.

γ'. Οἱ τοῦλάχιστον διετίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπερμαχήσαντες φιλέλληνες.

δ'. Ἄπαντες οἱ κατὰ τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1830 πρωτόκολλον τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἔχοντες, καὶ συμμορφωθέντες μετὰ τοὺς ἐν αὐτῷ διαγεγραμμένους ὅρους.

ε'. Ἄπαντες οἱ διὰ πολιτογραφήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας προσκτησόμενοι.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτός ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ξένων γονέων γεννηθεὶς, δύναται ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος γενόμενος, ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, ἀφ' ἧς κηρύξῃ ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος διατρίβων, ὅτι θέλει κατοικήσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὴν σταθερὰν αὐτοῦ κατοικίαν, εἰς τὴν αὐτὴν αὐτὸς αὐτῆς, ὅτι θέλει κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατοικήσῃ μετὰ τῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς εὐνοίας, καὶ καταγραφῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνωτακτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτός ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα γεννηθεὶς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἐκτός ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα, ἀπολέσαντα τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ συμμορφούμενος μετὰ τοὺς τύπους τοῦ ἁρθρου 2.

Ἄρθρον 4.

Ξένη, Ἕλληνα νυμφευθεῖσα, θεωρεῖται ὡς καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ πολιτογραφήσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως προσκτᾶται ὁ μετὰ τριετὴ ἀδιάκοπον διατρίβῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ μέσῳ ἐνός τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου πανοικί κατοικήσας καὶ ἀποκατασταθεὶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρύξῃ τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσκτῆσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας πρόθεσιν του.

Ἀπαιτεῖται ὁ πολιτογραφησόμενος νὰ μὴν ἐτιμωρήθῃ ποτὲ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τριετίας, ἕνεκα πλημμελήματος ἢ κακουργήματος· ὅθεν καὶ θέλει καθυποβάλλεσθαι μετ' αὐτὴν εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἀπολυθεὶς θέλει πολιτογραφῆσθαι.

Ἄρθρον 6.

Εἰς ξένον ἀναδείξαντα ἢ ἀναδείξοντα λαπρὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ Κράτος, ἔχοντα ἐξοχα προτερήματα, εἰσάγοντα ἀνακαλύψεις ἢ λόγου ἀξίους βιομηχανίας κλάδους, ἐπιχειροῦντα ἔργα ἢ ἀνεγείροντα καταστήματα κοινωφελῆ, δύναται νὰ χαρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας· τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει τῷ

Αντίγραφον τῶν συνημμένων ὁμοῦ καταλόγων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν ἐνωμένην περίληψιν ὅλων τῶν καταλόγων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ δήμαρχοι, οἱ πάρεδροι, ἢ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀστυνομίας ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην·

Α'. Ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολίασαν τὰ παῖδιά ἢ τοὺς ἀφήλικας τῶν εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ ὅσοι δὲ παρουσίασαν ἀποδεικτικά τινος ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια ἐστάθησαν ἐμπόδια.

Β'. Ὅλους τοὺς ἱατροὺς καὶ χειρουργοὺς, οἵτινες ἐμβολίασαντες δὲν ἀπέστειλαν τοὺς καταλόγους αὐτῶν 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐζήτησεν αὐτοὺς ἡ ἀνήκουσα Ἀρχή.

Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖται χρεὸς τῶν Ἀρχῶν νὰ ἐμβολιάζωσιν ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολιάσθησαν τὸν πρῶτον χρόνον κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 568, § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα.

Ἄρθρον 29.

Οἱ κατάλογοι τῶν δι' ἀσθένειαν μὴ ἐμβολιασθέντων, τῶν ὑποκειμένων εἰς ποινὴν καὶ παιδευθέντων στέλλονται ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Ἐπαρχος δίδει εἰδίσιν ἅμα ἀναφανῶσι πούποτε τῆς ἐπαρχίας εὐλογία διὰ νὰ στείλῃ ἀμέσως ἐκεῖ τὸν ἐμβολιαστὴν ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρον 31.

Τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίζῃ ὁ Ἐπαρχος, ὥστε καθεὶς νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸσον τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅσον καὶ τὰς διὰ παρακλήν ἐπιβαλλομένας ποινάς· οἱ δὲ δήμαρχοι, ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι νὰ συνηθίσωσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς ἐπωφελεῖ, ἀναγκαῖον καὶ ἀβλαβὴ, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ καιρὸς.

Οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ προσκαλοῦνται δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου νὰ παραδώσωσι τοὺς καταλόγους, οἱ δὲ ὑποκείμενοι εἰς ἐμβολιασμὸν καὶ μὴ ἐμβολιασθέντες, τὰς περὶ τῶν κωλυσάντων αὐτοὺς αἰτίων ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 32.

Οἱ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διατάγματος τούτου, νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν τὰ ζητηθέντα ὑπομνήματα, καὶ ἀμέσως ὅταν ἀναφανῶσιν εὐλογία εἰς τινὰ ἐπαρχίαν, νὰ στέλλωσιν τὸν ἐμβολιαστὴν τοῦ Νομοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους, ὅσοι δὲν ἔτυχον ἐμβολιασμένοι.

Ἄρθρον 33.

Ὅστις ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 9 ἄρθρον σημειωθέντων ἱατρῶν καὶ χειρουργῶν ἀνεῦ ἰδιαίτερης ἀδείας μεταχειρίζεται τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς τέχνην, ὑπόκειται εἰς 5 ταλῆρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν.

Ἄρθρον 34.

Ὁ νόμος οὗτος θέλει δημοσιεῦθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχει ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἐκδοθῇ ἡμέρας.

Ἄρθρον 35.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσιν οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαίτερος εἰς ἐκάστην κοινότητα ὁ παρῶν νόμος.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΤ Πρόεδρος, ΚΟΒΒΑ, ΕΙΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.

Ἐμβολιάσεως ἀποδεικτικόν.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὸν μηνὸς 18 ἐμβολίασε μετὰ δαυαλίδαν (ὄνομα τοῦ ἐμβολιασθέντος καὶ ἐπάγγελμα εἴτε αὐτοῦ εἴτε τῶν γονέων ἢ καὶ τῶν ἐπιμελητῶν — κηδεμόνων — του) γεννηθ (χρόνος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐμβολιασθέντος) εἰς (τόπος τῆς γεννήσεως) κατὰ (πρώτην, δευτέραν κτλ.) φοράν, καὶ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐφάνησαν τακτικαὶ φλύκταιναι εἰς τὸν δεξιὸν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

τῇ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.

Κατάλογος τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 18 ἔτους ἐμβολίασε τὰ ἐξῆς ἄτομα εἰς τὴν κοινότητα

Ἐπαρχ.

Νομαρχ.

Ἀρ. αὐτ.	Ὄνομα, ἡμέρα καὶ τόπος γεννήσεως	Ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασθ. τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του (ἐπιμελητῶν)	Ποσὶς ἐμβολιάσθη	Ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως	Ἀριθμὸς τῶν φλυκτ.	Εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα	Εἰς τὴν ἀριστεράν

τῇ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 7.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαρτίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς τιμῆς τῶν Τουρκικῶν, πρώην Ἑλληνικῶν νομισμάτων ὡς πρὸς τὰ νέα Βασιλικά νομίσματα.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1.

Ὅλα τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων παντὸς εἶδους εἰς τὸ Ταμεῖον χρεὴ θέλουν ἀναλογίζεσθαι εἰς Δραχμάς

καὶ Λεπτὰ ἀναλόγως μὲ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλε νὰ γενῇ ἡ πληρωμή, κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν, καὶ κατ' αὐτὴν θέλουν παραλαμβάνεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον.

§. 2.

Ὁ τόκος τῶν καθυστερούντων τούτων χρεῶν θέλει ἀναλογίζεσθαι πρὸς 8 0/0 ἐπὶ τῆς ἀναλογισθείσης οὕτω ποσότητος.

§. 3.

Οἱ §§. 1 καὶ 2 εἶναι ἐφαρμοστέοι μόνον εἰς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων,

§. 4.

Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Παραλληλισμὸς τῆς συναλλακτικῆς τιμῆς τῶν διστήλων ὡς πρὸς τὰ γρόσια, παράδες ἢ παλαιὰ λεπτὰ, τῶν γροσίων καὶ τῶν Φοινίκων ὡς πρὸς τὰ σημερινὰ νομίσματα, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1822 μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ παρόντος νομισματικοῦ συστήματος.

Χ ρ ό ν ο ς		Αξία τοῦ διστήλου κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς συναλλαγ.		Αξία τοῦ			
Ἔτος	Μ ῆ ν	εἰς γρόσια	εἰςπαράδες ἢ λεπτὰ	γροσίου		Φοίνικος	
				Δρ.	Λεπ.	Δρ.	Λεπ.
1822	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	7 20	300	»	80	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου	7 20	300	»	80	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου	8 10	330	»	72 ½	»	»
1823	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	8 20	340	»	70 ½	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου	10 »	400	»	60	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου	10 »	400	»	60	»	»
1824	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Δεκεμβρίου	10 »	400	»	60	»	»
1825	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	10 20	420	»	57	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστον	11 »	440	»	54 ½	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	11 20	460	»	52	»	»
1826	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	12 »	480	»	58	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστον	12 20	500	»	48	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	13 »	520	»	46	»	»
1827	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὐγούστον	14 »	560	»	43	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	14 20	580	»	41 ½	»	»
1828	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Δεκέμβριον	15 »	600	»	40	»	»
1829	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὐγούστον	15 »	600	»	40	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15 »	600	»	»	1	»
1830	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15 10	610	»	»	»	98 ½
	» » Μάϊον » » Αὐγούστον	15 20	620	»	»	»	97
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15 20	620	»	»	»	97
1831	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15 20	620	»	»	»	97
	» » Μάϊον » » Αὐγούστον	15 30	630	»	»	»	95
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	16 »	640	»	»	1	94
1832	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	16 30	670	»	»	»	89 ½
	» » Μάϊον » » Αὐγούστον	17 25	705	»	»	»	85
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	17 30	710	»	»	»	84 ½
1833	Τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον	19 »	760	»	»	»	80

Άρθρον 5.

Εάν οι προαναφερθέντες δικαστικοί υπάλληλοι απομακρύνωνται της περιφέρειας των δίδονται εις αυτούς ήμισυ τὰ ἀνω ὁρισθέντα δικαιώματα.

Άρθρον 6.

Εάν οὗτοι δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ἑδρας των πλέον τῆς ἑξ ὥρας δρόμου (ήμισις μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν ἔχουσιν νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλάσματα μικρότερα ἐνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἥτοι ἡμισίας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἐν τέττατον μυριαμέτρου καὶ ἐπὶ πρὸς, δίδεται τὸ ἥμισυ δικαίωμα.

Άρθρον 7.

Εάν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀσχοληθῶσιν οἱ υπάλληλοι οὗτοι εἰς πολλὰς ἐργασίας, καὶ εἰς ἀποδοτικὰς ὑποθέσεις ἀσπάζονται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἐν πορείας δικαίωμα, τὸ ὅποιν ἀναιμειράζεται προσηκόντως κατὰ μίαν ἐκάστην ὑπόθεσιν καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διαδίκων.

Άρθρον 8.

Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαίωματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλὴ ἀποζημίωσις ἕνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δὲν ἔχουσιν τι κοινὸν μετὰ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων υπαλλήλων.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προσημειοῦνται ἐκάστοτε ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικῶς περὶ τῆς παραλαβῆς των.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δ' καυσύνης Γραμματεὺς διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΜΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς συσταθεσμένης φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐγκρίνομεν τὸν καθυποβληθέντα εἰς ἡμᾶς κανονισμὸν τῆς συσταθεσμένης φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας ἐπὶ τοῖς ἐξῆς συμφωνίαις.

Άρθρον 1.

Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συσταθῇ ἐθνικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ φυσικοῖστορικὴ ἑταιρεία θέλει συνδεθῇ ἢ συνενωθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ δέον διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ γίνωσι συντελεστικώτερα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον τὰ πρὸς τὸ παρὸν διεσπαρμένα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα.

Άρθρον 2.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. ἐκδοθεῖσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν ἔχομεν σκοπὸν νὰ συστήσωμεν βοτανικὴν ἑταιρίαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ συμπράττῃ καὶ πρὸς τὴν ὕλικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς τεχνικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἐνώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν φυσικοῖστορικὴν ἑταιρίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν σταθερὰν ὑπαρξίν· ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαιτέραν περὶ τούτου ἀπόφασιν, ἀφοῦ γίνουσι αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί.

Άρθρον 3.

Θεωροῦμεν κατὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸν κατ' ὀλίγον σχηματισμὸν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλόγων. Ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως ῥητῶς ὥστε αἱ τῆς φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ κατὰ τὸ μέλλον συστηθεσόμενα ὑψηλότερα διδασκτικὰ καταστήματα, καὶ, ὡς τοῦτο εἰς τὸν κανονισμὸν περιέχεται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας. Διὰ τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο δικαίωμα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπιθεωρῶμεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς συλλογὰς καὶ τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν διὰ τοῦτο διόλου τὴν ἐλευθέρην ἐνέργειαν τῆς ἑταιρείας (*).

Ἐπιβάλλομεν δ' ἐνταυτῷ ὡς ἰδιαιτέρον χρέος εἰς τὴν ἑταιρίαν, τὸ νὰ προσκαλέσῃ δι' ἐγγράφου, τὸ ὅποιν θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην πεπαιδευμένους καὶ τὰς ἑταιρίας εἰς ἐκουσίας συνεισφοράς διὰ τὴν ἀρτισύστατον συλλογὴν, πρὸς χάριν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδεομένων ἱστορικῶν ἐνθυμήσεων. Θέλομεν δὲ διατάξαι ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῶν Ἡμετέρων πρεσβειῶν καὶ προξενείων.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν εἰς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας τὴν ἐξιδιασμένην ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀξίειπαινον ζῆλόν των, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη θέλει συντελέσει μεγάλως πρὸς ἐπίδωσιν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΜΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Α'. Γενικὸν μέρος.

Άρθρον 1.

Συνίσταται ἑταιρεία εἰς Ἀθήνας ἐπ' ὀνόματι α' ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις.

Άρθρον 2.

Ἡ ἑταιρεία ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγίδα διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν της, τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 3.

Σχηματίζεται δὲ ἅμα λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἱ. Ἀντιβασιλείας· ἡ δὲ ἡμέρα τῆς πρώτης ἐορτασμοῦ γενικῆς συνελεύσεως θέλει λογίζεσθαι ὡς ἡμέρα τῆς συστάσεως.

Β'. Ἰδιαιτέρον μέρος.

Ι. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

Άρθρον 4.

Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶναι α' ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι ἀφορῶσαι τὰ τῆς φύσεως τρία βασίλεια ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Δι' ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πρέπει.

1. Νὰ γίνωσι συλλογαὶ φυσικῶν προϊόντων, ζώων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ

(*) Σημ. Ἡ συμφωνία αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος μετεβλήθη οὕτως, ὥστε νὰ εὐχαριστῆται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐπαιδεύσεως Γραμματεία μετὰ τοὺς καθ' ἐξουσίαν παρουσιαζομένους καταλόγους τῶν συλλογῶν.

δίδεσθαι κατ' ἰδιαιτέραν Β. διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἐκαστος ξένος ἐνήλικος δύναται νὰ καθυποβάλῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησιν του εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ νὰ κατοικήσῃ.

Ἄρθρον 8.

Ἀρ' τῆς ἡμέρας παραδῶσθαι τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησιν του, ἀπολαμβάνει ὁ ξένος ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Πληρώσας ὁ ξένος ὅλα τὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀπαιτούμενα, λαμβάνει αὐτὴν δίδων ἐνώπιον τοῦ ἀνὴκατος Νομάρχου τὸν ὅρκον τῆς πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ὑποταγῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πίστεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 10.

Ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας·

α'. Ὁ πολιτογραφηθεὶς εἰς ξένον κράτος·

β'. Ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς ξένον κράτος, ἀνευ προθεσμίας παλινουσίας·

Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συσταθέντα μετὰ προθέσεως παλινουσίας·

γ'. Ὁ ἀνευ Βασ. ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης Κυβερνήσεως·

δ'. Ὁ κατὰ τῆς πατρίδος ὀπλοφορήσας Ἕλληνα.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιφυλλάττονται καὶ αἱ κατὰ περιστάσιν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ἀποβάλλων τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας Ἕλληνα δύναται, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύξαι ὅτι θέλει ν' ἀποκατασταθῇ ἐντὸς αὐτῆς, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ αὐθις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἀνωτέρου ἁρθρου 10 ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρᾳ Β. ἔγκρισις.

Ἄρθρον 12.

Ἕλληνας, νυμφευθεὶσα ξένον, θεωρεῖται ὡς ὁ σύζυγος αὐτῆς. Χηρεύσασα δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἂν διακινή ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανέλθῃ καὶ κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ μείνῃ καὶ καταστηθῇ ἐντὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀναλαβόντα ἢ μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ στρατιωτικὴν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, δίδεται εἰκοσιπεντάμηνης διορία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως.

Μὴ συμμορφωθείς μετὰ τὴν παροῦσαν διάταξιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀποβάλλει τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, ὅσα προεκτήσατο διὰ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα.

Ὁ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἐν ἔτος ἔτι παραμείνας ἀνευ Β. ἀδείας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἀναδεχθείς αὐτὴν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ πάλιν, μόνον ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 14.

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνου, περὶ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, περὶ προσωρινῆς ἢ παντελοῦς παύσεως μέρους ἢ ὅλων αὐτῶν, θέλει ἐκδοθῇ

ἐν καιρῷ ἰδιαιτέρος νόμος. Μέχρις ἐκείνου ἰσχύουν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες καὶ διὰ προλαβουσῶν διατάξεων μὴ ἀκυρωθέντες νόμοι· παραπέμπομεν δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) περὶ Δήμων, καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 15.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλεις

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. Εἴδεκ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωτέα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 1.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

Πᾶς Εἰρηνοδίκης, Συμβολαιογράφος καὶ γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διαδροφῆς ἐξοδα ἡμίσεος μυριαμέτρου (1 ὥρας δρόμου) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 Δραχμῆν.

Ἄρθρον 2.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἐμποροδίκαι.

Εἰς τοὺς Πρωτοδικὰς, τοὺς Ἐμποροδικὰς, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 63 καὶ 64 τῆς Ποινικῆς διατιμῆσεως ὠρισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρον 3.

Ἐφέται καὶ Ἀρειοὶ Πάγοι.

Οἱ Ἐρέται, οἱ Ἀρειοπαγίται οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπαλλήλοι λαμβάνουσι ἡμιόβλια τὰ δικαιώματα τῶν παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Ἐμποροδικείοις.

Ἄρθρον 4.

Κλητῆρες.

Οἱ κλητῆρες, ἀνευ διακρίσεως τῶν Δικαστηρίων παρ' οἷς οὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἡμισυ μυριαμέτρον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 25 Λεπτά.

καδοτήσεως νόμον, και μετά την έκδοσιν του διαλύθησαν διάφοροι διενέξεις περί ιδιοκτησίας, και περί νέων αποικιών προς ευχαρίστησιν των διαφερομένων μερών.

Ο προσδιορισμός της αξίας των προικοδοτικών κτημάτων, όστις μόνοι δύναται να γεννήσῃ τινὰς δυσκολίας, θέλει γενῆ ὡς και εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ ἔασει τῆς ὁποίας θέλουν γενῆ και διάφοροι τάξεις τῶν γαιῶν, και αἱ κοινότητες θέλουν δυνῆσθαι να παραστήσουν τὰ συμφέροντά των κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον. Διὰ τὸν διορισμὸν δὲ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον μικρᾶς, ἢ ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλῃς ἐκτιμήσεως ἐπρόβλεψεν ὁ περί προικοδοτήσεως νόμος ἄρθρ. (10)

Τὰ ἀνωτέρω δύνανται ν' ἀρκέσουν πρὸς ἀκριβῆ και ἀληθῆ διασάφειν τοῦ περί προικοδοτήσεως νόμου. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους και λαοῦ, θέλει συνεισφέρει νὰ τὸ φωτίσῃ δεόντως περί τοῦ νόμου, και ὅχι νὰ τὸ κάμῃ δι' ἀνυποστάτων ἐπιχειρημάτων νὰ γενῇ δόσπιστον ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά του. Πρὸ πάντων εἶναι χρεὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ φωτίσουν τὸ ἔθνος περί τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν νόμων και διαταγμάτων, διότι πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις δι' αὐτοὺς, ὅτι τὰ γνωρίζουν καλῆτερα, και χρεωστοῦν ὡς πρὸς τὴν θέσιν των νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εὐεργετικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐδημοσιεύθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Β. Δ. ὑπ' ἀριθμ. 4059.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς διὰ τὴν ἀναέωσιν τῶν ἐγκλητικῶν ἐγγράφων προλαβόντως ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκ τῆς προτάσεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας παρακινούμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν διὰ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 30 (Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 ἄρθ. 1 (Ἐφημ. Κυβερ. Σελ. 80-80) διορισθεῖσαν προθεσμίαν εἰς ἑξ ἀκόμη μῆνας ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιεῦθῇ τὸ διάταγμα τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιτάττεται συγχρόνως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὰ διατάξῃ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς νὰ γνωστοποιήσουν ἀκόμη ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Δήμους και τὰ δύο αὐτὰ διατάγματα, και νὰ λάβῃ περί τούτων γνώσιν ὁ καθεὶς ὅσον τὸ δυνάτον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (11 Δεκεμβρ. 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΝΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ κυκλοφορίας τῶν ταλλήρων τῶν Πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὰς ἀποφάσεις τῆς 9 (21) Νοεμβρίου και 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.), τὰ τάλληρα τῶν πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περού, Χιλῆς και Ριὸ-Δελα-Πλάτες, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου νὰ κυκλοφορῶσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τιμὴν τῶν ἰσπανικῶν διστῆλων, τοῦτέστι πρὸς ἑξ δραχμάς, δὲν ἐπιτρέπεται ὁμως ἡ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα παραδοχὴ των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου. 1833

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 21, ΕΤΟΥΣ 1835.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡμεῖς Ὁθων ἐλὼ Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάξαμεν και διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῆς διαρκείας τῶν συνεδριάσεων, και τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ γενικαὶ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους γίνονται τὴν τρίτην ἐκάστης ἐβδομάδος· ἂν δὲν παρουσιασθῇ ἀνάγκη και ἄλλῃς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα συνεδριάσεως, προσδιορίζεται ἐπ' αὐτῇ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου.

Ὅταν δύο γίνωνται καθ' ἐβδομάδα γενικαὶ συνεδριάσεις, πρέπει νὰ γίνωσι τέσσαρες εἰς τὰ τμήματα, και πέντε, ὅταν δὲν ᾔῃναι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα, εἰμὴ και μόνῃ γενικῇ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρόεδρος, τὰ Μέλη και ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συνέρχονται κατὰ τὴν ῥητὴν τῆς γενικῆς συνεδριάσεως ἡμέραν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περί τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας· ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τὴν 10, και διαρκεῖ συνήθως μέχρι τῆς 3 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Εἰς δὲ τὰ τμήματα, τὰ μέλη συνέρχονται εἰς τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας, και συνεδριάζουν μέχρι τῆς 3 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Εἰσηγηταὶ και οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων τῆς Γενικῆς Γραμματείας συνέρχονται καθ' ἐκάστην εἰς τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας, και ἀναχωροῦν εἰς τὰς 4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1835

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου Π. Ε Διατάγματος σχηματισθέντα, καὶ διὰ τῆς σήμερον ἀποφάσεώς Μας συστηθέντα δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, θέλουν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα δικαστήρια Ναυπλίου Χαλκίδος, Μετολογγίου καὶ τὸ ἐμποροδικεῖν Σύρας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς νὰ ἀναγνωθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν περαιώσιν τῆς θείας λειτουργίας,

Ἄρθρον 4.

Ἐπιφορτίζεται ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐκπληρῶν ἔργα Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τῶν νομίμων διατάξεων τῶν ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρίου (ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 38) καὶ τὸ ὑπὸ σήμερινὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ ἐνάρξεως τῶν δικαστηρίων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου). ὁ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμος ὁ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντος ἔτους λαμβάνουν κῦρος καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ Διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ρηθέντας νόμους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀνακρίσεις αἱ μὴ τελειωθείσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν Ποινικὴν Δικονομίαν, ὅλαι δὲ αἱ πολιτικαὶ δίκαι αἱ μὴ ὥριμαι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο συνεχεῖς Κυριακὰς.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

κων καὶ τὴν μετακόμισιν προσαρμύζονται οἱ ὅροι τοῦ 2 παρ. 1 τοῦ ἀποφ. 10. Α. Ἀλλ' ὁ φορολογούμενος δὲν χρεώσται νὰ μετακομίσῃ εἰμὴ μόνον καθαρισμένον καρπὸν.

Γ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, ὁ σήσακτος κτλ. ἀποδεκατίζονται ἑκαστὸν εἶδος μετρούμενα εἰς τὸ ἀλώρεον ἢ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

Δ'. Τὰ θαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται κατ' ἀσκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἢ ζυγίζόμενα, ἢ ἐκτιμώμενα, κατ' ἀποκοπὴν εἰς τοὺς ἀγρούς· ἢ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ θαμβάκιου γίνεται εἰς ἐθγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν.

Ε'. Οἱ ἐκ τῶν μπουστάνων καὶ τῶν λαχανικῶν φόροι, ἐπεὶ δὲν ὀριμαίνονται ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ' ἐν χρήματι δι' ἐκτιμῆσεως.

Σ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδένδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον, μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιόδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγῆς, τότε δίδεται εἰς ἐλαίαν· τὰ ἐλαιοκόκκια δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς ἀποδεκάτωσιν.

Ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, ἢ ὅπου ἄλλοι τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ'. Τὰ θαλασσοκικίδια ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἶδη.

Ι'. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ'. Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινιστάριον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χυμὸν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου· ὅτε δὲ τὰ σταφύλια πωλῶνται ἢ μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται ὡς ἀνωτέρω εἰς τὸν οἶνον· ὅπου δὲ μεταπρὶσθύνται εἰς οἶνον.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ρητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ'. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατράχιου.

Ἄρθρον 30.

Αἱ ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὅταν οἱ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰρημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογουμένου, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Βασιλικῦ Εφόρου.

Ἄρθρον 31.

Δὲν εἶναι ἀπαιτούμενον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκεία θελήσει ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἢ διάλυσις τῶν τυχόν συμφωνησῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ν' ἀποδώσουν τὸ πρὸς τὸ ταμεῖον χρέος τῶν ἐγκαίρως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας ἀφοῦ ἅπας ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχει τὸ δημόσιον, ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως θέλει φροντίσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καὶ διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 (14) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεὶς

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΔΕΣΟΥΠΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν

1. Πᾶσαν διαφοράν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγὰς.

2. Πᾶσαν μεταξὺ ὁποίων δήποτε διαφοράν ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς.

Τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα ὡς τὰ ἀγροίκια, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίας δια γῆς ἢ δι' ὕδατος.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πωληθείας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεσμάτων.

Ὅλας τὰς ἀσφαλιστικὰς, τραπεζικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας.

Ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν.

Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις.

Τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοῦδήποτε καὶ ἐὰν ᾖ οἱ συναλλαττόμενοι.

Ἄρθρον 3.

Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικὰς.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγοράν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυτιλίαν χρησίμων.

Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολὰς.

Πᾶσαν ἀγοράν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφῶν.

Πᾶσαν ναύλωσιν.

Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλείων συναλλάγματα καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν.

Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις.

Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου, ὑπὸ τὸν ὅποιον διατελοῦσιν.

Κρίνουν τελευταῖον

1. Περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῶν δι-

Άρθρον 5,

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φλεβοτόμον νὰ ἐπισκέπτεται ἰατρικῶς ἢ χειρουργικῶς ἀσθενεῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐνεργῇ κατὰ διαταγὴν ἰατροῦ τινος ἢ Χειρουργοῦ.

Άρθρον 6.

Εἰς τὸν παρχάτην τούτων τῶν διατάξεων ἀρμόζονται ἀναλόγως τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 231 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 7.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ τρεῖς Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Άρθρον 8.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει φροντίσαι τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11) Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχωρήσεως γαιπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οικονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες τὰ ἑξῆς, πρὸς ἀσφάλειαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Άρθρον 1.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Πειραιεὶ ἐθνικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματα δὲν παραχωροῦνται εἰς τοὺς δι' ἀναφορῶν αἰτήσαντας τοιαῦτα εἰμὴ ἐπὶ ταῖς ἐν τοῖς ῥηθείαι δύο Διατάγμασι διαλαμβανόμεναις συμφωνίαις, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαί, διὰ τοῦτο δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη ἡ πώλησις τῶν οἰκοπέδων τούτων, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν (παραχωρητήριον), τὸ ὁποῖον θέλει διδασθαι τῷ ἀγοράσαντι τὸ οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, θέλει ἐπιφυλάττεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας (constitutum possessorium) μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. 1834 καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρ.) 1835 Διατάγμασι κανονισμένων συμφωνιῶν.

Άρθρον 3.

Τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα τῆς παραχωρήσεως ἔγγραφα, θέλουν δίδεσθαι τότε μόνον ἀμέσως εἰς τὸν κτηματίαν τοῦ τόπου, ἐὰν αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καταθέτει ἤδη, καὶ διὰ τὰ ἐλευσόμενα τρία τέταρτα δώσῃ ἀξιοχρεὸν ἔγγυητήν· ἀλλέως πρέπει ν' ὀποθεθῶσι (τ' ἀποδεικτικά παραχωρητήρια) εἰς τὸν Ἐφορον, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου τετάρτου, καὶ διὰ τὸν ἔγγυητήν.

Αἱ δὲ ἀποδείξεις ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρ-

ων ἐβδομάδων, δὲν ἐξοφλίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις τὰ μὲν παραχωρητήρια ταῦτα ἀκυροῖ καὶ καθαιρεῖ ὅλως διόλου, τὰ δὲ σχετικὰ οἰκόπεδα θέλει παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ κτίσωσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς σειρᾶς τῶν ἀναφερομένων· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοφλίσωσι τὰ ῥηθέντα παραχωρητήρια ἔγγραφα ἐγκαιρως, γάνουσι πλέον κάθε δικαίωμα ἀπαιτήσεως τοῦ νὰ τοῖς παραχωρηθῇ οἰκόπεδον κατὰ τὰς τεθείσας συμφωνίας εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου). Διατάγματα ὡς πρὸς τὰ μένοντα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς οἰκόπεδα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραπύμπωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑστερον γενησομένην δημοπρασίαν, ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας γαιῶν καὶ οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Άρθρ. 4.

Εἰς τὰ ἤδη παραδοθέντα τοιαῦτα ἀποδεικτικά, πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀνάλογα ἐπιφυλαχθέντα μέτρα. Ἐὰν δὲ οἱ κτηματῖαι δὲν ἤθελαν καταθέσει τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὰς ἐμπιπτούσας προθεσμίας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Διατάγματι κανονισθέντα (ἴδε ἀριθ. 6. Ἑφημ. τῆς Κυβερνήσεως).

Άρθρ. 5.

Ἐὰν, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, τὸ παραχωρηθὲν οἰκόπεδον παρεχωρήθῃ ἀπὸ τοῦτον εἰς τρίτον τινά, τότε πρέπει ἀμέσως νὰ γείνη ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ταύτης μεταπράξεως (δευτέρως πώλησεως), ἥτις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) διατάγματα, τὸ δὲ οἰκόπεδον νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ οὕτω νὰ παραχωρηθῇ συμφώνως μετὰ τὰ Διατάγματα, εἰς τοὺς μετέπειτα παρρησιασθέντες καὶ θέλοντας νὰ ἀγοράσωσι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίωσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ ἐκλήγῃ εἰς πρᾶξιν.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τῆς Ἡμετέρας Βασ. καθέδραν καὶ πρωτεύουσιν τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. ΕἰΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ παραδοχῆς τῶν χαρτονομισμάτων εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἐπικρατείας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. εὐρησθήη νὰ διατάξῃ τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἐπικρατείας παραδοχὴν τῶν χαρτονομισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐκδοθῇ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 Πηρύσματος τοῦ Κυβερνήτου.

Α'. Τὰ ῥηθέντα χαρτονομίσματα θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἂν πηγά-

καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώνωνται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται.

Τὰ διὰ τοιούτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδονται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' αἰτησίν των δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος, ἐὰν ἡ διαγωγή τούτων ἐστὶ πάντοτε ἀμεμπτος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δείγμα ἐκάστου διαβατηρίου ἐκδιδόμενου παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Νομαρχία

τῆς.....

Ἐπαρχία

τῆς.....

Δῆμος.....

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον..... τὸ ἐπάγγελμα..... ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου..... ἡλικίας..... ἐτῶν..... ἀναστήματος..... ποδῶν..... καὶ δακτύλων..... τριχῶν..... ὀφρυδίων..... ὀφθαλμῶν..... σώματος..... μύτης..... στόματος..... προσώπου..... ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων..... ν' ἀπελθῇ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ..... διέρχεται δὲ διὰ τῶν πόλεων..... ἢ χωρίων..... καὶ συνυπέγραψι μετ' ἡμᾶς τὸ διαβατήριον ἢ ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἔξυρρει νὰ γράψῃ θέλει δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια καὶ συνδρομή.

Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαβατηρίων ἀριθ..... καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τῆς..... τὴν..... μηνὸς..... ἔτους.....

Σφραγὶς τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία θέλει διατάξαι τὴν προεργασίαν τῶν ἀντιτύπων τῶν ὀφθέντων διαβατηρίων, καὶ μετὰ τὴν ἐκδόσιν θέλει τα διανεμῇ εἰς ὅσας τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, καὶ ὁποῖαι θέλουν τα παραλάβαι δίδουσι ἀποδείξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικῆς Ἀρχῆς διδόμενα διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεώνωνται τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους· ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ κανέναν δασμὸν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἑκαστοῦ διαβατηρίου σημαντικὰ δικαιώματα.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν σημαντικῶν τούτων δικαιωμάτων θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν ἡμίση αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὰς Ἀρχὰς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὁμοῦ ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἐξόδα τῶν διαβατηρίων.

Αἱ δὲ διατεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήρια διαφορετικὰ ἀφ' ὧν προσδιορίζεται τὸ παρὸν διάταγμα, νὰ ἐφοδιασθῶν μετὰ διαβατήρια ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τοῦτον τρόπον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κανέναν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἁρθοῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος τ' ἀναγκάζει διὰ τριαύτην περὶ στασιν διαβατήρια θέλουν δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

Ἄρθρον 15.

Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἀρμοδίοι Ἐπαρχοὶ νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουν ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γεινιάζον βασιλείον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀ ἡκοντος Δημάρχου· ἀλλὰ μόνον δι' ἐν διάστημα 4 ἐβδομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα.

Ἄρθρον 16.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοί μας ὀφείλουν νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον τοῦ Βασιλείου μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνομὸς χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των ὁδοιπορίαν, ἀποπέλλων τὸ ἐναποτεθέν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ὑπ' ἀπλοῦν κάλυμμα (couvert)

Ἄρθρον 17.

Οἱ εἰς τὸ Βασιλείον μας ἐμβαίνοντες ἀλλοδαποὶ ὀφείλουν, ἅμα φθάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διενεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων των. Θίλει δὲ ἀπαγορεύεσθαι ἡ εἴσοδος εἰς ἐκεῖνο, ὅστις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μετὰ τακτικὸν διαβατήριον.

Ἄρθρ. 18.

Τὸς γὰρ Ἕλληνας, καθὼς καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁδοιπόροι, ὀφείλουν ὅποτε φθάνουν, εἰς τινὰ κοινότητα πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρουσιάζονται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξιν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διατείνωνται ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξυκολοῦνται τὸ ταξιδεῖόν των.

Ἐκτελεῖται δὲ τοῦτου τοῦ μέτρου ἐκείνοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονὴν των εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον φθάσαι Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, τῶν ἀλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθεδρεύουν εἰς τὸν ἀρμοδίον Δῆμον.

Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ Νομάρχους κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουν, δ' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποβάλλωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐπαρχῶν ἢ τῶν Νομαρχῶν τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖς, ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

Ἄρθρον 19.

Ὁ μὴ μετὰ διαβατήριον ἐφωδιασμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπ' Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν κάτοικόν τινα ἐκ τοῦ Δήμου ἐκείνου, ἢ ἐὰν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἐκτὸς του κατ' ἄλλον τρόπον ἀνύποπτον.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Δήμαρχος δύνανται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὁδοιπόρου χρηματικὴν ἐγγύησιν, μεριστότου δώσουν ἐγγυητὴν, ἢ παρουσιάσουν ἀτοχρῶσας ἀποδείξεις, ἢ ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει κατ' αὐτῶν βάσιμός τις ὑποψία παραβάσεως ὁμῶν, θέλει λαμβάνει μετὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐτηρτέρα σύμφωνα μετὰ τοὺς περὶ τούτων ὅρους τῶν γενικῶν διατάγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμενα θεμιτά.

Ἄρθρον 21.

Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλυσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς

Άρθρον 26.

Εἰς τὰ περίξ καὶ πλησίόχωρα μέρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οικονομῶνται περίπατοι καὶ ἀλῶαι ἀπὸ καρποφόρα ἢ οὐλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

Άρθρον 27.

Οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἕκαστος πολιτικὴν δύναμιν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτεθειμένων ὁρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλαι μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' ἐνὸς ἐν μέρους θέλουσιν ἐνεργεῖ συμβουλευόντες καὶ νοουθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὀνομαστὶ κατὰ τὰ ἀρθρα 598, 609 καὶ 697—700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Άρθρον 28.

Τὸ Ἡμέτερον τοῦτο Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 29.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, Εἴλεκ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 20.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 16 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως δηλητηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ προληθῇ ὅσον δυνατόν ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων γινομένη βλάβη κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Μόνον εἰς τοὺς τακτικῶς ὠρμισμένους φαρμακοποιούς καὶ φαρμακεμπόρους (droguistes) ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πώλησις τῶν δηλητηρίων φαρμάκων.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) καὶ λοιποὶ πραγματευταὶ ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὰς τέχνας μόνον χρῆσιμα δηλητήρια, καὶ ταῦτα δὲ προηγηθείσης μὲν δοκιμασίας φαρμακοποιοῦ τινος, δοθείσης δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ γενομένου τοῦ ἀναγκαίου ὅρου.

Ὅστις ἄλλος ἢ αὐτὸς ἢ διὰ τρίτου προσώπου πωλήσῃ δηλητήρια, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ οἱ ἔχοντες δὲ ἀδειαν, ἂν πωλοῦντες παραβῶσι τὸν προσδωρισμένον τρόπον τῆς πωλήσεως τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον.

Άρθρον 2.

Θεωροῦνται δὲ ὡς δηλητήρια αἱ ἐξῆς οὐσίαι.

Δηλητήρια Α'. σειράς.

1. Ἀρσενώδες ὀξύ, ὀξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικὸν λευκόν, ἄσπρον φάρμακον· *acidum arsenicosum*, ποντικοφάρμακον.
2. Θειούχον ἀρσενικὸν ἐρυθρόν, *sulphuretum arsenicirubrum*; ἐρυθρὸν ἀρσενικόν· σανδαράχη, *realgar*.
3. Θειούχον ἀρσενικὸν κίτρινον *sulphuretum arsenici flavum*; ὠχρὸν ἢ κίτρινον ἀρσενικόν, *orpimentum*.
4. Ὑπόξειδον ἀρσενικόν, *suboxidum arsenici*; ἀρσενικὸν μέλαν, τζερνίκι, ποντικοφάρμακον.
5. Ἀρσενώδης πότασσα ἢ σόδα *potassa vel soda arseni-cosa*.
6. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, δευτεροχλωροῦχος ὑδράργυρος, *deutochloruretum hydrargyri*; *urias oxidi hydrargyri* ὑψωμένος ὑδράργυρος, *sublimatus corrosivus*.
7. Νιτρικὸς ὑδράργυρος, *nitras hydrargyri*.
8. Ὑδροχλωρικὸν στίμμι πρωτόξειδον, πρωτοχλωροῦχον στίμμι, βούτυρον στίμμιως *butyrum antimonii*, *urias oxyduli stibii*.
9. Ὄξικος μόλυβδος, μολυβοσάκχαρον, *acetas olumbi*.
10. Ὄξαλιδικὸν ὀξύ, *acidum oxalicum*.
11. Ὑδροκυανικὸν ὀξύ, βορωσσιακὸν ὀξύ, *acidum hydro-cyanicum*.
12. Φῶσφορος.
13. Κανθαρίδες, χρυσόμυια· ἔμβασμα κανθαρίδων.
14. Μορρίνη, στρυχνίνη, ἐμετίνη καὶ τὰ λοιπὰ ἀλκαλοειδῆ φυτικά.
15. Κρόνονελαιον. *oleum crotonis*.

Δηλητήρια Β'. σειράς

1. Δευτερόξειδος ὑδράργυρος, ἐρυθρὸν ἀπόκριμα ὑδράργυρου, *precipitatum rubrum*.
2. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος ἀμμωνιοῦχος, ἀπόκριμα λευκὸν ὑδράργυρου, *precipitatum album*.
3. Ἰωδοῦχος ὑδράργυρος, *ioduretum hydrargyri*.
4. Ὑδροκυανικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, *cyanetum hydrargyri*.
5. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδος, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον, *calomelas*, *urias hydrargyri oxiduli mitis*.
6. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος, *urias auri*.
7. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος σ. δοῦχος, *urias auri et sodae*.
8. Νιτρικὸς ἄργυρος δευτερόξειδος, *lapis infernalis*, πέτρα τῆς κολάσεως.
9. Ταρταρική πότασσα στιμμιούχος *tartarus emeticus*, ἐμετικόν.
10. Θειούχον στίμμι πρωτόξειδος, ὕαλος στίμμιως, *vitrum antimonii*.
11. Ὑπόξικος μόλυβδος πρωτόξειδος διαλυτὸς, *subacetas plumbi*, *extractum saturni*.
12. Ὄξικος χαλκὸς δευτερόξειδος, *acetae cupri*.
13. Θεικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, ἀλογόπετρα, γαλάζια πέτρα, *vitriolum cupri sive coeruleum*.
14. Ὑδροχλωρικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, *urias cupri*.
15. Θεικὸς χαλκὸς ἀμμωνιοῦχος *cuprum ammoniacale*.
16. Θεικὸς χαλκὸς στυπτηριοῦχος, *lapis divinus*.
17. Θεικὸς ψευδάργυρος δευτερόξειδος, ἄσπρον βιτριόλι, *vitriolum album vitriolum zinci*.
18. Ὑπονιτρικὸν βισμούθιον δευτερόξειδον, λευκὸν βισμούθιον, *magisterium bismuthi*.
19. Ὑδροχλωρικὸς κασσίτερος πρωτόξειδος, *urias stanni*.

Συμβούλιον ἀμέσως μετὰ τῆς δημοσίευσιν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ γνωμοδότησιν.

§. 30.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκει ἡ συζήτης καὶ γνωμοδότησις περὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων.

§. 31.

Ὁμοίως καὶ ἡ περὶ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Κράτος.

§. 32.

Οὐδεὶς δημόσιος φόρος θέλει εἰσάγεσθαι ἢ τροποποιεῖσθαι, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς καὶ καταπειγουσῶν περιστάσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸν § 29, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς μετὰ ταῦτα ἀναθεωρήσεως.

§. 33.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἐκάστου διοικητικοῦ ἔτους θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, νὰ τὸν συζητή καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις· ὁμοίως θέλει τῷ καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ συναφθῆσόμενος οἰκονομικὸς Νόμος.

§. 34.

Οἱ Νόμοι καὶ τὸ σχέδιον περὶ ἀποσβέσεως τοῦ δημοσίου χρέους καὶ περὶ πληρωμῆς τῶν τόκων αὐτοῦ, πρὶν ἀποφασισθῶν καὶ δημοσιευθῶν, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἅπαξ ἀποφασισθὲν σχέδιον.

§. 35.

Οἱ νομικοὶ ὁρίσμοι περὶ ἐκποίησεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ περὶ τούτου ἐκδοτέα γενικά διατάγματα θέλουν συζητεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

§. 36.

Ὡς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως κατὰ τὰ διατεταγμένα ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου περὶ Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὶν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι ῥητῶς ἡ περίστασις αὕτη κατὰ τὴν δημοσίευσιν των.

§. 37.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλλεσθαι ὁ γενικὸς οἰκονομικὸς ἰσολογισμὸς ἐκάστου ἔτους διὰ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρῃ.

§. 38.

Θέλει καθυποβάλλεσθαι ὡσαύτως καὶ ὁ ἐτήσιος προσδιορισμὸς τῶν διὰ τὴν χρεωλυσίαν ἀναγκαίων εἰσοδημάτων.

§. 39.

Μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς κατ' ἔτος τοὺς δύο Ἐφόρους τῆς χρεωλυσίας διὰ τὸν §. 21 ἐδ. ε. τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Π. Ε., περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀναφερόμενον σκοπόν. Οἱ Ἐφοροὶ οὗτοι θέλουν δίδει τὴν γνώμην των εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀφορώσας τὸν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερόμενον προσδιορισμὸν εἰσοδημάτων.

§. 40.

Περὶ τῶν γενικῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ χρεωστοῦν νὰ καθυποβάλλωσι κατὰ τὸ ἀρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, θέλει ἀναφέρει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὡςάκις ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ τὴν γνωμοδότησιν του περὶ μερῶν τινῶν ἢ περὶ τοῦ ὅλου.

§. 41.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ θεώρησις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον διδομένων ἀναφορῶν κατὰ δημοσίων πράξεων τῶν Ὑπουργείων,

αἱ ὁποῖαι προσέβαλον δῆθεν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ιδιοκτησίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, οὔτε εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων τμήματος. Τοῦτο δὲ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς, ἐρωτήσας τὸ ἀνήκον Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ἐνάγεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διοριζομένης ἀπὸ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιταγὴν Του, ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν τὰ ἀναφερόμενα παράπονα ἔχουν τινὰ βάσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις. Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ τὰς τοιαύτας ἀναφορὰς εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

§. 42.

Ψήφισματὰ πολιτογραφήσεως δὲν ἐκδίδονται πρὶν περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὸ ψήφισμα.

§. 43.

Τὸ Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ, κατὰ πρόσκλησιν, περὶ τοῦ ἂν πρέπη νὰ εἰσάγωνται εἰς δίκην οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν περίστασιν τοῦ Ἀρθ. 28 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν ἡ Κοινοβουλία ἐπεφυλάχθη εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

§. 44.

Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτησέων, ἀφ' οὗ ἐκπληρωθῶσι προηγουμένως οἱ κατὰ τὰ Ἀρθ. 565—568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενοι τύποι.

§. 45.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς προλαβόντας παραγράφους ἀριθμηθέντων, σπουδαῖα ἀντικείμενα ἀπορρίπτει ὁ Βασιλεὺς νὰ διακοινοῦν εἰς αὐτὸ ζητῶν τὴν γνώμην του.

§. 46.

Διὰ τὴν περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων σύσκεψιν καὶ γνωμοδοτήσιν ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προτάσεως (initiative) εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἑνὸς τῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

Αἱ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζητήσεις γίνονται εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, συγκαλεστέμενας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του, λαμβάνοντος τὴν ἀδειαν τοῦ Βασιλέως ἢ ἐνεργούντος κατὰ δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν περὶ τούτου διαταγὴν. Εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν ἔχουν εἴσοδον μόνον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Β. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Β. Ἐπιτροπαι, οἱ εἰς τοὺς §§. 7 καὶ 21 σημειούμενοι (εἰς τὰς ῥητῶς προσδιορισμένας περιστάσεις), καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καθυποβαλλομένων τῶν πρωτοκόλλων ὑπ' ὄψιν Του. Ὁ Βασιλεὺς δίδει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις Του, εἴτε δι' ἐπικυρώσεως τῶν ἀνηκόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, εἴτε διὰ ψηφισμάτων καὶ διαταγῶν, εἴτε διὰ κοινοποιήσεων γενομένων διὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν διάφορον τῆς ὑποθέσεως σπουδαιότητα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τούς παρέδρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένουσιν ἐκτεθειμένοι 4 ἐβδομάδας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνώσιν ἐκάστου, καὶ ἐν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ νὰ κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅστις καίτοι ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν κατεγράφη εἰς τὸν κατάλογον, θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προσβάλῃ προφορικῶς τὰς ἀξιώσεις του. Ὁ Ἐπαρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποφασίζουν εὐθὺς διὰ πλειοψηφίας, σημειοῦντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἄν ἀπορρίψῃ ἡ αἵτησις τοῦ ἀναφερθέντος, ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐγγράφον αἰτήσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου· ἂν καὶ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλητίως.

Ἄρθρον 8.

Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν κατεγράψαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθρον 7), ἀλλ' ἀποκατασταθῶν καὶ καταγραφῶν εἰς ἕνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητῆσαι τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ἂν τὴν ἀρνήθῃ εἰς αὐτοὺς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καταφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἐγγράφα (ἄρθρον 6), τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾖναι γεγραμμένα καθ' ὁμοιόμορφον τρόπον.

Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατηρήσῃ εἰς τοὺς καταλόγους παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήτῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ γίνεται παρὰ τῆς πρώτης ἀναφορᾶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων γίνεται δημοπρασίαι εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κῦρος, ἂν δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλάχιστου ὁρου τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως θέλομεν διατάξαι ἀκολουθῶς τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁριστικῶς περὶ τῶν παραπάνω ὅσα τυχὸν ἤθελαν γεννηθῇ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλάχιστου ὁρου.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῶν τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐγκρίνομεν μολοντούτο τὰς ἐφεξῆς ἐξαιρέσεις:

α'. Ἄν ἡ ὁλομέλεια τοῦ δήμου ζητήσῃ νὰ διανεύμῃ εἰς ἑαυτὴν τὰ πρὸς προικοδοτήσιν του προσδιορισμένα κτήματα, τότε

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

τῷ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλάχιστῳ ὅρῳ ἄνευ δημοπρασίας.

Ἄν ὁμοῦς εἴη ἡ πλειότερα μέλη τοῦ Δήμου ἀπαιτήσουν τὴν δημοπρασίαν, αὕτη ἐνεργεῖται καὶ ἡ παραχώρησις ἄνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ καθόσον ἀφορᾷ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα.

β'. Ἄν ὁ ἐνοικιαστὴς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδοτήσιν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἀφίναται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότιμον μὲ δραχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων· ἐννοεῖται ὁμοῦς ἂν ἐξτελέσει τὰς συμφωνίας.

γ'. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας, ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύναται νὰ τὸ κερτήσωσι ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόντες τοὺς ἐγκτητικούς φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύναται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς 9 Ἰαννουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἐθνικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραὶ ἀποδειχθῶν παράνομοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 διατάγματος Μας ἐνεργηθησομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξακριβώσεως, τῶν ὁποίων τὰς δάσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος.

δ'. Ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποὶ, περὶ τῶν ὁποίων ὁρίζεται τὸ ἄρθρον 8, ἂν δὲν ἀποκατασταθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν θέλουν γενῇ αἱ δημοπρασίαι, δύναται νὰ λάβωσιν τὴν προικοδοτήσιν τῶν εἰς ὁποιοὺνδήποτε δῆμον ὑπάρχον διανομήσι ἐθνικαὶ γαῖαι.

Ἄρθρον 12.

Ἄν ἐκτὴν ἀπὸ ἐλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδοτήσις ἀδικήσῃ κτήμα, π. χ. μύλος, οἶκος κτλ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ῥηθέντος ὑπερβαίῃ τὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000, θέλει παραδοθῆναι μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρώνει εἰς 10 ἔσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων

Ἄρθρον 13.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθησόμενα κτήματα θεωροῦνται ὡς πλήρεις ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτουμένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύναται πώποτε καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθῶν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γενοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελῆς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβληθῶν μὲ ἰδιωτικὰς δουλείας, ἢ ἀνεξάχραστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρως ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

Ἄρθρον 14.

Τὰς νομίμους ὑποθήκας, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι τυχὸν βεβαρυνμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις ἥτις θέλει ἀποσβᾶσαι αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς κανονισμένους τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπιχειρούμεναι ὑποθήκαι πρέπει νὰ Μας γνωστοποιηθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν· ἂν δὲν γνωστοποιηθῶν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδὲν γινόμεναι.

Ἄρθρον 15.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάδοσιν αὐτῶν

ιδίων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 περὶ ἀνθρωπίνης Διατάγματος, νὰ ᾖ ἐλεύθερα τοῦ ὁρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 φόρου τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν τὰ δοχεῖα ταῦτα ᾖναι προσδιωρισμένα διὰ χρῆσιν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ παρὼν ὁρισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) διατάττομεν, ὥστε, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 διατάγματος ἐπιβληθεὶς φόρος 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας ν' ἀναβῇ εἰς 50 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, εἴτε κατεργασμένα εἶναι τὰ ἐκκοπόμενα εἰς τὰ δάση ξύλα, εἴτε μὴ.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Κράτους διαβατηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του, πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον διδόμενον ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς.

Τὰ διαβατήρια ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Δήμους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαιτέροι ἀστυνόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται περ' αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δημάρχους.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Δήμαρχοι δὲν ἔμπορουν νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς

ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Δήμου καὶ καταγεγραμμένους εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου.

Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ᾖναι μέλη οὐδενὸς δήμου, τότε τὰ διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι ἐπὶ ἐγγυήσει δύο ἀξιοχρέων καὶ γνωστῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν Δήμον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουν σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς τὰ ὅποια θέλουν προσυπογράφεσθαι καὶ οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρον 3.

Ἐκαστος Δήμαρχος ἢ ἀστυνόμος θέλει κρατεῖ ἰδιαιτέρον βιβλίον, ὅπου θέλει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεωρούμενα διαβατήρια, καὶ ἐν ἑτέρον ἀκόμῃ, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἐκαστοῦ ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ βιβλίον, ὅταν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἐκδοσις τῶν διαβατηρίων, ἡ ἀρμόδιος δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὅποιον εἶναι οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφῃται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειώνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔξευρει νὰ γράφῃ μετὰ ταῦτα θέλει ἐτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον κατὰ τὸ βιβλίον, καὶ προσυπογράφεσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ πρὸς διαβατήριον ἐτοιμασμένον φύλλον χαρτίου θέλει γράφεσθαι ἐκατέρωθεν καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ τοῦ δευτέρου διὰ μιᾶς ἐλικοειδοῦς ἐγκοπῆς παραδίδεται εἰς τὸν λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του.

Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς σχῆμα στελέχους εἶναι τοῦ διαβατηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα.

Ἄρθρον 6.

Τὰ δὲν τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι εἰς ἀνάκλητον χαρτὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένον καὶ καθ' ἓνα ὁμοίωμα ὁμοῦν δείγμα.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ῥητῶς καὶ κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουν παραδίδεσθαι, θέλουν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιωρισμένην τινὰ ὁδοιπορίαν, ἢ προσδιωρισμένον τινὰ καιρὸν, σημειουμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁδοιπορίας.

Ἄρθρον 8.

Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα τοῦ λαμβάνοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀνάστημα,

Τρίχες,

Ὀφρύδια,

Ὀφθαλμοί,

Μέτωπον,

Στόμα,

Μύτη,

Πώγων,

Πρόσωπον,

Ἰδιαιτέρα γνωρίσματα.

Ἄρθρον 9.

Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τόπων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τὰς καθ' ὁδὸν πρωτευούσας, χωρὶς ὁμῶς νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως ἢ διατρίβειν, ἢ τὰς καθ' ὁδὸν ἐπισταθμεύσεις.

Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὅποταν δίδωνται τὰ διαβατήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειροῦνται συχνὰς ὁδοιπορίας,

ἢ ἤδη φθαρμένοι, πρὶν ἢ ξηρανθῶσι, καπνισθῶσι, καὶ ἀλατῶσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποιῇ.

Ἄρθρον 59.

Ἐκτὸς τοῦ ὄρου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων δὲν θέλει ἐπαλλεσθαι τίμημα (taxe) εἰς κινὲν ἄλλο εἶδος τροφίμων.

Ἄρθρον 60.

Αἱ διατάξεις τῶν Δημάρχων ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα σημειούμενων εἰδῶν καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπαρχῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφερόμενοι (les interessés) θέλουσι προστρέχει.

Γ'. Περὶ τῆς καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 61.

Ἡ ἄσκα καυσίμος ξυλεία, ἡ ὁποία ἐκτίθεται εἰς πώλησιν πρὸς χρῆσιν τῶν Δήμων Α. καὶ Β'. κλάσεως καὶ εἶναι προσδιορισμένη διὰ πώλησιν, ἐναποτίθεται εἰς τὰς ξυλαποθήκας.

Ἄρθρον 62.

Αἱ ξυλαποθήκαι πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐν γένει ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, δὲν θέλει δὲ συσταίνεσθαι οὐδεμία τοιαύτη ἀποθήκη καυσίμου ξυλείας ἀνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 63.

Αἱ ξυλαποθήκαι θέλουν τοποθετεῖσθαι μόνον εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς οἰκίας· θέλουν δὲ εἶσθαι ἀρκετὰ εὐρύχωροι διὰ νὰ δύνανται οἱ ξυλέμποροι νὰ στοιβάξωσι τὰ ξύλα εἰς χωριστοὺς σωρούς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ποιότητα, καὶ νὰ ἦναι δυνατόν νὰ πραγματοποιῆται εὐκόλως καὶ ἀνευ τινὸς κινδύνου διὰ τὴν γειτονίαν ἢ ἀποξήρανσιν τῆς ξυλείας.

Ἄρθρον 64.

Ἡ καυσίμος ὕλη θέλει στοιβάζεσθαι εἰς τὰς ξυλαποθήκας κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος σωρὸς νὰ θεωρῆται πανταχόθεν εὐκόλως· τὸ δὲ ὕψος τῶν σωρῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς 20 πόδας.

Ἄρθρον 65.

Εἰς τὰς ξυλαποθήκας πρέπει ἡ ξυλικὴ νὰ τίθεται τοῦλάχιστον τέσσαρας πόδας μακρὰν παντὸς κτιρίου, ὁδοῦ καὶ παρόδων (passages) καὶ δώδεκα πόδας τοῦλάχιστον μακρὰν παντὸς περιφράγματος (cloture).

Ἄρθρον 66.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις περιφραγμάτων ἀπὸ σανίδας εἰς τοὺς τόπους τούτους, καὶ ἡ κατάσχεσις τοῦ τόπου εἰς τὰς πλατείας μετ' ἄλλου εἶδους ἀντικείμενα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ προξενῇται ἐμπόδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόπου διόλου ἢ κατὰ μέρος, ἢ δὲ ὀλιγώτερον ἢ περισσώτερον καιρὸν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ ξυλικὴ στοιβάζεται χωριστὰ κατὰ τὰς διαφόρους ποιότητας εἰς διαστήματα τοῦλάχιστον τριῶν ποδῶν.

Ἡ πώλησις διαφόρων ποιότητων δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη ἀπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σωρὸν.

Μεταξὺ τῶν σωρῶν ξυλικῆς τῆς αὐτῆς ποιότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τριῶν τοῦλάχιστον ποδῶν, ἐὰν οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους πωλητάς.

Ἄρθρον 68.

Οἱ ξυλοπῶλαι ὀφείλουσι νὰ στήνουν ἐφ' ἑκάστου σωροῦ εἰς μέρος πασιφανὲς ἐν σημείον, τὸ ὁποῖον νὰ φανερόνῃ μετ' εὐανάγνωστα γράμματα τὴν ποιότητα τῆς ξυλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας εὐγκρίνεται ὁ σωρὸς.

Ἄρθρον 69.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν ἐν τοῖς προρρηθείσιν ἄρθροις 59-66 ἐμπεριεχομένων διατάξεων, νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως, περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα, νὰ γνωστοποιῶσι ταῦτα εἰς τὸν Δῆμον, νὰ φωτίζουν τοὺς δημότας κατὰ τῶν παραβάσεων, νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας ἀναλόγως μετ' ὁρίζόμενα ἀπὸ τὸν Ποιν. Νόμον, ἰδιαίτερος δὲ νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν σύμφωνα μετ' ὁρίζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲν ᾔθελαν ὑπάρχει αὐστηρότεροι ποινικοὶ ὁρισμοὶ ἐν τοῖς Νόμοις.

Ἄρθρον 70.

Ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ξυλαποθήκας καὶ νὰ φέρωσιν ἐκεῖ φωτιά. Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν οἱ ξυλεμπορευόμενοι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ πηγαίνωσι νύκτα εἰς τὰς ξυλαποθήκας τῶν δύνανται νὰ φέρωσι φῶς μεθ' ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς καλῶς κλεισμένα φανάρια.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 593 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Δ'. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπόριον δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ σταθμά, εἰς καλὴν κατάστασιν εὐρίσκόμενα, τὰ ὁποῖα ἐκανονίσθησαν γενικῶς καὶ ἐσημειώθησαν μετ' ὁ ἀνήκον δικιμαστικὸν μέτρον.

Ἄρθρον 72.

Ὡς πρὸς τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμά ἰδιαίτερος νόμος θέλει παραγγεῖν τοὺς περὶ τούτων κυριωδεστέρους ὁρισμοὺς, καὶ τὰς προϋποθέσεις κατὰ τὰς ὁποίας αὐτὰ θέλουσιν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν.

Ἔως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μόνα τὰ Βυζαντινὰ μέτρα καὶ σταθμά θεωροῦνται ὡς ἰσχύοντα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 9 παρ. 2 τοῦ ἀνω εἰρημένου Νόμου ὁρισθέντων.

Ἄρθρον 73.

Οἱ ἀρχαγοὶ ὀφείλουσι παρὲς μὲν αὐτοὶ οἱ ἰδιοὶ, ποτὲ δὲ οἱ βοηθοὶ τῶν, νὰ κάμνουν ἐξετάσεις πολλάκις κατ' ἔτος τόσον εἰς τὰς ἀποθήκας, καθὼς καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀγοράς διὰ νὰ ἐπαληθεύονται περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ δικαίας χρήσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἰδιαίτεραν δὲ προσοχὴν θέλουσιν ἐπιστήσει πρὸς τούτοις καὶ ὡς πρὸς τὰ μέτρα τῆς ξυλείας.

Ἄρθρον 74.

Ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων ᾔθελόν ποτε εὐρεθῇ μέτρα ἢ σταθμά μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ κανονισμένα, τότε θέλει ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις τῶν οἱ μεταχειρισθέντες ταῦτα θέλουν τιμωρηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 75.

Τὰ αὐτὰ θέλουν ἐνεργηθῇ κατ' ἐκείνων, πλησίον τῶν ὁποίων ᾔθελαν εὐρεθῇ μέτρα καὶ σταθμά ἀδοκίμαστα καὶ μὴ ἐφωδιασμένα μετ' τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς γενομένην δοκιμὴν.

Ἄρθρον 76.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν καταδιωγθῇ καὶ ἐκεῖνοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις ᾔθελαν εὐρεθῇ μέτρα καὶ σταθμά, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὰ κανονισμένα καὶ δεδοκιμασμένα μέτρα, δὲν εὐρίσκονται ὁμῶς εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἐὰν ὁμῶς ᾔθελον ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις τῆς κανονικῆς καταστάσεως αὐτῶν ἐγένοναν κατὰ συμβεβηκός, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, καθ' ὅσον τοῦτο ᾔθελαν εἶσθαι δυνατόν, νὰ διορθωθῶσι, καὶ ἀφοῦ δοκιμασθῶσιν ἐκ νέου, νὰ βληθῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρον 77.

Ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγούμενων διατάξεων ᾔθελαν ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις μέτρων καὶ σταθμῶν, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψουν

Μακράν ἀπὸ σὰς πᾶν πάθος, πᾶσα πρᾶξις αὐθαίρετος· μακράν
 πᾶσα διχόνοια Ἕλληνες, ὁμονοεῖτε διὰ παντός!

Θέλω λάβει τὴν προσήκουσαν φροντίδα περὶ τῆς μεταρρυθμί-
 ζεως καὶ ἀναπληρώσεως τῶν Νόμων, καὶ μὲ ὅλην Μου τὴν δύ-
 αμιν θέλω προστατεύσει τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερασπίζει τὴν
 ὁμιμον ἐλευθερίαν καὶ παγιάσει αὐτὴν διὰ τῆς βαθμηδὸν στε-
 νώσεως θεσμοθεσιῶν καταλλήλων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τό-
 που καὶ εἰς τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις θέλω ἀποδείξει τὸ πρὸς τὴν ἀνα-
 ολικὴν Ἐκκλησίαν βαθὺ σέβας Μου, καὶ διὰ τοῦτο θέλω λάβει
 περ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπογόνους
 Μου, ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θέλω ἐπιστήσει ὅλην Μου τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ
 θέλω φροντίσει διαφερόντως περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως
 αὐτῶν· εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας θέλω χορηγήσει ὅλην τὴν
 περιθλήψιν, ὅσας ἔχουσι χρεῖαν, διὰ νὰ εὕρωσι πάλιν εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ δόξαν.

Μὲ πλήρη δραστηριότητα θέλω προσπαθήσει νὰ ἐπαυξήσω
 τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου, νὰ προάξω τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ
 ἐμπόριον, καὶ νὰ θεραπεύσω τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως. Ἰδιαι-
 τέρως θέλω καταβάλλει τὴν μεγίστην φροντίδα εἰς τὴν βελτίωσιν
 τῶν δημοσίων πόρων, καὶ μὲ ἀκάματον σπουδὴν θέλω προσ-
 παθήσει νὰ ἀποκαταστήσω ὅσον τάχιστα τὴν ἰσορροπίαν τῶν
 εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

Τὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενεχθείσας θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις
 ἐνός· ἐκάστου θέλω ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν· ἀλλ' ἡ ἔκτα-
 σις τῆς κατὰ τοῦτο προμηθείας Μου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς
 μόνον τὰ ἐνόντα μέγα.

Ἕλληνες! Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη Μου
 εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν
 εὐρίσκω τὴν μεγίστην Μου ἀγαλλίασιν.

Τὸ ἔργον αὗτης Κυβερνήσεως εἶναι πολὺπλοον, τὸ αἰσθανομαι.
 Ἕλληνες, δὲν πρέπει μὴδὲ σὰς νὰ παρασυρᾶτε ἀπὸ ὑπερβολῆς
 ἐλπίδων. Βαθμηδὸν καὶ κατὰ μικρὸν μόνον εἶναι δυνατόν νὰ
 φθάσετε εἰς τὸ τέρμα τῶν εὐχῶν σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ εὐχαί
 ἰδικαί Μου.

Μὲ θάρρος ἀναλαμβάνω τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου
 Μ' ἐπέβαλε· μὲ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν ὑμετέραν συνδρο-
 μὴν θέλω τὰ ἐκπληρώσει.

Ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία σας εἶναι ὁ μόνος Μου σκοπός· ἡ ἐπι-
 τυχία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἡ μόνη μου ἀνταμοιβή.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὰς πολυειδῆς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν τοῦ
 ἄχρι τοῦδε Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας Κόμητος Κυρίου Ἀρ-
 μανσπέργου, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην
 του, παρωμήθημεν νὰ προσκαλέσωμεν αὐτὸν νὰ διατριψῇ τού-
 λάχιστον ἔτι μερικὸν καιρὸν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ, διὰ νὰ
 δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν πολὺτιμόν του συμβουλὴν ὡς πρὸς
 τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς Ἡμετέρας εὐ-
 λογίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς δικαίας ἀναγνωρίσεως τῆς ὑ-
 ψήλης αὐτοῦ ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Πρόσωπον καὶ τὸ Βα-

σίλειόν Μας, ἀναθέσαμεν ἤδη αὐτῷ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἡμετέ-
 ρας σφραγίδος τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ Ἡμετέρου
 Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κοινοποιηθῇ δι' ἰδι-
 αιτέρας ἀποφάσεως.

Γνωστοποιούμεν τοῦτο διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑ-
 πουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δη-
 λοσίαν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως
 τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀπεφασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ καθήκοντα καὶ τὸν
 βαθμὸν τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ
 διατάττομεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Πρόεδρος τοῦ
 Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπομένως καθήκον αὐτοῦ πρώτιστον εἶναι, νὰ συνεννοῖται
 ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ διατη-
 ρῇ εἰς πλὴρη ἀρμονίαν τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων,
 νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν συγκρούσεις
 καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὁμονοίας καὶ ἀνυσίμου τοῦ πρὸς τὴν
 μὲν ὑπάρχουσαν Κυβερνητικὴν συστάσιν κατὰ τὰς Ἡμετέρας
 διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοις Ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα αὐτοπροσώπως εἰς τὸ
 Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 διευθύνει συνήθως τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ· κοινοποιῶν ἡμῖν
 προσωπικῶς τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, ἐκθέτει προφορικῶς τὰ περὶ
 τούτων καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνει κάμμιαν
 μετοχὴν, ἐκτός ἐάν ἀναθέσωμεν ταύτην εἰς αὐτὸν δι' ἰδιαιτέρας
 διαταγῆς ἢ πληρεξουσιότητας.

Ἄρθρον 4.

Ἡμῶν παρόντων ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὁ Ἀρχιγραμ-
 ματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς Ἡμετέρας
 προσωπικὰς διαταγὰς.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν παρευρισκόμενοι ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἀπο-
 φαινόμεθα τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις περὶ τῶν
 ἀντικειμένων, ὅσα ἐν αὐτῷ ἐξετέθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν αὐταὶ
 ἐκδίδονται ἀπὸ τοῦ Ἡμετέρου Βουλευτήριον.

Ἄρθρον 6.

Ἄλλως, ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ὅσαι χρήζουσι
 τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τού-
 του προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας
 εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας
 πρὸς ἰδίαν ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡμεῖς δὲ ἡ θέλομεν διατάττει περὶ τοῦ πρακτέου παραχρῆ-
 μα, ἡ θέλομεν παραπέμπει τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν Ἀρχιγραμ-
 ματέα τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἐκθεσιν καὶ νὰ ἐνερ-

γίση τὴν περαιτέρω αὐτῶν κατεργασίαν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ (καθινέττω)

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὁ ἐγγύτατος Ἡμῶν Βούλαρχος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται πάντοτε ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς.

Καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς, ὅμως τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς παρ' Ἡμῶν προσκληθῶσι.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν διαταγὰς, ὅλας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς Ἐπικρατείας, καὶ φροντίζει, ὥστε νὰ συνθέτῳται αἱ ἀποφάσεις συμφώνως μὲ τὴν θέλησιν Μας.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας φυλάττει τὴν μεγάλην τοῦ Βασιλείου σφραγίδα, φροντίζει νὰ μὴν ἐπιτίθεται αὕτη, εἰμὴ εἰς ἐκείνη μόνον τὰ ἔγγραφα, ὅσα καθ' Ἡμετέραν Βασιλικὴν θέλησιν συνετέθησαν καὶ παρ' Ἡμῶν αὐτοχείρως ὑπεγράφησαν· ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὑπὸ τρίτου τινὸς κατάχρησις τῆς σφραγίδος τοῦ Βασιλείου, καὶ ἕνεκα τούτου προσεπιθέτει τὸ ὄνομά του εἰς πᾶσαν αὐτῆς ἐκτύπωσιν καὶ προσυπογράφει ἐπομένως τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμένα ἔγγραφα. Ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας προσυπογράφουσι τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ ἀρμόδιοι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, οἵτινες καὶ ἀναλαμβάνουν οὕτω τὴν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐκτέλεσεως αὐτῶν εὐθύνην.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνουν μὲν ἀνεξαρτήτως τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντας κλάδους τῆς διοικήσεως, ὅντας ἀμέσως ὡς πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπεύθυνοι· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δὲ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς Μας τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον παντὸς κλάδου τῆς διοικήσεως ἀνεξαιρέτως· διὸ καὶ δύναται νὰ ζητῇ λόγον καὶ διασφραγίσιν περὶ παντὸς ἀντικειμένου καὶ νὰ διατάττῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Μας.

Ἄρθρον 11.

Παρέχομεν πρὸς τούτοις αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίζῃ προσωρινῶς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων καὶ διαταγμάτων τῶν Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ ζητῇ περὶ τούτων τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ἐπὶ τὸ νόμιμον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν μεταρρύθμισιν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς, ὡς ἂν ῥητῶς τὸ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτόν· περὶ δὲ τούτου θέλομεν πάντοτε εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Αἱ μὲν Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτάς τὰς διαταγὰς, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ αὐτάς Ἡμῖν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τούτου ἐνώπιόν Μας.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας συνεννοούμενος ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίζει περὶ δραστηρίως καὶ ἐντελοῦς προπαρασκευῆς τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν ὑποβλητέων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸν πρῶτον με-

ταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βασιλείου βαθμὸν καὶ προηγείται ἐπομένως ἀπάντων.

Ἄρθρον 15.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γενικῆς ἀμνηστείας τῶν λειποτακτησάντων στρατιωτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαμεν ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χαρίσωμεν ἐν τῇ πατρικῇ Ἡμῶν εὐμενοίᾳ, γενικὴν συγχώρησιν εἰς τοὺς λειποτακτῆσαντας στρατιώτας ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Χαρίζομεν πλήρη συγχώρησιν, καὶ ἀπολύομεν κάθε ποινῆς, ὅλους τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὅσοι πρὶν τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης γενικῆς συγχώρησεως ἐγένιναν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παρήκτισαν κατ' ἄλλον τρόπον διὰ πολλὴν ἢ ὀλίγον καιρὸν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν μακρὰν ἀπὸ τῶν Ἡμετέρων στρατῶν τῆς ξηρᾶς, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀν' ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1835 ἐπιστρέψωσιν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ σώματά των, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρχηγούς ἢ ἀνωτέρους των καὶ ὑποχρεωθῶσι ἐκ νέου ἐθελούτως εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν, τῶν ὁποίων εἶχον ἀναδεχθῇ χρεῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συγχώρησις αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς, ὅσοι γένωσιν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παρήκτισαν κατ' ἄλλον τρόπον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὴν διὰ τὴν ἀμνηστείαν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ἐπεκτείνεται οὔτε ἡ συγχώρησις αὕτη εἰς ἄλλα στρατιωτικὰ ἢ ἄλλα ἐγκλήματα καὶ ἄλλα σφάλματα, τῶν ὁποίων οἱ φυγόντες ἴσως ἐγένιναν ἔνοχοι ἢ πρὶν, ἢ ἀφ' οὗ λειποτακτῆσαν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διακηρυχθῇ ἐξ ἁμβωνος δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν, εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς εἰσόδου καὶ τῆς ἐδρας τῶν Συμβούλων εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθ. 4. Ἡ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις αἰθουσα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀνοίγεται, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστης συνεδριάσεως.

Τὰ μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου, συνερχόμενα προηγουμένως εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν συσσωματωμένα, καὶ ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Ἀντιπροέδρους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐδραν των, θέλουσι διατηρεῖν τὰ περὶ τοῦ ἱεραρχικοῦ βαθμοῦ των παρὰ τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὠρισμένα.

Ἄρθ. 5. Τὸ θρονίον τοῦ Προέδρου διακρίνεται τῶν λοιπῶν ἐκ δεξιῶν δὲ αὐτοῦ ἐδρεύουσιν οἱ Ἀντιπρόεδροι, καὶ ἐφεξῆς τὰ μέλη, ἕκαστος κατὰ τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ βαθμόν.

Ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως ἵσταται πρὸς τὸ μέσον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς αἰθούσης τῶν Γενικῶν συνελεύσεων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ, τὸ θρονίον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διακρινόμενον τῶν διὰ τοὺς ἄλλους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας κατόπιν δὲ τούτων τίθενται τὰ διὰ τοὺς Βασιλικούς Ἐπιτρόπους, καὶ τοὺς Συμβούλους τῶν Ὑπουργείων θρονία.

Ἄρθ. 6. Συνέλευσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γινομένη ἐκτὸς τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιορισθέντος καταστήματος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρας πολιτῶν οἰκίας, θεωρεῖται ἀμέσως παράνομος καὶ δικαιοματικῶς ἄκυρος.

ΚΕΦΑΛ. Γ',

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς γενικὰς

συνελεύσεις.

Ἄρθ. 7. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει τὴν συνεδρίαν· ἀναγίνεται δὲ αὕτη διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὅποια, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισίν των, ἀντιγράφονται ἀμέσως διὰ νὰ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 68 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀργανικοῦ διατάγματος ὠρισμένα.

Ἄρθ. 8. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διατηρεῖται ἡ σειρά τῆς ἡμερουσίου διαταξέως, ἥτις δὲν δύναται νὰ παρασχευθῇ, εἰμὴ εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, καὶ ἂν οὕτως ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 9. Ὅταν κοινοποιήσῃς, ἢ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὁ Πρόεδρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ σῶμα, πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἡμερουσίον διάταξιν.

Καὶ αἱ κοινοποιήσεις, καὶ τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Ἄρθ. 10. Οὐδὲ τὰ Μέλη, οὐδ' ὁ Γεν. Γραμματεὺς δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὸν λόγον, ἂν προηγουμένως δὲν τὸν ζητήσῃ, καὶ τὸν λάβῃ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

Ἄρθ. 11. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς κρατεῖ σημείωσιν ὧν ὅσοι ἤθελαν ζητήσῃ τὸν λόγον, διὰ νὰ δύνῃται καθεὶς νὰ τὸν λαμβάνῃ κατὰ τὴν τάξιν, καθ' ἣν διεύθυνε τὴν αἴτησιν τοῦ ἰσχύει δὲ αὕτη ἡ σημείωσις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως.

Ἄρθ. 12. Οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ γνωμοδοτοῦντες θέλουσι λαμβάνει τὸν λόγον ἐναλλάξ,

Ἄρθ. 13. Κάνεις δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον πλέον παρὰ τρεῖς διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, παρεκτός, ἂν εἰς τοιαύτην περιπτώσιν, ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἄλλως ἢ συνέλευσις.

Ἐφ' ὅσον τις δημηγορεῖ, ἢ γνωμοδοτεῖ, δὲν διακόπτεται.

Ἄρθ. 14. Ὁ λόγος δίδεται πάντοτε εἰς τὸν αἰτοῦντα νὰ πρὸς διορίσῃ τὸ ζητούμενον πρόβλημα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον εἰς πᾶσαν στιγμήν.

Ἄρθ. 15. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ τῶν μελῶν πρὸς ἀλλήλα ἀποστροφαί· πρὸς μόνον δὲ τὸν Πρόεδρον ὀφείλει ὁ ὁμιλῶν ν' ἀποτείνεται.

Ἄρθ. 16. Ἄν τις τῶν Συμβούλων ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν, θέλει ἀνακληθῇ εἰς εὐταξίαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον· ἂν δὲ ἤθελεν ἐπιμένει, ὁ Πρόεδρος θέλει διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς εἰς τὴν εὐταξίαν ἀνακλήσεώς του, καὶ ἐπὶ περιπτώσει ἐπιμονῆς ἐκτενεστέρας, δύναται ἢ συνέλευσις νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν με ἐπιτίμησιν.

Ἄρθ. 17. Δίδεται ὁ λόγος εἰς ἐκείνον, ὅστις ἀνακληθεὶς εἰς εὐταξίαν ὑπατάγῃ, καὶ ζητεῖ νὰ δικαιολογηθῇ.

Ἄρθ. 18. Ἄν μέλος τι τῆς συνελεύσεως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸ προκείμενον.

Ἄρθ. 19. Ἄν ἡ συνέλευσις γείνῃ θορυβώδης, ὁ Πρόεδρος προσαγγέλλει ἀμέσως, ὅτι θέλει διακόψῃ τὴν συνεδρίαν· ἂν ἡ γαλήνη δὲν ἀποκατασταθῇ, διακόπτει τὴν συνεδρίαν εἰς διάστημα μίαν ὥραν· ἐπαναλαμβάνεται δὲ μετὰ τοῦτο αὐτεπαγγέλτως ἡ συνεδρίασις.

Ἄρθ. 20. Ἐκαστὸν μέλος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθ. 21. Πρὶν ἢ ἤθελεν ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτηςις, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν, ἂν ἐφωτίσθῃ ἀποχώρωντως ἢ συνέλευσις ἐκφράζει τὴν γνώμην της διὰ τῆς ἐρώσεως τῆς χειρὸς, ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀποφασίζουσι τὸ συναγόμενον τῆς δοκιμῆς· ἂν ἡ δοκιμὴ ᾖ ἀμφίβολος, γίνεται ἡ κατ' ὄνομα ἐκφώνησις.

Ἄρθ. 22. Ἀμέσως, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτηςις, ὁ Πρόεδρος τίθῃσι τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων μέλλει νὰ γείνῃ ψήφος, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ᾖ δυνατὴ ἡ διὰ τοῦ ναί, ἢ οὐ γνωμοδοτήσης.

Αἱ γενικαὶ προτάσεις προηγούνται τῶν μερικῶν, ὡς τῶν παραγράφων, τῶν ἐδαφίων.

Ἄρθ. 23. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ζητημάτων ὁ διωρισμένος νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφορτισμένοι τὴν συζήτησιν Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι, κάμνουν περίληψιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀπορρίψεως λόγων, καὶ ἀκολουθῶς ψηφορεῖ τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθ. 24. Πρῶτοι ψηφοφοροῦν οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ ἀκολουθῶς τὰ μέλη, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν των.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς μετρεῖ τὰς ψήφους, καὶ ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα.

Πᾶσα πρότασις παρελθεῖσα ἀπ᾽ αὐτῆς καλεῖται ἀπόφαισις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 25. Ἡ τελευταία πράξις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὰς συζητήσεις εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἡμερουσίου διατάξεως· ὕστερον ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, τὰ Μέλη, καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα περὶ τοῦ ἂν πρόκειται νὰ γείνῃ καὶ ἐκτακτὸς συνεδρίασις εἰς τὴν παρὰ τοῦ α. άρθρου προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν.

Άρθρον 4.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινὰ περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ιδιότητες, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνήκον γενικὸν μητρώον καὶ διορίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢ ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων τῶν.

Άρθρον 5.

Ὁ εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπισταθμεύων λόχος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς ἤδη ἀπὸ ἀξιωματικῶν λόχος τῶν Σουλιωτῶν καὶ Ἡπειρωτῶν θέλουσι καταταχθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα ἀνίσως δὲν παραιτηθῶσι μὲνοι τῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρον 6.

Οἱ διορισθέντες ἤδη εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡσαύτως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα ἐὰν ἔχωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενας ιδιότητας.

Ὅσοι ἐκ τούτων εὐρίσκονται μέχρι τοῦδε εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ εἶναι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Νομῶν, ἢ ὑπάρχουν κατατεταγμένοι εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὸ ναυτικόν, τὸ στρατεύμα τῆς γραμμῆς ἢ τὰ ἐλαφρὰ τάγματα, ἅμα ἐμβῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μητρώου τῶν, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς ἀναλόγου θέσεως εἰς τὴν Φάλαγγα· παύονται ὅμως ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε θέσιν τῶν καὶ ἐξαλείφονται τὰ ὀνόματά τῶν ἀπὸ τοῦς ἀνήκοντες καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅσοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἤδη στρατιωτικὸν βαθμὸν μὴ μισθὸν χωρὶς νὰ διορισθῶσιν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημνίων θέσεων, θέλουσιν ἐμῇ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, καταταχθῇ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν ὅποιον ἤθελον ἔχει στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἢ κατὰ τὸν τυχόν ἀνωτέρου βαθμὸν τοῦ μητρώου, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν κατατεταγμένον μισθόν. Τοῦτο ἰσχύει, ὅταν δὲν διορισθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τινὰ ἀλλήν ἀνάλογον μὲ τὸν βαθμὸν τῶν θέσιν, ἢ δὲν δώσωσι μόνον τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Ἄν λαμβάνωσι κατὰ διάταγμα μεγαλήτερον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλει τοῖς δίδεσθαι τὸ περὶ πλέον ὡς προσθήκη ἀπὸ τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε τὸν μισθὸν τῶν. Ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ μεταβιῶσιν, ὅποταν ἔθελομεν διατάξει, εἰς ἄλλην στρατιωτικὴν θέσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ τῶν, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μισθόν, τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον.

Άρθρον 7.

Ὁ θέλων νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν Φάλαγγα ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ προειδοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν Φρούραρχον τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔχει τὴν διαμονήν του. Ὁ δὲ Φρούραρχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὑπάρχει Φρούραρχος, ἢ προειδοποιήσις γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν Νομάρχην ἢ Ἐπαρχον.

Άρθρον 8.

Ὅλοι, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὠφελήματα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέντας πολεμιστάς, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἔχει προτίμησιν τινὰ ὅταν αἱ περιστάσεις καὶ ἀξιώσεις ὑπάρχωσιν αἱ αὐταί.

Άρθρον 9.

Οἱ μισθοὶ, τοὺς ὁποίους οὗτοι λαμβάνουσιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, δὲν τοῖς ἀφαιροῦσι τὸ δι-

καίωμα τοῦ νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, ἐπειδὴ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς μισθοὺς, οἵτινες ἀναφέρονται ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1 άρθρου.

Άρθρον 10.

Ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς, ὅστις ἐσυστήθη σήμερον δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος ὡς ἀριστεῖον, θέλει δοθῇ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων εἰς ἐκείνους τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα.

Άρθρον 11.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Διάταγμα διαιρεῖται ἡ Φάλαγξ εἰς Τετραρχίας· ἐπιφυλαττόμεθα ὅμως τὸ δικαίωμα, νὰ συγκροτῶμεν ἀπὸ πολλὰς Τετραρχίας, ὅταν συνεκστρατεύωσιν ἢ ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, μεγαλήτερα ἀποσπάσματα.

Άρθρον 12.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Τετραρχιῶν ἀπεφασίσθη ἤδη διὰ τοῦ μνημονευθέντος γενικοῦ Διατάγματος· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο πᾶσα Τετραρχία σύγκειται

α'. Ἀπὸ ἑνὸς λοχαγὸν (Τετράρχην),

β'. ἑνὸς ὑπολοχαγόν,

γ'. δύο ἀνθυπολοχαγοὺς,

δ'. ἑνὸς σημαιοφόρον,

ε'. τέσσαρας ἐπιλοχίας,

ς'. 54 Φαλαγγίταις, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων· εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται εἰς σαλπικτής.

Άρθρον 13.

Οἱ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες δὲν ἐμβῆκαν ἀκόμα εἰς ἐνέργειαν, θέλουν καταταχθῇ εἰς ὁποιαδήποτε τῶν εἰς Ὑδρην, Σπέτσας, Ἐρέτριαν καὶ Πόρον σχηματισθησομένων τετραρχιῶν προαιροῦνται.

Άρθρον 14.

Οἱ βαθμοὶ τῶν διαφόρων τάξεων προσδιορίσθησαν εἰς τὸ σημερινόν Διάταγμα· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο οἱ λοχαγοὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν συνταγματάρχου, οἱ ὑπολοχαγοὶ, ἀντισυνταγματάρχου, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, καὶ οἱ φαλαγγίται ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ὅλοι οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τιμὰς καὶ διακρίσεις ὁμοίας με τοὺς ἀξιωματικούς τῆς γραμμῆς τῆς αὐτῆς τάξεως.

Άρθρον 15.

Ἡ ἐνδymασία θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ· μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἕκαστος φαλαγγίτης, ὁποιανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φέρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ὅποια ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔφερον ἐνδύματα, ἔχοντα μόνον τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ.

Τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην μετὰ τὰ διακριτικὰ σημεῖα δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ νέος ἱματισμὸς τῆς ὑπηρεσίας θέλει συμφωνεῖ μετὰ τὴν πρῶτην ἐνδυμασίαν τόσον, ὅσον τὸ ἐπιτρέπει τὸ ὁμοιόμορφον τῆς στολῆς ἐκάστης Τετραρχίας.

Άρθρον 16.

Ὁ ὅπλισμὸς τῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σημαιοφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος συνίσταται εἰς σπάθην καὶ πιστόλας. Οἱ ἐπιλοχίαι, οἱ δεκανεῖς καὶ οἱ φαλαγγίται θέλουν φέρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τούτων καὶ τουφέκι.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος θέλουν φέρεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας μάχας, ἢ ἤρπασαν ἀπὸ τοῦς ἐχθροὺς θριαμβεύοντες· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ληθῇ πᾶσα φροντίς διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ

μίαν, ὥστε νὰ ἐκτελεθῇ ἡ εἰσπραχὺς τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ πληρῶσῃ τὸ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τότε ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατ' αὐτοῦ ληφθησομένων ὑποχρεωτικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ιδιωτικῶν βοσκημάτων· εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται:

α. Τὸ ὄνομα τοῦ ιδιοκτῆτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

β. Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ βοσκήματος, ἐὰν ὁ ἴδιος ιδιοκτήτης δὲν μεταχειρίζεται τὸ βόσκημα εἰς ἰδίαν του χρῆσιν.

γ. Ἡ ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ βοσκήματος.

δ. Τὰ ποιμνία κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν.

ε. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον διευθυνθεῖσαν σημείωσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν στέλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 31.

Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντων βοσκημάτων πληρόνεται, καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἀναγκαιούντων βοσκημάτων παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νομαρχία τὰς προσφερόμεναι εἰς αὐτὴν ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων ποιμνία εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσιν νὰ κοινοποιῶσιν ἀμέσως αὐτὰς εἰς τοὺς ἀρχαίους Βασιλ. Ἐφόρους.

Οἱ Βασιλ. Ἐφόροι λογίζονται τότε ἐπ' ἑκάστης τούτων τῶν ἀναφορῶν τὸ φορολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδουν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλουσιν νὰ παριστάνωσιν εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμεῖου διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικά, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγγχειρίζονται ἀμέσως τὰ ἐγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἰσαχὺς αὐτῶν εἰς τὰ παραχωρηθέντα βοσκήματα γίνεται, συμπράττοντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 32.

Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν προκύπτοντας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βιβλίον ὁμοίον τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδῶσιν τὰς περαιτέρω ὁδηγίας.

Ἄρθρον 33.

Ἐὰν τὰ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κτηνοτρόφον παραχωρηθέντα βοσκήματα κείνται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, οἱ φόροι καταγράφονται εἰς κατὰστιχα τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ χειμερινὸν βόσκημα.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παραβάσεων καὶ τῶν δι' αὐτὰς προσίμων.

Ἄρθρον 34.

Πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς ἀληθείας τῶν παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία παραδιδόμενων ἀναφορῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ 1 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. ἀπαριθμησις τῶν ἐν τοῖς χειμερινοῖς βοσκήμασι νεμομένων ἀγελῶν καὶ ποιμνίων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς θέλουσιν ἐπιβεβαιωθῇ κατὰ τοὺς τύπους.

Ἄρθρον 35.

Ἐὰν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως μετὰ τὰς παραδοθείσας ἀναφορὰς προκύπτῃ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ἐσημείωσεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀλιγώτερον ἀριθμὸν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τοὺς δύο φόρους διὰ τὰ ὑποκρυφθέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μετὰ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τῶν δύο φόρων.

Ἄρθρον 36.

Ἐὰν τις τῶν κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ διόλου τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 29 διαταχθεῖσαν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ποιμνίου του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρώσει ἐπομένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ἴσον μετὰ τὸ τριπλοῦν τοῦ φορολογικοῦ του χρέους.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλ. Ἐφόρος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἰδιαίτερον περὶ τῶν οὕτω πληρωθησομένων ὑστερον ποσοτήτων τῶν φόρων καθὼς καὶ τῶν προστίμων. Ἀντίγραφον τούτου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 38.

Ἡ εἰσαχὺς τῶν ὑστερον πληρωθησομένων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῶν τῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ Σ'.

Περὶ τῶν τεχνητῶν λειμῶνων.

Ἄρθρον 39.

Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες, ὅσοι ἀνήκουσιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται, ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερότερον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρον 40.

Ἀπὸ τῶν τεχνητῶν ιδιοκτητῶν λειμῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρίζονται ὡς βοσκήματα, λαμβάνεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ὁ ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΧΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας θέλουσιν συστηθῇ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἶδη.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐνῶσις τῶν καταστημάτων αὐτῶν μετὰ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα

αλλος μὴ ἔχων δικαίωμα καὶ ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Ἀρχῆς παρασκευάζει ἢ πωλεῖ ἱατρικά, ὑπόκειται εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ φαρμακοποιοὶ πάλιν χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μικρὰς ποσότητας τῶν ἱατρικῶν τότε μόνον, ὅταν τοῖς παρουσιασθῇ γραμμάτιον ἐνυπόγραφον παραδεδομένου τινὸς ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀπλᾶ, ἥπια καὶ γενικῶς ὡς ἀβλαβῆ ἀναγνωρισμένα ἱατρικά, τὰ ὅποια συγχωρεῖται νὰ δίδωνται καὶ ἀνεῖς ἰδιαίτερου γραμματίου. Οἱ ἐναντὶα τοῦ ὁρισμοῦ τούτου πράττοντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν §. 563 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων ὑπάρχει ἰδιαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ τότε μόνον δύνανται νὰ πωλῶσιν ἱατρικά, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φαρμακοποιεῖον μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Οἱ κτηνιατροὶ ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ παρασκευάζωσι καὶ νὰ πωλῶσι μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζώων (κτηνῶν) διωρισμένα ἱατρικά. Οἱ ἀντιπράκτοντες δὲ παιδεύονται κατὰ τὸν § 533.

Ἄρθρον 7.

Οἱ φλεβοτόμοι, αἱ μαιεύτριαι καὶ ψευδιατροὶ ἐμποδίζονται ἀπολύτως νὰ πωλῶσιν ἱατρικά. Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς ἱατρικῆς τέχνης ἔχοντες ἄνθρωποι. Οἱ ἄλλως πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸν §. 564 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τῶν μυστηρίων ἱατρικῶν καὶ ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων κοινοποίησις αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαίτερης ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀλλὰ, καὶ ταύτης δοθείσης, ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνηται μόνον διὰ τινος φαρμακοποιοῦ καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἱατροῦ. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διαταγὴν ταύτην ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

Ἄρθρον 9.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἰδιαίτερώς νὰ ἐπικυρπνῶσιν εἰς τὴν ἀκρῇ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατατομένων, νὰ φανερώσιν ὅπου ἀνήκει, ὅ,τι μαθῶσι περὶ ἀντιπράξεως εἰς τὰ περιλαμβανόμενα ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς πλανητικούς φαρμακοεμπόρους νὰ ἐπιβιάνωσι τὰ ὅρια τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10.

Ὑποχρεοῦνται παρομοίως καὶ οἱ τῶν νομῶν ἱατροὶ νὰ ἐξετάζωσι ἀκριβῶς εἰς τὰς περιόδους των τὰ καταστήματα τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν, καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς ἀνηκούσας Ἀρχὰς εἰδήσιν τῶν καταχρήσεων, δολιοτήτων καὶ παραβάσεων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβῇ εἰς πρᾶξιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ περιεχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου (10) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν καὶ λ.π.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπερασάσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐρεξῆς περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καλουμένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

ΤΙΤΛΟΣ 1.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καλούμενος καὶ ἀπαιτῶμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτεχνητὴς ἐμπλῆν, ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον δικαστηρίων, συμβολαιογράφων Ἀρχῶν ἢ τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀρειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τινὰ λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἀπὸ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαρμόμενοι μάρτυρες.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαιτῶσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

2. Ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, ἐὰν παρομοίως ἢ ἀκρόασίς των γίνεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τοῦλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσωσιν ἕνεκα τούτου πλεόντερον τοῦ ἡμίσεως μυριομέτρου (μιάς ὥρας δρόμον).

3. Οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατὰ τὰς περὶ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, π.χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσαγόμενοι Δήμαρχοι ἢ Δημάρχων πᾶρεδροι.

Ἄρθρ. 3.

Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τινὰ φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξόδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαίτερων κανονισμῶν ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς μάρτυρας θήλειος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν δίδεται πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς προσδιωρισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ κατὰ τὴν διαμονὴν των ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα· ὁ συνοδεύσας, ὑποτίθε-

Β'.

Ο σκοπός του περί προικοδοτήσεως Νόμου είναι τὸ νὰ κατορθώσῃ ἐλευθέραν τελείαν ιδιοκτησίαν, ἥτις λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πλὸν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἥτις κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκουμένης ἱστορίας εἶναι ἡ μόνη βάσις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ παντὸς εὐδιοργανίστου Κράτους, καὶ τοῦτο ἦτον ὁ σκοπός, εἰς τὸν ὁποῖον ἔτειναν καταπαύστως ὅλα τὰ πεφωτισμένα ἔθνη καὶ Κυβερνήσεις. Διὰ τὴν ἀναπτυχθῆ τὸ ἀρτιπαγὲς Ἑλληνικὸν Κράτος, εἶαι ἀναπόφευκτον νὰ συγκεντρωθῶν αἱ οἰκογένειαι εἰς δῆμους, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ κατορθωθῇ ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος φρόνιμος, καὶ ἐπομένως ὁ μόνος ἀληθής· ἡ οἰκονομικαὶ εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτος διὰ νὰ γεννηθῶν δῆμοι καὶ ὅπου σήμερον δὲν ὑπάρχουν, καὶ διὰ νὰ στερεωθῶν ἐκεῖ που ἤδη ὑπάρχουν.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατορθοῦται τελεία καὶ ἐλευτέρα ιδιοκτησία, ὡς τὴν σκοπεῖ ὁ περί προικοδοτήσεως Νόμος, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οὐσιώδεις δευτερεύοντες σκοποὶ, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχουν μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὴν βαθμὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρῶτον δίδεται γενικὴ περίστασις εἰς ὅλους, δηλ. καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας· καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν κτηματικὴν ἱκανὴν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενείας, καὶ ἐκ τούτου κρέμεται κυρίως ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία, καὶ ἡ σημαντικὴ ἐθνικὴ περιουσία· δεύτερον παύει ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, ἥτις φανερώτατα παρεμποδίζει διὰ πολλοὺς λόγους τὴν πρόοδον τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, καὶ ἀντικατασταίνεται διὰ μιᾶς μετρίας χρηματικῆς δόσεως· ἔπειτα κατορθοῦται ἡ προικοδοτήσις τῶν δῆμων, καὶ σχηματιζομένης τοιουτοτρόπως κατὰ πρῶτον δημοτικῆς κτηματικῆς περιουσίας, ἀνακουφίζονται τὰ μέλη τοῦ Δήμου, καὶ δὲν παραδιδόνται μετὰ δημοτικὰ ἔσσην· καταπαύουν αἱ ἀπὸ προηγουμένης ἐποχῆς ὑπάρχονσαι περί ιδιοκτησίας διενέξεις μετὰ τὸν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν, ἐνισχύεται τοιουτοτρόπως ἡ κτηματικὴ ιδιοκτησία, καὶ ἀπομακρύνονται ὅσον τὸ δυνατόν ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου, συσταίνονται ἀποικίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἑλλήνας παρεπιδημοῦντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἀπὸ φιέλληνας λαβόντας μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, καὶ ἐπομένως προσκτησάμενους τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, συμμετέχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνεξαιρέτως τῶν καρπῶν τῆς πατρίδος γῆς, τὴν ὁποίαν ὑπερασπίσθησαν μετὰ σπανίαν ἀφοσίωσιν καὶ ἡρωϊσμόν εἰς ἀγῶνα δαρκῆ καὶ φινικόν. Χρηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρηματικὰ μέσα διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν χρεωλύσιαν καὶ τοκωλύσιαν τῶν ὀχι ἀσημάντων χρεῶν τοῦ Κράτους, ἐπομένως ἐκπληροῦται χρεὸς ἱερὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Γ'.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σκοπῶν τοῦ περί προικοδοτήσεως νόμου ὑπάρχει καὶ ἄλλος σημαντικὸς, τοῦτεστι νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ βραβευθῇ κατὰ τὸ δίκαιον ἡ ἡρωϊκὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεράσπισις τοῦ πατρίδος ἐδάφους, διδομένου εἰς αὐτοὺς εἰς ἐλευθέραν καὶ τελείαν ιδιοκτησίαν τὸσον σημαντικοῦ μέρους τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τοῦτο ἂν, ὡς ἐρόβη, δὲν ἐβραβεύθησαν ἄλλως πως. Οὗτος σκοπὸς οὕτως γίνεται ὀρθολογικῶς ἀφοῦ σκεφθῶμεν ὡρίμως τὰ ἐφεξῆς.

α. Κατὰ τοὺς καθιερωμένους Νόμους περί ἐκποίησεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὕτη δὲν ἐνεργεῖται εἰμὴ ἀφοῦ ἐκτιμηθῶν καὶ δημοπρατηθῶν τὰ κτήματα καὶ ἀποτιθῇ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἴτε εὐθὺς εἴτε μετὰ βραχύχρονον πίστωσιν τοκίζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν πληρόνεται δὲ ὡς δημόσιος φόρος τὸ ἀπλοῦν δέκατον. Κατὰ τὸν περί προικοδοτήσεως Νόμον ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἢ μᾶλλον ἢ κατ' ἐκτίμησιν τιμὴ τῶν πρὸς προικοδοτήσιν διωρισμένων κτημάτων δὲν ἐπι-

τίθεται οὔτε εὐθὺς, οὔτε μετὰ βραχύχρονον πίστωσιν τοκίζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν, ἀλλ' ἀποσβύνεται ἐπὶ πληρωμῇ 1 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἐπομένως 20 δραχμῶν διὰ δύο χιλιάδας προικοδοτικὴν πίστωσιν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν μετὰ τὸν βεβαίως μέτριον τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν. Ὁ περιπλέον ἐγκτητικὸς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν κατ' ἔτος, δὲν εἶναι εἰμὴ μία μετρία ἀντικατάστασις τοῦ ἀπλοῦ δέκατου καὶ ὁ προικοδοτούμενος ἔχει καὶ αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη τοῦ φόρου δὲν αὐξάνει ὡς τὸ ἀπλοῦν δέκατον μετὰ τὴν αὐξήσιν τῆς καλλιέργειας, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος μέχρι τῆς εἰσάξεως ἐνὸς ὁμοιομορφικοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Αἱ ὠφελεῖαι λοιπὸν, τὰς ὁποίας ὁ προικοδοτούμενος ἀπολαμβάνει ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀγοραστῶν ἐθνικῶν κτημάτων εἶναι ἀναντίρρητοι, καὶ τότε μᾶλλον παρατηρητέαι, καθόσον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις νὰ ἐκποιηθῶν ἐθνικαὶ γαῖαι κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον ἀνερέσαμεν τρόπον. Ἄν συλλογισθῶμεν ὅτι ὁ προικοδοτούμενος πληρόνεται διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἐνῶ ὁ ἀγοραστὴς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων πληρόνεται 8 τοῖς ἑκατὸν, ἐπομένως ὅτι ὁ πρῶτος ἔχει ὄφελος 3 τοῖς ἑκατὸν ἀπέναντι τοῦ δευτέρου· ἂν σκεφθῶμεν ἔπειτα ὅτι ὁ δεύτερος πληρόνεται φόρον εἰς εἶδη ἐνῶ ὁ πρῶτος ἀποδίδει χρήματα (3 τοῖς ἑκατὸν) ἐλέπομεν ὀρθολογικῶς ὅτι ὁ προικοδοτούμενος ὠφελεῖται ὀλοκληρῶν τὸ ἀπλοῦν δέκατον ἀπέναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ἐθνικῶν κτημάτων, ὅτι ἐπομένως διὰ τῆς χρηγομένης εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὠφελείας ὡς πρὸς τοὺς τόκους ἀπολαμβάνει ἀτέλειαν τῶν δέκατων, καὶ ἄλλας πολλὰς ὠφελείας προσγινομένας εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς προσκτήσεως γαιῶν πλησίον τῆς κατοικίας τοῦ κε μένων, καὶ ἐκ τῆς ἀπαρνηχλήτου χρήσεως αὐτῶν κ.τ.λ.

β. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν 2000 δραχμῶν προικοδοτικῆς πιστώσεως δι' ἐκάστην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὑπολογισθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὄρου, ὅτι διὰ τὴν ποσότητα αὐτὴν ὁ προικοδοτούμενος δύναται νὰ λάβῃ τοῦλάχιστον 40 στρέμματα. Τὸ εὐτελεστερον ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς γῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν ὑπολογισθέντα μέσον ὄρον εἶναι τὸ ἐκ τῶν δμητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τὸν κατωτέρω (δρα στοιχ. θ') σημειούμενον ὑπολογισμὸν τὸ λεγόμενον διπλοδέκατον (25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος) 40 στρεμμάτων σπαρμένων δμητριακοῦς καρποῦς ἀναδίδει κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 280, ἐπομένως τὸ ἀπλοῦν δέκατον εἰς δραχ. 112· εἰς δεινδροφυτείας, ἀμπελῶνας καὶ φυτείας ἐμπορικῶν προϊόντων τῆς γῆς ὁ φόρος οὕτως ἀναδίδειν περισσότερον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν περί προικοδοτήσεως Νόμον δὲν πληρόνεται κατ' ἔτος ἀντὶ ἀπλοῦ δέκατου εἰμὴ 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπομένως 60 δραχμαὶ κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐνῶ ἂφ' ἐνὸς τὸ πρῶτον τῆς γῆς αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῆς προόδου τῆς καλλιεργείας, ἂφ' ἑτέρου ὅμως ὁ φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συνεπαυξάνεται, ὡς ἀκολουθεῖ τοῦτο εἰς τὸν εἰς εἶδη διδόμενον ἐγγειον φόρον, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος, καὶ ἐπεὶ δὲ εἶναι πολλὰ πιθανὸν εἰς τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν νὰ προσκτήσῃ τις ἀπέναντι τῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμ. γαίας μεγαλητέρας τῶν ὑπολογισθέντων 40 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ, νὰ προσκτήσῃ γαίας, καλλιεργημένας ἢ εἰς καλὴν θέσιν κειμένας, καὶ καλλίστης ποιότητος οὕτας, ἐπομένως ν' ἀπολαμβάνῃ μεγαλήτερον ἐτήσιον εἰσόδημα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ ἀντὶ τοῦ δέκατου φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν εἰμὴ ὡς φόρος μετριώτατος καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὸν προικοδοτούμενον, ἐνῶ μάλιστα δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς ἐνοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸν ἀποδίδοντα τὰ εἰς εἶδη δέκατα. Ὁ εἰς χρήματα φόρος ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη δὲν εἶναι νέον εἰσέτι

Άρθρον 2.

Αί περί τούτων εκδοθησόμεναι διατάξεις πρέπει να περιέχωσι τόνον τόν τόπον και τόν καιρόν, καθώς και τούς ιδιαίτε-
ρους όρισμούς, κατά τούς όποιους θέλουν γίνεσθαι αί αγοραί.
Πρέπει δε να γνωστοποιώνται αύται άνηκόντως εις τόν Δήμον
επί της αγοράς και τών αποθηκών διά μιᾶς αναλόγου αγορονο-
μικῆς διατάξεως τοιχοκολλουμένης πάντοτε πρός γνώσιν και
όδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

Άρθρον 3.

Αί δημοτικά Ἀρχαί οφείλουν να ἔχωσι πάντοτε πρό ὀφθαλ-
μῶν τόν εις τὰς δημοσίους αγοράς πάντη ἐλεύθερον συναγωνι-
σμόν, τόνον ὡς πρός τοῦς ἀγοραστάς, ὅσον και ὡς πρός τοῦς
πωλητάς, και τούτου ἕνεκεν ὁ συναγωνισμός οὗτος πρέπει να
περιορισθῇ κατά τοσοῦτον μόνον, καθόσον ἐπιτάττουσι τοῦτο
ιδιαιτέροι νόμοι και διατάγματα.

Άρθρον 4.

Μήτε οἱ ἀγορασταί, μήτε οἱ πωληταί δέν πρέπει ν' ἀπο-
βάλλωνται αὐθαίρετως ἀπό τὰς αγοράς και πλατείας.

Άρθρον 5.

Εἰς κένενα δέν ἐπιτρέπεται να ἐμποδίζῃ τινά, ὅφ' ὁποιανδή-
ποτε πρόφασιν, ἀπό τὸ να φέρῃ και αὐτός ἐπὶ τῶν αγορῶν πρός
πώλησιν πράγματα.

Άρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοῦς ἐμπόρους τὸ να κάμνουν ἰδιαιτέρας
τινάς συμφωνίας διά να ἐμποδίζουν τὴν ἐλευθέραν πώλησιν και
κυκλοφορίαν τῶν τροφίμων.

Άρθρον 7.

Ἔμποροι τροφίμων (ὀψοπώλαι) δέν ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς τὴν
ἐξῆς ν' ἀγοράζωσι καθ' ὁδόν τὰ διά τὴν ἀγοράν προσδιορισμέ-
να τρόφιμα.

Άρθρον 8.

Δέν πρέπει εἰ πωληταί και οὐδένά τρόπον να κρύπτωσι τὰ
τρόφιμα εἰς τοῦς προσερχομένους ν' ἀγοράζωσι και ἐρωτῶντας
ἐάν ἔχωσι.

Άρθρον 9.

Δέν πρέπει οἱ πωληταί ν' ἀπαρνῶνται τὴν πώλησιν τῶν εἰς
τὴν ἀγοράν τροφίμων ἢ καυσίμου και οἰκοδομησίμου ὕλης εἰς
κένενα ἀγοραστήν ὅποταν πληρόνῃ.

Άρθρον 10.

Δέν δύναται κανείς να ἀναβιάζῃ εἰς τὰς αγοράς τὴν τιμὴν,
τὴν ὁποίαν οἱ πωληταί αἰτοῦσιν.

Άρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοῦς πωλητάς τὸ να κάμνουν συμφωνίας,
διά τῶν ὁποίων να πωλῶσι τὰ εἰς τὴν ἀγοράν ἐκτεθειμένα τρό-
φιμα, ἢ καύσιμον και οἰκοδομησίμον ὕλην, μόνον εἰς ὥρας τι-
νάς ἢ εἰς τινὰ συνεχῇ σειράν, καθ' ὅσον οἱ ἀγορονομικοὶ κανονι-
σμοὶ δέν ἤθελαν δικαιολογεῖ ῥηρῶς τὸ τοιοῦτον μέτρον.

Άρθρον 12.

Αἱ ἀγορονομικαὶ διατάξεις δέν πρέπει να περιέχωσιν οὐδέναν
όρισμόν ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ ἐνταῦθα διαταττόμενα. Καὶ τού-
του ἕνεκεν θέλουν καθυποβάλλεσθαι αὐταὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν
τῶν ἐπαρχικῶν Ἀρχῶν.

Άρθρον 13.

Αἱ διατάξεις αὐταὶ πρέπει να διαλαμβάνωσι νουτεήσεις
κατὰ τῶν παραβάσεων, και ἰδιαιτέρως θέλει ἐφελκύεσθαι ἢ
προσοχὴ τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 584, 585, 586, 587 και
674 τοῦ Ποιν. Κώδικος τῶν Νόμων.

Άρθρον 14.

Αἱ δημοτικά Ἀρχαί πρέπει να ἔχωσιν ἰδιαιτέραν φροντίδα
περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας, και εὐταξίας εἰς τὰς ἀγο-
ράς λαμβάνουσαι ἐγκαίρως τὰ πρός τοῦτο ἀρμόδια μέτρα. Θε-

λουν δὲ προσκαλεῖ διά τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς
ἀγορονομικὰς διατάξεις, προειδοποιῶσαι και νουτετοῦσαι αὐτὸ
κατὰ τῶν διαταράξεων τῆς ἡσυχίας, σύρουσαι τὴν προσοχὴν
τοῦ εἰς τοῦς ὑπάρχοντας ποινικοὺς ὁρισμούς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸ
ἄρθρ. 697. και προκαλοῦσαι κατὰ τῶν παραβάτων τὴν χρῆσιν
τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

Άρθρον 15.

Ὅχι ὀλιγώτερον πρέπει να φροντίζωσιν αἱ δημοτικά Ἀρχαί
να διατηρῆται ἡ καθαριότης ἐπὶ τῶν αγορῶν και πλατειῶν,
και ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὰς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἶσθαι βλα-
βερὸν ἢ ἐπικύνδυνον εἰς τὴν ὑγείαν.

Τούτου ἕνεκεν οφείλουσιν αὐταὶ να λαμβάνωσι τ' ἀνήκοντα
μέτρα ἐκδίδουσαι τὰς ἀπαιτούμενας διατάξεις, φωτίζουσαι τὸ
κοινὸν κατὰ τῆς παραβάσεως, και ἐάν τοῦτο δέν ὠφελεῖ, να ἐ-
πεμβαίνωσι τότε κατὰ τοῦς ὁρισμούς τῶν Ποινικῶν Νόμων.

Β'. Περὶ τῶν ἐδωδίων.

1. Περὶ ἄρτου.

Άρθρον 16.

Κάνεις δέν δύναται να μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτο-
ποιοῦ ἄνευ ἰδιαιτέρας προηγουμένης ἀδείας τοῦ Δημάρχου· ἡ δὲ
ἄδεια θέλει δίδεσθαι εἰς μόνους ἐκείνους, οἵτινες δύνανται ν'
ἀποδείξωσιν ἀποχρώντως τὴν καλὴν τῶν διαγωγῆν και τὴν
ικανότητά των.

Άρθρον 17.

Εἴαν ὁ Δήμαρχος ἤθελεν ἀπαρνηθῇ τὴν ἄδειαν εἰς τινὰ ἀρ-
τοποιόν, οὗτος θέλει προστρέχει εἰς τὸν προϊστάμενον Ἐπαρχόν,
ἀναφέρον εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημάρχου.

Άρθρον 18.

Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν και ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δέν πρέ-
πει να περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρτοποιῶν.

Άρθρον 19.

Ἡ ἄδεια θέλει ἐκδίδεσθαι μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας συμφωνίας·
Ἐκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται να ἔχῃ παντοτεινὰ εἰς τὴν
ἀποθήκην τοῦ προμηθεῖαν ἐναποταμιευμένην σιταλοφίτων πρώ-
της ποιότητος.

Ἡ προμήθεια αὕτη πρέπει να ἦναι τοσαύτη κατὰ τὸ ποσὸν
ὅση ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὸ κατάστημά του ἐν διαστήματι
ἐνὸς μηνός.

Άρθρον 20.

Ἐκαστος ἀρτοποιὸς θέλει ὑποχρεωθῇ ἐγγράφως να ἐκπληρώσῃ
ὅλας τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸ ἡ διάσκη-
σις τοῦ ἐπαγγέλματός του· πρός βεβαίωσιν ἐχέγγυον τῆς ἐκπλη-
ρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του θέλει δώσει τὴν περὶ τούτου διο-
μολόγησιν (declaration) κατὰ τοῦς νομίμους τύπους, ἐπὶ τῇ
ἐγγυήσει ὅλης τῆς προμηθείας τοῦ ἐργαστηρίου του· θέλει δὲ
ὑπόκεισθαι εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τὰ ὁποῖα ἤθελαν πηγᾶσαι
ἀπὸ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

Άρθρον 21.

Ἡ παρὰ τοῦ Δημάρχου δοθεῖσα ἄδεια χρησιμεύει ὡς ἀπόδει-
ξις τοῦ ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ὑπόκεινται κατὰ τὴν ἐγγραφὸν τῶν
διομολόγησιν τόνον ὡς πρός τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καθώς
και ὡς πρός τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιευμένης προμηθείας. Προσέτι
ὀφείλει να φανερῶσιν τὴν συνοικίαν (quartier μαχαλᾶν), ἐντὸς τῆς
ὁποίας ὁ ἀρτοποιὸς μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα του, ἢ σκοπεύει
να τὸ μετέλθῃ. Εἴαν ἀρτοποιὸς τις θελήσῃ ν' ἀφήσῃ τὸ πρῶτόν
του κατάστημα διά να τὸ μεταθέσῃ εἰς ἄλλην τινὰ συνοικίαν,
τότε ὑποχρεοῦται να φανερῶσιν τοῦτο ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὸν
Δήμαρχον.

Ἄλλ' εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δέν δύναται ἡ Ἀρχὴ να προ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

να συντάξη οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθ. 3) ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἔγγραφῃ ἢ παρακαταθεσίς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἐπὶ ἀποτυχία προστίμου ἔγγραφων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 Λεπ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τρίωρον παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινὰ πρᾶξιν, εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψία, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἢ ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ. Δραχ. 2.

Ἐννοεῖται δὲ ἅφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἴμπορεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαίωματα τῆς ὁποίας προσδωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρ. 2, ἐδάφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἤθελε κάμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἑκάστον μυριάμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1½ Δραχ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἄνέν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἄρθρον 4.

Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον εἰς ἑκάστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα οὗτοι ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ Λεπ. 15.

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν Ἐφετῶν Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν Ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουσιν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, ἐδάφ. 6, προσδιοριζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἔγγραφα τῶν, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας τῶν, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νομοποιημένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντιγράφα.

Δ'. Γενικοὶ ὁρίσμοι.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται ν' ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατιμῆσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρεῖζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσιν συμβιβασμὸν τινὰ ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, ἐδάφ. 2, εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας (prorogation) ἀνθ' ἐνόχου ἀνωτέρου δικαστηρίου δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιορισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀρεῖται ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα ἢ ἀνκληθὼν τὰ ἔγγραφα διάδικος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὧν ἐπράξεν ἢ ἐγγράψῃ καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἐξόδα· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἢ ἦ ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύνα-

ται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξόδα, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα πρόκειται νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαβεν ἤδη ὁ δικαστ. ὁργανισμὸς καὶ ἡ Πολιτ. Δικονομία.

Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων τῶν πρέπει παρ' ἑκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφριον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ.Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοτοῦ, τῶν δήμων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολιογράφων Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα, 2, 17, 75, 145 καὶ 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοτοῦ, τῶν δήμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοτίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

Ἄρθρον 1.

Θέλουν ἐνάγεσθαι·

α.) Τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

β.) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς·

γ.) Οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων.

δ.) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεία διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεως τῶν.

Ἐπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημόνοιο ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρεός ἔχουσι νὰ ὑπογράφωσι τὸ φανερόν τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὴν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀρισμένα.

Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διορισμένους πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγερομένη κλήσις δεῖ θέλει

μεινέσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπι-
 ννυμένη, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονο-
 μίας διατάσσει ἡ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως
 τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιω-
 πῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς δύναται νὰ
 ὁρίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλ-
 λον τοῦ κλάδου τοῦ ἐπιτελείου καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέ-
 νοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτε-
 υς, νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἢ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ-
 ον παρρηγελία του ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς
 Πολιτικῆς Δικονομίας ὁπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ β, γ, δ, ἀναφερόμενοι ἢ μέ-
 λος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγω-
 γὴν τῆς δίκης ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις
 πρέπει νὰ γνωστοποιῇται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχὴν ὅταν
 ζητῆται ἢ πρὸς ἐπιχειρήσιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἐγκρίσις· αὕτη
 θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξου-
 σιότης κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος φιλάθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια κα-
 ταστήματα καὶ σωματεῖα ᾖναι ἐνάγοντες, ἢ ἐν δικαστηρίῳ πα-
 ράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου
 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν
 δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρὸεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Γ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ-
 ματείας, διατάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πό-
 λεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς
 δημοσίου υγείας ἀστυνομίαν.

Ἄρθρον 1.

Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείρονται μόνον εἰς τόπους,
 ὅπου εὐρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει
 συστημένη ἢ μετὰ τῶν περὶ συγκοινωνία ἢ δύναται τοῦλάχισ-
 στον νὰ κατορθωθῇ διὰ μετρίως δαπάνης. Ἐντεῦθεν συνάγεται
 ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκο-
 δομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσβατον καὶ ἄκαρπον.

Ἄρθρον 2.

Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ υγίης ἀὴρ συγχωρεῖται νὰ κτίζωνται

πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελεμάτων ἢ ἀπλῶς εἰς τό-
 πους νοσώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπὸ πλημμύρας, ἡφαιστείου
 ἐκρήξεις κλπ., ἐκτὸς ἂν φαίνεται δυνατόν νὰ ἀπομακρυνθῶσι
 τὰ τοιαῦτα κακὰ δι' ἐπιτηδείων τρόπων ἢ νὰ κατασταθῶσι
 τοῦλάχιστον ἀβλαβῆ.

Ἄρθρον 3.

Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὅπου ἡ ἡ-
 δη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ
 ὑγιεινοῦ ὕδατος ἱκανὴ ποσότης· τὴν δὲ ποιότητα ταύτην ἐξε-
 τάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄν-
 θρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρὰ τὰ
 λοιπὰ ταῦτα τὰ φρέατα δὲ καὶ δεξαμενοὶ (κιστέρναι) πρέπει νὰ
 ἀνοίγωνται καὶ κατασκευάζωνται εἰς ἀρμόδιον καὶ ἄνοσον τόπον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ
 ἐκλέγηται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολ-
 λὴν ψυχρίαν καὶ θερμὴν, οὔτε ἀπὸ ὀριμεῖς καὶ νοσηροὺς ἀνέ-
 μους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦτου ἡ κατάλ-
 λος γειτονία λόφων, λειμώνων, ποταμῶν καὶ θαλάσσης. Κατὰ
 πᾶσαν ὁμως περιστάσιν συμφέρει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν διόδον ὁ ἀνε-
 μος διὰ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἀναθυμιάσεις ἐπιβλαβεῖς.

Ἐν γένει ἡ ἀνοικτὴ, ἐλευθέρα καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὴ θέσις προ-
 τιμᾶται ἀπὸ τὴν περικλειστον καὶ περιστοιχισμένην ἀπὸ ὑψη-
 λὰ ὄρη, καθὼς ἡ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς κλίσις προκρί-
 νεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἀρκτον καὶ δύσιν.

Ἄρθρον 5.

Περὶ τεχνίσματα, τοῖχοι πόλεων, θάρακτρα, προχώματα καὶ
 τὰ ὅμοια ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέραν τῶν ἀνέμων πνοήν· ὅθεν
 ὀφείλουσιν εἶναι δυνατόν νὰ τὰ ἀποφύγωμεν.

Ἄρθρον 6.

Θέλει μάλιστα κατασταθῇ σκοπιωτάτη τῶν πόλεων ἡ θέ-
 σις, ἐὰν αἱ ὁδοὶ ὑπάρχουσιν εὐθεαὶ καὶ κῆπτονται ὀρθογωνίως·
 ἀλλ' ἡ διεύθυνσις πρέπει νὰ διατεθῇ πλαγίᾳ (ἐγκαρσία) πρὸς
 τὰ τεσσαρὰ σημεία τοῦ κόσμου διὰ νὰ φωτίζῃ ὅλα τὰ μέρη τῆς
 πόλεως ὁ ἥλιος.

Οὐδὲν πρέπει νὰ γίνωνται δυσαναλόγως καὶ ὑπερβολι-
 κῶς πλατεῖαι διὰ νὰ μὴ αὐξάνῃ ὁ κρύσων ἀπὸ ἑλλειψιν σκιᾶς·
 ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάλιν οὔτε πολλὰ στεναὶ νὰ γίνωνται·
 καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μικρῶν ὁδῶν τὸ πλάτος δὲν θέλει εἶναι ὀλι-
 γώτερον τῶν 6 μέτρων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ πλατεῖαι θέλουσι διορισθῇ ἱκαναὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ
 εἰς ἀνάλογον συμμετρίαν διηρημέναι, οὐχὶ ὁμως ὑπερβολικοῦ
 μεγέθους.

Ἄρθρον 8.

Καὶ αἱ ὁδοὶ δὲ καὶ αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τῶν πόλεων πρέπει
 νὰ στρωθῶσι μὲ στερεὰς πέτρας, αἱ δὲ μεγάλαὶ ἐκ τούτων θέ-
 λουσιν ἔχει καὶ λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι καὶ δευροστοιχίαι δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ εἰς τὰς
 μεγάλας πλατεῖας καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροτάτας ῥύμας τῶν πό-
 λεων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ πλατεῖας τῶν πόλεων θέλουσι κα-
 τασκευασθῇ αὐλακες καὶ ὀχετοὶ πρὸς ἔξροσιν τῶν ὑδάτων καὶ ἀ-
 καθαρσιῶν. Ἐνεκα δὲ τούτου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἡ
 ἀναγκαῖα κλίσις τοῦλάχιστον 1/10 τοῦ μέτρου εἰς 30 μέτρα
 διὰ νὰ φέρονται τὰ ὕδατα καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι δι' αὐλάκων καὶ
 διωρύγων ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ ἐκχέωνται εἰς ῥύακας, πο-
 ταμούς ἢ θάλασσαν.

Ἄρθρον 10.

Θέλει μάλιστα ἐπιτύχει τὸν προκείμενον σκοπὸν ἡ θέσις τῶν

τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ὀφείλει εἰς πᾶσαν ἐξίχρεσιν νὰ ζητῇ τὴν Ἡμετέραν ἰδιαιτέραν διαταγὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν γενομένων πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834
κακουργημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θεωρήσαντες ὅτι τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) καὶ 10 (22) Μαρτίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμων κατασταθέντα ποινικὰ Δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Κακουργειοδικῶν, ὅσας προέκειτο νὰ δικάσωσι πράξεις γενομένας πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834, καὶ ἐπομένως τιμωρητέας κατὰ τοὺς προγενεστέρους νόμους, οἵτινες δὲν διατελλοῦσι τὰς κολασίμους πράξεις εἰς πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, οὐδ' ἀναγνωρίζουσι κυρίως ἄλλην περιοριστικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν παρὰ τὴν φυλάκισιν, δὲν θέλουσι δυνήθῃ νὰ ἐφαρμόσωσι προσηκόντως τοὺς περὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν κανόνας, θεωρήσαντες, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἀνέθηκεν εἰς τοὺς πλημμελειοδίκας εἰμὴ τὰς πράξεις ἐκείνας, ὅσαι ὑποφέρουσι πενταετὴ τὸ πολὺ φυλάκισιν, τὰς δὲ ἐπαγομένους ποινὰς περαιτέρω ταύτης ἀνέθεσαν εἰς τὰ Κακουργειοδικεῖα, τὰ ὅποια παρέχουσι πλειότερας ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐγγυήσεις, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς συστάσεως τῶν νῦν Δικαστηρίων κακουργήσαντας ὅλας τὰς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐνόρκων ὠφελείας, καὶ νὰ δώσωμεν ἐν ταύτῃ εἰς τὰ ποινικὰ Ἡμῶν Δικαστήρια ἀκριβεῖς κανόνας τῆς περὶ τὰς τοιαύτας πράξεις ἀρμοδιότητος τῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834 πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μέινουσαι κολασίμοι πράξεις θέλουσι δικάζεσθαι παρὰ τῶν Κακουργειοδικῶν μὲν, ἂν ἡ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάγονται ποινὴ ᾖ βαρύτερα τῆς πενταετοῦς φυλάκισις· παρὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲ ὅταν αὕτη ᾖ πενταετὴς τὸ πλεονέκτημα φυλάκισις, ἢ ζημία χρηματικὴ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, ΣΜΑΔΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα διατίμησις τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων ὑπάρχει κατὰ πολλοὺς λόγους ἐλλειπής, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς.

Α'. Τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Διὰ τὸ νέον πιστοποιητικὸν
α. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἑκάστον τόνον Λεπ. 2

β. Πλοίων χωρητικότητος 5 τόνων ἢ ὀλιγώτερων, δι' ὅλους » 10

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ
α. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἑκάστον τόνον Λεπ. 1

β. Πλοίων 5 ἢ ὀλιγώτερων τόνων εἶναι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς »

3. Δι' ἑκάστον ἐπιβάτην μὴ περιεχόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου Λεπ. 10

4. Δι' ἑκάστον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπιστήμου ἐγγράφου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ ἐπιβάτου τινός Δρ. 2

Πλοῖα μικροτέρας τῶν 25 τόνων χωρητικότητος, τὰ ὅποια πλέουσι παρὰ τὰς ἀκτὰς ἀπὸ ἑνα λιμένα εἰς ἄλλον, μὴ ἀπέχοντα ὑπὲρ τὰ 30 θαλάσσια μίλια, δὲν ἔχουσι χρεῖαν πιστοποιητικοῦ. Ταῦτα τὰ πλοῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν μόνον ἀπόδειξιν ἀδείας κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον, καὶ πληρόνουσι 10 λεπτά, ἂν ἡ χωρητικότης τῶν ᾖ μικροτέρα τῶν 5 τόνων, ἢ 20 λεπτά ἂν ᾖ μεγαλητέρα.

Ἡ ἀπόδειξις δὲ αὕτη τῆς ἀδείας ἰσχύει μόνον δι' ἑνα πλοῦν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἔρχεται ἢ ἀπέρχεται πολλάκις τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόδειξις ἰσχύει τότε καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Β'. Τὰ λοιμοκαθαρκτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Πᾶν πλοῖον εὐρισκόμενον ὑπὸ καθαρίσιν εἰς λιμένα τινα πληρόνει καθ' ἡμέραν διὰ τὸν τόνον Λεπ. 1

2. Ἐκάστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης πληρόνει καθ' ἡμέραν Λεπ. 30

3. Δι' ἑκάστον φύλακα, ὅστις φυλάττει ἐν δωμάτιον τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου κατοικημένον ἀπὸ ἑνα ἢ πλειότερους ἀνθρώπους, πληρόνεται καθ' ἡμέραν Δρ. 1 Λ. 50

4. Δι' ἑκάστον φύλακα, ὅστις χρεωστὴς νὰ παρευρίσκαται εἰς τὸν ἀποβίβασμόν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων καὶ

αταγράφει πρό πάντων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανόμενων εἰς τὸν §. 3 ὁρισμῶν, τὰς συμφωνίας, τὰς ἐγγράφους προσφορὰς, αἵτινες συγχωροῦνται, καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐκεῖ εὐρισκόμενων συναγωνιστῶν ἀφοῦ παρέλθῃ ἡμίσεια ὥρα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, κλείεται τὸ πρωτόκολλον καὶ υπογράφεται ἀπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ ζητήσαντος ὀλιγωτέραν τιμὴν διὰ τὴν ἐργολαβίαν. Ὡς τελευταία δὲ προσφορὰ θεωρεῖται μόνον ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐρωτηθῶν οἱ παρευρισκόμενοι τρεῖς πάντοτε μετὰ 5 λεπτῶν τῆς ὥρας παύσαν, ἂν ἤθελον κάμει κάμμιαν περαιτέρω προσφορὰν. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου παραδίδεται πρὸς ἀνήκουσαν χρῆσιν τὸν ἀπεσταλμένον ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ οὗτου γίνεται ἡ παραχώρησις, σημειῖται δ' εἰς αὐτὸ, ἂν ἡ ἐκτελεσθεῖσα παραχώρησις φανῇ δεκτὴ ὡς γενομένη κατὰ τὸν τοπολογισμὸν καὶ τὰς συμφωνίας, ἀμέσως ἡ ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, εἰς ἕκτος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐργολαβία, καὶ τότε τὸ πρωτόκολλον λαμβάνει ἰσχύον ἐπισήμου ἐγγράφου, καὶ γίνεται ἐκτελεστόν.

Ἀνίσως τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα ἦναι πολλὰ, δύνανται νὰ σχηματίσωσι παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μόνον συνοπτικὴ σημείωσις τῶν περιεχομένων, συρράπτονται ὁμως εἰς αὐτὸ καὶ συνάπτονται διὰ τῆς σφραγίδος διὰ νὰ ἦναι ἀναπόσπαστα, καὶ υπογράφεται προσέτι ἕκαστον φύλλον αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, τὸν ἀπεσταλμένον, καὶ τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν ἐργολάβου.

§. 5.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἢ παρακαταθήκην δεκτὴν, ἂν τοῦτο φανῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἂν δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς χρηματικαὶ προκαταβολαὶ. εἴτε ὕλαι περὶ τούτου, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως ἢ ἀνήκουσά σημειῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων συμφωνιῶν. Ὁ Ἐπαρχὸς καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ἀνήκοντος κλάδου χρεωστῶν νὰ κάμνωσιν ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἂν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀξιόχρεοι, ὥστε, ἀνίσως δὲν ὑπάρχῃ ἰκανὴ ἀσφάλεια διὰ τὸ δημόσιον, νὰ ζητῶσι τὸ νὰ δοθῇ παρακαταθήκη εἰς τὸ ἀνήκον Ταμεῖον τοῦ Νόμου. Τὸ ἐγγράφον τῆς παραχωρήσεως δὲν δύναται νὰ ἐγκριθῇ πρὶν γένῃ ἡ παράδοσις αὐτῇ.

§. 6.

Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένης προκαταβολῆς, δὲν δύναται νὰ γείνη καμμία πληρωμὴ δι' ἐργασίας, προμηθείας ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν, πρὶν καταστρωθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἀνήκοντος κλάδου δηλωτικόν, ὅτι ἡ ἐργασία, εἴτε ἡ οἰκοδομὴ κτλ. ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς γενομένας συμφωνίας.

§. 7.

Ὅταν μέλη νὰ γένουν παραχωρήσεις ἐργολαβιῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖά Μας ἐπιχειροῦν αὐτὰς κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν τρόπον. Ἀνίσως δὲν ἦναι δυνατόν νὰ παρευρεθῇ ἀπεσταλμένος τις τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, τότε αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἐνεργοῦν ν' ἀναλάβῃ τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν ἢ ἐκεῖ ἀρμόδιος πολιτικὴ Ἀρχὴ, στέλλουσιν ἀπεσταλμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν, καὶ πληρόνους τὰ γενόμενα ἐξοδα, τὰ ὁποία ἀνήκουν ὡσαύτως εἰς ἕκτος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ οὗτου γίνεται ἡ παραχωρουμένη ἐργολαβία.

§. 8.

Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν λαμβάνουν οὐδεμίαν ντιμισθίαν διὰ τὴν διαφρόντισιν τῆς παραχωρήσεως, μόνον

ὅταν ὑπάγων εἰς μέρη ἀπέχοντα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν (1/2 μυριομέτρον), λαμβάνουσι τὰ τακτικά ἐξοδα τοῦ δρόμου, τὰ ὁποία πληρόνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου.

§. 9.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ δέχεται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μόνον ἐκεῖνα τὰ ἐξοδα, τὰ ὁποία δικαιολογοῦνται καὶ ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα περιεχομένους ὁρισμούς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς ἁλτος ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ κανονίσωμεν καὶ εὐκολύνωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐγχώριου ἁλτος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐγχώριου ἁλτος εἶναι ἐλευθέρη παντός τελωνίου καὶ συγχωρεῖται εἰς καθένα φυλαττομένων τῶν ἀποθηκῶν ἑρσυνῶν.

§. 2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰ ἐκτὸς ἐκπορευμένου ἁλτος προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, δηλ. εἰς ἕκτος ὑπάρχοντι συγχρόνως ἁλικαί, πρὸς δύο λεπτὰ ἡ ἑκάστη.

Τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως ἀφ' ὁποιανδήποτε ἀποθήκης ἁλτος καὶ ἂν γίνεται αὕτη, εἶναι εἰς ἕκτος τοῦ ἀγοραστοῦ.

§. 3. Χάριν πιστοποιήσεως εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς, δίδουσιν οἱ ἀποθηκῆριοι ἐν ἰδιαιτέρον διαβατήριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς διπλότυπον βιβλίον, υπογράφεται παρὰ τοῦ λαμβάνοντος τὸ ἄλας, καὶ δίδεται εἰς αὐτόν, ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν κορμόν.

§. 4. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ οὗτου τὴν διεύθυνσιν μέλλει νὰ γένῃ τῶντι ἡ ἐξαγωγὴ, τὸ ῥηθὲν διαβατήριον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἁλτος, καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ σαφέστατα καὶ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως. ἂν ἦναι πλοῖον, σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἢ ὁ ἀριθμὸς τοῦ μητρώου, ἢ χωρητικότης τόνων, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἂν ἦναι ἄμαζαι, φορτηγὰ ζῶα κτλ. σημειοῦται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, καὶ οὐσιωδέστερα αὐτῶν χαρακτηριστικὰ, σημεία κτλ.

§. 5. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀπαγορεύεται, καὶ συγχωρεῖται μόνον ἐνώπιον δημοσίου τινὸς Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ἐγγράφον περιέχον τὰς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεις, ἢ εἰς περιπτώσεις ἀναποσεικτου ἀνάγκης, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀποδειχθῶν ὅσον τὸ δυνατόν ἀξίαι πίστεως.

§. 6. Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους πώλησις τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν φορτωθέντος ἁλτος, προσδιορίζονται τ' ἀκόλουθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

παρά τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 19.

Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλεονέστερους ἀντιπροσώπους τῶν τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 20 προβλεπομένη περίπτωση.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἀρμοδίιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσων ὁκτώ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰς κοινότητας νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀνεῦ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὴν προσδωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνηεὶα περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικά παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας λογίζεται ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἅμα φθάσῃ ἡ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ελάχιστον ὅρον. Ἐὰν δὲ δὲν φθάσῃ τὸν ελάχιστον ὅρον, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ.

Ἄρθρ. 22.

Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

Ἄρθρ. 23.

Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐφόρον τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὰ ἀρμοδίον χρεωστικῶν Ταμείων εἰς τὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγυητῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῆς κοινότητός των· ἀλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινότητος ταύτης εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα διὰ τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κορυφίλια καὶ βαλανοκίδικα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαιτέρως· ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνεννοικιασμένοι μετὰ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερῇ εἰς τὰ πρακτικά κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 25.

Ἐπίσης θέλουν ἐνοικιασθῇ ἰδιαιτέρως καὶ οἱ δύο ἐγγεῖοι φόροι τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, ὅτε δημόσιος καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς. Τὰ διὰ κολλίγων καλλιεργούμενα χωράφια τῶν δὲν θέλουν ὅμως πληρῶναι τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγεῖον φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἰσodήματος· τὸ εἰσodήμα τοῦ δημοσίου φόρου ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνίκιου διὰ τοὺς ἐγκτητικούς φόρους.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐνοικιαστὴ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσodήματος θέλουν πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τοὔτέστι τὴν α'. Ἰουλίου, α'. Σεπτεμβρίου καὶ τὴν α'. Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 27.

Αἱ κοινότητες, ὅσαι ἐνοικιάζουσι διὰ ἰδίων τῶν λογαριασμῶν τοὺς ἐγκτητικούς φόρους τῶν, πληρῶνουν τὸ ἐνοίκιον ἐπίσης εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν α'. Αὐγούστου, τὴν α'. Ὀκτωβρίου καὶ τὴν α'. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 28.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ, ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα καὶ ζητῇ ὅπωςδῇ ποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ πτερευθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερύου, ἢ τῆς καρπολογίας.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολουθῶς·

Α'. Ἀστυχυφώρα γεννήματα.

1. Ὁ φορολογούμενος διαίρει τὰ γεννήματα εἰς κατ' ἀρέσκειαν ἰσομεγέθεις θημωνίας· ὅταν ὑπόκειται μόνον εἰς τὸν ἐγγεῖον φόρον, τότε τὰ σχηματίζει εἰς δέκα θημωνίας ἢ εἰς περισσότερας δεκάδας θημωνιῶν· ἀπὸ καθὲς δεκάδας θημωνιῶν εἰς τὴν σιμὴν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν θημωνίαν, ὡς ἐγγεῖον φόρον.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ὑπόκειται ταῦτοχρόνως εἰς ἐγγεῖον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, τότε σχηματίζει τέσσαρας θημωνίας, εἴτε περισσότερας τετράδας θημωνιῶν (τεσσαριχίς)· ἀπὸ καθὲς τέσσαρας θημωνίας εἰς τὴν ἀνάδα ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν ὡς ἐγγεῖον καὶ ἐπικαρπίας φόρον.

2. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει πρὸς τούτους νὰ ἀπαντήσῃ, κοπανίσῃ καὶ ληνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξodῶν τὸν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰσodῆ ἀποδιδόμενον φόρον, τὸν ὅποιον τοῦ τὸν παραδίδει εἰς ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ κοινότης χρεωστεῖ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν με εὐλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ταύτην τοὺς φόρους, ἀδιαφόρως εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν με ἰδίᾳ του ἐξodᾳ, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ ἀπαιτήσῃ· διὰ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν πληρῶνεται πρὸς δέκα λεπτά τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φόρον του εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσάν τοῦ Νομοῦ, ἢ Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ᾔθελεν ἀπαντήσῃ μετὰ τὰς πρώτας πέντε ὥρας, καὶ ν' ἀποποιήσῃ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

3. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τὸν φόρον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, δὲν ᾔθελε μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς μετακομίζει τοὺς φόρους, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ τὰ ἐξodᾳ τῆς ἀνωτέρω μετακομίσεως.

4. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Β'. Ὁ ἀραβόσιτος καὶ τὸ καλαμβόκιον μετροῦνται μετὰ τὸ μέτρον, καὶ ἀποδεκατίζεται εἰς κώνους (κουκουναράς λοπούκια, κηρυφύλια, ῥόκιας), ὀφείλουν δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ κοπανίσουν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ὡς πρὸς τὴν προμήθευσιν τῶν ἀναγκαζίων ἀπο-

καταστήματα τῆς διμετακομίσεως εἰς Σύραν καὶ Πειραιᾶ, καὶ ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὑδρας εἶναι ἐ-
κτετακτά ὑπὸ τὰ διατεταγμένα ἀσφαλιστικά μέτρα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διὰ τὰ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διμετακομίσεως ἄνθρωποι θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀπαράλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Ναυ-
τίῳ καὶ Πάτραις καταστήματα τῆς διμετακομίσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰου-
λίου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευ-
σιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν πρὸ μηνῶν ἀναφανείσαν ἐκ
τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανο-
νικὴν τῶν ἐβδομήκοντα μετάφρασιν, καὶ εὐροῦσα αὐτὴν διαφέ-
ρουν ἐκείνης·

Ὁφείλουσα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκ-
κλησίας παραδεδομένα νὰ διατηρῇ ὡς τὰ παρέλαβε καὶ
τοὺς χριστιανούς νὰ παραφυλάξῃ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν
ἀνέκαθεν παραδεδομένων·

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐ-
γούστου) τοῦ 1833 Βασιλ. Διατάγματος. Κατ' ἐγκρίσιν τῆς
Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

ΔΙΑΚΗΡΥΓΓΕΤΙ.

α. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται
ἡ ἀνέκαθεν παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνῃ μετάφρασις
τῶν ἐβδομήκοντα, καὶ αὕτη ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας,
καὶ αὕτη εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κλήρου, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν
γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδα-
σκαλίαν.

β'. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑ-
βραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνω-
τέρω χρῆσιν, καὶ κηρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος
εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·

Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,

Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

Ὁ πρῶτος Ἡλείας ΙΩΝΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 235
τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καὶ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 101 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀναφερόμενα δικαιώματα
τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατεῖαν·

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν·

Ἄρθρον 1.

1) Διὰ πᾶσαν κλήσιν 25 Λεπ.

2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου,
ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξεδόθῃ ὁριστικῶς ἢ ὄχι . . . 50 »

Ἐὰν δὲ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν 1 Δραχ.

3) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς 50 Λεπ.

4) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως . . . 1 Δραχ.

5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον 50 Λεπ.

Β'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ
Ἐπαρχιακῶν.

Ἄρθρον 2.

1) Διὰ πρῶτην κυρίαν συμβούλευσιν (consultative) 5 Δραχ.
Διὰ τᾶσαν ἐπομένην συμβούλευσιν 2 »

2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι
τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν καὶ τὰς
προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις 3 »
Ἐπὶ ἑγγράφῳ δὲ διαδικασίας 5—10 »

3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μεταξὺ τῶν δικδίκων ἀλ-
ληλογραφίας ἔγγραφα,

Ἐὰν ταῦτα χρῆζωσι περαιτέρω τινὸς διαπράξεως 2 »

Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπλᾶ ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις . . 1 »

Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν
διαδικασίαν τὴν ἀφρωσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα
ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ.

4) Διὰ ἀναφοράς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις ὑπο-
βαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικούς τινας
ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητὰς (juges com-
missaires) 1 »

Ἐὰν δὲ χρῆζωσι περαιτέρω διαπράξεως 2—3 »

5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς 2 »

6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως . . 3—5 »

7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς
ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται . . . 5 »

Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν 7 ½—10 »

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἢ τε ἐνώπιον
τοῦ Πριέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ· εἰ δὲ
καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθῃ εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, δίδεται μό-
νον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγ-
γράφῳ διαδικασίας δίδεται ἡμίσιον δικαίωμα (δηλαδή κατὰ
ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει

κῶν λιθαρίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀντικατασταθ-
σόμενος φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης, περὶ τοῦ ὁποίου πραγ-
ματεύεται τὸ ἀρθ. 20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ
ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδότησιν τοῦ δήμου δοθησόμενα.

Ἄρθρον 26.

Διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ προικοδότησις τῶν Δήμων, προσκαλοῦν-
ται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δήμοι, οἵτινες πρὸ τῆς
ἐπαναστάσεως εἶχον δημοτικὴν περιουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προ-
ηγούμενως κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ ἰδιοκτησίας τίτλους των.
Ἄν ἡ νέα προικοδότησις τοῦ δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω
κτημάτων, καὶ αὐτὰ εἶναι βεβαρυμένα μὲ παλαιὰ χρέη, οἱ δα-
νεισταὶ τῆς κοινότητος χρεωστοῦν νὰ κάμουν εὐθὺς τὴν ὑπ' Ἀρ.
14 διαταχθεῖσαν κοινοποίησιν καὶ νὰ καθαρίσουν τὸ χρέος· αὐτὸ
τοῦτο ἐννοεῖται καὶ διὰ τοὺς δανειστάς ἐπὶ ἐκείνων τῶν κτη-
μάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῇ εἰς τὸν δῆμον περιπλέον τῶν
ὅσων προηγούμενως εἶχεν.

Ἄρθρον 27.

Ἐκτὸς τῆς ὑπ' Ἀρ. 23, 24 προικοδοτήσεως τῶν δήμων,
θέλει δοθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀνά-
γκης ὡς ἰδιαιτερον εὐνοίας δαίγμα, καὶ ἐπομένως ἀνευ πληρω-
μῆς τοῦ χρεωλυτοῦ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ
κατὰ τοὺς ὑπ' Ἀρ. 24 διαλαμβανόμενους τύπους.

α. Νεκροταφεῖον, ἂν δὲν ἔμπορῇ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ γήπεδα
τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων θέλουν
χρησιμεύσει εἰς τοῦτο.

β. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τόπος.

γ. Ἔως 15 στρέμματα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐφημέρου τῆς
κοινότητος καὶ διὰ κήπον αὐτοῦ καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον
καὶ διὰ κήπον αὐτοῦ· καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀπὸ
τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

δ. 3000—6000 πήχεις διὰ δημοσίαν πλατεῖαν, ἥτις πρέ-
πει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα.

ε. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κήπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος.

ς. Ἡ διὰ δημοσία καταστήματα, π. χ. δρόμους, ὑδραγω-
γεῖα, φρέατα, φυταλιὰς, κ.τ.λ. ἀναγκαῖα ἐκτασις γῆς.

Ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθ. 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' Ἀρθ. 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν
πληρύνεται ὁμως εἰμὴ ἀπὸ τοὺς ἐφημέριους καὶ διδασκάλους
ὡς ἐπικαρπωτάς τῶν ὑπὸ στοιχείον Γ. κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 28.

Ἄν ὁ ἀρχηγέτης μιᾶς ἐλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνήθῃ εἰς
τὴν γεννησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην
τοὺ τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, εἴμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ
εἰς ἄλλον δῆμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέ-
ρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίστις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ'
Ἀρθ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργήθῃ ἡ δημοπρασία
ἢ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν κοινότητα· διὰ
τοὺς ὑπ' Ἀρθ. 28 ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν,
καὶ διὰ τοὺς ὑπ' Ἀρθ. 8, 11, στοιχείον Α, ἐν ἔτος μετὰ τὴν
ἐκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρα-
τείας εὐρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τε-

λειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλο-
μεν διατάξαι τὰς ἀναγκαῖας προεργασίας.

Ἄρθρον 31.

Ὅστις ἀρχηγέτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας ζητήσῃ καὶ λάβῃ δι-
πλοῦν πιστωτικὸν ἐγγράφον, ἢ καὶ τὸ ἐπραγματοποίησεν ἤδη,
χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀνάξιος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς τὰς Πρεσβείας
καὶ τὰ Προξενεῖα Μας διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσίευσίν του
εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι
θέλουν ἐνεργήσαι τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ἀρχιγραμματεὺς.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΤΥΡΟΣ Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως ἀναφορῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών των.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς ἡμῶν ὑπη-
κόους νέον δαίγμα τῶν φιλοδικαίων αἰσθημάτων Μας, διὰ νὰ
διαφύσωμεν εἰς αὐτοὺς τὰ μέσχα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ θεραπεύω-
σι πάντοτε ὀγλήγωρα τὰς τυχόν δικαίας προσκλαύσεις των καὶ
παράποναι, διὰ νὰ ἐνεργῇται προσέτι ἀπροσβλήτως ἡ ἐννομος
ἀρμοδιότης τῶν συστηθεισῶν δημοσίων ἀρχῶν, καὶ διὰ νὰ εἰ-
σαχθῇ ἐντελὴς τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ
ἐμπαύσωμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς φέρουσαν ὁδόν, προτάσσομεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'.

Πᾶσα ἀναφορὰ περὶ πραγμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιο-
δοσίαν, ἥτοι ἀπαιτούντων ἀπλὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς τινος
τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ διεμβύνεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν πρὸς ἀ-
ποφυγὴν ἀνωρελοῦς πολυγραφίας καὶ πρὸς ταχεῖαν τῆς ὑποθέ-
σεως διεκπεραίωσιν.

Β'.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν ν' ἀποφασίζωσι τάχι-
στα περὶ ἐκάστης ἀναφερομένης ὑποθέσεως· εἰδὲ μὴ, ὁ ἀναφερό-
μενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν ἀμέλειαν ταύτην καὶ
ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀνωτέραν ἀρχήν, ὅταν πα-
ρέλθουν 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς παραδοθῇ ἡ ἀναφορὰ, ἥτοι, ἀνίσως
πρόκειται κίνδυνος ἐξ αἰτίας τῆς ἀργοπορίας, ὅταν παρέλθῃ ὁ
διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπολύτως ἀναγκαῖος καιρὸς.

Περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων διὰ διορισμοὺς καὶ διὰ προβιβασμοὺς
δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδεμίαν ἀρχὴν νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν τινὰ
ἀπόφασιν, πρὶν ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ διάταγμα· ἀλλ' ὀφείλει
μόνον νὰ ὑποβάλλῃ ἔλθεσιν τῇ· αἰτήσεως κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑ-
πηρεσίας, ἀναφέρουσα εἰς τὰς προτάσεις τῆς πάντοτε τὰ ὀνό-

κῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μὲ κερτερίαν ἀδιάκοπον καὶ ἀκαμπτον τόλμην, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκείνους τῶν πρώτων ὀπλαρχηγῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν ἐν-
τίμῳ καὶ μὴ ἀδιάκοπον καρτερίαν τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλε-
μον, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ παρὰ τῆς διορισθείσης
τὴν 13 (25) Μαρτίου 1833 Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατε-
γράφησαν εἰς τὸ μητρώον καὶ κατετάχθησαν εἰς μίαν τῶν ἐ-
πτὰ τάξεων, θέλομεν ἤδη, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προ-
λαβούσας ἐκδουλεύσεις των, νὰ διορίσωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ θά-
σει τοῦ ῥηθέντος μητρώου ἀνωτέρους καὶ ὑποδεστέρους ἀξιω-
ματικούς τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ὡς ἀκο-
λούθως.

Ἄρθρον 2.

Ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ
μητρώου οἵτινες διωρίσθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6
Φεβρ.) 1833 εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, ἢ ἐξακριβώθη-
σαν ὡς τοιοῦτοι, ἢ ἀνέλαβον ὑψηλότερας πολιτικὰς θέσεις· εἰς
ἅπαντας τούτους θέλομεν δοθῇ τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ
διορισμοῦ των διπλώματα, εἰς τὰ ὅποια θέλομεν ἐπιβάλλει
τὴν Β. Ἡμῶν ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 3.

Τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πέντε τάξεις τοῦ μητρώου ἀνήκοντας
ὀπλαρχηγούς, οἵτινες ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου)
1833 οὔτε διωρίσθησαν οὔτε ἐξακριβώθησαν εἰς στρατιωτι-
κὰ ἀξιώματα, διορίζομεν ὡς ἀκολούθως·

α.	Τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς 3 τάξεως,	Ἀντισυνταγματάρχας,
β.	» » τῆς 4 »	Ταγματάρχας,
γ.	» » τῆς 5 »	Λοχαγούς,
δ.	» » τῆς 6 »	ὑπολοχαγούς,
ε.	» » τῆς 7 »	ἀνθυπολοχαγούς.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων θέλομεν κοινοποιῆθαι
εἰς ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ στρατοῦ ἣτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλουν δοθῇ εἰς τούτους τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν διορισμὸν των
διπλώματα, τὰ ὅποια θέλομεν καθυποβῆθαι ἀνυπερθέτως εἰς
τὴν ὑπογραφήν Ἡμῶν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ὅσοι
ἐκ τῶν πέντε τούτων τάξεων διωρίσθησαν ἤδη, ἢ ἐξακριβώ-
θησαν εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, καὶ μέχρι τούδε δὲν ἔλαβαν
διπλώματα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰς τὸ 3 ἄρθρον διατεταγμένα δὲν ἐφαρμίζονται εἰς ἐ-
κείνους τῶν πρώτων ὀπλαρχηγῶν, ὅσοι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Θρό-
νου Ἡμῶν ἀνάβασιν ἀποκατεστάθησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ
ἔλαβον ξένην ὑπηρεσίαν, ἢ διέμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων πλέον
παρ' ἓν ἔτος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐργασίαι, οἱ βαθμοὶ, τὰ ὑπουργήματα, ὁ μισθός, αἱ
στολαὶ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν εἰς τὸ 2 ἄρθρον διαληφθέντων ἀ-
τόμων, μένουσιν καθὼς προσδιορίζονται παρὰ τῶν ὑπαρχουσῶν
διατάξεων· ὡσαύτως δὲν γίνεται οὐδεμίαν τροποποίησις εἰς
τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμούς, εἰς τοὺς ὁποίους διωρίσθησαν ἤ-
δη, ἢ μὲ τοὺς ὁποίους ἐξακριβώθησαν οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῶν
ἄλλων πέντε τάξεων, οὔτε εἰς τὴν κατὰ τὰς τῶν, οὔτε εἰς
τὰς ἐργασίας καὶ ἀποδοχάς, οὔτε εἰς τὴν στολὴν καὶ εἰς τὸν
ὀπλισμὸν των.

Ἄρθρον 6.

Τὴν στολὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. διορισθησομένων ἀνωτέρων
καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν θέλομεν προσδιορίσει ἐπομένως.

Μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου θέλουν φέρεи τὴν ἐνδυμασίαν,
τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου τῆς ἐνδυμασίας ταύτης θέλουν ἔχει τὰ
διακριτικὰ σημεῖα τῶν στοατευμάτων τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν
βαθμὸν των, καὶ ἐξαρτήσῃ εἰς τὴν σπάθην των σπαθιστήρα,
ἴμοιον μὲ ἐκείνον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῇ ὅταν λάβουν ἐνερ-
γητικὴν θέσιν εἰς τὰ μόνιμα στρατεύματα ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυ-
λακίαν. Ὅταν καταταχθῶσιν εἰς τὴν φάλαγγα τῆς ὁποίας δια-
τάσσεται σήμερον ὁ διοργανισμὸς, αἱ ἀποδοχαὶ των θέλουν
κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τούτου ἐκδοθέντος
διατάγματος.

Ὅσοι κατέχουν ἤδη πολιτικὰς θέσεις, κατὰ συνέπειαν τοῦ 3
Ἄρθρον καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται
εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν κα-
θηκόντων των τὴν πολιτικὴν στολὴν, μέχρις ὅτου ἔμβουν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν φάλαγγα, ἢ διορισθῶν ἄλλως εἰς ἐνεργὸν τινα
στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 7.

Πρέπει νὰ συστηθῇ ἀνευ ἀναβολῆς μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη
ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστράτηγον Τσόρτσ, ὡς Πρόεδρον, καὶ
ἀπὸ ἄλλα ἑξὶ μέλη, ἐπὶ σκοπῷ

α) Νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα τῶν Κρητῶν καὶ Σπαρτια-
τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον παρὰ
τῆς πρώτης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βαθ-
μολογίαν.

β) Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μητρώα τῶν 148 πρώτων ἀξιωματι-
κῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἶχον
καταταχθῇ πρὸς καιρὸν εἰς τὸ ἐθνικὸν στράτευμα, νὰ κρίνῃ
τοὺς λόγους των, νὰ ἐξετάσῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις
των, καὶ νὰ προσβάλλῃ εἰς ἡμᾶς αἰτιολογημένως ὅσους νομίζει
ἀξίους τῆς Ἡμετέρας χάριτος καὶ νὰ προτείνῃ τὴν τάξιν, εἰς
τὴν ὁποίαν ἀρμόζει νὰ καταταχθῶν.

Τὰ ἑξὶ μέλη πρέπει νὰ προταθῶν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀ-
νωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤδη ὑπηρετήσαν εἰς τὰ ἀτάκτα
στρατεύματα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀριστείου διὰ τοὺς πολεμήσαντας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτη-
σίας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας
τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Γ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἀριστεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν διὰ τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου γενησομένη παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ Νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως, δύναται, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ

1. Διὰ μετρητῶν,

2. Δι' ἐνεχύρου,

8. Δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα Συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς Συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐντέλεις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πολιτικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ πολιτικοὶ Νόμοι τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων οἱ περιεχόμενοι εἰς τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου θέλουν ἰσχύει μέχρι τοῦ δημοσιευθῇ ὁ Πολιτικὸς Κώδικς, τοῦ ὁποῦ τὴν σύνταξιν διατάξαμεν.

Τὰ ἔθιμα ὅμως, ὅσα πολυχρόνιος καὶ ἀδιάκοπος συνήθεια ἢ ἀποφάσεις δικαστικαὶ καθιέρωσαν, ὑπερσχύουν ὅπου ἐπεκράτησαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ὅστις θέλει γνωστοποιηθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου. (7 Μαρτ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν φαρμακοποιάν, κτηνιατρικὴν, ὀδοντικὴν καὶ μαιευτικὴν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιάν καὶ μαιευτικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἐρωτησθῶσιν ἀπὸ τῆς σήμερον μὲ δῖπλωμα τοῦ ἱατροσυνεδρίου, δυνάμει τοῦ ὁποῦ συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν τῶν ἐξηρημένων τεχνῶν ἡ ἐξάσκησις.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔχων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δῖπλωμα δύναται δικαιωματικῶς νὰ ἐπαγγέλλεται ὅποιονδήποτε γνωρίζῃ ἐκ τῶν ἰατρικῶν τούτων κλάδων, καὶ βοηθεῖται ὁμοίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν μὴ ἐχόντων τοιαύτην ἄδειαν. Ἀλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθῇ ἀκριβῶς ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπάρχοντας ἰατρικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ διατάγματα, νὰ ὑπηρετῇ εὐχαρίστως εἰς ἱατροαστυνομικὰς καὶ ἱατροδικαστικὰς ὑποθέσεις, ὡσάκις προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς, ἀνταμειβόμενος κατ' ἄξιν διὰ τοὺς κόπους· νὰ μὴ μεταχειρισθῇ ποτὲ τὴν ἐπιστήμην πρὸς βλάβην υγείας ἢ πρὸς ἀθεμλήτους σκοποὺς, νὰ διαπρέπῃ κατὰ τὴν τιμιότητα εἰς τὴν ἐχεμυθίαν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰατρικῶν βοηθημάτων πρὸς εὐπόρους καὶ ἀπόρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ μετέρχηται ὅποιονδήποτε μέρος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν ἄδειαν, ὡς ἐφωδιασμένος μὲ δῖπλωμα, πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὸ διοικητήριον τοῦ Νομοῦ, ὅπου σκοπεύει νὰ κατασταθῇ, νὰ ζητήσῃ σημείωσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς πρᾶξιν ἱατρῶν καὶ νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ κοινότητα, τὴν ὁποίαν ἐκλεξεν. Ὁ Νομάρχης ὁμοίως ἔχει δικαίωμα ἐνταυτῷ καὶ χρέος, ἐξετάζων τὴν τοιαύτην αἵτησιν, νὰ φροντίζῃ, ὥστε οἱ ἐγκρινόμενοι οὗτοι νὰ εὐρίσκωνται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς διαφόρους ἐπαρχίας μὲ τὰς χρεῖας τῶν διαφόρων τύπων. Θέλει δὲ κατὰ μέρας διαμοιράσει

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΑΘΗΝΑΙΣ

Άρθρον 1.

Ἡ Τυπογραφία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀμρότεραι αἱ λιθογραφίαι ἢ τε παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ καὶ ἢ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμικτῆς θέλουν συνενωθῇ ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐφορείαν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἐφορον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις καὶ ἡ φροντίς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν τῷ κατάστημα ἀφορώντων ὁρισμῶν.

Άρθρον 3.

Παύει ἡ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν τμήμα διαίρεσις τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε εἰς δύο πρώτους ἀνατεθειμένη φροντίς αὐτῆς ἀνατίθεται ἤδη εἰς ἓνα Διευθυντὴν.

Άρθρον 4.

Τῆς Λιθογραφίας προΐσταται ἐπίσης εἰς Διευθυντῆς.

Άρθρον 5.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος θέλει συσταθῇ ἰδιαιτέρον ταμεῖον καὶ ἰδιαιτέρα οἰκονομία τοῦ ὕλικου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα Καθ' ἐξαμηνίαν δίδεται λογαριασμὸς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Άρθρον 6.

Συμφωνίαι διὰ ἰδιωτικὰ ἔργα γίνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Διευθυντοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τυπογραφικὰ κατ' ἐκδοθισομένην διατίμησιν, καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

Ὁ συμφωνῶν Διευθυντῆς εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν συμφωνιῶν.

Άρθρον 7.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πρωτεύουσας ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν ἐπίγραμμα αὐτῶν ἔγγραφα.

Άρθρον 8.

Εἰς τὸν Ἐφορὸν ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν, ὅθεν ὅλη ἡ δι' ἑκάστην αὐτῶν ὕλη θέλει πέμπεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

Άρθρον 9.

Αἱ συνδρομαὶ δι' ἑκάστην τῶν ῥηθειςῶν ἐφημερίδων θέλουν γίνεσθαι εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου, ἥτις διεσθύνει τὸν καιάλογον τῶν συνδρομητῶν πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος, διὰ νὰ φροντίζῃ αὐτὸς περὶ τῆς συνάξεως καὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν χρημάτων.

Άρθρον 10.

Ἰδιαιτέραι ὁδηγαί θέλουν κανονίσαι τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐφόρου, τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Άρθρον 11.

Τοῦ καταστήματος προΐσταται, ὡς ἀνωτάτη ἐφορεύουσα ἀρχή, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία.

Άρθρον 12.

Τὸ ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. 1833 διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τυπογραφείου ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νεκροσκοπίας

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἀπερίσκεπτον ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπων νεκρῶν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐν ταύτῃ τὴν διάδοσιν λοιμωδῶν ἀρρώστημάτων, δίδοντες ἀφορμὴν νὰ ἀνακαλύπτωνται δικαστικῶς λαθραῖοι ἢ εἰσίοι θάνατοι, ἐκρίναμεν ἀρμόδιον ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συστήσωμεν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν νεκροσκοπίαν ὅθεν διατάττομεν περὶ ταύτης τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Θέλουσι διορισθῇ εἰς ἡ ἀνάγκης τυχούσης πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἑκάστον Δῆμον τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 2.

Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρησιμεύσει χειρουργοὶ, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι καὶ τούτων ἐλλειπόντων ὅποιοςδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

Άρθρον 3.

Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἰτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους, ἢ αὐτοματῶς προσερχομένους, καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεχθέντα τὰ χρεὴ τῆς ὑπηρεσίας του.

Άρθρ. 4.

Εὐθὺς ἀφ' ὅτου φανῇ ὅτι ἀπέθανε τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτόν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχε τὸν νεκρὸν κείμενον, θέλουσιν ἀνοίξαι νὰ μετακινήσωσιν εὐθὺς τὸν νεκρὸν τόπον, ἢ τοῦλάχιστον ἀπὸ πρῶτης τῆς ἐπιτάφης ἡμέρας, ἀντὶ τῆς τοῦ νῦν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἀνθρώπον.

Ἐπὶ τούτοις αἱ περιστάσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφοτέρωθεν, καθὼς αἰνιδήδιος ἢ εἰσίοις θάνατος, καὶ ἐξ ἀπλῆς μόνης ὑπερίας, ἢ θάνατος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυφορίας μῆνας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ μετακινήθῃ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀποκείται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ βρέφη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 614 τοῦ Κώδικος φερομένη ποινή.

Άρθρον 5.

Εὐθὺς ἀφ' ὅτου λάβῃ θανάτου εἰδήσιν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πτώμα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἐρευναν.

Άρθρον 6.

Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης ἢ τοῦ τόπου δικου εὐρέθη, ἢ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἐμφραξίς τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωθῶνων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

Άρθρον 7.

Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα·

Α'. Ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν;

Β'. Συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν;

Γ'. Ὁ ἀνθρώπος ἀπέθανε ἀπὸ διαδόσιμόν τινα νόσον, ἢ με αὐτὴν;

Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὐρίσκονται τὰ σημεῖα, ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιορίσαμεν τὰ περὶ δωρεᾶς διὰ σύλληψιν λειποτακτῶν ἐπειδὴ ὁμῶς συνέπεσε πολλάκις ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι πολλοὶ τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν δὲν ἦσαν τῷ ὄντι λειποτάκται, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐπόμενα κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 1.

Διὰ σύλληψιν οὐοίου δήποτε στρατιώτου μὴ λειποτάκτου, ἐξεργουμένου αὐθαιρέτως τῆς διὰ τῆς ὑπηρεσίας προσδιορισμένης ἀκτίνος, ἢ ὑπερβάντος τὴν ἀδείαν του, δίδεται δωρεὰ πέντε Δραχμῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρ. 1833 προσδιορισθέντα τρόπον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Δικαστικὴ πρᾶξις, ἥτις ἀποφασίζει περὶ ἐγκλημάτων, καὶ ποινῶν διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀφορούντων τὴν λειποταξίαν αὐθαίρετον ἀπουσίαν, ἢ ὑπερβασιν ἀδείας, στρατιωτικῶν νόμων, θέλει ἀποφασίσει ἐνταυτῷ ποία δωρεὰ νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύλληψιν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα θέλουν κάμνει τὰς τοιαύτας πληρωμὰς μόνον, ὅταν συλληφθῇ τις παρὰ τῆς Ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, χρεωστεῖ ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ τοῦ συλληφθέντος νὰ πρόσκαλέσῃ τὸ ἀνωμόδιον Ἐπαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτούμενην πληρωμὴν, τὸ δὲ Ἐπαρχεῖον τὸ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλην ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθησομένου διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλεια

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς πειρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ καταπάσεως τῆς πειρατείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, κατὰ τοὺς κόλπους τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λαμίας καὶ εἰς τὰς Σποράδας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, ἐρχόμενον ἀπὸ Τρί-

κερι, Βῶλον καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀνευ κατεπειγούσης καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης προσορμίζεται ἢ ῥίπτει ἄγκυραν εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀταλάντης καὶ Λαμίας ἢ εἰς τὰς Σποράδας, εἰς τόπους καὶ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένη Ἀρχὴ, θεωρεῖται ὡς ὑποπτον πειρατείας, θέλει καταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ Βασιλ. πλοῖα τῆς μοίρας ἐκείνης, καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὰ ἀνήκοντα ἐγκληματικά Δικαστήρια.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει θεωρεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην θέλει ἔχει ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, πλέον κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἔχῃ τακτικὰ τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων εἶναι ἐφαρμοστέοι καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 12 (24) Ἀπριλίου θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὸ Αἰγαῖον εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς Τρικερῶν καὶ Βώλου, καὶ εἰς τὰ γειτνιάζοντα Τουρκικὰ παράλια.

Ἄρθρον 5.

Πρὶν τῆς παρελεύσεως τῆς διορίας ταύτης θέλουν εἰδοποιηθῇ ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀνήκοντα καὶ εἰς ταῦς εἰς τὰ ἄρθρα ἀναφερομένους λιμένας ἢ ἀκτὰς προσωρευμένα πλοῖα.

Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ὑπόπτα ὅτι μετέλθον πειρατεῖαν ἢ ἐπραξαν ἄλλην τινὰ κατάχρησιν, θέλουν καταδιωχθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, συνεργείᾳ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα ἐκατέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπρίλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλεια

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐλευθέρου λιμένος Ὑδρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ μὴ στερήσωμεν τὴν κοινότητα τῆς Ὑδρας τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1830 Ψηφίσματος ἐγκριθεὶς ἐλεύθερος λιμὴν, καὶ ἀπεναντίας διὰ ν' ἀπομακρύνωμεν τὴν προξενηθεῖσαν ἐλάβειν εἰς τὸ δημόσιον ἕνεκα τῆς κακῆς χρήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χάριτος.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος παύει ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως δημοσίου βιβλιοθήκης εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων σχολείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων Σχολείων τοῦ Κράτους θέλει συστηθῇ Βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων. Αἱ Βιβλιοθήκαι αὗται θέλουν διευθύνεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τοῦς ἀνήκοντας Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας.

β.) Ἐκ τῶν βιβλίων, ὅσων ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εὐρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, μέρος θέλει διανεμηθῇ, ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας, καὶ μέρος θέλει μείνει εἰς τὴν Γεν. Βιβλιοθήκην διὰ νὰ διανεμηθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὰς συστηθσόμενα ἔτι Σχολεῖα.

γ.) Ὡς πρὸς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα ἡ φροντίς τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νεοσυστάτων τούτων βιβλιοθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους.

Θέλει δὲ κανονισθῇ τοῦτο δι' ἐνὸς ἐντελοῦς σχεδίου καὶ διὰ γενικῶν ὁδηγίων, τὰς ὁποίας θέλει συντάξῃ καὶ καθοδηγήσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ.) Τὰ εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας ἐναποτεθειμένα βιβλία θέλουν δίδεσθαι ἐκάστοτε πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὅποιοι μεταχειρισθέντες αὐτὰ θέλουν τὸ ἐπιστρέφει.

ε.) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημοπρασίας τῶν δημοσίων ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀποφασίσαντες νὰ παραχωρῶνται αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γινόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα τιμὴν ὀλιγωτέραν διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§ 1.

Ὅλαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ μισθοῦ γε-

νόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι ἀναγκαίων παραχωρῶνται συνήθως διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων συνταττομένων ὑπολογισμῶν καὶ κατὰ τὰς προσδιοριζόμενας συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκρίνωνται πρότερον ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Ἀρχάς. Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐργολαβία ἢ προμήθεια ᾖ πολλὰ μεγάλη, δύναται ἂν συμφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον, νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἕκαστον μέρος χωριστὰ, καὶ νὰ γένῃ ἢ παραχώρησις εἰς πλειότερους ἐργολάβους.

Ἐξαιρέσις τῆς γενικῆς ταύτης διοικητικῆς ἀρχῆς γίνεται μόνον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α.) Ὅταν αἱ ἐργασίαι προϋποθέτουν ἰδιαιτέραν τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ κατορθωθῇ καλὸς συναγωνισμός.

β.) Ὅταν πρόκειται περὶ διόλου ἀσημάντων ἐργασιῶν.

γ.) Ὅταν ἡ ἐλλείψις καιροῦ, ἡ ἀποφυγὴ κινδύνου καὶ ἄλλα ἐμπόδια ἀκατανίκητα κάμνουν τὸν συναγωνισμὸν ἀδύνατον.

δ.) Ὅταν ἰδιαιτέροι λόγοι καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον μᾶς προτρέπουν νὰ μὴ συγχωρήσωμεν τὴν χρῆσιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ γένῃ ἢ παραχώρησις ἐλευθέρως, ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ κατάλληλον τρόπον, μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστηρίζεται ὅσον τὸ δυνατόν πάντοτε εἰς ὑπολογισμούς, νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς αἱ συμφωνίαι, καὶ νὰ σημειώνωνται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης παραχώρησεως, τὰ ὁποῖα, ἂν τὸ ἀντικείμενον ᾖ σημαντικόν, πρέπει νὰ ἀποδεικνύωνται τακτικῶς. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδ. α. περιλαμβανέας περιπτώσεις πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ τὴν ἐξαιρέσιν ἡ Ἡμετέρα ἀδεία· εἰς δὲ τὰς περιεχομένας εἰς τὸ ἐδ. γ. νὰ μᾶς φανερώνωνται τὰ δικαιολογητικὰ αἴτια.

Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὸν § 1 διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρήσεις κοινοποιῶνται εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνονται τοῦλάχιστον 8 ἡμέρας πρότερον διὰ τοιχοκολλήτων προσιδοποιήσεων καὶ διὰ τοῦ κήρυκος· ἡ κήρυξις γίνεται προσέτι καὶ ἀμέσως πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πράξις· ἂν τὸ ἀντικείμενον ᾖ σημαντικόν ἢ κοινοποιήσις καταχωρίζεται εἰς τὰ δημόσια φύλλα, μάλιστα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Νομοῦ· ἀλλὰ τότε ἡ κοινοποίησις προηγῆται τῆς πράξεως τοῦλάχιστον 14 ἡμέρας. Τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν προσιδοποιήσεων διαφροντίζουν οἱ ὑπέρτατοι τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Νομαρχῶν χωρὶς τινὰ ἀντιμισθίαν· δι' ἐκάστην ὁμῶς εἰς τοὺς δρόμους κήρυξιν, ἥτις γίνεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ἰδίων, λαμβάνουν πεντήκοντα λεπτά, τὰ ὁποῖα πληρόνεται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐργολαβίας, καὶ τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς παραχωρουμένης ἐργασίας, οἰκοδομῆς ἢ προμηθείας. Ἄμα γένῃ ἡ κοινοποίησις, παραδίδονται τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα (§ 1) εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅπου δύναται ἕκαστος νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

§ 4.

Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διὰ πᾶσαν παραχώρησιν ἐργολαβίας γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἢ εἰς τὸ κατάστημά του, ἢ εἰς ἄλλο κατάλληλον μέρος, καὶ ἀρχίζει τὸν προσδιορισθέντα καιρὸν. Εἰς ἀπεσταλμένους ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, πρέπει νὰ παρευρίσκειται εἰς τὸν συναγωνισμὸν προσωπικῶς, οἱ δὲ ἐργολάβοι καὶ συνεπιθυμηταὶ ἢ παρευρίσκονται καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς, ἢ στέλλουσιν ἐπιτρόπους μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην πληρεξουσιότητα. Ὁ Ἐπαρχος διευθύνει τὴν πρᾶξιν καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μέχρις οὐ ἐκδώσωμεν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἐπιφορτιζομεν προσωρινῶς ταύτην εἰς τὸν στρατηγὸν Σμάλτς, διευθύνοντα ἤδη τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἑλλ. κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὰς διορθώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὅσας ἔκαμεν ἡ ἐπιφορτισθεῖσα μετὰ τὴν ἀνθεώρησιν τῆς μεταφράσεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νομοθεσίας ἐπιτροπὴ, καὶ αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὰς καθυποβληθείσας εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν ἐπικύρωσιν ἐκθέσεις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον, ἀφοῦ ἐπιδιορθωθῇ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε διορθώσεις, θέλει καταχωρισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτὸ μόνον θέλει ἔχει ἰσχὺν νόμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1835

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι Εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἱατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἱατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν.

Τὸ ἄρθρον 177 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας Εἰρηνοδικὰς. Δὲν πρέπει ὁμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ ἐραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς στολῆς τῶν ὑπασιπιστῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Μαΐου προσδιορίζομεν τὴν ἀκόλουθον στολὴν διὰ τοὺς ἡμετέρους ὑπασιπιστάς.

Διὰ τοὺς Συνταγματάρχας Σαπόρταν καὶ Κῆτσον Τσαβέλλαν —

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὅπλισμόν συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μὲ χρυσὰ διακριτικὰ σημεῖα βαθμοῦ, χρυσὰ σειρήνια ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, κίτρινα ἀπλὰ κουμβία, χρυσοφάντους πτερωτὰς γρανάτας ἐπὶ τῶν περιουραίων, καὶ ἐπωμίδας ὁμοίας μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, πλὴν μὲ ἰσγίνην τσόχαν.

Διὰ τὸν συνταγματάρχην Λύδερ, πλοίαρχον Μιαούλην καὶ λοχαγὸν Σούτσον.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὅπλισμόν τῶν σωμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἕκαστος.

Διὰ τὸν ταγματάρχην Μαυρομιχάλην.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὅπλισμόν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰς πομπὰς, τὰς κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπασιπιστὰι θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολούθων διακριτικῶν σημείων :

1. Δίπτυχος πῖλος μὲ χρυσοῦν ἀστεροειδὲ ὄχρεα, τὰ συνήθη, κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πτερὰ. Διὰ τὸν ταγματάρ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Άρθρον 2.

Διὰ μὲν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν ἱατροῦ, ὅ-
ρου ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ εἰδήμονες τῶν ἱατρι-
κῶν ἐπιστημῶν ἱατροσύνεδροι θέλουσι δίδεσθαι.

10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,

25 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέδρους,

10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα ἐνταυτῷ καὶ μέλος τοῦ ἱα-
τροσυνεδρίου, ἐπὶ τὴν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ φροντίς τῆς προετοιμα-
σας καὶ ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Άρθρον 3.

Διὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν χειρουργοῦ, ὅπου παρευρίσκονται χρεω-
στικῶς ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο Συνέδροι ἱατροχει-
ρουργοί, δίδονται.

5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,

10 Δραχμαὶ εἰς τοὺς δύο Συνέδρους,

5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 4.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν φαρμακοποιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται
ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο φαρμακολογίας ἐμπειροὶ
Συνέδροι, λαμβάνουσι

10 Δραχμαὶ ὁ Πρόεδρος,

20 Δραχμαὶ οἱ Συνέδροι,

10 Δραχμαὶ ὁ Γραμματεὺς.

Άρθρον 5.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν μαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρευρί-
σκωνται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο μέλη, θέλουσι δι-
δασθαι.

5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,

10 Δραχ. εἰς τὰ δύο μέλη,

5 Δραχ. εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκ-
τελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς Κυβερνήτι-
κῆς Ἐφημερίδος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰαννουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς τὰ Ταμ. τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐκρίναμεν εὖλογον νὰ κηρύξωμεν δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ
Κράτους, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ
8 (20) Φεβρουαρίου 1833 (Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως 1833,
σελὶς 11) ἐνδιαλαμβανομένων ξένων νομισμάτων, καὶ τὰ ἀκό-
λουθα ἀκόμη κατὰ τὰς σημειωμένας τιμὰς.

Ἀργυρὰ νομίσματα.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κορὼνα 5 σελιγγίων ἀπὸ 1816 διὰ

Δραχ. 6 Λεπ. 40.

Τὸ Ἀγγλικὸν σελίγγιον ἀπὸ 1816 » 1 » 28.

Τὸ Ἀγγλικὸν ἡμισέλιγγον ἀπὸ 1816 » — » 64.

Χρυσὰ νομίσματα.

Τὸ Ἀγ. σουφερίνον (λίρα σερλ) 20 σελιγγίων » 28 » 12.

Τὸ ἡμισυ αὐτοῦ » 14 » 6.

Τὸ Ἰσπανικὸν τετραπλοῦν ἀπὸ 1772-1786 » 92 » 60.

Τὸ ἡμισυ αὐτοῦ » 46 » 30.

Τὸ τέταρτον αὐτοῦ, ἥτοι Πιστόλκ. » 23 » 15.

Ἡ Δόπια Πορτογαλλίας τῶν 12800 ρέις . » 100 » 50.

Ἡ ἡμίσεια αὐτῆς » 50 » 25.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διατάξῃ
τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν φλεβοτόμων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς
Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάξομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ φλεβοτόμου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἄδειαν τοῦ
κατὰ τόπον Ἐπαρχοῦ, τὴν ὁποίαν οὗτος θέλει δώσει μετὰ
προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψηφίου ἀπὸ τινος παραδεδεγμέ-
νον ἱατρὸν ἢ χειρουργόν, καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων δοθείσαν
ἀπόφασιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ ὑποψήφιος εἶναι ὑπόχρεος νὰ πα-
ρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἐνὸς καὶ ἡμίτερος χρόνου πράξεως, ὑπὸ
τῇ ἐπιστάσει ἀναγνωρισμένου ἐνὸς ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Άρθρον 2.

Ἡ παρὰ τινος ἀναγνωρισμένου ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ γενη-
σομένη ἐξέτασις πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ φλε-
βοτόμου ἐπιτηδειότητα εἰς φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις ὀδελλῶν συ-
κυῶν (Βεντυζῶν) καὶ Ἐκδορείων (Βεζικητορίων), εἰς τὴν με-
ταχείρισιν τῶν κλυστηρίων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τῆς μι-
κρᾶς χειρουργίας.

Άρθρον 3.

Ὁ ὑποψήφιος ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ
ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκ-
τελέσῃ ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐπάγγελμα του ἀντικείμενας ἐργασίας.

Άρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν ἐργασιῶν του, ὁ φλεβοτόμος
ὕποχρεοῦται εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ
τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ἱατροῦ, ἀρχόμενος τῆς πράξεώς του. Ἐκτὸς
τούτου χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις σικυῶν,
ὀδελλῶν καὶ ἐξασκῇ τὰ τῆς μικρᾶς χειρουργίας, προηγηθεῖσης
μόνον τῆς διαταγῆς ἱατροῦ τινος ἢ χειρουργοῦ εἰς ἐκάστην πε-
ρίστασιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άρθρον τελειωτικόν.

Όταν ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲν εὕρεθῃ παρὼν εἰς τὰ τμήματα διὰ νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων, ἐπιφορτίζονται τοῦτο οἱ ἀρμόδιοι Εἰσηγηταί.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρόντα προσωρινὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν

πρέπει ν' ἀναθεωρηθῇ, καὶ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὀριστικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
 Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

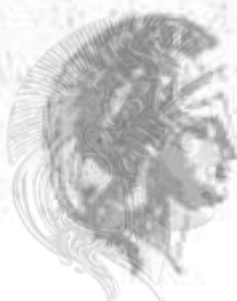
ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1835.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κεντρικόν συντηρητήριον τοῦ τῆς ἐταιρείας καταστήματος εἰς Ἀθήνας.

2. Τὰς συλλογὰς ταύτας δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἡ ἐταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας θέλουσι συντηρεῖσθαι δὲ εἰς ἰδιαιτέρον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστημα.

3. Ἡ ἐταιρεία εἰς διωρισμένας συνελεύσεις θέλει σπουδάζει νὰ λάβῃ ὅσιν τὸ δυνατόν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοιοιτοτρόπως νὰ συντείνῃ πρὸς τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τὸτον διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων λόγων τε καὶ ἐκθέσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς αὐτοψίας.

4. Θέλει δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου τὰς σημαντικώτερας τῆς ἐργασίας κατὰ ἀπόρασιν τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τῆς συστάσεως.

II. Διαίρεσις τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐταιρεία διαιρεῖται εἰς τρεῖς κλάσεις, κατὰ τὰ τρία θαύματα τῆς φύσεως, εἰς τὰ ὅποια καταγίνεται ἑκάστη δὲ τούτων παριστάνεται δι' ἐνὸς ἰδικιτέρου ἐπιτηρητοῦ, καὶ ἐνὸς βοηθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέλη τῆς ἐταιρείας διαιροῦνται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τακτικά, εἰς ἑκτακτα καὶ εἰς ἀνεπιστέλλοντα μέλη.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τακτικά μέλη ἐκλέγουσι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴν συνιστάμενην ἀπὸ ἑνα Προέδρου, ἑνα γραμματέα, ἑνα ταμίαν ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ βιβλιοθηκῆριος, καὶ τρεῖς ἐπιτηρητάς· ἑκαστον δὲ αὐτῶν ἐκλέγεται καὶ ἑνας τοποτηρητής.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 9.

Ἄν τυχὼν ἐμποδισθῇ κινῆν τὸν κλάδον τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑρῶν του, τότε ὁ Πρόεδρος παραδίδει τὴν προσωρινὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου του εἰς τὸν τοποτηρητὴν του.

III. Ἐκλογὴ τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς ἐταιρείας, πρέπει νὰ προβληθῇ ἀπὸ ἑν τακτικὸν μέλος· καὶ ἀφοῦ τοιχοκολληθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προβαλλομένου ἐπὶ δύο γενικῶν συνελεύσεων εἰς τὸ τῆς ἐταιρείας κατάστημα, τότε θέλει γίνῃ ψηφοφορία περὶ τῆς ἀποδοχῆς του, καθὼς διορίζουσιν οἱ νόμοι.

Ἄρθρον 11.

Τακτικά μέλη ἡμποροῦν νὰ ἦναι μόνον ὅσοι διατρέβουσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 12.

Ὡς ἑκτακτα δὲ μέλη ἡμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσιν ὅσοι ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἐταιρείαν, ἢ ἐν γένει δύνανται νὰ εὐκολύνωσι τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 13.

Ἀνεπιστέλλοντα δὲ μέλη ἡμποροῦν νὰ γίνωσιν ὅσοι δὲν διατρέβουσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι μετὰ τῆς ἐταιρείας ἐγγράφους τὴν ἐπιστήμην ἀφορώσας σχέσεις, καὶ νὰ τὰς ἐξακολουθῶσι.

IV. Χ ρ έ η.

Α'. Ὅλιον, ὡς μελῶν τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ κάθε τρεῖς μῆνας χρηματικὴν συνεισφοράν 9 δραχμῶν καὶ 20 δραχ. διὰ τὴν ἀποδοχὴν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουσι χρησιμεύει εἰς ἀγορὰν βιβλίων, εργαλείων, φυσικῶν προϊόντων, εἰς τὸ κατάστημα, ὑπηρετίας καὶ ἄλλους τοιοῦτους σκοποὺς.

Ἄρθρον 16.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συγνάζῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν ἀναφέρει κατωτέρω συνελεύσεις.

Ἄρθρον 17.

Κάνεν μέλος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ ἀποδοθῇ πάλιν ὁ τιδήπατε καὶ ἂν ἤθελε προσφέρει ἄπαξ εἰς τὴν ἐταιρείαν.

Β'. Τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος χρεωτεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς προόδους ὅλης τῆς ἐταιρείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑρῶν των.

Ἄρθρον 19.

Εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν τῇ ἐταιρείᾳ ἀνηκόντων ἀντικειμένων, ὅσον βιβλίων, περιγραφῶν, διατρίβων, συλλογῶν κ.τ.λ.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν ἐπιτηρητῶν ἀποφασίζει περὶ ποίων πρέπει νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς κοινὰς καὶ περὶ ποίων εἰς τὰς μερικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιδείκναι τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων.

Ἄρθρον 22.

Τὰ μέλη εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς συνελεύσεις εἰς προεδρίαν, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

Ἄρθρον 23.

Διευθύνει τὰς ψηφοφορίας περὶ χρήσεως τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων, ὅλων γραμμάτων, βιβλίων, εργαλείων κ.τ.λ. (ἴδε ἀρθ. 15), καὶ περὶ ἀποδοχῆς νέων μελῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ περὶ χρήσεως τῶν ἐν τῷ ταμείῳ ὑπαρχόντων ἀποφάσεις κραινται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς τρεῖς ἐπιτηρητάς· ὅθεν πρέπει νὰ ὑπογράφωσι καὶ τὰ πρὸς τὸν ταμίαν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

Γ'. Τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 25.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἐταιρείας, καὶ χρεωτεῖ κατ' αἵτησιν τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ ἐμῇ εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τινά.

Ἄρθρον 26.

Εἰς αὐτὸν ἀπέκειται ἡ δικτῆρησις τούτων τῶν δι' ἀλληλογραφίας ληφθεῖσων εἰδήσεων.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις χρεωτεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαπραγματεύσεις του καὶ ὅλην του τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ κατάλογοι, τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ ἐπιτηρηταὶ περὶ ὅλων τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς αὐτόν.

Δ'. Τοῦ ταμίᾳ.

Ἄρθρον 29.

Ὁ ταμίας παραλαμβάνει τὰς τριμηνιαίας συνεισφορὰς καὶ τὰ τῇ ἐταιρείᾳ τυχόν γινόμενα δῶρα.

Ἄρθρον 30.

Χρεωτεῖ νὰ δίδῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν λογαριασμὸν εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν.

Ἄρθρον 1.

Συσταίνεται κατὰστημα διαμετακομίσεως ἐν Πειραιεὶ διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας ἀτελωνίστους πραγματείας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰστημα τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκεί Τελωνείου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Μαρτ. (6 Ἀπριλ.) 1830 περὶ Τελωνίου Ψήφισμα ἀναφερόμενοι προσδιορισμοὶ διὰ τὸ ἐν Σύρα Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Συγχωρεῖται ἡ μετακόμισις ἀτελωνίστων ξένης Ἐπικρατείας πραγματειῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως εἰς τὸ ἐν Σύρα, καθὼς καὶ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὑδρας, καὶ τὸ ἀνάπλιν, προϋποθετομένου ὅμως, ὅτι δὲν παρῆλθεν ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ῥῆθιν Ψήφισμα προθεσμία, καθ' ἣν ἐμποροῦν αἱ πραγματεῖαι νὰ διαμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομίσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

Ὁ δὲ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ τῶν χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελουμένων γάμων.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικρατείαν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 805, 432 ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς προλαβοῦσα ἡ Σύνοδος διέταξε τὰ κατὰ τὸν γάμον, κανονίσασα τὸν τρόπον τῆς παρὰ τῶν Ἐπισκόπων διδομένης περὶ τούτου ἀδείας, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις πρεσβυτέρων ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ πρεσβύτεροι παρεκτρεπόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διατεταγμένα, εὐλογοῦσι γάμους χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνόδου, προσηπαθούσης νὰ εἰσάξῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸν κλήρον, καὶ νὰ προάξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Θέλουσα δὲ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιοῦτους πρεσβυτέρους εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

Κατ' ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

Διατάσσει.

1. Πᾶς πρεσβύτερος, εὐλογῶν γάμον χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, καθαιρεῖται.

2. Πᾶς γάμος, γινόμενος παρὰ τοιαύτην ἀδειαν, εἶναι ἄκυρος.

3. Ἐὰν δὲ τις τῶν πρεσβυτέρων ἀναγκασθῇ ποτε διὰ βίας νὰ εὐλογήσῃ γάμον παρ' ἀδειαν Ἐπισκοπικὴν, αὐτὸς μὲν ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἀμέσως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποφεύγῃ οὕτω τὴν ποινὴν, ὃ δὲ τοιοῦτος γάμος λογίζεται ἄκυρος.

Ταῦτα διατάσσουσα ἡ Σύνοδος προσκαλεῖ ἕκαστον ὡμῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρεσβυτέρους, καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς χριστιανοὺς, πρὸς γινώσιν ἐνὸς ἐκάστου εἰς ἀποφυγὴν πάσης καὶ ὁποιασδήποτε προφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Κορινθίης ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,

Ὁ πρῶτος Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως ἱατρικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προβλεπόντες τὴν ἐκ τῆς ἀπεριόριστου πωλήσεως τῶν ἱατρικῶν προερχομένην βλάβην, διατάττομεν, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν. τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι (droguistes) ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ πωλῶσιν ἱατρικά· οἱ δεῦτεροι χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μεγάλας ποσότητας (en gros) καὶ ἀπαρασκευάστα ἱατρικά (ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ προϊόντα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων)· οἱ δὲ πρῶτοι μόνον μικρὰς ποσότητας (en detail), ἀπλᾶ ἢ σύνθετα, παρεσκευασμένα καὶ ἀπαρασκευάστα ἱατρικά, ἐκτὸς ἀνχορηγῶσιν εἰς ἄλλους φαρμακοποιούς ἢ φαρμακεμπόρους, καθ' ἣν περίστασιν δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ πωλήσωσι μεγάλας ποσότητας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρήσιμα ἱατρικά.

Ὅθεν δὲν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλῶσι σιναμικὴν, μάναν, τρυγίαν (κρεμόρι, θεικὴν μαγνησίαν (ἄλλας τῆς Ἰγγιλιτέρας) κ.τ.λ., καθὼς τοῦτο ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοι τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν παραβῶσι τὰ ἐν τοῖς προλαβοῦσι δύο ἄρθροις θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὅστις δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ 3 ΑΘΗΝΑΝ

Παραγγέλματα πρὸς τοὺς ἐμβολιαστάς.

§ 1. Ἐπειδὴ ὁ γινόμενος διὰ ξηρανθείσης ὑποσφίποτε δαμαλικῆς ὕλης (vaccine, vacsine) ἐμβολιασμός συχνάκις ἀποτυγχάνει, ὁ ἐμβολιαστής ὀφείλει νὰ μεταχειρίζηται ὑγρὴν ὕλην, μόνον δὲ ἐν ἐλλείψει τῆς δευτέρας ταύτης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης συγχωρεῖται νὰ μεταχειρίζηται τὴν πρώτην.

§ 2. Συμφέρει μάλιστα·

Α'. Νὰ ἐμβολιάζῃ λαμβάνων ὕλην ἀμέσως ἀπὸ ἀνθρώπου ἤδη ἐμβολιασμένον, δηλ. ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα.

Β'. Νὰ ἐρευνᾷ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ἐμβολιασμένου τούτου (ὅστις πρέπει μάλιστα νὰ μὴ πάσχη ὁποιαδήποτε ἀρρώστειαν τοῦ δέρματος) καὶ τὴν γνησιότητα τῆς φλυκταίνης.

Γ'. Νὰ λαμβάνῃ ἐν καιρῷ τὴν ὕλην, δηλ. ὅταν ἡ φλύκταινα εὐρίσκηται ἤδη γεμάτη ἀπὸ ἰχώρα ὀρέωδη, τὸ ὅποιον συμπίπτει περὶ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν μετὰ τὴν ἐμβολίαν.

Δ'. Νὰ μεταχερίζηται φλεβοτόμον καθαρόν, τὸν ὅποιον ἐβάλλει εἰς τὰ πλευρὰ καὶ ὄχι εἰς τὸ κέντρον τῆς φλυκταίνης.

§ 3. Ἐπειδὴ καταντᾷ ἐνίοτε ἀδύνατον πρᾶγμα ὁ ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα ἐμβολιασμός, δύναται τις νὰ φυλάττῃ τὴν ἐμβολιάσιμον ὕλην ὑγρὴν μὲν εἰς τριχοδιαμέτρους (capillaires) σίφωνας· ξηρὰν δὲ εἰς κονδύλια (πετρά) ἢ εἰς πέταλα κεράτινα καλῶς ὠρευσμένα (aiguillés) καὶ φυλαττόμενα εἰς θήκας, ἡ τέλος μεταξὺ δύο ὑελίνων πλακῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια σκεπάζεται μὲ κηρὸν ἢ μαστίχην. Ὁ τρόπος οὗτος προκρίνεται παρὰ τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἡ δὲ ὕλη πρέπει μάλιστα νὰ φυλάττεται ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴν θερμότητα, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὴν ὑγρασίαν ἀπλῶς καὶ μάλιστα τῆς θαλάσσης. Πρὸ δὲ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὑγραίνεται εἰς χλιαρὸν ὕδωρ· ἀλλ' ὁ ἐμβολιασμός γινόμενος μὲ τοιαύτην ὕλην, ἂν τύχῃ μάλιστα παλαιὰ (εὐλογοῦ) σπανίως εὐδοκίμει.

§ 4. Ὁ ἐμβολιασμός ἐκτελεῖται εἰς πᾶσα ἀνθρώπων καὶ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν μὲν ἀρρώστια μετὰ πυρετοῦ δερματίνῃ ἐμποδίζει πολλάκις τὴν ἐπιτυχίαν του. Δύναται δὲ ὁ ἐμβολιαστής κατὰ πάντα καιρὸν τοῦ ἔτους νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀλλὰ προτιμῶνται ἰδιαίτερος αἱ ὀλίγον θερμικαὶ αἱθροὶ ἡμέραι.

§ 5. Ὁ ἐμβολιασμός γίνεται μάλιστα ἀρμόδιος δι' ἀπλοῦ φλεβοτόμου ἢ βελόνης, τῆς ὁποίας ἡ ἀκμὴ (ἄκρα μύτη) ὑγραίνεται μὲ τὴν ῥευστὴν δαμαλίδαν ὕλην.

§ 6. Ἐμβολιάζων δέ τις κρατεῖ μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὸν βραχίονα τοῦ ἐμβολιαζομένου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος, πλύνει μὲ διάβροχον καὶ στραγγισμένον σπογγάριον τὸν κριθέντα ἐπιτήδιον εἰς ἐμβολιασμόν τόπον, κεντᾷ τὸ δέρμα τοῦ μὲν νεογνοῦ παιδιοῦ εἰς 3 μέρη, τῶν δὲ ἄλλων εἰς 6, παρεισθύνων ὁμαλῶς ὑπὸ τὴν ἐπιθερίδα τὴν ἄκραν τοῦ ἐμβολιαστικοῦ ἐργαλείου ἤδη νοτισμένην μὲ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην καταθλίβων ἐλαφρῶς καὶ προσέχων μὴ ἐξέλθῃ αἷμα, τὸ ὅποιον συνήθως ἐμποδίζει τὴν ἀπορρόφωσιν τῆς ὕλης. Τὰ τρία ἢ ἐξ εἰρημένα κεντήματα ἀπέχουσιν ἓνα καὶ ἥμισυν δάκτυλον ἀπ' ἀλλήλων δι' ἕκαστον δὲ αὐτῶν κατ' ἰδίαν τὸ ἐμβολιαστήριον ἐργαλεῖον πρέπει νὰ ἀλείφεται μὲ νέαν ὕλην.

Ἡ αὐτὴ πρᾶξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ἕτερον βραχίονα· τέλος μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν ὁ βραχίον μένει πρὸς ὀλίγον ἀσκεπής καὶ ἀψαυστος διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ (ἀποσυρθῇ) ἡ ὕλη.

§ 7. Τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα χαρακτηρίζουσι τὰς γνησίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ φλυκταίνας. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας (τὴν γ' ἢ δ' μετὰ τὴν ἐμβολίαν) δὲν φαίνεται σχεδὸν τίποτε εἰς τὸ μέρος· ἐκεῖνο ἐκτὸς τῶν γενομένων νύξεων· ἀλλὰ περὶ τὴν 5, 6 ἢ 7 ἀναφύονται ἐκεῖ μικρὰ τινα ἐξανθήματα (σπυρία) κόκκινα καὶ ὅπως οὖν ἐξέχονται, τὴν 7 δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγαλυνόμενα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας· ἔπειτα

τὴν 8 ἡ μὲν κορυφὴ συστέλλεται (βυθίζεται) καὶ σχηματίζει φύμα ὁμφαλοειδές (σπυρί, bouton), τὸ ὅποιον λαμβάνει μαργαρίτου χρῶμα περικυκλούμενον ἀπὸ στενὴν καὶ ἐρυθρὰν περιφέρειαν. Τὰ συμπτώματα ταῦτα αὐξάνουσι βαθμυδὸν, ἡ φλύκταινα γεμίζει ἀπὸ ὀρέωδη ἰχώρα, τὰ πλευρὰ αὐτῆς ὅπως οὖν σκληρύνονται καὶ σχηματίζεται κύκλος ἐρυθρήματος ἱκανῶς πλατὺς, θερμὸς καὶ ἐλαστικὸς, πολλάκις μάλιστα καὶ διπλοῦς.

Συχνάκις κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ὅλος ὁ βραχίον γίνεται οἰδηματώδης (πρήσκεται) καὶ ὀδυνηρὸς· οἱ ὑπομασχαλίοι ἀδένες ἐξογκοῦνται ὁμοίως καὶ ὁ ἀνθρώπος αἰσθάνεται συχνάκις μὲ κράν τινα θερμὴν καὶ ῥίγος ἀλληλοδιάδοχα. Τὴν 11 ἡμέραν ὁ κόκκινος κύκλος ὠχρεῖται. Ἡ φλύκταινα αὐξάνει, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὑγρὸν παχυνόμενον λαμβάνει μορφήν ἐμπύου. Τὴν 12 ἢ 15 ὁ κόκκινος κύκλος ἀφανίζεται, ἡ δὲ φλύκταινα ὅλη μαραινομένη (ξηραίνουσα) ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὸ κέντρον μεταβάλλεται εἰς λέπος (κάκαδον) τραχὺ, αἰθοκίτρινον, περὶ δὲ τὰ τέλη αἰθομέλανον, κεῖται δὲ αὕτη προσκολλημένη σφιγκτὰ καὶ πίπτει περὶ τὴν 20 ἢ 25 ἡμέραν ἀφίνουσα οὐλὴν (σημάδι) διαρκῆ, στρογγύλην καὶ ὁμοιάζουσαν τρόπον τινὰ μὲ δίκτυον εἰς τὰ κενὰ διαστήματα, τοῦ ὁποίου φαίνονται στίγματα μελανὰ.

§ 8. Ἡ διαίτα τοῦ ἐμβολιαζομένου δὲν ἀπαιτεῖται αὐστηρά· παραγγέλλεται ὅμως οὔτε νὰ ξύσῃ οὔτε ἀπλῶς νὰ ἐγγίσῃ τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται ἡ φλύκταινα, νὰ μὴ τολμήσῃ ἀταξίως περὶ τὴν βρώσιν ἢ πόσιν καὶ νὰ μὴ ἐξέρχῃται τῆς οἰκίας ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ἀνέμων. Ἀλλὰ τὴν 9 ἢ τὴν 10 ἡμέραν, ἐπειδὴ περὶ τούτου ἡ θερμὴ, ὁ ἐμβολιασμένος ὠφελεῖται καθήμενος εἰς τὴν κλινὴν, ἢ τοῦλάχιστον οἰκουρῶν.

§ 9. Ἐνίοτε ὅμως ἀντὶ τῆς γνησίας γεννᾶται ἡ ψευδὴς δαμαλίδος φλυκταίνα· γνωρίζεται δὲ ὡς τοιαύτη ἀπὸ τὴν ἀταξίαν τῆς σειρᾶς τῶν εἰρημένων συμπτωμάτων, πολλάκις δὲ καὶ τὴν παντὴς αὐτῆς ἐλλείψειν· οὕτω π. γ. φαίνεται κατὰ τὴν 2 ἢ 3 ἡμέραν φλύκταινα μὴ ἐχούσα τὸ ὁμαλῶδες σχῆμα, οὔτε τὸν ὀρέωδη ἰχώρα, οὔτε τέλος τὸν κόκκινον κύκλον τῆς ἀληθοῦς δαμαλίδος φλυκταίνης· ξηραίνεται δὲ συντόμως μὴ ἀφίνουσα διαρκῆς σκμῆσον. Συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο ὅσαςκις ὁ ἐμβολιασμός ἐπράχθη κακῶς, ἢ μὲ ἀγρείαν δαμαλίδος ὕλην καὶ ἀνεπιτήδεια ἐργαλεῖα, ἢ τέλος ὅταν ὁ ἀνθρώπος δὲν εὐρίσκηται καλῶς διατεθειμένος πρὸς ἐμβολιασμόν, διότι ἐφθασεν ἤδη καὶ ἐμβολιάσθῃ, ἢ διότι εἶχε ἄλλοτε φυσικὰς εὐλογίας.

§ 10. Ἐπειδὴ διὰ νὰ φυλαχθῇ καθαρὰ ἡ δαμαλὶς, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ τὰς βοῦς, οἱ ἐμβολιασταὶ ὑποχρεοῦνται (προστίσσονται) νὰ παρατηρῶσι τὴν ἀρρώστιαν τῶν κτηνῶν τούτων, ἥτις προάγει τὴν κυρίαν δαμαλίδαν ὕλην διὰ νὰ τὴν λαμβάνωσιν ἐκεῖθεν. Εὐρίσκεται δὲ ἡ ἀληθὴς αὕτη ὕλη εἰς τὰς βοῦς παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀφθονα καὶ λιπαρὰ νομάδια· κατ' ἐξοχὴν μάλιστα ὑπόκεινται εἰς τὸ πάθος τοῦτο αἱ γαλακτοφόροι (ἀμελγόμεναι) βόες, ἡ δὲ ἐξάνθησις ἔχει προηγούμενα ἀτονίαν, μαρασμόν, χάνωσιν, ἀνορεξίαν, εὐαισθησίαν εἰς τὴν θηλήν καὶ ὀλιγόστειυσιν τοῦ γάλακτος. Τότε γινώσκονται περὶ τὴν φλογισμένην θηλήν φύματά τινα ἔχοντα πυρρὸν καὶ κίτρινον χρῶμα, φακοειδῆ, ὑπόγλυκα ὡς τὸ γάλα καὶ περικυκλωμένα ἀπὸ περιφέρειαν ὅπως οὖν σκληρὰν. Μετὰ δὲ 4 ἢ 8 ἡμέρας τὰ τοιαῦτα φύματα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας κυκμοειδεῖς ἐχούσας συνεσταλμένον (βαθυλωτὸν) τὸ κέντρον, περιοχὴν κοκκίνην καὶ ἐνδὸς τεταρτημορίου δακτύλου πλατεῖαν. Τὸ χρῶμα ὑπάρχει φαιὸν μὲν ἀνοικτὸν κατὰ τὸ μέσον, βαθύ δὲ εἰς τὴν περιφέρειαν. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ὁ ἐμβολιαστής ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ὕλην, ἥτις ὑπάρχει ὑγρὸν τι λευκόφαιον καὶ ὅπως οὖν παχύ. Τὴν 11 ἢ 12 ἡμέραν ἡ φλύκταινα κορυφουμένη διαρρήγνυται καὶ ἐκβάλλει ἐμπύον κίτρινον ἐνίοτε δὲ καὶ αἱματώδες. Τέλος σχηματίζεται μετὰ

§. 72.

Οἱ Εἰσηγηταὶ ἔχουν χρέος νὰ συντάττουν, ὡς ἴσως ἢ περὶ στασις τὸ καλεῖ, ἐκθέσεις περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγομένων ἀντικειμένων. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰς ἀναγινώσκουν ἀμέσως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, δίδουν ὡς ἴσως προσκληθῶν τὰς ἀναγκασίας διασφίσεις ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὁμιλοῦν εἰς τὸ τέλος τῶν συζητήσεων πρὸς ἀνακεφαλαιώσιν, καὶ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀκριθείας τῆς περιπτώσεως τοῦ πράγματος.

Ἡ ψήφος τῶν δὲν ἰσχύει οὔτε εἰς τὰς γενικὰς, οὔτε εἰς τὰς τμηματικὰς συνελεύσεις.

Οἱ Εἰσηγηταὶ δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ συνήθως θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν μισθουμένων καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαμενόντων ὑπαλλήλων.

Καθόσον δὲν εἶναι σταθερῶς προσκολλημένοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν ἐνεργεῖ ἐκθέσεις δι' αὐτὸ δι' ἀδείας μόνον τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσι.

§. 73.

Ἡ τάξις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Κεφ. Δ'.

Τελειωτικοὶ ὁρίσμοι.

§. 74.

Διὰ τῶν ἄνω ὁρισμῶν τροπολογοῦνται τὰ παρὰ τῶν ἀρ. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

§. 75.

Τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει δημοσιευθῇ τοῦ Συμβουλίου ἡ καθίδρυσις.

§. 76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διανομῆς νομισμάτων εἰς τὰ μέλη τὰ συγκροτήσαντα τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ συνέλευσιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ψήφισμα τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀπὸ 5 Μαρτίου 1822 ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Α'. Θέλουν ἐκτυπωθῇ ἀργυρὰ νομίσματα, ἅπαντα ἰσοδραῖ, ἰσομεγέθη καὶ ἰσότιμα εἰς ἀργύρου καθαρῷ, τῶν ὁποίων ἡ διαμέτρος νὰ ᾖ ἡμίσεος δακτύλου καὶ τὸ πάχος μιᾶς γραμμῆς γεωμετρικῆς, φέροντα ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους τὸ σύμβολον τῆς Ἐπιδαύρου μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς

« Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ »

ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου

« ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ α ω κ β ».

Β'. Νὰ διανεμηθῶσιν ἀνὰ ἓν εἰς ἑκάστον τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα συνεκράτησαν τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἀντὶ τῶν ἀποθάνοντων μελῶν θέλουν δοθῇ εἰς τὰς οἰκογενεὰς αὐτῶν.

Γ'. Τα μέλη τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως θέλουν φέρει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὅρου εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους προσσηρτημένον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς

« ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ α ω κ β ».

Δ'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φέροντος ὁ κληρονόμος δὲν δύναται νὰ πολιθῇ αὐτὸ, ἀλλὰ θέλει τὸ ἔχει ὡς κειμήλιον, καθὼς καὶ ἀποδοτέται τῶν ἀποθάνοντων μελῶν.

Ε'. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκηπέδων ὁρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡ. ἑτέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ.

δίδη τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες καὶ νὰ ὑπερχσπίζηται τὰς δημόσιον συμφέρον.

Ἐὰν τυχὸν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοπικαὶ γνώσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου, θέλουν προσκαλεῖσθαι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Νομαρχεῖον.

Ἄρθρον 19.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διανομή, εἰδοποιῶνται διὰ τῶν Ἐπαρχῶν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι βοσκήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, ὅτι ὀφείλουν νὰ διευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Νομαρχίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναφορὰν τὴν νὰ φανερόνουν τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ποιμνίων τῶν, καθ' ὅλα τὰ ἐξ ὧν σύγκειται μέρη, καθὼς καὶ τὰ βοσκήματα, ὅποια ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν· ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει ἄλλως κινὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ὅτι θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι κατορθωτόν.

Αἱ ἀναφοραὶ τῶν κτηνοτρόφων πρεπεὶ νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ λιβάδια, κατ' ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου μηνός, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἐξεδόθησαν ἤδη διοικητικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Τότε ἀμέσως ἀρχίζει ἡ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν διαμοίρασιν τῶν βοσκῶν καὶ προετοιμάζει ἐπὶ τούτῳ ἓνα πῖνακα μοιρασίας, ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δίδεται εἰς τὸν ἀρμοδίον Βασ. Ἐφορον, ὥστε κατὰ τοῦτον νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς τὰ διορισθέντα λιβάδια· δεῦτερον ἀντίγραφον αὐτοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἀρμοδίον Ἐπαρχεῖον, καὶ τρίτον φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας. Τὸ δὲ πρωτότυπον ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 21.

Πρὸς ἀνακάλυψιν παντὸς ὁλοῦ, δυνάμενου νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀρθροθεσίαν τῶν ποιμνίων, δίδεται ἀδεία εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα νὰ λαμβάνῃ τὰ καταλληλότερα μέτρα ἀποστέλλον ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, ἐξ ἀπροσβύτου ἐκτάκτους ἐπιθεωρητάς.

Ἄρθρον 22.

Παράπονα ἐναντίον τῆς διαμοιράσεως τοῦ Βασ. Ἐφόρου πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Νομαρχὴν ἐντὸς 14 ἡμέρων μετὰ τὴν γενομένην εἰδοποίησιν, αὐτὸς δὲ ὀφείλει ν' ἀποφασίζῃ χωρὶς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων δὲν θέλει παραμεληθῇ τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξῆς περιστάσεις·

α'. Ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὅσοι εἶναι ἀποκαταστημένοι εἰς τινὰ δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντα λιβάδια, ὅσον ἐνεστὶ πλησιέστερον τοῦ δῆμου, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένοι.

β'. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ Διανομῆς ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ βασιλείου, ἀλλὰ διατρέφουσιν ἐν αὐτῷ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν πρὸς τροφὴν τῶν ποιμνίων τῶν. Οἱ τοιοῦτοι καθ' ὅσον εἶναι ἐρικτὸν, πρέπει νὰ τοπιθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων.

γ'. Λαμβάνονται ὕστερον ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἔχουσι μὲν τὴν διανομὴν τῶν εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὐρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διανεμόμενα τμήματα.

δ'. Ἐὰν, ἀφοῦ ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα διαθέσι-

μα, τότε δύνανται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

Ἄρθρον 24.

Οἱ ἐξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασιλεῖον Μας ποιμένες διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποίμνιά των, ὑπόκεινται ὅχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τοῦτοις πληρῶναι καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἐξῆς·

α'. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα, αἴγας κτλ. κατὰ κεφαλὴν,	Λεπ. 20
β'. Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, ὅπως δηλ. ταύρους δαμάλεις καὶ βουβάλια	Λεπ. 65
γ'. Διὰ τοὺς ἵππους	» 80
δ'. » » ἡμιόνους	» 65
ε'. » » ὄνους	» 50
ς'. » » χοίρους	» 55
ζ'. » » καμήλους	Δραχ. 1,20

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὁποῖον διενεμήθη βόσκημα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἐγγραφὸν ἀδείας, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλὴν, καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος.

Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὅχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος τμήματος. Ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλον μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος βοσκησίου τμήματος. Ὁ παραβάων τὴν διάταξιν ταύτην ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἑπὶ τῷ μὲν τῷ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βοσκῶσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους, καὶ νὰ προξενώσι βλάβην διαβιβαζόντες ἐκεῖθεν τὰ ποίμνιά των. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου καταδικάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τεμάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητέρων χωριστῶν βοσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τεμάχια, χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἀδεία τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 29.

Ὅστις τρέφει τὰ ποίμνιά του εἰς ἰδιόκτητα βοσκήματα, εἴτε ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐνοικιαστής, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδῶσιν εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τὴν 1 Αὐγούστου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγράφεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν, περιέχονται δὲ καὶ τὰ περιστατικά τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ βοσκήματος. Ἡ σημείωσις αὕτη θέλει φέρεται τὴν ὑπογραφήν τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ᾔναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος, τότε χρεωστεῖ οὗτος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἰδιοχείρως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ σημείώσει περιεχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημειώσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸν Βασ. Ἐφορον, λογαριάζει καὶ σημειώνει οὗτος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Τα-

Άρθρον 1.

Απαγορεύεται καθ' όλον τὸ Κράτος ν' ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἑορτὰς τὰ ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐθνικῆς λειτουργίας.

Άρθρον 2.

Απαγορεύεται πρὸς τούτοις νὰ γίνωνται δημόσιοι ἀγοραὶ (παζάρια) καὶ ν' ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολουθούσας ἡμέρας τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τῆς Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγεννίων, τὴν 6 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς θέλει περιέχει ἐκτὸς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀκόμη Δήμους:

- 1) Τὸν Δῆμον Ἀχαρνῶν,
- 2) Ἀμαρουσίου,
- 3) Μαραθῶνος,
- 4) Περαιᾶς,
- 5) Μυρβινοῦντος,
- 6) Ἀραφῆνος,
- 7) Λαυρίου.

Άρθρον 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως πόλεως εἰς Κυλλήνην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) Τ. Ε. ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῇ νέα πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τὸν περιφέρειαν θέλει ἐμπεριληφθῇ, ἀνάγκης οὐσης, καὶ τὸ χωρίον.

Άρθρον 2.

Ἀμα τελειώσῃ τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, θέλει τεθῇ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμὸς τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενεῖας.

Άρθρον 3.

Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουν οἱ ὅρισμοί τῶν άρθρων 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θεῶν, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν παρακειμένων κήπων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀμυγδαλιῶν θέλει γίνεσθαι ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημοευθείσης ἀποφάσεως.

Άρθρον 5.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιφυλάξῃ εἰς ἑαυτὴν ἀριθμὸν τινὰ οἰκοπέδων, ἀμυγδαλιῶν καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὅποια θέλει χαρακτηρίσει.

Άρθρον 6.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ἀρτιόκληρον ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ συνεννοούμενον μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων Λεβανθείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρον 35.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀντιτίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 75 τοῦ Ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάξαντες τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῇ τὴν 28 Ὀκτωβρίου Τ. Ε. παλ. χρον. λ.

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐρχέσθαι εἰς ἐνέργειαν τὸ Ἡμέτερον ὀργανικὸν διάταγμα ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ πληρωμῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ χορηγίσωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ δύνανται νὰ πληρύνωσιν εἰς τὰς προθε-

σμίας τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρεὶα των, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, διατάττομεν, νὰ δέχεται ἕκαστος Ταμίας Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας τὰς εἰς αὐτὸν προσφερομένας ἀπὸ ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ποσότητες, τὰς ὁποίας οὗτοι ἠθέλουν χρεωστεῖ εἰς ἄλλο Ταμεῖον Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας· θέλει δὲ δίδει δι' αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου Ταμεῖου τακτικὸν γραμματίον παραλαβῆς εἰς τὸν πληρωτὴν ὅστις, παρουσιαζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θέλει λαμβάνει, ἀφοῦ γενῶσιν οἱ ἀναγκαῖαι λογιστικαὶ πράξεις καὶ ἐγχειρισθῇ τὸ εἰρημένον γραμματίον, τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐξωφλημένου.

Τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τοιαύτη πληρωμή, περὶ τὰς ποσότητας μόνον ὡς ἔσοδα εἰς λογαριασμὸν καὶ πίστωσιν τοῦ προϊσταμένου Ταμεῖου· τὸ δὲ Ταμεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ πληρωμή, τὰς περὶ ὡς ἔσοδα καὶ ἐνταῦτ' ὡς ἔσοδα πιστοποιούμενα διὰ τοῦ ληφθέντος γραμματίου τοῦ ἄλλου Ταμεῖου.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τροπολογοῦν τὸν §. 35 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων εἰσδημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν αἰτήσεων περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλουμένων Μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ διατάξωμεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐδόθη προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ τις ἐγγύησις διὰ τὴν ἐγκαιρὸν πληρωμὴν τῶν ὀφειλουμένων, πρέπει τοῦ λοιποῦ, ἅμα παρέλθῃ ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμία, νὰ ἐκτελεσθῇ χωρὶς τινὰ συγκατάθεσιν ἢ ἐγγύησις αὕτη, ἀνίσως ἐγείνων ἤδη κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τὰ ἀναγκαῖα βήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πληρωμῆς. Μόνον ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ, πρέπει νὰ γίνηται πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορά.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη καμμία ἐγγύησις, δίδομεν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξουσίαν νὰ χορηγῇ προθεσμίας ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναλογίζεται τὸ χρεὶος, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαίτερα ἢ ἀποδεδειγμένα ἢ ἀξιόπιστα περιστατικά, καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν ἐπαπειλῇται μὲ ζήτησιν, δηλ. ἂν παρουσιαζῶνται ἀσφαλεῖς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ἂν οὗτοι ᾖναι περιττοὶ διὰ τῆς γνωστῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμεῖου συγχωρῇ τὴν τοιαύτην συγκατάθεσιν χωρὶς ζήτησιν.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ

την Κατσάκον Μαυρομιχάλην προσδιορίζομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ ἑστὸν τῶν ταγμάτων τῶν ἐλαφρῶν πεζικῶν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα τοῦ δεξιοῦ ὤμου χρυσὴ ὠμοβελονίς, ἢ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ζώνη, ὡς ἡ τῶν ὑπασπιστῶν τῶν στρατηγῶν, ἀργυροῦ-αντος με κυανόχροα μετάξια· φέρεται δὲ περὶ τὸ σῶμα καὶ συμβόνηται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρόν.

Οἱ ἵπποι τῶν Ἡμετέρων ὑπασπιστῶν θέλουν ἔχει χαλινούς, ῥίπιον, σάγματα καὶ ὑποσάγματα ὅμοια μετὰ τοὺς ὁμοιο-βάθμους ἀξιωματικούς εἰς τὰ διάφορα σώματα προσδιωρισμένα· ἐκτὸς τοῦ ταγματάρχου Κατσάκου Μαυρομιχάλη, ὅστις θέλει μεταχειρίζεται τὰ εἰς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον προσδιωρισμένα ἵππια.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θέλουν κατατάττεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὅποια ἕκαστος ἀνήκει.

Αἱ ἀρμόδιαι Γραμματεῖαι νὰ κοινοποιήσωσι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπασπιστάς· οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μετὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρατιωτῶν τῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐνδοξόν ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως τῶν διὰ νέων ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει σχηματισθῇ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

Ἄρθρον 2

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Φάλαγξ αὕτη θέλει διαίρεθῇ εἰς τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν θέλει προσδιορισθῇ βαθυηδὸν, προβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα Τετραρχία σύγκειται.

α. Ἀπὸ ἑνα λοχαγόν,

β. Ἐνα ἀξιωματικὸν πρώτης τάξεως,

γ. Ἐνα ἀξιωματικὸν δευτέρας τάξεως,

δ. Ἐνα σημαιοφόρον,

ε. Ἐνα ἐπιλοχίαν,

ς. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων

Εἰς πᾶσαν Τετραρχίαν διορίζεται εἰς σαλπικτῆς.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πρώτης τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δὲ φαλαγγίται εἶναι ὁμοιόβαθμοι μετὰ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν στρατευμάτων.

Ἐκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν με νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην τακτικῶν σωμάτων, ἡγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν, καὶ ἐδείξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀμεμπτον διαγωγὴν.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινὰ περαιτέραν ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείας ιδιότητες, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνήκον γενικὸν μητρῶν καὶ διωρίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢτοι ἐξαχθεύσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων τῶν.

Ἄρθρον 7.

Περὶ τούτων πάντων ὠρίσθη ἀκριβέστερον δι' ἰδιατέρως ἐστράτευσεως, ἡ ὁποία θέλει γνωστοποιηθῇ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερβατῶς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιατέρως διαταγῆς.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς, ὅσοι ἡγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνι-

κωμών, ἂν τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, τὸ πρεσβυτερεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ δημαρχεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα εὐρίσκονται περὶ τὸ μέσον τῆς κώμης, αἱ δὲ οἰκίαι τῶν χωρικῶν, περίξ αὐτῶν εἰς τετραγωνικὸν ἢ κυκλοειδὲς σχῆμα, φυλαττομένων τῶν ἀναγκιῶν ἐμβαδῶν (διαστημάτων) πρὸς κατασκευὴν κήπων καὶ μικρῶν ὁδῶν ἡ δὲ μεγάλη τῆς κώμης ὁδὸς θέλει εἶναι λιθόστρωτος.

Ἄρθρον 11.

Καθ' ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας θέλει γένει φροντίς περὶ τῆς ἀναγκαίας ποσότητος ποτίμου ὕδατος δι' ὑδραγωγείων, δεξαμενῶν καὶ φρεάτων. Τὰ πρῶτα ἀρμόζει μάλιστα νὰ γίνωνται διὰ σωλῆνων ὑπογείων· ἀπαιτεῖται ὁμῶς προσοχὴ διὰ νὰ μὴ μολύνωνται ἢ βλάπτονται κατὰ τι οὔτε τῶν πηγῶν αἱ δεξαμεναὶ (τὰ δοχεῖα), οὔτε ἡ καθ' ὁδὸν διεύθυνσις τοῦ ὑδραγωγείου· ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ αἵματος δὲν θέλει ἐμποδισθῇ παντελῶς. Τὰ δὲ φρέατα καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἔχοντα τὸ ἀναγκαῖον βάθος, θέλουσι προφυλάττεσθαι ἐξαιρέτως ἀπὸ τὰς ἐμπιπτούσας ἀκαθαρσίας ἢ ἐπιβλαβῆ ἄλλα πράγματα, ὅποια ζῶντα ἢ θνησιμαῖα ζῶα, πτώματα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄρθρον 12.

Παραγγέλλομεν δὲ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴ εὐρίσκονται πλησίον δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ρυάκων, τέματα, ἀπόπατοι ἢ ὄχετοι ἀποπάτων, θνησιμαῖων καὶ νεκροταφείων, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ θυροδεψεῖα δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπιβλαβεῖς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρον 13.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχειρήσεις οἰκοδομῆς εἰς δῆμους πρῶτης καὶ δευτέρας κλάσεως εἰμὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῇ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειροτέχνην ἀνδρᾶ.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κανονισμόν ὑπάγονται ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δῆμοι ἐντὸς ἡ πλησίον τῶν ὁρίων εὐρίσκονται ἐμπειροτέχνην ἀνδρᾶς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῇ τοιαύτην προνοίαν κατὰ τὴν εὐλόγηστον γνώμην περὶ τούτου τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰς δύο ὁροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουν σεισμοί, ἀπαγορεύεται αὐστέρως τὸ νὰ ἔχωσι πλείοτερας. Ἀξίαι μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρῶτον μὲν ἡ ἀρμοδία τοποθεσία τῆς καπνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκριβὴς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅσῳ δυνατόν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊῆς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζεται μὲ κεραμίδια, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῇ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἀκωλύτως.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὅλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὅποιον τὸ κόκκινον, τὸ βαθύ κίτρινον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλασιμικτῶν βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τοῦ βερενικεῖου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν υγείαν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσῳ δυνατόν οὔτε εἰς τὰ ἐνδον τῶν οἰκιῶν.

Ἄρθρον 15.

Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῇ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὅλων τῶν διειλημμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι κατατάττεσθαι ἀρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὅσον ἐνεστὶν ἐλευθέρους (ἀναπεπταμένους) τόπους.

Ἄρθρον 17.

Οἱ σταῦλοι συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρω-

πίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας πρέπει τοῦλάχιστον νὰ διαχωρίζονται ἀπ' αὐτὰς μὲ ἐν διάφραγμα (μεσότοιχον)· αἱ κτίζονται ὁμῶς πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὐκόλον τῶν ὑγρασιῶν ἀπορροήν.

Ἄρθρον 18.

Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαβεῖα (hôpitaux des aliénés) εἰρκεῖται καὶ ἐργατικά φυλακὰ αἱ ἀνεγείρονται ὅσον δυνατόν ἐξω τῆς πόλεως ἢ τοῦλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀερίζομενα χωρία.

Ἄρθρον 19.

Βιομηχανικὰ εἴτε τεχνικὰ καταστήματα, ἔχοντα βλαβεράν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιρροήν εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρονται ἀνεῦ ἀστυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην:

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἄμυλον, τὸ βορυσιακὸν κυκλῶν, (bleu de prusse), αἱ μουσικαὶ χορδαί, τὸ στιλβωτικὸν διὰ τὰς τραπέζας μίγμα, τὸ νιτρικὸν ὀξύ (eau-forte), ἡ μίλτος (minium), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, τὰ κηρόπαστα διαφόρου εἴδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικὰ χαρτῶνισα, τὸ ἀρσενικόν, τὸ βερενικεῖον καὶ τὸ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πυροτεχνεῖα, τὰ ῥακοςυλλεκτήρια, οἱ κοπρῶνες τὰ κανναβοδρεκτήρια τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (tourbe), αἱ κάμινοι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ στεατοχωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶσιν ὁμῶς ἀναγκαίαν τῆς ἀστυνομίας τὴν ἀδειαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτόνων. Τὰ ψιμυθουργεῖα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, ἀλειμματοκηρεῖα, θυροδεψεῖα, βαρεῖα, χαιροστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (cal-fatures).

Αἱ ἀλλοκαὶ θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἀνέμους τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης.

Ἄρθρον 20.

Τὰ σπράγεια βάλλονται ἐξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν, πεταμὸν ἢ ρυάκι, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παντελῶς ἢ τοῦλάχιστον συχνὰ οἱ ἀνεμοὶ πρὸς τὴν πόλιν· διατηροῦνται δὲ πάντοτε καθάρια.

Ἄρθρον 21.

Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὁμῶς τῶν αὐλῶν· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ πεταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγάλων πλατειῶν.

Ἄρθρον 22.

Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὅσῳ δυνάμει ἢ βαρεῖαν ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξενούντα, τοπίζονται εἰς ἀποκέντρους συνοικίας (μαχαλέδες) τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων αἱ μακρύνονται τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὥρην τῆς πόλεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σῦδενδρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκδαρέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοῦλάχιστον 6 πόδας ἐαθέως εἰς τὴν γῆν.

Ἄρθρον 24.

Τὰ κοινοταφεῖα αἱ βάλλονται ὁμοίως εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κώμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα,

Ἄρθρον 25.

Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιαβατοὶ, ἐμφραττόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς κατεδαφίσεως ἐρειπίων, οὔτε ὅταν ἐπιφορτίζωνται καὶ ἀποφορτίζονται οἰαδήποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως, ἢ διασκορπίσεως πραγματικῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

μασθαι από τὰς μὴ σημειωθείσας. Ἡ δὲ πρὸς ἀλλήλας προτίμησις θέλει ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβον ὑπαρξιν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Εἰρηνοδίκου δι' ἐκάστην σημείωσιν ὑποθήκης εἶναι 60 λεπτά· ὅσοι τῶν Εἰρηνοδικῶν λαμβάνουν ἀντίγραφον σημειώσεως ὑποθηκῶν κατὰ τὸν 2 παράγραφον τοῦ 2 ἁρθρου, θέλουν καταχωρίζει τὴν σημείωσιν ἀμισθί.

Ἄρθρον 7.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει τοιχοκολληθῇ, πρὸς γνῶσιν ἀπάντων, παρ' ἐκάστου Ἐπαρχου, Δημάρχου καὶ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πύλιν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ· θέλει δὲ ἐκτὸς τούτου ἀναγνωσθῇ εἰς τρεῖς συνεχεῖς κυριακὰς καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἡ ταχεία ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1835,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΤΙΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐπακιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν ὑποστατικῶν καὶ οἰκοδομημάτων αὐτῶν.

2. Ἡ κλεῖς τοῦ ναοῦ θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς ὅποιον ἐγκρίνη, καὶ εἰς αὐτὸν προσέτι τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, διὰ νὰ τὴν φυλάττῃ.

3. Ὅσακις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν, θέλει γίνεσθαι δις τοῦ μηνὸς, ἐγχειρίζεται ἡ κλεῖς εἰς τὸν πλησιόχωρον ἱερέα, ὅστις ὀφείλει, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, νὰ τὴν ἐπιστρέφῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει ἄδειαν ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας κἀνὲν ἐμπόδιον· καὶ ἀπαγορεύεται παντάπασιν εἰς τοῦτον ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει ἢ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀργυρολογία.

4. Ἡ φροντίς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἑορτάς, καὶ ἐν γένει ὅσακις ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία, ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ ἐκκλησία.

5. Ὅσα συναχθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκτὸς τῶν προσφορῶν, τῶν μερικῶν λειτουργιῶν καὶ ἐνὸς ἰδιαίτερου δίσκου, τὰ ὅποια ἀνήκουν εἰς τὸν ἱερέα, εἶνε τοῦ δήμου, ὅστις θέλει λαμβάνει ὁμοίως καὶ τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν

γινόμενα ἀφιερώματα· ὑποχρεῖται δὲ ὁ δῆμος νὰ φροντίζῃ ἐξ ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν, φωταγωγίαν καὶ λοιπὴν τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίαν.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ·

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Τελωνείου ἐπὶ ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων ἢ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ τελωνία ἐπὶ τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, παύει ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ε. Ε.

Ἄρθρον 2.

Απὸ τὴν ὀρθρῶσαν ἡμέραν παύει καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβ. 1830 ὑπ' ἀριθ. 2572 (Κ') Ψηφίσματος, καθόσον ἀπαλλάττει τὰ ῥηθέντα εἶδη.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν ἀμεταθέτως νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἀντὶ τῶν δεκάτων ἄλλην εἰς ὀρθότερας ἀρχὰς στηριζομένην φορολογίαν, καὶ νὰ καθιερῶμεν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ σύστημα.

Διωρίσαμεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας προεργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη συνέχεται σφικτότατα μετὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν Δήμων καὶ μετὰ τὰς νομοθετικὰς διατάξεις περὶ ἐξαχρίσσεως τῆς ιδιοκτησίας, δὲν ἔφθασαν εἰς τὴν ἀπαιτούμενην

καὶ συγχρόνως ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τύποι (καλούπια), διὰ τῶν ὁποίων ἐκατασκευάζοντο παρόμοια μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρον 78.

Ὡς εἰς χρῆσιν εὐρισκόμενα θεωροῦνται ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ὅσα εἶναι εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπου πωλοῦσιν, ἢ τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πωληταὶ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀγοράς καὶ ἀποθήκας.

Εἰς ταῦτα συναριθμοῦνται καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπέφερον τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 76 προσημειωθείσαν ἀλλοίωσιν τοῦ σχήματος.

Ἄρθρον 79.

Τὰ κίβδηλα μέτρα καὶ σταθμά θέλουν δημεύεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Ποιν. Κώδικος τῶν Νόμων, οἱ δὲ μεταχειριζόμενοι ταῦτα θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς περαιτέρω ὁρισμοὺς τοῦ μηχανοκίνητος ἄρθρου.

Ἄρθρον 80.

Ὅριζεται ῥητῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς κίβδηλον πᾶν μέτρον ζυγείας, τοῦ ὁποῖου ἡ βάσις εἶναι κινητὴ καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ κινῇται κατὰ θέλησιν, ἢ τοῦ ὁποῖου ἡ βάσις εἶναι ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖται ὡς κίβδηλον τὸ ἐκ κασσιτέρου μέτρον, τοῦ ὁποῖου ἡ βάσις εἶναι ὑψωμένη, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα ἀπεκόπη τι, διὰ νὰ καταστηθῶν τὰ μέρη αὐτοῦ συμφωνότερα μεταξὺ τῶν.

Ἄρθρον 81.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Βουκοὶ τῶν ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουσι ἐὰν τὰ ζύγια ᾖναι σωστά, καὶ νὰ βεβαιώνονται περὶ τῆς ἐλευθέρως κινήσεώς τῶν. Τὰ ἐλλειπῆ ζύγια πρέπει νὰ ἐμποδισθῶσιν ἕως οὗ διορθωθῶσιν ἐντελῶς, καὶ ἐὰν ἡ ἐντελής διορθώσις δὲν ᾖ καὶ κατορθωτὴ, τότε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὅλως διόλου ἡ χρῆσις τῶν.

Ἄρθρον 82.

Οὐδεὶς πωλητὴς δὲν δύναται εἰς τὴν ἐμποίησιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται διὰ μέτρον ἢ σταθμοῦ, ν' ἀπαρνητῇ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὴν μέτροσιν ἢ στάθμευσιν αὐτῶν. Ἡ διατάξις αὕτη ἰσχύει ὡσαύτως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πώλησιν πραγμάτων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἤδη προετοιμασμέναι εἰς δεμάτια καὶ διανεμημέναι εἰς μερίδας, μετρημέναι ἢ ζυγισμέναι καὶ τοιοῦτοτρόπως προδιατεθειμέναι εἰς πώλησιν. Οἱ δὲ Δήμαρχοι εἶναι εἰς τοιαύτην περίστασιν μᾶλλον ὑπόχρεοι νὰ ἐπιχειρῶνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξελεγκτικὴν τούτων καταμέτρησιν καὶ στάθμευσιν, ἢ νὰ διενεργήσωσι τοῦτο διὰ τινος ἄλλου ὑπαλλήλου τῶν.

Οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν καταδικάζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 83.

Ἐὰν μὲ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις σημειωθείσας νομικὰς παραβάσεις συνδέωνται καὶ ἄλλαι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι

τιμωροῦνται εἰς τὸν Ποιν. Νόμον μὲ μεγαλητέρας ποινὰς, ἀφ' ὧς ὁρίζουσι τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, τότε πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ ἐνοχοὶ τοιούτων παραβάσεων σύμφωνα μὲ τοὺς αὐστηροτέρους τούτους ὁρισμοὺς.

Ἄρθρον 84.

Πρώτιστον χρέος τῶν Δημάρχων εἶναι, ὅποτεν ὁ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμος ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν.

Θέλουμεν δὲ ἐκδώσει ἔτι ἰδιαίτερα διατάγματα περὶ τῆς εἰσάξεως τούτου τοῦ νόμου καὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τούτου ἀπαιτούμενων προσωρινῶν μέτρων.

Β'. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 85.

ἔχομεν δὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ λοιποὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους τῶν, ὅτι θέλουσιν ἀφιερῶσαι ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὴν πλείστου λόγου ἀξίον τοῦτον κλάδον τῶν ἀγορονομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν περὶ τροφίμων διατάξεων διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῶν συμπολιτῶν τῶν, μεταχειριζόμενοι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατεθείσαν ἐξουσίαν μὲ μεγίστην ἀμεροληψίαν καὶ μέριμναν.

Ἄρθρον 86.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ ἐκτελῶνται μὲ ἀκριβείαν καὶ ἀνάλογον εὐθύτητα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν Νομάρχων καὶ Ἐπαρχίας. Ὅφειλουσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν καιρὸν τῆς περιόδου τῶν νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς καὶ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς ἀγοράς, καὶ ζυγαπυθῆκας ἐνεργοῦντες ταχέως τὴν κατάπαυσιν τῶν γινομένων παραβάσεων ὀφείλουν πρὸς τοῦτοις νὰ ἐξετάζωσι βαρίμως πᾶ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενα παράπονα, ἀποφασίζοντες περὶ τούτων ταχέως καὶ ἀμεροληπτῶς.

Ἄρθρον 87.

Τὸ παρὸν διάταγμα θελεῖ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 88.

Ἡ δὲ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεῖα

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΒΙΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ελεσιότητα, διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην με-
αβολὴν διὰ τὸ ἔτος 1835

Διετάξαμεν ἐν τόσούτῳ, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1835, τὴν ἀκόλουθον φορο-
λογίαν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1835
ναί ὡς καὶ πρότερον

1. Ὁ ἔγγειος, καὶ

2. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδή-
ματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅποιοσδήποτε κ' ἐὰν ᾖ θιλεν
εἶσθαι ὁ ιδιοκτήτης.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ
ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
καὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι 1) τ' ἄχυρα, 2) τὸ πρινοκόκκι, 3) ἡ-
μισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπων διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικά ἂν ᾖ ἡ
διὰ χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ πώλησιν, 4) τὰ ἀστα-
χολόγια, ὅταν τὸ συναζόμενον ποσὸν ἀφ' ἐκάστου ἀγροῦ δὲν ὑ-
περβαίῃ τὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου προϊόντος τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ,
καὶ ὅταν οἱ συνάζοντες αὐτὰ ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς ἀκτι-
μόνες.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικῶν τινοῦ κτήματος
μακροπρόθεσμοι, ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἐγγράφοι μεταξὺ
τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαιτέρως
ἀδείας ἐγγράφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ
ιδιώτης πληρῶναι τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους
εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἐγγράφα ὁρου.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ ἐγγείου φόρου

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐφ' ὅλων
τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν
ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἄρθρον 7.

Εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν ἐγγειον φόρον ὑπόκειται τὸ ἐκ τῶν ἀμ-
πέλων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.
Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ὀκτὴν,
ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσι, καὶ ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσω-
σιν εἰς κατασκευὴν οἴνου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ κατράμι καὶ ἡ ἐξ ιδιωτικῶν πευγῶν ῥητίνη ὑπόκεινται
εἰς τὸν ἐγγειον φόρον 10 τοῖς ἑκατὸν· ἀλλ' εἶναι αὐστηρῶς
ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ φορολογία τῶν εὐακτοῦν γαιῶν καὶ λιθαδίων, μελισ-
σίων, ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόντος
νόμου· ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν περὶ τούτων κατόπιν τὰ
δέοντα.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς
α'. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων
τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

β'. 12 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπε-
λίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφύτεύθησαν ἐπὶ
ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ'. 2 Λεπτὰ τὴν ὀκτὴν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. ε'. ἀμ-
πέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὄχι διὰ κα-
τασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ δια-
φόρου ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφι-
δαμπέλων.

ε'. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπε-
λῶνας, μυρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια
ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελεί-
φθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατό-
χους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἐγγειον διὰ τὰ
ἐθνικοῖδιοκτητὰ κτήματα (ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ὀπωρο-
φόρα δένδρα. κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια
ἐπὶ τὸ ἀκαθάριστον εἰσοδήματι μὲ ἀδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς
γῆς ὀφείλουσιν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶ-
νος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτη-
τῶν ἀμπελῶν, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτὸν τὴν
ὀκτὴν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὰς ἐκ τῶν Κρήτας, τοῦ νεοφωτιστοῦ, καὶ ἄλλους
παλιὰς διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας
γαιὰς δὲν πληρῶνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐκτὸς μόνον, ἂν ὠρίσθῃ
ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως
καὶ ιδιώτου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρῶνεται
πάντοτε ἀπὸ τὸν διακατόχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δη-
μόσιον Ταμεῖον, ἕως οὗ νὰ ἐξακριβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἡ κατὰ-
στασις.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐρετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοι-
κισθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθ' ὅσον τὸ παρὼν Διάταγμα δὲν
διορίζει ἄλλως πως διὰ τινὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ κοινότητα, ἐκτὸς μόνον ὅπου
τοπικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἑνωσιν διαφόρων κοινοτήτων,
καὶ τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ῥητὴ διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐφόρων, ἐπὶ παρουσίᾳ
καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπαρχῶν· τὰ πρακτικὰ τῆς δη-
μοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ.

1. Τὸ νὰ καλλιεργῇ τὰς γαίας εἶναι ὀφελος ἐδικόν του· ἂν παραμελήσῃ τοῦτο, θέλει βέβαια λάβει ὀλιγώτερος ἀπὸ αὐτὰς ὀφελείας, (μολονότι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ ἀκαλλιεργήτοι γαῖαι χρησιμεύουσιν διὰ βοσκὴν δὲν εἶναι ἀνωφελεῖς)· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀνάξιος τῆς συγκαταβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἔπρεπε νὰ τὰς πωλήτῃ, τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶναι καταλληλότερον.

2. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδοτήσιν προσδιορισμένων γαιῶν καλλιεργεῖται ἤδη, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον· ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παύει ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ προσδιορισθῇ ἀντικατάστασις αὐτῆς. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα μὲν τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ φυτευθῶν εἰς τὸ μέλλον, ἐπεφυλάχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ συγκαταβάσεις διὰ τὸν ἐγκτητικὸν φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν (ἄρθρ. 21 τοῦ Νόμου) ἂν ζητηθῶν. Ἡ πληρωμὴ ὅμως τοῦ χρεωλῦτρου δὲν δύναται νὰ διακοπῇ· διότι ἄλλως ἤθελεν ἀνατραπῇ ὅλον τὸ σχέδιον τῆς χρεωλυσίας. Μολοντοῦτο καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ δύνανται νὰ γενῶν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις· ἐξαιρέσεις τινεῖς, ὅτε πρόκειται λόγος περὶ κτημάτων φυτευθησομένων εἰς τὸ μέλλον, διότι τότε ἀντὶ νὰ γενῇ ἡ ἐναρξὶς τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλῦτρων τὸ πρῶτον ἔτος, δύναται νὰ παραταθῇ μακρότερον.

3. Καὶ ὁ ἀγοραστὴς ἐθνικῶν κτημάτων ὀφείλει νὰ πληρὼν ἄνευ διακοπῆς τὰς δόσεις τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς μὲ τοὺς τόκους 8 τοῖς ἑκατὸν (τοὺς ὁποῖους βέβαια πρέπει νὰ πορίζεται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος), ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος καὶ ὡς πρὸς ἄλλας περιστάσεις. Ἐκεῖνα λοιπὸν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἀγοραστὴς, δύναται βέβαια νὰ πράξῃ καὶ ὁ προικοδοτιθεὶς, ὅστις προσεκτίσαστο τὰ κτήματα ἐπὶ ἐπωφελεστέροις συμφωνίαις· ἄλλως, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χρεώστης πληρὼν ἄνευ διακοπῆς τόκους διὰ τὸ καταναλωθῆν εἰς τὴν γῆν κεφάλαιον, καὶ διακινδυνεύει μάλιστα νὰ χάσῃ τὸ κεφάλαιον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους.

4. Ἄν καὶ ἡ γῆ μείνῃ ἀκαλλιεργήτος, παρέχει μολοντοῦτο εἰσόδημα, διότι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο χρησιμεύει εἰς βοσκὴν, καὶ ὁ προικοδοτιθεὶς ἀπολαμβάνει ἐτι πλέον καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν δένδρων καὶ λοιπὰ, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ ἀνώτερον παρὰ τὰ λοιπὰ δημητριακὰ προϊόντα τῆς γῆς.

5. Τελεία ἀποτυχία καὶ στοιχειώδεις βλάβαι εἶναι σπάνια φαινόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πίπτουν συνήθως εἰς θάρος καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄν ᾖναι σημαντικὴ, τότε γίνεται κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε συνῆθειαν ἀνῆλθος βοήθεια ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ βλαφθέντα πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους του εἰς λογαριασμὸν τῶν παραλειμμάτων (non valeurs) τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν γένει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας ὅσον ἐνεργεῖ συγκαταβάσεις.

Ζ'. Μολονότι λοιπὸν ὁ προικοδοτούμενος πληρὼν χρεώλутρον 6 0/0 εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὅποιον χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, δύναται μολοντοῦτο ὁ προικοδοτιθεὶς νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν ὅσον οὐπω συστηθισομένην ἐθνικὴν Τράπεζαν χρήματα μὲ τὸν ὡς νόμιμον ἀνεγνωρισμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα τόκον πρὸς 8 0/0 διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τοῦ κτήματός του, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ παύσῃ τὴν πίστωσιν τῶν 2000 δρ. ἢ μᾶλλον τὸ χρεώλутρον, ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὸ περὶ Τραπεζῆς διάταγμα. Ἀποῦ λοιπὸν κατὰ τὰς πληροφορίες τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἄχρι τοῦδε πρὸς 15—20 0/0 δανειζόμενος χωρικός ὑφίσταται, καὶ δύναται νὰ ὑφίσταται βέβαια διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς ἐλληνικῆς γῆς, ἥτις διαφέρει

μεγάλως ἀπὸ τὰς λοιπὰς τῶν δυτικῶν καὶ βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης, θέλει δυνήθῃ ἐτι εὐκολώτερον νὰ πληρῶσῃ τὰ ῥηθέντα 14 0/0 καὶ ν' ἀποσβῇ μὲ αὐτὰ καὶ τὴν τιμὴν τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, καὶ μεταχειριζόμενος καταλλήλως τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον νὰ καλλιετερεύσῃ τάχιστα κατὰ τὸ διπλοῦν τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ χωρὶς ἄλλην τινὰ θυσίαν ἐκ μέρους τοῦ κτηματικῆν περιουσίαν ἴσπην μὲ τὰ κεφάλαια, τὰ ὅπλα τῷ χρηγείῃ ἡ προικοδοτήσιν του, καὶ ἡ τράπεζα.

Η'. Ὡς εἴπαμεν ἀνωτέρω, ὁ χωρικός πληρὼν τῶρα διὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ὅποιον δανείζεται διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τῆς γῆς 15—20 0/0 τόκον, καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ κεφάλαιον. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ πληρῶσῃ 9 0/0 διὰ ἑγγεῖον φόρον καὶ διὰ ἐλευθέραν ιδιοκτησίαν;

Θ'. Εἴπαμεν ὑπ' ἀ.θ. β' καὶ δ' ὅτι ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις 25 0/0 ἂν δὲν ὑπερβαίῃ τοῦλάχιστον φθάσει τὰ 9 0/0 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τούτεστι τὰς δραχμὰς 180. Διὰ νὰ διασκηνησθῇ τοῦτο, ὅς ἀναφέρωμεν ἓνα συνῆθη χωρικὸν λογαριασμὸν. Ἡ σπορὰ ἀναβαίνει κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς δι' ἐν στέρμα ὀρεινὸν 12, διὰ στέρμα πεδινὸν 25 ὀκάδες· ὡς μέσος ὅρος παρουσιάζονται οἱ ἀριθμοὶ 12, 15, 18, 20 καὶ 25 ὀκάδες ἀνὰ στέρμα, ἐπομένως μέσος ὅρος ἀληθῆς 18 ὀκάδες ἀνὰ στέρμα, ἐπομένως 720 ὀκάδες διὰ 40 στρέμματα· τὸ προϊόν δὲν δύναται νὰ ᾖναι ὀλιγώτερον τοῦ τριπλοῦ τῆς σπορᾶς, ἀναβαίνει συχνὰ καὶ εἰς τὸ 12 πλοῦν καὶ παραιτέρω. Ὡς μέσος ὅρος ἔχομεν τοὺς ἀριθμοὺς 3, 6, 8, 10 καὶ 12, ἐπομένως ἀληθῆς μέσος ὅρος τοῦ εἰσοδήματος μιᾶς ὀκάς σπόρου τῶν ἀριθμῶν 745 ὀκ. ἐπομένως ὁ μέσος ὅρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν 720 ὀκ. ἀλῶν σπόρου ἀναβαίνει εἰς 5616 ὀκάδας προϊόν. Ὁ καλλιεργῶν ἐθνικὰς γαίας, πληρὼν 25 0/0 ἀποδίδει λοιπὸν ὀκάδας 1404. Μέσος ὅρος τῶν τιμῶν εἶναι 15, 18, 20, 22 καὶ 25 λεπτὰ, ἐπομένως ἀληθῆς μέσος ὅρος 20, τιμὴ βέβαια εὐτελής ἥτις θέλει ἀναστῇ ἀντιπρόσωπος τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου. Αἱ ἀνωτέρω 1404 ὀκάδες φέρουν λοιπὸν ἑγγεῖον φόρον δρ. 280 80/100 ἐν ᾧ ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως πληρωμὴ 9 0/0 τούτεστι χρεωλῦτρων καὶ ἑγγεῖου φόρου ἀναβαίνει εἰς μόνους 180 δρ. Μεταξὺ τῶν δρ. 280 καὶ τῶν 180 εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορά, καὶ ἂν ὁ ὑπολογισμὸς εἰς τινὰ μερῇ ἢ περιστάσει εἰδικὰς δύναται νὰ ἐκπεσθῇ μὲ 30 0/0, πάλιν ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρὼν εἰμὴ ἀντικατάστασιν τοῦ ἑγγεῖου φόρου, τούτεστι καὶ οὕτως ὀλιγώτερον τοῦ ἀπλοῦ γεωργοῦ. Ἀπὸ αὐτῶν τὸν ὅχι ἀνυπόστατον, ἀλλ' ἀληθῆ λογαριασμὸν βλέπομεν ὀρθολοφανῶς ὅτι τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα δίδονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς πολλὰ μετρίας συμφωνίαις, ὅτι ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρὼν κατ' ἔτος ὅσα ἐπλήροεν ἄχρι τοῦδε ἐν εἶδει ἐνοικίου καλλιεργῶν ἀπλῶς τὰς γαίας, καὶ ὅτι μετὰ 36 ἔτη ἀπαλλάττεται τῶν 2/3 τοῦλάχιστον αὐτοῦ τοῦ θάρους, καὶ γίνεται ἀντὶ ἐνοικιαστῆς, ιδιοκτήτης. Ἐμπορεῖ τις ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ, διατί ἡ Κυβέρνησις δίδει εἰς προικοδοτήσιν τὰ κτήματα, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν ἂν ᾖναι ἀληθινός, γίνεται μεγάλη ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐν ᾧ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι σκοπὸς κύριος τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκεπάσῃ τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατοῦς ἐλλείπον (deficit), καὶ ἐπομένως μᾶλλον νὰ αὐξήσῃ παρὰ νὰ μειώσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ Κράτους; ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλῆ. Ὅλον τὸ εἰσόδημα τῶν ἐλγείων φόρων δὲν ἐμβαίνει ἐπὶ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἔχουν τὸ κέρδος των, τὸ ὅποιον ἀναβαίνει εἰς 20—25 30 0/0 καὶ περιπλέον. Αὐτὸ τὸ κέρδος τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι ζημία τοῦ Δημοσίου, τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ἤδη καὶ ἥτις ἀπομακρύνεται εὐθὺς ἀποῦ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις μεταβληθῇ εἰς φόρον χρηματικὸν καὶ ἀνταλλαχ

Άρθρον 1,

Η έπαρχία τής Λεβαδείας θέλει περιέχει τούς εξής δήμους:

- 1) Λεβαδείας,
- 2) Κορωνείας,
- 3) Αλιάρτου,
- 4) Άσκης,
- 5) Θίσβης,
- 6) Άραχόβης,
- 7) Διστόμου,
- 8) Δαυλίδος,
- 9) Χαιρωνείας,
- 10) Όρχομενοῦ,
- 11) Τιθωραίας,
- 12) Δρυμίας.

Άρθρον 2.

Ο σχηματισμός τών δήμων τούτων κανονίζεται κατά τόν ένταῦθα έπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τό παρόν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Η έκτέλεσις καί δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τήν Γραμματείαν τών Έσωτερικῶν.

Ες Αθήναις, τήν 1 (13) Όκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,
 Αρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Έσωτερικῶν Γραμμ. τής Έπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τής κυκλοφορίας τών τάλλήρων τής μεσημβρινῆς Αμερικῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῇ προτάσει τοῦ Ημετέρου Ὑπουργείου τών Οἰκονομικῶν διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς νά κυκλοφορῶσι τὰ τάλληρα τών μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τής Αμερικῆς, δηλ. Μεξικου, Βολιβίας, Περου, Χιλῆς καί Ρίο Δελαπλάτας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἐξαιρουμένων τών τής Κολομβίας, κατὰ τήν τιμὴν τών Ισπανικῶν διστῆλων, δηλαδή ἐξ δραχμῶν· ἐπομένως πρέπει νά περιληφθοῦν εἰς τήν διατίμην τών ξένων νομισμάτων ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833, καί νά δημοσιευθῇ τοῦτο διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις, τήν 9 (21) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,
 Αρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τής Έπικρατείας
 Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ἀριθμ. 19.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί σχηματισμοῦ τών Δήμων εἰς τὰς έπαρχίας Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καί Άγρινίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῇ προτάσει τής Γραμματείας τών Έσωτερικῶν ἀπεφασίσαιμεν καί διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Άρθρον 1.

Αἱ κατὰ τόν Νομόν Ακαρνανίας καί Αἰτωλίας έπαρχίαι Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καί Άγρινίου έμπεριέχουσι τούς ἐξῆς Δήμους:

Α'. Η έπαρχία Ναυπάκτου τούς Δήμους

- 1) Ναυπάκτου,
- 2) Καλυδῶνος.
- 3) Ποτιδαμίας,
- 4) Αποδοτίας,
- 5) Πρασίου,
- 6) Αραχόβας,
- 7) Οφιοῦται,
- 8) Κουρήτιδος.

Β. Η έπαρχία Μεσολογγίου, τούς Δήμους

- 1) Μεσολογγίου,
- 2) Αἰτωλικου,
- 3) Παράγελουτιδος,
- 4) Ωλέου,
- 5) Καρασίας,
- 6) Μάκρυνζίας.

Γ'. Η έπαρχία Άγρινίου, τούς Δήμους

- 1) Άγρινίου,
- 2) Θερμοῦ,
- 3) Ζακονίνας,
- 4) Έφύρας,
- 5) Ταξιαρχίδος,
- 6) Παμφίας,
- 7) Αμβρακίας.

Άρθρον 2.

Ο σχηματισμός τών Δήμων τούτων κανονίζεται κατά τόν έπισυναπτόμενον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τό παρόν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Η έκτέλεσις καί δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τήν Γραμματείαν τών Έσωτερικῶν.

Εν Αθήναις, τήν 1 (13) Όκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,
 Αρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Έσωτερικῶν Γραμματεὺς τής Έπικρατείας
 Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

συνορίζη τὰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀρτοποιὸς τις θέλει ὑποχρεοῦσθαι νὰ μετέρχεται τὸ ἐμπόριόν του.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ θεσπίζῃ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων του, ἐὰν οἱ ἀρτοποιοὶ ἔχωσι παντοῦ νὰ ἐναποταμιευμένην εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν τὴν ποσότητα ἀ-
ρτου, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένοι.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἀρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευάζωσι καλὸν καὶ εἰς τὴν ὑγίαν ὠφέλιμον ἄρτον· οἱ δὲ παραβαίνοντες τὴν διάτα-
ξιν ταύτην, θέλουν καταδικασθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρ-
θρων 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἐπιφυλαττομένων καὶ
βουτέρων ποινῶν διὰ μεγαλητέρας παραβάσεις.

Ἄρθρον 24.

Δὲν δύνανται οἱ ἀρτοποιοὶ ν' ἀπαρνηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προ-
σέτι τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθηκῶν τῶν ὁσάκις ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ
ἤθελε νομίζει ἀναγκαῖον νὰ τὴν κάμῃ.

Οἱ δὲ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο, θέλουν καταδικασθαι κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 581 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίξῃ τὸν ἄρτον του ἐὰν
ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχῃ
εἰς τὸν πασιφανέστερον τόπον τοῦ ἐργαστηρίου του τὸ ζύγι,
καὶ προσέτι τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ (poids) ἀνηκόντως
σεσημασμένα (timbrés).

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἄρτος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς προσδιορισμένον
τίμημα (taxe), ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται κανεὶς νὰ πωλῇ,
πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 584 καὶ 586 τοῦ Ποιν.
Νόμου ἐνδιαλαμβανομένων ποινῶν.

Ἐὰν ἐλλείπῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸ διαταχθὲν ἀπὸ τῆς Ἀρχῆς
τίμημα, αὐτὸς ἀπορρίπτεται τὸ τίμημα (la taxe), τότε ὁ τιμὴ
τοῦ ἄρτου πρέπει νὰ καταβῇ, καὶ ἐπομένως νὰ πωλῇται ὡς
ἴσως· ὁ δὲ ἀρτοποιὸς θέλει καταδικασθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς
τοῦ ἄρθρ. 671 τοῦ Ποιν. Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀρτοποιοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ μετέρχων-
ται τὸ ἐπάγγελμα τῶν, καὶ ἤρχισαν ἤδη τὴν ἐξάσκισιν αὐτοῦ,
δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κατὰστημά των ἀλλέως,
εἰμὴ ἀφοῦ φανερώσωσι τοῦτο ἐξ μῆνας πρότερον εἰς τὸν Δήμαρ-
χον, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραίτησιν των.

Ἄρθρον 28.

Κατ' ἀδειαν τοῦ Δημάρχου ἀπολύεται ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτι-
κὴν ἐναποταμίευσιν αλευροῦ ὁ ἀρτοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνήγ-
γειλεν ἐξ μῆνας πρότερον ὅτι θέλει νὰ ἀφῇ τὸ ἐπάγγελ-
μά του.

Ἄρθρον 29.

Ὅστις παραιτεῖ τὸ ἐργαστήριόν του ἐν καιρῷ ὑπερβολικῆς
σιτοδείας, δύναται εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐπιχειρηθῇ ἐκ νέου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, καὶ ἐὰν αὐ-
τὸς ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς προσδιορισθείσας εἰς τὰ προηγου-
μένα ἄρθρα διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ἀπαγορεύεται διὰ τινὰ καιρὸν ἢ διὰ πάντοτε ἡ ἐξάσκισις
τῆς ἀρτοποιίας εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Δημάρχου,
εἰς δὲ τὸν ἀρτοποιὸν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ προστρέξῃ
εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχὴν.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἀρτοποιοὶ, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ κατὰστημά των ἐναν-
τίον τοῦ ἄρθρου 27, χωρὶς νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο ὡς διετάχθη

ἄνωτέρω, ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατανήλσκουν τὸ ὅλον ἢ μέρος
τῆς προμηθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχουν ἐναποταμιευμέ-
νην, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ἐφείλκυ-
σαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξάσκησεως τοῦ ἐπαγ-
γέλματός των οἱ τοιοῦτοι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς μὴ ἐκπληρώ-
σαντες τὰς ὑποχρεώσεις των.

Αἱ ἐναποταμιευμέναι προμήθειαι ἢ μέρος αὐτῶν, τὸ ὁποῖον
ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν θέλει κατασχεθῇ καὶ πω-
ληθῇ δημοσίως· ἐκ δὲ τοῦ ποσοῦ τῆς πωλήσεως τὸ μὲν θέλει
χρησιμεύει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐτι ἀνεκτελέστων ὑπο-
χρεώσεων των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἤθελε προ-
κύβει ἐλλειψὶς ὡς πρὸς τὰς χρεῖας τοῦ κοινοῦ, τότε θέλει γείνει
ἡ ἀναγκαῖα πρόβλεψις μετ' ἐξοδὰ τοῦ ἐλλείποντος ἀπὸ τοῦ χρέος
τοῦ ἀρτοποιοῦ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι ἀρτοποιοὶ θέλουν ἐναχθῇ ἐνώπιον τοῦ
ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἵτησιν τοῦ Δημάρχου.

2. Περί κρεωπωλείων.

Ἄρθρον 32.

Ἐκαστος κρεωπώλης ὀφείλει, πρὶν ἢ μεταλθῇ τὸ ἐμπόριον
τοῦτο, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τοῦτου δηλοποιήσιν εἰς τὸν Δήμαρχον,
ὁ ὁποῖος θέλει πληροφορηθῇ ἐὰν τὸ σπυριεῖν μέρος διὰ κρεω-
πωλείων δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν κακὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν
κοινὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ὑγίαν.

Ἀφοῦ λάβῃ εὐχαρίστους πληροφορίες περὶ τοῦτου, τότε πρέ-
πει ὁ Δήμαρχος νὰ ἐκδώῃ τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας ἄνευ τοῦ
ὁποῖου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεωπώλου δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ.

Ἄρθρον 33.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας εἰς ἀνθρώ-
που κακῆς διαγωγῆς ἢ μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιτούμενην ἱκανό-
τητα πρὸς ἐξάσκισιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Δύνανται δὲ
αὐτοὶ νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχὴν
καὶ νὰ παρατηρηθῇ κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 34.

Εἰς καμμίαν περιπτῶσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέ-
πει νὰ περιφρασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρεωπωλῶν,

Ἄρθρον 35.

Εἰς κανένα δὲν ἀπαγορεύεται τὸ νὰ σφάζῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀ-
νήκοντα ζῶα, ἢ τὰ πρὸς οἰκιακὴν τοῦ χρήτην ἀναγκασιούτα,
ὀφείλει ὅμως οὗτος νὰ ὑπόκειται εἰς ὅλους τοὺς περὶ καθαριότη-
τος καὶ ὑγείας ἀστυνομικοὺς ὁρισμοὺς.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τοὺς Δήμους Α' καὶ Β' κλάσεως θέλουν προσδιορίζεσθαι
ἰδιαιτέροι τόποι διὰ τὰ σφαγεῖα.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσι ἐπομένως νὰ μὴν ἐπιτρέπουν τὴν ἀ-
νάγερσιν κρεωπωλείων ἰδιαιτέρων εἰς μέρη, ὅπου δὲν δύνανται
νὰ ἔχωσι τὴν κηκκουσαν ἐπαγρύπνησιν.

Ἄρθρον 37.

Πρέπει οἱ Δήμαρχοι νὰ προσδιορίζωσι τοὺς τόπους, ὅπου τὸ
αἷμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν σφάζομένων ζώων θέλουν ἐκφέρε-
σθαι.

Ἄρθρον 38.

Θέλουν ἐμποδίζει τὴν πώλησιν κρέατος πολλὰ νέων ζώων·
προσέτι δὲ καὶ τοιούτων, τὰ ὁποῖα ἐβόρησαν ἀπὸ ἐπιζωοτίας
τινὴς ἢ ἀπὸ γῆρας.

Ἄρθρον 39.

Τὰ πρὸς τροφήν ζῶα πρέπει νὰ σφάζονται καὶ ὄχι νὰ πνί-
γωνται, τὸ δὲ κρέας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῇται ζεστόν.

Ἄρθρον 40.

Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται πρὸς εἰς πώλησιν χοῖρος πάσχων
ἀπὸ λέπραν ἢ ψώραν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ παραχωρήσεως οικόπεδων κατὰ τὸν Πειραιᾶ εἰς τοὺς Χίους
 Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δε-
 κμβρίου Π. Ε. διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν
 ἡ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι οἱ καίμενοι εἰς ἐκεῖνο τῆς νεοκατα-
 κτευσθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, τὸ μέρος τὸ ὁποῖον δια-
 φυλάττεται διὰ τοὺς Χίους ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιάν ἀπὸ τῆς εἰσό-
 δου εἰς αὐτὴν πλευρᾷ, παραχωροῦνται αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Κυβέρ-
 νησιν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ 1825 ἐξ ἀνα μίαν Δραχμὴν ὁ τε-
 τραγωνικὸς πῆχυς, ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦ κατασκευασθημένου
 κτιρίου ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἢ πρὸς μεγάλην τινὰ ὁδὸν
 ἢ πρὸς δημοσίαν πλατείαν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα Λεπτὰ ὁ τε-
 τραγωνικὸς πῆχυς ἐὰν τὸ πρόσωπον τούτων βλέπῃ εἰς πλα-
 γίαν ὁδόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς θέλει καταλογίζεσθαι ὅχι
 μόνον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ δι' οἰκοδομὴν τόπου, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν
 παρακειμένων αὐτῷ χώρων, δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν κατὰ
 τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλάτος καὶ κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν τιμὴν.

Εὰν ἡ παρακειμένη δημοσία πλατεία δὲν ᾖ ὀρθογώνιος,
 τὸ ἐμβαδὸν ἀπάσης τῆς πλατείας θέλει διαμερίζεσθαι μεταξὺ
 ὅλων τῶν παρακειμένων τόπων, ἀναλόγως μὲ τὸ μῆκος τοῦ
 προσώπου τῆς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῆς καὶ θέλει συμπεριλαμβάνε-
 σθαι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῇ ὡς βᾶσις τοῦ προσδιορισμοῦ
 τῶν δοθησομένων ἀποζημιώσεων δι' ἐκεῖνα τὰ γήπεδα, τὰ
 ὁποῖα θέλουν παραχωρηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐν Πειραιεὶ ἰδιοκτείας εἴτε
 διὰ δημοσίους πλατείας καὶ ὁδοὺς, εἴτε δι' οἰκοδομὴν δημο-
 σίων καταστημάτων.

Ἡ ἀποζημιώσις πληρῶνται διὰ μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ τοὺς πα-
 ρακειμένους κτήτορας, διὰ δὲ τὰ δεύτερα ἀπὸ τὰς νεοσυστη-
 θεσομένης κοινότητος· ἐὰν δὲ ταῦτα χρησιμεύσωσι διὰ κατα-
 στήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· Αὕτη ὁμῶς
 ἐπιφυλάττεται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ διὰ γηπέδων καὶ γαιῶν.

Πᾶς τοιοῦτος ἰδιώτης θέλει λαμβάνει κατ' αἵτησίν του ἀντὶ
 τῆς προμνημονευθείσης τιμῆς οἰκοδομῆς τόπον 600 τετραγῶ-
 νικῶν πηχῶν ἀπὸ τὰ δημοσία ἢ τὰ μοναστηριακά γήπεδα, ἐὰν
 δὲν τὸν ἔμεινε πλέον εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ τμήμα οἰκοδομῆς
 τόπος τοιοῦτου μεγέθους.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς
 τῶν δι' οἰκοδομῆς τόπων θέλει γίνεσθαι εἰς τέσσαρας προθε-
 σμίας.

Τὸ πρῶτον τεταρτημόριον θέλει πληρῶνεσθαι τρεῖς ἡμέρας
 μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀναγνωρισθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον
 11 τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως.

Τὸ δεύτερον τεταρτημόριον μετὰ τρεῖς μῆνας, καὶ οὕτως ἐφε-
 ξῆς μέχρι τῆς διαλύσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 5.

Ὅλαι αἱ ἀρχαιότητες, ὅσαι ἤθελον ἀνευρεθῇ εἴτε ἐπὶ, εἴτε
 ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθη-
 σομένων τόπων, μένουσι πλήρως ἰδιοκτησία αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀποκτήσαντες τόπους θέλουν συμμορφωθῇ κατὰ τὴν κα-
 τασκευὴν τῶν οἰκῶν τῶν μὲ τοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμ-
 βρίου Π. Ε. ἡμετέρας ἀποφάσεως προδιαγραφμένους ὁρισμούς.
 Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῆς
 ἰδιοκτησίας μεταβῇ εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀναλόγως δίδεται
 μόνον τότε ὅταν ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκοδομῆς ἠκολούθησεν ἄνευ
 ἐνοχῆς τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διανομὴ τῶν δι' οἰκοδομὴν τόπων θέλει γίνεσθαι κατὰ
 τοὺς ὁρισμούς τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν
 Δημοτικὴν Ἀρχὴν ἅμα συστηθῇ αὕτη· ἀλλὰ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἰδι-
 οκτησία θέλει ἐπιδίδεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἐνδια-
 λαμβανόμενα παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς νέας πόλεως Πειραιῶς διαφυλάττεται
 διὰ τοὺς Χίους μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐγκαίρου σχηματι-
 σμοῦ τοῦ δήμου αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τὰ ἔτη 1835, 36, 37.
 Παρελθόντος τοῦ χρόνου πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπο-
 κτήσῃ τόπον δι' οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾷ τοῦ Πειραιῶς.

Ἀκολουθῶς θέλομεν προσδιορίσει τὰς συμφωνίας καθ' ἃς θὰ
 παραχωρῶνται κατὰ τὰ ἔτη 1806, 1807, εἰς τοὺς Χίους, μετὰ
 δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ εἰς ἅπαντας, οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι.

Ἄρθρον 9.

Οἱ προσδιορισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχουσι πλήρη
 ἐκτέλεσιν καὶ ὡς πρὸς τοὺς δι' οἰκοδομὴν τόπους, οἱ ὅποιοι θέλουν
 παραχωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμ-
 βρίου Π. Ε. διατάγματος ἐπὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἀπὸ τῆς
 εἰσόδου πλευρᾷ τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς κατὰ
 τὴν ἐμπειροχρηστικὴν εἰς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς
 Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαιτέρως
 εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Δι' αὐτὴν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τὴν δη-
 μοσιεύσιν καὶ τὴν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 ἐκτελέσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰαννουαρίου (5 Φεβρ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλεια.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς
 τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς νέας διατιμῆσεως τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα
 θέλουν ἐπιβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐμπορικὰ

Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἱπουργικοῦ Συμβου-
 λίου, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Πληροφορηθέντες ὅτι τὰ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου ἐμπο-
 ρικοῦ Ναυτικοῦ ἐπιβληθέντα δικαιώματα εἶναι ἀνίστα ἢ δυσά-

ἄλλως βλαπτική φύσις ἀπαιτεῖ ἀστυνομικὰς προφυλάξεις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ἡ πανώλης, ἡ χολέρα, ὁ ἄνθραξ, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ἡ φρουδισιάς. Τὰς ἀρρώστιας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὅχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουτε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ ἢ ἀπλῶς τῶν περιεστῶτων καὶ τοῦ ἱατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παθολογικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ. γ. διακρίνονται ἡ μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τοὺς βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος καὶ τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν καὶ συστολὴν ἢ ρυτίσιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἄνθραξ ἀπὸ τοὺς γαγγραινώδεις δοθιῆνας, (σπειρία) τὴν εὐλάνωσιν τοῦ δέρματος, ἰδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στήθος καὶ τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς πασιδήλους φλυκταίνας τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἰῆμα καὶ τὴν σκλήρυνσιν τοῦ κυψελλώδους ἱστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ κῶλα, τὴν πτώσιν τῶν ὀνύχων, τὴν πιλῶσιν τῶν ὀφρύων καὶ τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ φοιδωτὰ (Squammeux) ἐξανθήματα.

Ὁ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰς κηλίδας τοῦ δέρματος καὶ συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ὁ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάξρωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ φρουδισιάς ἀπὸ τὰ ἔλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς ῥινός, τὰ παρασχαρώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν διὰ τῶν σημείων τούτων ἢ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὰ λεγόμενα τῶν περιεστῶτων συμπεραίνῃ ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀρρώστιαν, χρεωστὲι νὰ γράψῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἐρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀρρώστιας ἔμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ἡ φθίσις, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμὸν, τὴν γαμυνωυχίαν καὶ τὴν ἀλωπεκίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Ὁφείλει τέλος ὁ νεκροσκόπος καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι κρίναι ἀρμόδιον

περὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ κηδεείας τοῦ πτώματος· οὕτω παρ. γ. ἕως οὗ ἔλθῃ τῆς ταφῆς ἡ ὥρα, τὸ πτώμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δωμάτιον μετρίως θερμότητος, μένουσιν ὅπως οὖν ὑψωμένα ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ στήθος, διατηροῦνται ἀνοικτὰ τὸ στόμα καὶ οἱ μυκτῆρες (τὰ ῥωθῶνια), τὸ πρόσωπον διόλου ἀσκεπές, ἡ δὲ κοιλία καὶ τὸ στήθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα ἀπαγορευομένου νὰ μὴ τολμηθῇ ὁποιαδήποτε πράξις δυναμένη νὰ σβέσῃ τὴν ζῶην ἤδη ἔσως κινδυνεύουσαν ὁ νεκροσκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνῃται καὶ νὰ ἐνδύηται τὸ πτώμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ δημοσίους ὑπερέτας.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγγέλλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσεν τὸν νεκρὸν ἱατρὸν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν διατάξεων τούτων ἐγγειρίζεται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδεείας.

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1835.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἱατροσυνέδριον

ΒΙΗΜΕΡ Πρόεδρος,
ΤΡΑΙΒΕΡ,
ΗΠΙΤΗΣ,
Ν. ΛΕΒΑΔΙΕΥΣ.

ΡΕΖΕΡ,
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
ΛΕΥΚΙΑΣ,

ΤΜΗΜΑ Σ΄.

Ἐνταφιαστήριον.

Ὄνομα,
Ἐπάγγελμα,
Πηλίκια,
Θρησκεία,
Διαμονή,
Γάμος, ἢ ἀγαμία,
Εἶδος ἀρρώστιας, ἢ αἰτία τοῦ θανάτου,
Μὴν, ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς τελευτῆς,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς νεκροσκοπίας,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ταφῆς,
Παρατηρήσεις.

Ἐν

τῇ

183

Ἰπογραφή τοῦ νεκροσκόπου,

» τοῦ ἱατροῦ,

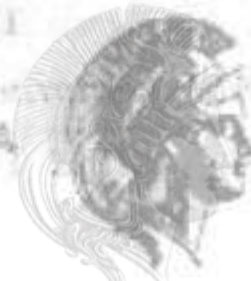
» τοῦ ὑπερέτου τῆς ἀστυνομίας.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Νεκρολόγιον (κατάλογος νεκρῶν ἢ αποβιώσεων).

Κοτὰ τὸν μῆνα		τοῦ ἔτους		τῆς κοινότητος		ἐπαρχίας		Νομαρχίας	
Ἀριθ.	Ὄνομα	Ἐπάγγελμα	Θρησκεία	Διαμονή	Γάμος ἢ ἀγαμία	Νόσος ἢ αἰτία τοῦ θανάτου	Ὄνομα ἱατροῦ	Ἡμέρα καὶ ὥρα τελευτῆς, νεκροψίας, ταφῆς	Παρατηρήσεις

Ὁ νεκροσκόπος

ὅτι ἐσχάρᾳ (κάκαλον) ὑπαιθρος, ἥτις πίπτει μετὰ 3 ἐβδομά-
δας ἀφίνουσα εἰς τὸν τόπον γλαυκάς καὶ βαθυλωτάς κηλίδας.
Ἄλλ' εἰς τὰς βοῦς, ὅσαι ἔχουσιν αἰθὴν ἢ μέλαιναν ἐκ φύσεως
τὴν θηλὴν, τὸ σῆμα τῆς φλυκταίνης χρῶμα δὲν διακρίνεται
ἔκ τινος πάσχουσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀσθένειαν συγχρόνως τὸ τρί-
τον, πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἥμισυ μάλιστα μέρος τῶν βοῶν. Πα-
ρατηρεῖται δὲ συνήθως ὅταν οἱ ἀμέλγοντες τὰ ζῶα ταῦτα ὑ-
πάρῃται ἔχῃσι φλογισμένας καὶ γεμάτας ἀπὸ φλυκταίνης τὰς
ἐκείνας, ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο, τὸ ὅποιον παρέχει τὴν ἀληθι-
νὴν ὕλην δὲν πρέπει νὰ συγγένηται μὲ ἄλλα ἐξανθήματα, ἀ-
ποχορδόνες φλυκταίνης καὶ φύματα, ἀπὸ τὰ ὅποια πάσχουσι
πολλάκις αἱ θηλαὶ τῶν βοῶν.

Ἐν Ναπλὶ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1834.

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλ. Ἰατροσυνέδριον

Βίμπερ Πρόεδρος,
Ρέζερ
Τράυβερ,
Δ. Μαυροκορδάτος,
Γ. Λευκίας,
Π. Ἡπίτης,
Ν. Λεβαδιεύς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτης τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου,
τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου. (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27)
Φεβρουαρίου, ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσυμβουλευτι-
κὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθείσης, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρὰ τὴν
μεγάλην ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις
τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ
περὶ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπί-
σημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπη-
κόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειὰς τῆς τοιαύτης καταστά-
σεως τῶν πραγμάτων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβου-
λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Γραμματεῖᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, πα-
ρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπίτηδες συστηθείσης ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ
παρ' ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων
τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς
Γαλλίας, θέλει τυπωθῇ ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι
ὡς ἐπίσημον κείμενον Νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προ-
παρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ ἀνε-
περβέτως ἰδιαιτέρος Νόμος.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρῶν Νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
παρ' ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ
Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ

τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλεια

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪ-
ΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΤΙΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σημειώσεως ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐκδοθησο-
μένου περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμ-
βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστὸς Εἰρηνοδίκης θέλει ἀνοίξει βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον
θέλει σημειῶναι, κατ' αἵτησιν τοῦ πιστωτοῦ (créancier) ἢ ἄλ-
λον τοῦτον παρυσιαζομένου εἰς ὄνομα αὐτοῦ, τὰς ὑποθήκας
τὰς παρ' αὐτοῦ ἤδη ἀποκτημένας, ἢ ἀποκτηθησομένας μετὰ
τὴν ἐκδοσὶν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ σημειώσεως αἵτησις θέλει γίνεσθαι πρὸς τὸν Εἰρηνο-
δίκην, εἰς τοῦ ὅποιου τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ ἐναπόθηκον
κτῆμα.

Ἄν ἡ ὑπόθηκη συμπεριλαμβάνῃ κτῆματα περισσότερα τοῦ
ἐνός, κεῖμενα εἰς περιφερείας διαφόρων Εἰρηνοδικῶν, ὁ πιστω-
τὴς δύναται νὰ κάμῃ τὴν περὶ σημειώσεως αἵτησιν τοῦ πρὸς ἑ-
να ἐξ αὐτῶν, ὅστις τὴν καταχωρίζει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀν-
τίγραφον τῆς σημειώσεως ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν
Εἰρηνοδίκην ἢ τοὺς Εἰρηνοδικὰς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέ-
ρειαν εὐρίσκονται τὰ λοιπὰ κτῆματα οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ
καταχωρήσουν ἀνευ ἀναβολῆς, ἕκαστος εἰς τὸ βιβλίον τοῦ, τὴν
πεμφθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς σημείωσιν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλουν σημειό-
νεσθαι εἰς εἴς στήλας.

1. Ἡ χρονολογία τῆς αἰτήσεως.

2. Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ πιστωτοῦ.

3. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ χρεώστου,

4. Σύντομος περιγραφή τοῦ ἐναποθήκου πράγματος.

5. Ἡ χρονολογία τοῦ τίτλου, ἐπὶ τοῦ ὅποιου στηρίζεται τὸ
τῆς ὑποθήκης δικαίωμα,

6. Ἡ ποσότης τοῦ τίτλου, ἂν λαμβάνεται εἰς τὸν τίτλον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀνοιχθῇ
τὴν 18 (30) Μαΐου καὶ θέλει κλεισθῇ τὴν 18 (30) Ὀκτω-
βρίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας
σημειωθεῖσαι ὑποθήκαι, καθόσον ἡ ἐγγραφή των θέλει γείνει
εἰς τὸ διαταχθεῖσιν τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον, θέλουν πρὸς τὴν

20. Θεικόν οξύ, oleum vitrioli, σπείριτον βιτριολίου, acidum sulphuricum.
21. Νιτρικόν οξύ, aqua fortis, άσημόνερον, acidum nitricum.
22. Υδροχλωρινόν οξύ, άλυκόν οξύ, acidum muriaticum.
23. Φωσφορικόν οξύ, acidum phosphoricum.
24. Υδροχλωρικόν οξύ οξυγονωμένον, acidum muriaticum oxygenatum χλωρινόνερον, χλωρόν.
25. Πότασσα καυστική, πέτρα καυστική χειρουργών, kali causticum.
26. Σόδα καυστική, natrum causticum.
27. Άμμώνιον καθαρόν ή καυστικόν, ammonia pura liquida.
28. Υπανθρακική πότασσα καθαρισμένη, subcarbonas potassae deduratus, sal tartari purum.
29. Υπανθρακική σόδα καθαρισμένη, subcarbonas sodae depuratus.
30. Υπανθρακικόν άμμώνιον καθαρισμένον, subcarbonas ammoniae depuratus, alcali volatilissimum.
31. Υπανθρακική βαρεία, subcarbonas barytae.
32. Υδροχλωρική βαρεία, murias barytae.
33. Υδροχλωρική τίττανος, murias calcariae.
34. Υδροχλωρική πότασσα οξυγονωμένη, murias potassae oxygenatus.
35. Θειούχος πότασσα, hepar sulphuris.
36. Θειούχος σόδα, hepar sulphuris minerale.
37. Θειούχον άμμώνιον, sulphuretum ammoniae.
38. Ιώδες και έμβλαμμα ιώδους, jodium.
39. Θειούχον ιώδες, ioduretum sulphuris.
40. Υδροϊωδική πότασσα, kali hydriodicum.
41. Υδροκυανική σιδηρούχος πότασσα, Borussias potassae et oxyduli ferri.
42. Δαρνικεράσον απόσταγμα, aq. lauro cerasi.
43. Πικραμυγδάλων απόσταγμα, aq. amararum amygdalarum.
44. Όπιον και έμβλαμμα όπιου, tinctura opii, laudanum liquidum sydenhami.
45. Ευιόρδιον, ρητίνη εύφορβίου.
46. Ελατήριον.
47. Σκαμμωνία (μαμουτία.)
48. Στρογνόσπορος, pix vomia (φόλιας).
49. Κόκκος Ιγνατίου, faba Ignatii.
50. Κοκυλόσπορος, sem. coeuli indicii.
51. Σαβαδίλλα, sem. sabadillae.
52. Σταφίς άγρία sem. staphis agriae.
53. Βεδαλίξ ή μανδραγόρας, belladonna.
54. Υοσκύαμος, hyoscyamus niger.
55. Κώνειον ύδροχαρές, conium aquaticum, ή μαγγούνη, cicuta aquatica.
56. Κώνειον κατάστικτον, conium maculatum.
57. Στραμμώνιον, datura stramonium.
58. Δακτυλίτις, digitalis purpurea.
59. Ακόνιτον, aconitum.
60. Βράθυ, σαβίνας χόρτον, sabina.
61. Κερατώδης σικάλις, secale cornutum.
62. Ελλέβορος λευκός, veratrum album, helleborus albus.
63. Ελλέβορος μελας, σκάβρη, helleborus niger.
64. Κολοκυνθίς.

Και τὰ τούτων πάντων παρασκευαστά.

Άρθρον 3.

Οί φαρμακοποιοί και φαρμακέμποροι καθώς και οί έξετα-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

σθέντες και ώρκισμένοι πραγματευταί όφείλουσι να φυλάξωσι τας ακόλουθους διατάξεις, όταν πωλώσι δηλητήρια.

Α'. Όλα τὰ διαληφθέντα δηλητήρια πρέπει να φυλάττωνται εις ιδιαίτερα χωρίσματα του έργαστηρίου και εις ιδίαις θέσεις ή άγγεία καλώς χωρισμένα και σφαισμένα. Έκτός δε τούτου τὰ δηλητήρια της πρώτης σειράς θέλουσι φυλάττεσθαι εις ιδιαίτερον συρτάριον, τὸ όποιον να κλειδώνεται με χωριστήν κλειδαρίαν.

Β'. Τὸ κλειδίον του συρταρίου τούτου να κρατῇ αὐτός ο φαρμακοποιός και φαρμακέμπορος ή ο πρώτος αὐτῶν βοηθός.

Γ'. Έκαστον δηλητηρίου είδος να έχη ιδίαν εϋληπτον επιγραφὴν επί του άγγείου ή της θέσεως.

Δ'. Διά τὰ δηλητήρια θέλουσιν εύρίσκεισθαι εις τὸ κατάστημα ιδιαίτερα έργαλεία, οίον ζύγια (σταθμά), έγδια, τριβήδια κτλ. Κατ' έξοχὴν δὲ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν δηλητηρίων του άρσενικοῦ και ύδραργύρου χρήσιμα πρέπει να κλειδώνωνται μετά τῶν εϊρημένων φαρμάκων εις τὸ αὐτὸ συρτάριον.

Ε'. Τὰ δηλητήρια να ζυγίζωνται εις χωριστὸν του έργαστηρίου τραπέζιον.

Όστις παραβῇ τὰς άνωτέρω παραγγελίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸ 560 άρθρον του Ποινικοῦ Νόμου.

Σ'. Τὰ δηλητήρια να πωλῶνται πάντοτε από τὸν φαρμακοποιὸν αὐτὸν και φαρμακέμπορον ή τὸν πρώτον τούτων βοηθὸν και όχι από μαθητιῶντας παῖδας ή άλλους ανθρώπους. Εις τὸ ένοχον παραβάσεω θέλει επιβállεσθαι ή κατὰ τὸ άρθρον 560 προσδιορισμένη ποινή.

Ζ'. Έκαστος φαρμακοποιός και φαρμακέμπορος να κρατῇ ιδιαίτερον βιβλίον δια να σημειοῖ εκεί κατὰ τὸν έξῆς τύπον τὰ πωλούμενα δηλητήρια.

Χρὸς τῆς πώλησεως, είδος, ποσότης, σκοπὸς χρήσεως του δηλητηρίου, ὄνομα, έπάγγελμα, διαμονὴ του αγοραστοῦ.

Η'. Δέν ἰδιουχείρου υπάρχουσι τὸ ὄνομα του αγοραστοῦ εις τὸ βιβλίον αν θέλει διδοῦσθαι κανέν δηλητήριον οὔτε της πρώτης οὔτε της δευτέρας σειράς.

Θ'. Εκτός δε τούτου τὰ της πρώτης σειράς δηλητήρια θέλουν δίδωσθαι μόνον εις τὸν παρουσιαζοντα αποδεικτικὸν της αστυνομίας, όπου σημειοῦται τὸ είδος, τὸ ποσὸν και ή χρῆσις του δηλητηρίου, πρὸς δὲ και τὸ ὄνομα, τὸ έπάγγελμα και ή διαμονὴ του αγοραστοῦ. Τὸ αποδεικτικὸν δὲ τούτο προστίθεται μετά τὴν πώλησιν εις τὸ βιβλίον.

Ι'. Ο πωλητὴς εἶναι δικαίωμα και χρέος να μὴ δίδῃ οὔτε από της δευτέρας σειράς δηλητήρια, άνευ άδείας τινὸς Αρχῆς, εις ανθρώπους άγνώστους, ή υπόπτους και όταν φοβῆται ελαττορὰν χρῆσιν του δηλητηρίου.

Κ'. Δέν πρέπει να δίδωνται ποτε δηλητήρια εις παῖδια, μαθητιῶντας, δούλους και μωρούς, οὔτε όταν παρουσιάωσιν άδειαν έγγραφὸν τινος Αρχῆς.

Δέν συγγορεῖται μάλιστα να δίδωται κανέν δηλητήριον, αν υπάρχῃ ὑποψία ὅτι δέν θελει χρησιμεύσει εις ὅ,τι λέγει τὸ αποδεικτικὸν της αστυνομίας.

Λ'. Τὰ πρὸς ιατρικὸν σκοπὸν δηλητήρια πρέπει να δίδωνται μόνον από τοὺς φαρμακοποὺς και μόνον όταν παρουσιασθῇ εις αὐτοὺς γραμματίον ὑπογραμμένον παρὰ τινος άνεγνωστμένου ιατροῦ. Αλλα και κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν αν τὸ είδος, ή ποσότης και ή χρῆσις του δηλητηρίου δίδῃ ὑποψίαν παραδρομῆς, κπάρης ή κακοβουλίας, ο φαρμακοποιός έχει δικαίωμα και όφείλει μάλιστα να έρωτήσῃ άμέσως ή δι' άλλου τινὸς τὸν ιατρὸν κατ' ιδίαν.

Όταν τὸ δηλητήριον δίδωται κατὰ ιατρικὴν συνταγὴν, γίνονται περιττά ή καταγραφὴ εις τὸ βιβλίον και τὸ αποδεικτικὸν της αστυνομίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Οικονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἀ-
κολούθως,

Ἄρθρ. 1.

Τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ἰδρας παραχωρηθὲν δικαίωμα
τοῦ ἐλευθέρου λιμένος ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου
1835.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835 παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο,
καὶ ἀπεναντίας συσταίνεται εἰς τὴν Ἰδραν κατάστημα Διαμε-
τακομίσεως διὰ τὰς ἀτελωνίστους ξένης ἐπικρατείας πραγ-
ματείας.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως τῆς Ἰδρας ὑποβάλλε-
ται εἰς τοὺς αὐτοὺς προσδιορισμοὺς ὡς καὶ τὸ τῆς Σύρας, καὶ
εἰς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες τυχὲν ἤθελον γίνεαι διὰ τοῦ νέου
καὶ τελωνίων ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀμοιβὴ μετακομίσεως τῶν εἰς τὰ καταστήματα τῆς Δια-
μετακομίσεως Σύρας καὶ Ἰδρας ἀτελωνίστων ξένης ἐπικρατείας
πραγματειῶν συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀποστολὴ δὲ τοιούτων πραγματειῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ
Βασιλείου συγχωρεῖται τότε μόνον ἐὰν πληρωθῇ τὸ δι' αὐτὰς
εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρας, ἢ Ἰδρας.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως
δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δέκα Ἑλληνικῶν σχολείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) καὶ 14 (26)
Μαρτίου προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμα-
τείας, ἀποφασίζομεν·

Ἄρθρον 1.

Θέλουν συστηθῇ ἀνυπερθέτως 10 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐκ τῶν
αὐτῶν θέλουν διατηρηθῇ καὶ τὰ ἤδη εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ
Σύραν ὑπάρχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν
συνδεδεμένα γυμνάσια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν συστηθῇ εἰς τὰς ἀκολούθους πόλεις·
α. εἰς Ναύπλιον,
β. εἰς Σπάρτην,
γ. εἰς Καλάμας,
δ. εἰς Πάτρας,
ε. εἰς Μεσολόγγι,

ς. εἰς Ἀμφισσαν,
ζ. εἰς Λαμίαν,
η. εἰς Χαλκίδα
θ. εἰς Ἰδραν,
ι. εἰς Τήνον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐν Σύρα Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει λά-
βει αὐξήσιν μετὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐξομοιωθῇ μετὰ τὸ ἐν Ναυπλίῳ
γυμνάσιον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξόδα τοῦ ἐν Τήνῳ σχολείου θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τῶν εἰ-
σοδήματα τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ τῶν λοιπῶν ὑπ'
ἀριθ. 2 σημειουμένων ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὸ ἐκκλησιαστι-
κὸν ταμεῖον, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου μένουν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ
σχολεῖα καὶ γυμνάσια Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας. Τὸ αὐτὸ ταμεῖον
θέλει ἀναλάβει καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀναφερομένης
ἐπαυξήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ γυμνασίου τῆς
Σύρας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ καταστήματα διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν προμηθεύσει
αἱ ἀνήκουσαι κοινότητες, ἐκάστη εἰς τὴν ἰδίαν πρωτεύουσαν.
Ὅπου διαθέσιμοι οἰκοδομαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐγκρίνομεν, διὰ νὰ
εὐκολυνθῇ καὶ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐναρξὶς τῶν σχολείων, νὰ πληρωθῇ
διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον,
ἐξαίρεσι τῆς Τήνου, ὅπου θέλει γίνεαι φροντὶς περὶ καταστήμα-
τος ἀπὸ τὰ προϋκθέντα ἐπιτόπια ἐσοδα.

Εἰς Σύραν, Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μένουν προσωρινῶς τὰ αὐτὰ
καταστήματα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευσαν ὡς γυμνάσια.

Ἄρθρον 6.

Εἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀποφασίζεται νὰ ὑπάρχουν
τρὶς τάξεις· αἱ εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Πάτρας, Ἀμφισσαν
καὶ Ἀρμίαν, θέλουν ὑφίστασθαι διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος 2 μόνον.

Ἄρθρον 7.

Εἰς Σύραν θέλει συστηθῇ προσωρινῶς ἡ κατωτάτω τάξις
τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς νήσου ἐκείνης.
Καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐπαρκέουσι, θέλει γίνεαι περὶ αὐτῆς φροντὶς
ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 8.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν ἄρξειν τὴν 1 (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως
Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ ἀνυπερθέτως, συνεννοουμένη μετὰ
τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅλα τὰ προπαρασκευαστικὰ μέτρα,
καὶ ἰδίως θέλει διατάξει τὰ δέοντα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ
ἀπαρτισμὸν τῶν οἰκημάτων.

Ἄρθρον 10.

Περὶ διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ
ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τούτων θέλουν ἐκδοθῇ
ἰδιαίτερα διατάγματα.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν. Θέλει δὲ ἀναγνω-
σθῇ καὶ δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπ' ἐκκλησίας. Ἡ εὐθύνη
τῆς ἐκτελέσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
κτλ. Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

Άρθρον 6.

Ἐάντιςως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρῆμα ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὅποια χρεωστοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύνανται τὰ δικαιογράφα ν' ἀνανεωθῶν προτύτερα, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἔννομον βεβαίωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρώσει τὸ χρέος τοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοὺς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ πληρωθῶν τὰ χρήματα. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακαλύψεις.

Άρθρον 7.

Ἐάντιςως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 5, φανερός σφετερισμός εἰς τῆς κατοχῆς τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μὲ καλὴν πίστιν, ἢ ἀντίτως ἐγένετο παράνομος τις αὐτῶν ἀντιπρόθεσις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συνωδευμένην μὲ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν Ἡμῶν.

Ἐάν δὲ παρakinηθῶν ἀπὸ εὐλόγους αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιογράφων διὰ συμβιβασμοῦ, θέλομεν δώσῃ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολουθοῦντες ὡς παντοτεινὸν καὶ ὅνα τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικειᾶς. Ἀλλ' ὁ ἀπολογιζόμενος τῶν κτημάτων διακάτοχος πρέπει τότε νὰ παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἣν δι' ἰδίαν του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συνταταγμένον ἔγγραφο, τὸ ὅποιον παρκαθίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Άρθρον 8.

Ἐάντιςως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 δὲ δικαστικῆς ἀποφάσεως παρκαθὼν δικαιογράφον δὲν συμφωνῇ μὲ τοὺς ὁρισμούς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ κηρυχθῇ ὡς ἄκυρον παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἀντίτως ὁ ἀπολογιζόμενος δὲν δεχθῇ ἐντὸς τῆς διορισθείσης προθεσμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 7 ἀναφερόμενον συμβιβασμόν, ἢ ἐάν Ἡμεῖς δι' ἀποφυγὴν μεγάλων καταχρήσεων δὲν ἀναδεχθῶμεν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἀνανέωσιν, τότε ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νὰ ἐκδώτῃ τὴν ἀναγκαίαν διοικητικὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν διακοινώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἢ ὁποία χρεωστῇ νὰ καταδιώξῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ ἀρμόδια Πρωτοδικεῖα κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος σημειωθέντας νόμους καὶ διατάγματι, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφίρσιν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 852 καὶ 853 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΕΣΙΑΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Οἱ μοναχοὶ καὶ ιερομόναχοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, μήτε τοῦ ἐκλέγειν, μήτε τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Άρθρον 2.

Οἱ δὲ κοσμιῖται (κοσμοπαπάδες) ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὅχι ὅμως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Άρθρον 3.

Οἱ παρόντες ὁρισμοὶ ἔχουσι κῦρος καὶ ἰσχὺν νόμου, καὶ πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἑφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτ. (12 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΓΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΤΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μὲς Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Δύνανται νὰ παρευρεθῶσι καὶ συμπαραληρθῶσι καὶ ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας συγκαλεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ρηθέντος Διατάγματος διαλαμβανομένων.

Άρθρον 2.

Ἡ παρεύρεσις αὐτῶν δὲν ἔμπορὶ νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἀμεσίαν Ἡμῶν διάταξιν, ἢ καθ' Ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

Άρθρον 3.

Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθισομένης Ἡμετέρας ἀποφάσεως θελοῦν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τ' ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἢ αἱ ἰδιαιτέραι συνεδράσεις, διὰ τὰς ὁποίας θελοῦν συγκαλεῖσθαι.

Άρθρον 4.

Αἱ ψῆφοι τῶν παρέδρων τούτων δὲν δύνανται νὰ ᾖναι εἰμὴ συμβουλευτικαὶ (consultatives) σημειώνονται ὅμως ξεχωριστὰ αἱ γνώμαί των πάντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐάν αὐταὶ ἀπέχωσι τῆς πλειοψηφίας, θελοῦν τότε σημειωθῆναι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

ὀπλισμῷ τῶν τετραρχιῶν, καὶ ὅσον δύναται νὰ γένῃ χωρὶς θλάβην τῆς τεθείσης ἀρχῆς.

Ὅσοι δὲν ἔχουσι πλέον τὰ ὅπλα των, δύναται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ὅπλα οἱ συναγωνισταὶ των ἔφερον εἰς τοὺς τοιούτους πολέμους ὅπλα, καὶ τὰ ὅπλα μετέβησαν ἀπὸ τούτους εἰς τὰς ἰδικὰς των χεῖρας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· ἐν ἐλλείψει τούτων θέλουσι λάβει, κατ' αἰτησὶν των παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπλα, ὅμοια μὲ τὰ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 17.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολουθῶς.

Α. Δι' ἑκάστον τῶν ἐξ ἀρχαιοτέρων λοχαγῶν	Δραχ.	300
Β. Δι' ἑκάστον τῶν λοιπῶν	»	250
Γ. Διὰ τὸν ὑπολοχαγόν	»	180
Δ. Διὰ τὸν ἀνθυπολοχαγόν	»	140
Ε. Διὰ τὸν σημαιοφόρον καὶ ἐπιλογίαν	»	90
ΣΤ. Διὰ τὸν δεκανέα	»	60
Ζ. Δι' ἑκάστον φαλαγγίτην	»	48

Ἡ ἀρχαιότης τῶν λοχαγῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον· ἀντίτως παρενέβησαν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον πολλοὶ λοχαγοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἢ ἡλικίᾳ ἀποφασίζει τὴν ἀρχαιότητα των.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθοὺς θέλουσι συμπεριλαμβάνεσθαι ὅλοι οἱ λοιποὶ μισθοὶ τῆς ἐνεργείας, αἱ συντάξεις οἱ μισθοὶ διαθεσίμων, αἱ πρὸς διατροφὴν χορηγήσεις καὶ ἄλλαι διὰ προσωπικὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου γινόμεναι χρηματικὰ πληρωμαί.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Φάλαγγος διακρίνονται εἰς μισθὸν καθήκοντος καὶ εἰς μισθὸν ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς τοῦ καθήκοντος τοῦ λοχαγοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν μισθὸν συνταγματάρχου τῆς γαλιανῆς, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἴσος μὲ τὸν μισθὸν ταγματάρχου τῆς γραμμῆς· ὁ μισθὸς τῶν βαθμιῶν τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας κανονίζεται κατὰ τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παλαιῦ τμήματος τοῦ διατάγματος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833 (ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως 1833 ἀριθ. 8). Τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ σημαιοφόροι, ἐπιλογίαι, δεκανεῖς καὶ φαλαγγίται λαμβάνουσι προσέτι μίαν μερίδα ἀλεύρου, συνισταμένην εἰς 200 ἐλληνικά, ἢτοι 703 γαλλικά, δράμια (grammes), ὅταν εὕρισκονται ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας.

Ἀπὸ τὰς ἀποδοχὰς ταύτας θέλουσιν ἐξοικονομεῖ τὰ ἐξοδα τῆς κατοικίας τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς τροφοῆς των· λαμβάνουσι δὲ κατοικίαν ἀμισθί, ὅσας τις ὑπηρετοῦν κατὰ διαταγὴν ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των.

Ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὴν Τετραρχίαν ἀσθενοῦντες, λαμβάνουσιν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἱατρικὰ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅλαι αἱ ἀποδοχαὶ αὗται δίδονται εἰς αὐτοὺς ἐνόσω παρευρίσκονται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἢ καθόσον ἤθελον ἀποπέμψθαι εἰς ἄλλην τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Τετραρχίας πληρόνονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτῆς τὴν 16 ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ κατέχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὅποιανδήποτε θέσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἀδειαν ἀπουσίας εἰς πᾶσιν περιστάσιν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Τετραρχία, εἰς τὴν ἀνήκει, εὕρισκεται ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατεύει ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θέλει δίδεσθαι, ὅταν ζη-

τηθῇ, ἀδεια ἀπουσίας, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τετραρχίας. Πρέπει δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνονται πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν οἱ ἔχοντες κτήματα καὶ οἱ νυμφευμένοι.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπωμεν εἰς ἀδειαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τὰς Τετραρχίας, εἴτε ὁλικῶς εἴτε ἐν μέρει, καὶ νὰ διατάσσωμεν, ὥστε τὰ μέλη ἐκάστης Τετραρχίας νὰ καταγράφωνται ὡς ἀπόντα, καὶ χωρὶς προηγουμένης αὐτῶν αἰτήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμως περίπτωσιν πρέπει συνήθως νὰ μένωσι παρόντες οἱ λοχαγοὶ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐπιλογίων. Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτην ἀδειαν ἀπουσίας πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἅμα προσκληθῶσιν.

Ἄρθρον 19.

Ὅσοι μένουσιν εἰς ἀπουσίαν ἐπέκεινα τῶν δέκα ἡμερῶν, δὲν λαμβάνουσι συνήθως μισθὸν εὔτε ἄλλην τινὰ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ 17 ἄρθρον σημειωθείσας ἀποδοχὰς.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται ὅσοι τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὥφελείας τοῦ Νομοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ δὲν ἀπῆλθουσιν ἐτι αὐτάς. Ἡ δὲν παρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπῆλθουσιν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπονται εἰς ἀδειαν κατὰ διαταγὴν, λαμβάνουσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ, ὅσοι δὲ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσῃ, τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει ἀφῆθαι εἰς τοὺς ἀποσπασμένους εἰς ἀδειαν νυμφευμένους καὶ ἀπόρους στρατιωτικούς, εἰς τὰς συζύγους καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἢ μέρος τοῦ μισθοῦ ἢ ἐν μέρος αὐτῆς, θέλουσι προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι τὸ δικαίωμα, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις εἰς ἵσως καταστάσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντος στρατοῦ, νὰ προσδιδώσινται, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰ οἰκονομικά μέσα τοῦ Κράτους, καὶ ἄλλας περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται νὰ γένῃ ἐξαίρεσις τοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου τεθέντος κανόνος.

Οἱ ἐν ἀπουσίᾳ θέλουσι λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς των ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ταμεῖον.

Ἄρθρον 20.

Ὅσοι τῶν ἐν ἀδείᾳ λαμβάνουσι τὰς εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσας ἀποδοχὰς, ὑποχρεοῦνται, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὄντες, νὰ συνδράμωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅταν προσκαλῶνται ἀπὸ τὴν ἀρμυδιαν Ἀρχὴν συνδράμωσι δὲ ἢ συγκροτοῦντες ἰδιαιτέρον ἀπόσπασμα, ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ὁδηγοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς καταταττόμενοι κατὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν των· ἀντίτως κατὰ συνέπειαν τοιαύτης προσκλήσεως διωρισθῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς διαμονῆς των ἐπέκεινα τῶν 5 ὥρων, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν γένει ἐκτὸς τῆς διαμονῆς των ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ἀδιακόπως, λαμβάνουσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν των πλήρη εἰς ἕκτος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἔχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὅποιανδήποτε θέσιν, δύναται νὰ διαμεῖνῃ εἰς αὐτὴν μέχρι τέλους ζωῆς ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτίσει, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τινὸς ἀποφάσεως στρατοδικείου, ἢ κατὰ συνέπειαν καταδίκης εἰς ποινὴν κοινοῦ ἐγκλήματος ἀνήκοτος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 22.

Ἐκάστος δύναται νὰ παραιτηθῇ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φάλαγγος, ὅταν θελήσῃ, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Φάλαγγς ἢ τὸ ἀ-

θούν αι γαῖαι εἰς χρήματα δυνάμει τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεωλῦτρων κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰσέτι ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν βέβαια συνεισφέρει ἡ ἀπόκτησις ἰδιοκτησίας καὶ ἡ καλλιτέρευσις τῆς γεωργίας, κάμνει καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους νὰ αὐξήσουν, καὶ ὅτι ὅπου ὑπάρχουν ἀνώτεροι πολιτικοὶ λόγοι, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανομὴ τῆς γῆς, ἐκεῖ ὑποχωροῦν οἱ οἰκονομικοὶ λόγοι.

Δ'.

Πρὸ πάντων ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ τάσις τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου νὰ μεταβάλλῃ τὴν εἰς εἶδη ἀποδεκτώσιν εἰς χρηματικὸν φόρον καὶ νὰ εὐκολύνῃ τοιοῦτοτρόπως τὴν εἰσαγωγὴν δικαίου φορολογικοῦ συστήματος. Περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας, ἥτις προκύπτει ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταλλαγὴν διὰ τὸν γεωργόν, ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω τὰ δέοντα. Αὐτὸς πληρῶναι, ὅσον δυστυχεῖς ἂν ὑποθεθῶν αἱ περιστάσεις, ὅχι πλείοτερον τοῦ ὅτι ἐπλήθυνεν ἄχρι τοῦδε διὰ δέκατον εἰς εἶδη. Ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς ἀνωτέρω μεταλλαγῆς τοῦ φόρου δὲν φορολογεῖται καὶ τὸ κεφάλαιόν του καὶ ἡ ἐπιμέλεια τὴν ὁποίαν καταβάλλει διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προϊόν. Περιπλέον ἀπαλλάττεται καὶ ἀπὸ πλῆθος παρενοχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέκειτο ἄχρι τοῦδε, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τόσα παράπονα, καὶ διαθέτει κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ προϊόντα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τῷ φέρει μεγάλην ὠφελειαν. Προσέτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς τακτικοῦ φορολογικοῦ συστήματος μέλλει νὰ ἐλαφρυνθῇ εἰς τὸ μέλλον σημαντικὰ ὁ γεωργός, διότι θέλουν φορολογεῖσθαι κατὰ δίκαιον λόγον καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα, π. χ. τῶν τεχνῶν, ἐπιτηδεύματιων κτλ. συνεισφέροντα εἰς τὰ γενικά θάρη τῆς Ἐπικρατείας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ἐνεργεῖτο. Διὰ τὴν ἀναπτύξιν τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας ἀξιοῦν αἱ γαῖαι τοῦ ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ αἱ τοῦ ἔθνικοῦ. Τὰ θάρη τῆς Ἐπικρατείας διαμερίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς πλείοτερας φορολογουμένους, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ γεωργὸς καὶ πᾶς ἄλλος θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἐξῆς ὀλιγώτερον εἰς τὸ μέρος του.

Καὶ τὸ δημόσιον ὠφελεῖται διὰ τῆς μεταλλαγῆς τῆς εἰς εἰδη ἀποδεκτώσεως. Τὸ σημαντικὸν κέρδος, τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἄχρι τοῦδε αἱ ἐνοικιασταὶ θέλει τὸ ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ εἰσοδήματος μειοῦται συγχρόνως τὸ ἀτομικὸν ποσὸν τοῦ φόρου, καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίσῃ θετικῶς τὸ εἰσόδημά της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦτον ἄχρι τοῦδε ἀδύνατον διὰ τὸ τυχερὸν τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναπόφευκτον διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς δημοσίου περιουσίας καὶ συγχρόνως διὰ τὴν μονιμότητα τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶσα Ἐπικράτεια ἔχει ὡς καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας της, αἵτινες πρέπει νὰ ἰκανοποιηθῶν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσόδημά του, διότι ἄλλως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ἰκανοποίησις τούτων περὶ τῆς αὐθυπαρξέως ὑπαγορευομένων ἀναγκῶν, δὲν πρέπει νὰ κρέμῃται ἀπὸ τὴν τύχην (cas), ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ κρέμῃται ἀπὸ τὴν τύχην ὁ φρόνιμος σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνου ὑπαρξέως, ὅς τις δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ εἰμὴ εἰς κράτη κανονισμένα. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ πρεπόντως εἰμὴ μόνον ἀφοῦ παύσουν νὰ ᾔναι τὰ εἰσοδήματά του τυχερά, καὶ ἀφοῦ προσδιορισθῇ τοῦλάχιστον τὸ πλείστον μέρος αὐτῶν διὰ φόρων δικαίων καὶ ἀναλόγων πληρονομένων ἀπὸ τοὺς πολίτας πάσης τάξεως, καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ εἰμὴ ἀφοῦ πρὸ πάντων ἀλλαγθῇ εἰς χρηματικὴν φορολογίαν ἡ ἄχρι τοῦδε εἰς εἶδη ἀποδεκτώσιν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο ὁ Ἕλλην καὶ νὰ ἐννοήσῃ,

ὅτι ὅστις ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μισθοὺς, συντάξεις, διακρίσεις κτλ. διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ὅστις εἰς διαφόρους περιστάσεις ζητεῖ τὴν συνδρομὴν της, ὅστις ἀπολαμβάνει ἀσφάλειαν τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς γυναικὸς, τῶν παιδίων του καὶ τῆς ἰδιοκτησίας του, ὅστις θέλει νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ τέκνα του εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ ὠφελῇται ἀπὸ τὰ δημόσια καταστήματα, οἶον, δρόμους, γεφύρας κτλ. καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων του, καὶ ἐν γένει ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ ὑπαρξίν φρόνιμον καὶ ἀνεξάρτητον, πρέπει νὰ συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους πληρῶνων φόρους καὶ δασμούς. Ἡ Ἐπικράτεια ὁμοιάζει μὲ μίαν ἰδιωτικὴν ἐταιρίαν· δὲν δύναται τις νὰ λάβῃ ὄφελος, ἂν δὲν συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰ θάρη αὐτῆς.

Ε'.

Ἄλλος πολλὰ οὐσιώδης σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου εἶναι νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων σταθερὰν ὑπαρξίν καὶ εἰσόδημα δι' ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Εἰς τὰς νήσους λείπουν κατὰ μέγα μέρος αἱ διὰ τοὺς κατοίκους ἀναγκαῖαι γαῖαι, τόσον διότι αὐταὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, ὅσον καὶ διότι ἡ φυσικὴ ποιότης τῶν νήσων δὲν περιέχει ἀρκετὰς καλλιεργισίμους γαίας. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι εἶναι περὶωρισμένοι εἰς κλάδους ἐπιτηδεύματων, οἷτινες, ὡς π. χ. εἰς τὴν ὕδραν, περιορίζονται ἔτι πλέον διὰ περιστάσεων τινῶν καὶ μερικῶν περιστάσεων· καὶ τοιοῦτοτρόπως γίνεται δεινὴ ἡ θέσις τῶν νησιωτῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 28 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, οἱ κάτοικοι τοιούτων νήσων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχον αἱ πρὸς προικοδοτήσιν ἀναγκαῖαι γαῖαι, δύναται νὰ λάβωσιν αὐτὴν εἰς ἄλλους δήμους χωρὶς νὰ διασθῶν καὶ ἐγκαταλείβωσιν τὰς κατοικίας των, διότι δύναται νὰ πωλήσωσιν ἐνοικιάσωσιν ἢ νὰ ἀφίσωσιν κατὰ κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα ἢ οἱ γέννηται των τὰς γαίας ταύτας, ἂν δὲν θέλουν νὰ τὰς καλλιεργήσωσιν διὰ λογαριασμὸν των εἴτε ἰδίαις χερσὶ ἢ δι' ἄλλων, βλέπομεν εὐκρινῶς ὅτι ὁ νόμος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἰκανοποιεῖ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Σ'.

Εἶναι ἐκ τῶν χρεῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ διαθέσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὰς πολυαριθμοὺς ἐθνικὰς γαίας. Ἦτο λοιπὸν λαμπρὰ πρᾶξις τῆς Α. Μ. νὰ ἐκδώτῃ εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν του τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ καὶ εἰς πάντα ὡς τοιοῦτον νομίμως ἀναγνωρισθέντα ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τόσον εὐλόγους συμφωνίας ἐθνικὰς γαίας ὡς ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸν μόνιμον εἰσόδημα. Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν δὲν μᾶς δίδει ἄλλο τοιοῦτον παράδειγμα. Οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖκοι περὶ γεωδαισίας νόμοι ἐνεργήθησαν ὑπὸ διαφορετικὰς περιστάσεις καὶ ὅχι εἰς τόσον μεγάλην ἑκτασιν.

Κρέματα λοιπὸν μόνον ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ὠφελθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μὲ τόσῃν μεγαλοψυχίαν δεδομένην εἰς αὐτὸ περὶστασιν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν, ἢ νὰ ἀφίσωσιν νὰ παραχωρηθῶν αἱ γαῖαι εἰς ἀποίκους, οἷτινες δὲν θέλουν λείψαι μὲ τὸν καιρὸν νὰ συρρεύσουν, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποβληθῶν, (φθάνει μόνον νὰ παρέχουν τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις), αὐτὸ δὲ νὰ λάβῃ ἔπειτα γαίας κατὰ τὰς γενικάς περὶ ἐκπονήσεως ἐθνικῶν γαιῶν συμφωνίας, αἵτινες δὲν εἶναι τότεν ἐπωφελεῖς ὡς αἱ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Πρέπει ὁμῶς νὰ περὶμένωμεν ἀπὸ τὸν πρακτικὸν νοῦν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι θέλει ὠφελθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐν ᾧ μάλιστα δεῖκνυται μεγάλην ἐρσιν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἰδιοκτησίας, καὶ ἐν ᾧ κατὰ τὰς εἰδικὰς ἐπισήμους ἀναφοράς ἐπαρουσιάσθησαν διαφοραὶ αἰτήσεις διὰ παραχώρησιν γαιῶν κατὰ τὸν περὶ προ-

§. 11.

Ο εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος Ἐπικρατείας ἀπαί-
τεῖται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας καὶ 30 ἐτῶν ἡλι-
κίαν.

§. 12.

Ὅταν μείνῃ θέσις κενὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁ Βασιλεὺς θέλει
ἀναπληροῦ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν ἐν ὑπουργήματι,
καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχοντας ἐξαίρετον ἰκαδιότητα πολίτας.

§. 13.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διο-
ρίξῃ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἄλλας πρώτης
τάξεως θέσεις. Ὡς θέσεις πρώτης τάξεως θεωροῦνται αἱ τῶν
ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν Προέδρων τῶν
συναρχιῶν τοῦ Κράτους (Landeskollegien), καὶ ἄλλαι, ὅσας
ἠθέλαμεν συγκατατάξαι διὰ μελλόντων Διαταγμάτων. Οἱ εἰς
το αὐτὰς θέσεις ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης διοριζόμενοι Σύμβουλοι
τῆς Ἐπικρατείας μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἑκτα-
κτον ὑπηρεσίαν, χωρὶς ἐλάττωσιν ὅμως τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ
κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βαθμοῦ των.

§. 14.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἀπὸ και-
ρὸν τινὰς ἐκ τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπι-
κρατείας εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα εἴτε διὰ νὰ πληροφορῶν-
ται περὶ τῆς καταστάσεως κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε
διὰ νὰ παρασκευάζωσι μετὰ τῶν ὑπουργῶν Νομοθετικὰς ἢ
ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας.

§. 15.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ και-
ρὸν εἰς καιρὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς Νομούς, διὰ νὰ
πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, περὶ τῆς διο-
ικήσεώς των, καὶ περὶ τῶν παρόντων ἀναγκῶν καὶ εὐχῶν
τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ἀμέσως πρὸς ἡμᾶς.

§. 16.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπη-
ρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὁμοίως καὶ ὁ Γενικὸς Γραμ-
ματεὺς· οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐνώπιον
τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν οἱ ὅρισμοι τοῦ
δευτέρου Ἀρθροῦ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1833
Διατάγματος.

§. 17.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνέρχεται εἰς γενικὴν συν-
έλευσιν πρὸς τελειωτικὴν σύσκεψιν. Δι' ὅλας τὰς εἰς τὸ πα-
ρὸν ὀργανικὸν Διάταγα ἰδίως προσδιοριζομένας περιπτώσεις δικα-
ρεῖται τὸ Συμβούλιον εἰς τμήματα, εἴτε προπαρασκευάζοντα
τὰ τῆς τελειωτικῆς συσκέψεως, εἴτε ἀποφασίζοντα περὶ τῶν
ἀντικειμένων, ὅσα πρὸς τοῦτο τοῖς διευθύνονται.

§. 18.

Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι:

α.) Τὸ διὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Νομοθεσίαν·

β.) Τὸ διὰ τὰ οἰκονομικά.

γ.) Τὸ διὰ τὴν λοιπὴν διοίκησιν.

δ.) Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν
ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐκκλήσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου.

§. 19.

Εἰς καὶ ὁ αὐτὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτι-
κὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ᾖ ἐν ταύτῃ μέλος πολλῶν τμη-
μάτων.

§. 20.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων θέλει προταθῇ παρὰ τοῦ
Προέδρου καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 21.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ προσ-
καλῇ εἰς τινὰς περιστάσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρε-
σιῶν εἰς τὰς κατηγορίας τῶν §§. 4—6 καὶ ἄλλους εἰς τὰς
συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου.

§. 22.

Ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας προηγούνται τῶν ὑπουργῶν, ἐνὸςφ διαρκοῦν
αἱ ἐργασίαι των· ἀλλὰ πάντων προηγεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ
ὑπουργείου.

§. 23.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἔπον-
ται κατὰ τὴν βαθμὸν ἀμέσως μετὰ τοὺς ὑπουργούς· τοῦτους
ἀκολουθοῦν οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀνίσως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις κατὰ τὸ
ἄρθρον 13.

§. 24.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁμοιοβάθμους μὲ τὸν νεώτατον
Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ λαμ-
βάνει τὸν αὐτὸν μισθόν.

§. 25.

Οἱ Εἰσηγηταὶ προηγούνται τῶν ὑπουργικῶν Συμβούλων ἀμέ-
σως κατὰ τὸν βαθμὸν, ἂν δὲν ᾖ ἀπλοὶ ἐντολοδόχοι.

§. 26.

Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι προηγούνται τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπὸ
ἄλλων τῶν ὑπουργείων.

§. 27.

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ
Γενικοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 800 Δρα., καὶ ὁ τῶν
Εἰσηγητῶν εἰς 400 Δρα. συμπεριλαμβάνεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ
ὁ μισθὸς τῶν διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθε-
λον διορισθῇ ὁ Πρόεδρος λαμβάνει ὡς τοιοῦτος ἐπιμίσθον 300
Δρα. κατὰ μῆνα, ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνὰ 200 Δραχ-
μὰς. Πᾶσα ἄλλη μισθοδοσία αὐτῶν θέλει θεωρεῖσθαι συμπερι-
λαμβανομένη εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Συμβούλου καθ' ἣν δὲ περί-
πτωσιν ὑπερβαίνει αὐτὸν, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὰ ῥηθέντα
ἐπιμίσθια· οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρα-
τείας δὲν λαμβάνουσι συνήθως ἄλλον μισθὸν παρὰ ἐκεῖνον τῆς
ἰδιαίτερας πολιτικῆς θέσεώς των, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην.

§. 28.

Τὴν στολὴν τῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν
εἰσηγητῶν θέλουσιν κανονίσαι ἐν καιρῷ δι' ἰδιαίτερου Διατάγμα-
τος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτου θέλουν φέρει τὰ ὅπλα καὶ μέ-
χοι τοῦδε εἰς ἐπισήμους περιστάσεις ἐφερον ἐνδύματα.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 29.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας
τὰ ἀφορῶντα προτάσεις εἴτε περὶ εἰσάξεως γενικῶν νέων Νό-
μων, εἴτε περὶ καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων,
ἢ περὶ ἐπιστήμου ἐρμηνείας αὐτῶν, θέλουν συζητεῖσθαι τοῦ λοι-
ποῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποῦ θέλει πρὸς
τοῦτο ἐρωτᾶσθαι ἡ γνώμη.

Τοῦ Συμβουλίου ἡ γνωμοδότησις θέλει ζητεῖσθαι πρὸ τῆς
δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων Νόμων, ἐξαιρουμένων ἰδίως κα-
τεπειγουσῶν περιστάσεων, ἢ μὴ ἐπιδεχομένων ἀναβολῆς· ἀλλὰ
καὶ εἰς τὰς τὰς περιστάσεις θέλουν κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸ

εἰς τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων καὶ πραγματειῶν, εἴτε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀπὸ ἐπιβάτην τινὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ξηρὰν, πληρόνεται τὴν ἡμέραν . . . Δραχ. 1. Λεπτ. 50

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία τοῦ διαρκῆ ὀλιγώτερον τῶν ἑξ ὥρων Δρ. 5

5. Δι' ἕκαστον πλοίαρχον διοριζόμενον παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα τὴν ἡμέραν . . . Δρ. 5.

6. Διὰ τὸ κάπνισμα τῶν μολυσμένων πραγματειῶν 1/2 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας.

Εἰς τοὺς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει μὲν λοιμοκαθαρτήριον, συγχωρεῖται δὲ ὁ ἀποβίβασμός καρπῶν καὶ ἄλλων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, φερομένων ἀπὸ ὑποπτα μέρη, προσδίδεται διὰ τὸν φύλακα, εἰς τὸν ὅποιον ἐπεφορτίσθῃ ἡ ἐπιτηρησις τοῦ πλοίου τὴν ἡμέραν Δραχ. 1.

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῆ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὥρων Λεπ. 15.

Ὅταν δύο πλοῖα ᾖναι προσωρισμένα τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου, δύναται νὰ διορισθῇ δι' αὐτὰ εἰς μόνος φύλαξ.

Παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ καθ' ὥρας διὰ τοὺς φύλακας εἰσπραττόμενα δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ προσδιορισμένον δι' ὅλην τὴν ἡμέραν ποσόν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ φύλαξ ἤθελε διορισθῇ εἰς ὑπηρεσίαν διαφόρων ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων,

Γ'. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῆς ὁποίας τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυμοῦμεν πανταχοῦ πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τὰ ξένα πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Δ'. Ἡ πληρωμὴ, ἡ εἰσπραξις καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων θελεῖ γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπαράλλακτα κατὰ τοὺς ὁρίστους τοῦ ἀπὸ 8 20 Φεβρουαρίου Π. Ε. Διατάγματος περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὁρμούς τοῦ Βασιλείου προσερχόμενα πλοῖα.

Ε'. Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἑπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἑπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἐν γένει τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα δὲν παρέχουσιν ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας, κατ' ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, ἕως οὗ διατάξωμεν ἐφεξῆς ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται κατὰ διαταγὴν τῶν Δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητὰ, πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων χαρτῖα, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατὰστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν Δι-

καστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διορισμένην προθεσμίαν ὡς δημόσια εἰσοδήματα εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὅποιον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περὶ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατὰστιχα, τὰ διαλαμβάνόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 (26) Μαρτίου 1835. ἀριθ. 22764.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθηκῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων, παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον διέταξε τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως.

Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθὲν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ Νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἅμα παρουσιάσῃ τις τὸ ἐντάλμα τοῦ Δικαστηρίου περὶ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. ταμεῖου. Ἀνίσως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα μένουσι διόλου ἀμετάβλητα καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριδέστατα εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ Δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ τὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Γεν. ταμεῖον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρὰ τῷ Γεν. ταμεῖῳ τὰ κατὰ συνέπειαν διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ ἀνακόντως τὴν κατάστασιν ἐκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ σκοπῷ εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον ἕνα λογιστὴν, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς Ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχόν παρατηρήσεις του θέλει καταρτυοβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον Γεν. ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς τόσο, νὰ καταστρώσῃ ἰδιαιτέρον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει κατὰ συνέπειαν τούτων νὰ διατάξῃ τ' ἀναγκαῖα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τούτους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἑπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἑπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Άρθρ. 20.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτεροι ὅρισμοί.

Διατάσσεται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλεια

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνανεώσεως τῶν δικαιογράφων ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τῶν ἰδιωτῶν τὴν κυριότητα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς καταστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, δηλ. ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τέλος πάντων τὰς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν διαρκεῖς καὶ ἀμετακινήτους βάσεις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτηματογραφικῶν πινάκων καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιωμάτων πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἡς εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐκδοθέντας νόμους καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 (Ἐφ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 32) ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ὅσοι δι' ὁποιοῦδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 7 Ἰανουαρ. 1822, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνικῇ Συνέλευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐκποίησις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν ἐγκρίσεως, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακοινώσωσι τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατοχῆς τὰ δικαιώματα.

Άρθρον 2.

Ἡ διακοίνωσις γίνεται ἐγγράφως, ἥτοι προφορικῶς κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἥτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακοίνωσιν ὅμως ταύτην ὀφείλει ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μὲ ἐν δι' ἰδίῳ του ἐξόδων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν ταῦτοχρόνως παραδιδομένων πρωτοτύπων.

Ἡ διακοίνωσις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερον πρωτόκολλον συνυπογεγραμμένον ὁπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον· ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θέλουν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθεωροῦνται

ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον· ὁ ἀπολογιζόμενος ὅμως λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἐνδειξὴν παραλαβῆς.

Άρθρον 3.

Οἱ Νομαρχαὶ καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθείαν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευόμενα μὲ τὴν διακοίνωσιν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάνει ἔγγραφα νὰ ἐπισυνάπτωσι ταῦτοχρόνως τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τὸν § 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεῖσα ποινή.

Άρθρον 4.

Ὅστις δὲν ζητήσῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιογράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου κατὰ τὸ εἰς τὸ προκηγθὲν ἄρθρον μνημονευθὲν διάταγμα μὲ 30 ἕως 300 Δραχμῶν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδῶσθαι τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ἐφαρμοστά εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὔτε δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιογραφα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκαυονίσθη.

Άρθρον 5.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκρίσεως δικαιογραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κατεμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλ. 1823, 10 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβ. 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλ. 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλ. 1829, 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγούστου 1830, 27 Ὀκτωβ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβ. 1831 ἀνίσως τα εἰρη σύμφωνα, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι ἡμῶν εἰς εἶδος ψήφισματος τὴν ἀνανέωσιν, τὴν ὁποῖαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδοθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἡ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστὰ, καὶ τὴν ἐπιστημιοῖ τακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ν' ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιογραφα τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἡ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἥτις ὠρίσθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλ. 1832. ἀλλὰ τοῦτο γίνεται μόνον, ὅταν τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἥτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε κανεὶς σφετερισμὸς, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ δικαιότοχος μὲ καλὴν πίστιν (bona fide). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιογράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἔγιναν αἱ ἐκποιήσεις αὗται τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκοπὸν τῆς πολιτείας, ὅστις πρέπει νὰ ᾔγῃ στικτὰ συνδεμένους μὲ τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἐξαφάρισιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 23.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης
ἐκ τῆς βοσκῆς ζώων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας Ἡμῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῆς βλάβης, ἥτις προέρχεται τὸσον συχνὰ εἰς τὰ χωράφια ἕνεκα τῆς ἀσυγχωρήτου βοσκῆς τῶν ποιμνίων καὶ ζώων εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὅποια θέλουν ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ περὶ ἀγρῶν καὶ λιμνῶν νόμος.

Ἄρθρον 1.

Ἐκεῖνος, ὅστις βόσκει τὰ ζῶά του μόνος ἢ δι' ἄλλου ἐπὶ ξένων γαιῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἰσὺς μὲ τὴν ἀποζημιώσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ζημιωθείς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἐάν τις ἀφῇ τὰ ζῶά του νὰ βόσκωσι χωρὶς κάμμίαν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτων, ἡ δὲ τὰ φυλάττει ὡς πρέπει, τότε αὐτὸς θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἰσὺς μὲ τὴν ἀποζημιώσιν, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν παθόντα.

Ἄρθρον 3.

Ἐάν αἱ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ῥηθῇ ἀποζημιώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξυρθεῶσιν, ἡ ἐάν τυχὸν δὲν ἀπαιτοῦντο παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα, τὸ καταγινωσκόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου πρόστιμον, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖ μὴτε περισσότερον τῶν εἰκοσι, μὴτε ὀλιγώτερον τῶν τριῶν δραχμῶν· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀντικαθίσταται κράτησις, αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, μὴτε ὀλιγώτερον ἀπὸ μίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἐκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ἀγοροφύλακες, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος, δύνανται νὰ καταμηνύσουν τὰς βλάβας ταύτας εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ νὰ λάβουν εἰς κατάσχεσιν τὰ περιπλανώμενα χωρὶς κάμμίαν ἐπιτήρησιν ζῶα.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ζώων ὑποχρεοῦται προσέτι, ὡς τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ του, νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὰ συμβαίνοντα ἐξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων μέχρι τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην, ἐκτὸς δὲ τούτου, δικαίωμα συλλήψεως, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς 10-20 λεπτά τὸ κομμάτι, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν συλλαβόντα τὰ ζῶα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλεις

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΤΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ καταστήματος περὶ χειρουργίας φαρμακοποιῶς καὶ μαιευτικῆς.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα διαφορῶν αἰτιῶν δὲν δύναται νὰ συστήθῃ ὑψηλῶν ἐπιστημῶν σχολεῖον, ἀπεφασίσταμεν νὰ ῥίψωμεν τὰ θεμέλια, ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, θεωρητικοῦ πρακτικοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος διὰ τὴν χειρουργίαν, φαρμακοποιῶν καὶ μαιευτικὴν, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσι διδάσκεσθαι ἀμισθὶ τὸσον οἱ ἤδη ἐμπειρικῶς μετερχόμενοι αὐτὰς τὰς ἐπιστήμας, καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπαγγέλλωνται αὐτάς.

Εἰς τὴν πραγματείαν τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου τούτου θέλουσι διδάσκεσθαι θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς ἡ ἀνατομία καὶ φυσιολογία, ἡ παθολογία, καὶ θεραπευτικὴ, ἡ χειρουργία, χημεία, φαρμακοποιῶν καὶ μαιευτικὴ. Ὅθεν τὸ διδασκαλικὸν τοῦτο κατὰστημα θέλει συνδεθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μὲν μὲ τὸ ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν (militaire lazaret) καὶ μὲ τὸ συστήθησόμενον ἀστυκὸν νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐγερθῆσόμενον μαιευτικὸν κατὰστημα. Μετὰ ταῦτα θέλουσι γνωστοποιῆθαι τὰ περαιτέρω περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπισκέψεως, ἔτι δὲ περὶ τῆς διαρκείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθετήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος τούτου.

Διορίζομεν δὲ διδασκάλους εἰς αὐτό·

α. Διὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τὸν Κύριον Μαυροκαρδάτην, μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου.

β. Διὰ τὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν τὸν Κύριον Πιπτην, μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου.

γ. Διὰ τὴν χειρουργίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Τραχίμπερον.

δ. Διὰ τὴν χημείαν καὶ φαρμακοποιῶν τὸν Κύριον Λάντερερ, Βασιλικὸν φαρμακοποιὸν καὶ μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου.

ε. Διὰ τὴν μαιευτικὴν τὸν Κύριον Κωστὴν Νομοϊατρίον.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλεις

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν ξυλίνων δοχείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν 13 (25) τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀποφασίζομεν, ὥστε τὰ μικρὰ ξύλινα δοχεῖα οἷον καδίτκοι (βαρελάκια), ἀνήτες (κανάτια) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὅποια κατασκευάζονται ἐκ ξύλου, ἀναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων φόρου

α. Από τὰ μικρά ζῶα, οἷον πρόβατα, αἴγας, κτλ, κατὰ κε- φαλὴν,	ἀνά Λεπ.	25
β'. Από τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, οἷον βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουδάλια	ἀνά Λεπ.	80
γ'. Από τοὺς ἵππους	ἀνά Δραχ.	1
δ'. » » ἡμιόνους	Λεπ.	80
ε. » » ὄνους	»	60
ς'. » » χοίρους	»	70
ζ'. » » καμήλους	Δραχ.	1,50

Ἄρθρον 7.

Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀ-
νήκουσι διόλου εἰς τὸ δημόσιον προσδιορίζεται

α. Από τὰ μικρά ζῶα, οἷον πρόβατα, αἴγας, κτλ, κατὰ κε- φαλὴν,	ἀνά Λεπ.	25
β'. Από τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουδάλια	ἀνά Λεπ.	80
γ'. Από τοὺς ἵππους	ἀνά Δραχ.	1
δ'. » » ἡμιόνους	Λεπ.	80
ε. » » ὄνους	»	60
ς'. » » χοίρους	»	70
ζ'. » » καμήλους	Δραχ.	1,50

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων ζῶα εἰ-
σπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸ
προηγούμενον ἀρ. 7. προσδιορισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν
τῶν θέσεων.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῇται μεταξὺ
τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνο-
τρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντελῶς καὶ παρακατατίθεται τὸ
ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῇ
καὶ ἀποδειχθῇ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία.

Ἄρθρον 10.

Οἱ δύο φόροι, ὅτε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πλη-
ρόνονται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διὰ τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ
χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὁρισμένων θέ-
σεων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

Ἄρθρον 11.

Διανομὴ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων δὲν γίνεται ὡς εἶναι προ-
φανές, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν
τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὑποχρέωσης τοῦ νὰ πλη-
ρῶνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νε-
μόμενα ζῶα.

Ἄρθρον 12.

Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑπόκεινται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ
δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῇ.

α. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίμων γαιῶν, καὶ
β'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, ὅσα δύνανται
νὰ τραφῶσιν ἐν ἐκάστῳ τμήματι, τὸσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον
καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα,

Ἄρθρον 13.

Τόσον διὰ τὴν ὁροθέτησιν τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν
ἐξεύρεσιν τῆς χωρητικότητος ἐκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἐ-
κάστην ἐπαρχίαν ἰδιαίτερα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἐ-
παρχον, ὅστις καὶ προεδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατὰ τμήματα
καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου,
καὶ ἀπὸ δύο εὐπολύπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους
γνώσεις ποιμένας, μεταξὺ τῶν ἔχόντων τὴν διαμονὴν τῶν ἐν-
τὸς τῆς ἐπαρχίας.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ ὁργανισμὸς τῶν δήμων ἐ-
κλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐ-
πόληπτοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐπολύπτων καὶ
ἐμπειροτέρων κατοίκων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδρεύει καὶ ὁ Βασιλικὸς
Ἐφορος διὰ νὰ διδῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καθ' ὅλας
τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ, πρὸ πάντων, ὑπὲρ τοῦ συμ-
φέροντος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς
γνώσεις, ὅσον ἐνεστί, τελειοτέρως, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσ-
σονται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Ἐπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου θέλει
διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας καὶ θέλει προσ-
καλέσῃ τόσον αὐτοὺς, καθὼς καὶ τοὺς δημοτικούς ὑπηρετάς,
διὰ νὰ κάμουν ἀνυπερθέτως ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ χωρητικότης ἐνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῇ ὡς πρὸς
τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ζώων θέλει ὁρισθῇ καὶ ἀναλογι-
σθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαίου εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χόρτου
ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὰ πρόβατα.

Ἄν τυχὸν εἰς τινὰ τμήματα ὑπάρχωσι βοσκήματα τὰ ὅποια
δὲν χρησιμεύωσι μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰς δὲ ἀρμόδια δι'
ἄλλα εἶδη ζώων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαίτερως ἡ
χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ζώων.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταρῶσει δύο καταλόγους, ἐξ ὧν ὁ μὲν
θέλει περιεχεῖ τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ
τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γὰρ σημειώσῃς ἐκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὅρια τοῦ
εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων,
τὰ ὅποια δύναται νὰ θρεψῇ ἕκαστον τμήμα.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ὅ-
στις ἀπέσπῃ ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν
ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῇ εἰς
τὴν ἀρχεὶα τοῦ Ἐπαρχείου, δεύτερον τούτων λαμβάνει ὁ Βασιλ.
Ἐφορος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευ-
θύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὴν αὐτὴ
πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν
Οικονομικῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνε-
ται παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ. Συσταίνεται παρ' αὐτῇ διανεμητικὴ ἐ-
πιτροπὴ ἡ ὁποία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν προεδρευόντα αὐ-
τῆς Νομαρχὴν, τὸν Νομοδιευθυντὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος,
καὶ ἀπὸ δύο τιμίους, μηδὲν ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διανομὴν
τῶν λιθαδίων καὶ τοὺς ἐμπειροτέους εἰς τὰ πράγματα καὶ τὰς
τοπικὰς περιστάσεις ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι συγκαλοῦνται ἀπὸ
κάθε ἐπαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ
νομοδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου. Ἐκ τῶν δύο τούτων ὁ-
θιωπων ὁ εἰς πρέπει νὰ εἶναι ποιμὴν ἔχων τὰς εἰρημένας ιδιό-
τητας.

Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς διανομῆς τῶν βοσκημά-
των ᾖ ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἄλλη ἐπαρχία, παρα-
λαβάνονται καὶ ἐξ αὐτῆς δύο ἄνθρωποι ἔχοντες τὰς εἰρημένας
ιδιότητες.

Ὁ Γεν. Ἐφορος, ὅστις ὀφείλει νὰ παρεδρεύῃ εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν, δὲν ἔχει ψῆφον ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ 5 ΑΘΗΝΑΝ

νάλογα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰ ἐπιβάλλωμεν κατ' ἴσιν δια-
νομήν, ἀπεφασίσαμεν νὰ τὰ προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἐξῆς δι-
ατίμησιν, ἥτις θέλει ἔχει κύρος ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαρτίου 1835.

Διατίμησις τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὅποια θέλουν ὑπο- βάλλεσθαι τὰ πλοῖα τοῦ ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.	Δρ. Λ.
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολο- γίου του.	2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδε- χομένης ναυσιβλαβείας.	2
Ὁμοία μὲ ἐξουολόγησιν τῶν ναυτῶν.	8
Ὁμοίαν ναυσιβλαβείων μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν.	6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου.	2
Καταχώρησις δηλωτικῶν πραγματειῶν εἰσαγομένων.	6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιοῦδήποτε ἀ- ριθμοῦ ἀνθρώπων.	3
Ὁμοία » δι' ἐπίβασιν ὡς ἄνω.	3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του.	6
Ἐγγραφα ἀποδημητήρια.	6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον.	20
Καταχώρησις δηλωτικῶν πραγματειῶν ἐξαγομένων.	3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον.	3
Ὁμοιον δι' ἐπιβάτην.	$\frac{1}{2}$
Ναυλωτικὸν.	5
Φορτωτικὸν.	3
Ἐξασφαλιστικὸν.	3
Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ.	6
Πρωτόκολλον ναυαγιαίρεσεως καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθὲν.	6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 $\frac{1}{2}$ τοῖς ἑκάστῳ ἐπὶ τὴν ποσότητά τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.	
Ἐξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν δι' ἑκάστην συνεδρίαν καὶ δι' ἑκάστον δοκιμαστήν.	6
Πράξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου.	12
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχήν.	
» διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 50 τόνων	2
» διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα.	4

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζε-
ται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος, τὸ ὅποιον θέλει καταχωρισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΙΣ

Περὶ τῆς Σουηκινῆς καὶ Νορβηγικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς
τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα παραδεχθείσης ἀμοιβαιότητος.

Ἡ ΒΗΠ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας εὐηρεστήθη
νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βασιλικῆς

διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ
δικαιώματα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης
ἐξεδόθησαν αἰχάναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς
λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα πλοῖα τοῦ Βασιλείου τῆς
Σουηκίας καὶ Νορβηγίας νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀ-
μοιβαιότητος εἰς μὴν ἐκεῖνα τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰς τὰ ὅποια
ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἐν-
δεχάται ἀνελλιπῇ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους προσδιω-
ρισμένα εἰσδηλήματα, καὶ διὰ ν' ἀντικρουσθῶσιν ἐντόνως αἱ
ἐλαβεῖς τῶν χρεῶν καθυστερήσεις, ἀπεφασίσαμεν, μετὰ τὴν
γνωμοδότησιν τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν εἰς τὴν ἡτοι ἐν γένει, ἡτοι
ἰδιαιτέρως διορισμένην προθεσμίαν νὰ πληρῶνσι τὸ χρέος των
εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον χωρὶς νὰ περιμένουν προηγουμένως
προσκληθεῖν τινά.

Ἄρθρον 2.

Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς ἀποστέλ-
λει ὁ εἰσπράκτωρ πρὸς τοὺς καθυστερήσαντας ὀφειλέτας ἓνα ἢ
χρεῖαι καλούσης, πλειότερους μηνύτορας, καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ
πληρῶσιν ὅλον τὸ χρέος των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Τῶν μηνύ-
τόρων τούτων τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς ὄφελος τῶν ῥηθέντων ὀφειλε-
τῶν. Ὁ εἰσπράκτωρ δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν
Ἐπαρχον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κατοικοῦν οἱ ὀφει-
λέται· ἀλλὰ τότε δίδει εἰς αὐτὸν σημείωσιν ἐμπεριέχουσαν μὲ
ἀκρίβειαν τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν
τοῦ χρέους ἑκάστου τὰς τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλει ὁ Ἐπαρχος
νὰ ἐνεργῇ πάντοτε ἀμέσως.

Ἐκαστος ὀφειλέτης πληρῶνει εἰς τὸν μηνύτορα δεκαπέντε λε-
πνὰ ὡς μηνύτρον, καὶ ἄλλα δεκαπέντε ὡς ἀποζημιώσιν δι' ἑ-
κάστην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ συνήθους δρόμου, τὸν ὅποιον χρειά-
ζεται νὰ περάσῃ διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς
εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ὅταν ὁμοῦς ἡ παραγγελία γί-
νεται ταυτόχρονως πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τότε διαμοιρά-
ζονται μεταξύ των τὰ ἐξοδα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μηνύτορος,

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἡ μετὰ τὴν παραγγελίαν ὀκταήμερος προθεσμία παρέλθῃ
ἐπὶ ματαίῳ, ὁ εἰσπράκτωρ, ἡτοι κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ὁ ἀρμό-
διος Ἐπαρχος, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἓνα ἡτοι πλειο-
τέρους ποινήτορας. Ἐκαστος ποινήτωρ διαμένει εἰς τὴν κατοικίαν

α) Τα φορτωμένα πλοία με ἄλλας, προσδιορισμένον διὰ τὰ ξένα Κράτη, δὲν ἔχουν τὴν ἄδεια νὰ προσορμίσωσιν εἰς κα-
νένα λιμένα, καὶ ἐν γένει εἰς κανέν μερὸς τῆς Ἑλλάδος· ἀν-
ὅμως εἰσθῶσιν ἀπὸ αἰφνιδίου περιστάσεις, δὲν συγχωρεῖται
εἰς αὐτὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὔτε τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ φορτίου
των, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Οἱ παραβάται ταύτης
τῆς διατάξεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν παραγράφων 17
καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος Μα-
αί ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὸ εἰς περίπτωσιν κατεπει-
γούσης ἀνάγκης ἐκβιασθὲν ἄλλας δὲν τεθῇ ἀμέσως ὑπὸ τὴν
ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων τελωνιακῶν, λιμενικῶν ἢ ἀστυνο-
μικῶν Ἀρχῶν.

β) Ὅσοι ἐξάγουν διὰ ξηρᾶς ἐγγύριον ἄλλας, ὀφείλουν νὰ
καταβάλλουν δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν προσδιορισμένην
τιμὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους δαπανώμενον ἄλλας· τὸ περι-
πλέον τῶν δύο λεπτῶν τὴν ὅκαν θέλει τοῖς ἐπιστρέφει δυνά-
μει εἰς τὰ σύνορα παρὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν Ἀρχῶν. Ἐπὶ
τούτῳ τῷ σκοπῷ ὀφείλουν οἱ ἀποθηκάριοι, νὰ δίδωσιν εἰς
τοὺς ἐξάγοντας ἄλλας ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύο χωριστὰ ἀποδει-
κτικά, τὸ μὲν ἐν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἁλατος πρὸς δύο λεπτά
τὴν ὅκαν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὰ εἰς ἐκάστην ὅκαν περιπλέον πλη-
ρωθέντα ἐξ λεπτῶν. Τὸ τελευταῖον ἀποδεικτικὸν δίδεται, πα-
ρουσιαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ διαβατηρίου τῆς ἐξαγωγῆς εἰς
τὴν κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐπιστρέφει τ' ἀ-
ναλαγοῦντα χρήματα καὶ σημειώνει αὐτὰ εἰς τὰ διαβατήρια τῆς
ἐξαγωγῆς· τὰ δὲ ληθέντα ἀποδεικτικά παρὰδίδει ἀντὶ μετρη-
τῶν εἰς τὸ προϊστάμενον ταμεῖον. Εἰς τὸ ἡμέτερον Γενικὸν Τα-
μεῖον περνοῦνται ἀμοιβαίως ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐκ τῶν
ἀλάτων εἰσόδημα καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ τελωνείου· ἄλλως δὲ
κατὰστρωσίς των γίνεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν.

γ) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β'. ἀναφερομένην περίπτωσιν ὀφεί-
λουν αἱ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ φροντίζωσιν,
ὥστε νὰ συνοδεύεται τὸ πέραν τῶν ὁρίων ἐξαγόμενον ἄλλας
ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας καὶ ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς, ἀνί-
σως ἢ ἐπιστροφή αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ἐμ-
ποδισθῇ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν δι' ἄλλου προσφορωτέρου τρόπου.

§. 7. Αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ
χρὲος, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἂν τὸ δηλωθὲν πρὸς ἐξαγωγὴν ἄλλας
συμφωνῇ μετὰ τὴν σημειωμένην εἰς τὸ διαβατήριον τῆς ἐξαγω-
γῆς ποσότητα, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀμέσως τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάγων τὸ ἄλλας δ' ἔχει κανέν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπο-
ζημιώσιν διὰ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀργοπορίαν.

Ἀνίσως τὸ ἄλλας εὐρεθῇ ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, καὶ δὲν
ῖναι δυνατόν νὰ δοθῇ ὁ λόγος διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐλαττώσεως
ἢ αὐξήσεως, ἢ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἀποδειχθῇ ἄξιος πίστεως,
τότε ἐμφιλοχωρεῖ ὑπόψις, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν
τὸ ἔλλειπον ἐπωλήθη κρυφίως ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς τὴν δευ-
τέραν, ὅτι τὸ περιπλέον ἀπεκτῆθη παρανόμως.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις δημεύεται ὅλον τὸ φορτίον ὁ-
μοῦ μετὰ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὴν πρώτην μάλιστα
περίπτωσιν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ, τὴν ὁποίαν
διαλαμβάνει ὁ §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου
1833 (Ἐφημ. τῆς Κυβ. 1833 Σελ. 100).

§. 8. Τὸ ἄλλας τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἅπαξ ἀπὸ τὴν γενικὴν
ἀποθήκην πρὸς ἐξαγωγὴν, δὲν λαμβάνεται πλέον ὀπίσω.

§. 9. Αἱ περιεχόμεναι συμφωνίαι εἰς τὸν § 18 τοῦ ἀπὸ 11
(23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος θέλουν γίνεσθαι μόνον εἰς
ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελαν Μας
προτρέφει νὰ παραδεχθῶμεν συμφωνίαν τινὰ διαφέρουσαν ἀπὸ
τοὺς παρόντας ὁρισμούς.

§. 10. Αἱ τελωνιακαὶ καὶ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ

συνδράμωσιν ἐντόνως τοὺς ἀποθηκάρους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς περίπτωσιν
ἀπουσίας ν' ἀναδέχεται ὡς πρὸς τοῦτο ἡ μία Ἀρχὴ τὰ κα-
θήκοντα τῆς ἄλλης. Αἱ δὲ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ
συνεργῶσι πάντοτε ἐμβριθῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρή-
σεων.

§. 11. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἡ ἐ-
πιτήρησις διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεται εἰς τὴν
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τοῦ ἀριθ. 20 (ἔτους 1835).

ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Τοῦ Νόμου περὶ τῆς προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν
ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835.

Α'.

Ὁ Νόμος οὗτος δὲν εἶναι Νόμος περὶ ἀμισθί παραχώρησεως
χωρῶν, αὐτὸ δύναται νὰ ῖναι τοιοῦτος. Οἱ κατ' ἐξοχὴν δια-
πρεσβάντες εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἢ παθόντες δι' αὐτὸν
Ἕλληνες ἀπεζημιώθησαν μετὰ τὴν ἐλευσιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν
Ἑλλάδα διὰ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν θύσεων, διὰ συντάξεων
ἢ ἐξοικονομήσεων κατὰ τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου,
ἢ διὰ προσφοράς ἐθνικῶν γαιῶν (Νόμος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουν.)
1834), καὶ διεκρίθησαν ἄλλως πως. Ἐκτὸς τούτου αἱ ἐθνικαὶ
γαῖαι εἶναι φυσικὴ ὑποθήκη ὅλων τῶν σημαντικῶν χρεῶν τοῦ
Κράτους. Αὐταὶ παρέχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ μεγαλή-
τερον μέρος τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Κράτους. Ἐν καιρῷ ἀνάγκης
καὶ κινδύνου παρέχουν, ὡς εἶδομεν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἱστορίαν
τῆς Ἑλλάδος, τὰ μόνα μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους. Μέγα
μέρος αὐτῶν καλλιεργεῖται ἤδη, ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐθνικοῦ δε-
κάτου 25 0/0. Ταῦτα πάντα εἶναι ἀρκετὰ διδόμενα διὰ νὰ
ἐμποδίσουν τὴν ἀμισθί παραχώρησιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τό-
σην ποσότητα. Ἄν προσθέσωμεν εἰσέτι τὸ ἰδιότροπον τῆς ἰδιο-
κτησίας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ὅποιον σχεδὸν ὅλαι αἱ γαῖαι
τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἰδιόκτητοι, ἄλλαι κατέχονται μετ' ἐμφυτευ-
τικὰ ἐπὶ τουρκοκρατίας δοθέντα δικαιώματα, ἄλλαι ἠγοράσθη-
σαν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων, καὶ περὶ τούτων ἐξε-
δόθη ἤδη διάταγμα ἀπὸ τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835
ἠφορῶν τὴν ἀνανέωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ ἄλλων
ὑπάρχουν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀγωγὰς εἰς τὰ
δικαστήρια μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ιδιωτῶν, ἢ ἀπαιτή-
σεις εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχάς (π. χ. τῶν νεοφωτίτων), ὅτι
καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα δὲν διεχωρίσθησαν εἰσέτι ἐν-
τελῶς ἀπὸ τὰ δημότια, καὶ ὅτι ὅλα τὰ κτήματα εἶναι
κατάλληλα διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ἰδιοκτησίαν (ὅρα ἀρθρ. 11 τοῦ
περὶ προικοδοτήσεως Νόμου) τότε θέλει ἐννοήσῃ ἕκαστος, ὅτι
εἶναι ἀκατόρθωτος ἡ ἀμισθί παραχώρησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
ἂν καὶ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἤθελεν ἔχει τοιοῦτον
σκοπὸν, καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδικίας
πολυτρόπους.

των κτημάτων ισχύουν οι τακτικοί πολιτικοί νόμοι και πᾶσα περί αὐτῶν διένεξις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὸν Πολιτικὸν Κώδικα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

Ἄρθρον 16

Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἰδιαίτερον πωλητήριον ἔγγραφον, ἀφοῦ καταγραφῇ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημαρχεῖον.

Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμμία ἄλλη πληρωμὴ παρὰ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου.

Ἄρθρον 17.

Ὡς ἀποζημιῶσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ἀπεκδύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν δοθησομένων κτημάτων, θέλει πληρῶναι ὁ προικοδοτιθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου καιροῦ· ἂν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα ἐξ χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸ κάμῃ πληρῶνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 18

Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἶδη ἀποδεκτώσεως, ἄρθρον 13 θέλουν πληρῶναι αἱ εἰς προικοδοτήσιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ἐλαιῶνες κτλ. εἰς τὴν ἀποδεκτώσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκειμένα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξαγοράζεται καὶ ὅτι εὑπεριέχει καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικρατείας. Ἀντὶ τῆς πᾶσαν προικοδοτήσιν εἰσαγωγῆς τοῦ γενικοῦ ἔγγειου φόρου ἀναδελθῇ, ὁ ῥηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν θέλει ἀναθεωρηθῇ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὐξήσῃ αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθησόμενα σπήτια, μύλοι καὶ παρόμοια ἀκίνητα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δίδουν τοὺς ἤδη πληρονομένους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοῖομορφος γενικὸς φόρος· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθὼς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνεται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμβαίνει 1 τοῦ ἑκατὸν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὡς κεφάλαιον τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῦ ἑκατὸν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἔως οὗ σβεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομάζεσθαι προικοκτησίαι. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῇ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγραφαί. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῶρα τὸ χρέος νὰ λαμβάνουν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις ἕως οὗ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφή.

Ἄρθρον 21.

Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνονται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ προθεσμία, ὁποῖα δῆποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος καὶ ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι· ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν

δὲ τοῦ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς φυτείας, αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαίτερας συγκαταβάσεις ἂν ζητηθῶσι.

Ἄν οἱ ῥηθέντες δύο φόροι καθυστερήσουν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδοτήσιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῇ ὅμως ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησης, προτιμῶνται οἱ κατιόντες καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνιόντες, καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρώνοντες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἵτησις τῶν ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἵτησις, ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυτεύουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὸ ἐπιτρέπει, ἀριθμὸν τινα δένδρων κατὰ στρέμμα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ στρέμμα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν δὲν ἐνεργήσῃ ὁ προικοδοτιθεὶς τὴν φυτεύσιν τῶν δένδρων, πληρῶναι πρόστιμον ὄχι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς, καὶ ὄχι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ φυτευθέν δένδρον. Ἡ ἐκ τούτου προκύπτουσα ποσότης θέλει ἐξοδαθῇ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν φυτεύσιν τῶν ἐκείνων δένδρων ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ προικοδοτηθέντος, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐπιπλέον παραδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πρὸς ὄφελος τοῦ σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδοτήσεις τῶν Δήμων.

Ἄρθρον 23.

Ἐφ' οὗ τελειώσῃ εἰς ἓνα δῆμον ἡ γενικὴ προικοδοτήσις τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῇ ἑναρξίς τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις θέλει γενῇ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὁποῖα ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 24.

Ἡ προικοδοτήσις τῶν δήμων θέλει ἐνεργηθῇ ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 7. τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰδιαίτερας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ θάρη καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἐκάστου δήμου. Ἡ προικοδοτήσις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, ἀφ' οὗ προσδιορισθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἑκτασις τῆς προικοδοτήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἡ προικοδοτήσις τοῦ Δήμου ἐννοεῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' Ἀρ' 13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆσις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1834. Ὁ Δήμος χρεωστεῖ νὰ πληρῶνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμῆσεως τὸ διὰ τὸ ἄρθ. 17 προσδιοριζόμενον ἐτήσιον χρεωλύσιον, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθ. 19. Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ὁμοῦ μετὰ τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῦ ἑκατὸν, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁμιλεῖ τὸ ἄρθ. 18. ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ λιθαρίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3 τοῦ ἑκατὸν, θέλει, πληρῶνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ιδιωτι-

τίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΤΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ιδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἐὰν εἰς ἡ πολλοὶ συνάμα θελοῦν νὰ ἀποκτήσωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ τόπον διὰ οἶκον, ἐργαστήριον, ἢ ἀποθήκην, ὑπόκεινται εἰς τὰς κάτωθεν συμφωνίας, καὶ θέλουσιν ἐνεργήσῃ ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ αἴτησις γίνεται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς αὐτὴν τὸ μέρος ὅπου ζητεῖται ἡ παραχωρηθησομένη γῆ, ὁποῖαν χρῆσιν αὐτῆς θέλει ὁ αἰτῶν κατεῖναι, εἰς σκοπεύῃ νὰ κτίσῃ ἀπλοῦν οἶκον ἢ ἐργαστήριον ἢ εἰς ἄλλο πὸς τοῦ ἵνα νὰ συστήσῃ βιομηχανικὸν κατὰστημα· ὁ αἰτῶν πρέπει νὰ ὑποσχεθῇ πρὸς τοὺς τοῖς εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ, ὅτι δεχέται ὅλας τὰς ἐμπεριεχομένας εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα συμφωνίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παραχωρηθεῖσα διὰ κατασκευὴν ἀπλῶν οἰκῶν, ἢ ἐργαστηρίων γῆ δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὰς 400 ἢ 500 τετραγωνικὰς πήχεις, ἀναλόγως δηλ. μετὰ τὴν ἔκτασιν, τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμεῖ ἕκαστος νὰ δώσῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι δι' οἰκοδομὴν ξενοδοχείων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὰ ὅποια ἐκ φύσεώς των ἀπαιτοῦν ἐκτεταμένας αὐλάς, καὶ ἀποθήκας, θέλουσιν ἀναβαίνει ἕως τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικὰς πήχεις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παραχώρησις γίνεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν μόνον γαιῶν, καὶ ἐκ τῶν ὅσων ἀνήκουν εἰς τὸ Μοναστήριον, [ἐξαιρουμένων τῶν ὅσων ἐφυλάχθησαν εἰς τὸ σχέδιον διὰ δημόσια καταστήματα.

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τῶν γαιῶν τῶν προσδιορισμένων εἰς τὰς ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ περιλαμβανομένας οἰκοδομὰς ἐν ἑκτον ἐμπορεῖ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐτὴν ἢ κῆπον, ὅταν ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 400 τετραγωνικὰς πήχεις, καὶ ἐν πέμπτῳ μόνον ὅταν ἡ παραχώρησις ἀναβαίνει εἰς τὰς 600 πήχεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παραχώρησις μέχρι νεωτέρας διαταγῆς γίνεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μόνον μέρος, ἐμβαίνοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἡ δὲ γραμμὴ τῆς παραχωρήσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν βρύσιν καὶ προχωρεῖ ἕως εἰς τὸν παλαιὸν μῶλον· ὅλον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους.

Ἄρθρον 8.

Πᾶς, ὅστις λάβῃ γῆν, συμφώνως μετὰ τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποχρεοῦται·

α'. Νὰ κτίσῃ κατὰ τὸ παρ' αὐτοῦ παρουσιασθὲν σχέδιον καὶ ἐπικυρωθὲν ἀπὸ τὴν διορισθησομένην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπιτροπὴν·

β'. Νὰ ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὴν δοθησομένην γραμμὴν·

γ'. Νὰ ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς διάστημα τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβῃ τὸ περὶ ιδιοκτησίας ἐγγραφὸν τοῦ·

δ'. Νὰ τελειώσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν.

Διὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 4 οἰκοδομὰς δίδεται ἐνὸς ἔτους προθεσμία.

Ἄρθρον 9.

Αἱ παραχωρήσεις αὗται γίνονται μετὰ τὰς ἰδίας συμφωνίας καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι δι' ἰδιαιτέρου νόμου θέλουσιν προσδιορισθῇ διὰ τοὺς Χίους.

Ἄρθρον 10.

Πᾶς ὅστις δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 8 ἄρθρον ὑποχρεώσεις, θέλει χάσῃ τὰ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν γῆν δικαιώματά του, καὶ αὐτὴ μένει πάλιν ἐθνικὴ. Θέλει πρὸς τοῦτοις ἀναγκασθῇ νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ τὴν ὕλην τοῦ εἰς διάστημα ἕξ ἐβδομάδων, χωρὶς νὰ ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὸ κάμμίαν ἀποζημίωσιν. Διαφυλαττόμεθα ἐντοσούτω τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνωμεν αὐτὴν τὴν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ αἰτῶν γίνεται ιδιοκτήτης τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ αἴτησις ἐγκριθῇ ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς, ἐξ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ πρώτου ἀρχιτέκτονος.

Τὸ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄνω ῥηθέντων συνταχθησόμενον ἰδιοκτητικὸν ἐγγράφον περιλαμβάνει·

α'. Τὴν ἀκριβῆς σημείωσιν τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετραγώνου, τὸν ἀριθμὸν τῶν πήγων, ἐξ ὧν συγκρίνεται, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ·

β'. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κτήτορος νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς, τοὺς ὁποῖους ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει διατάξῃ διὰ τὰς παραχωρηθησόμενας εἰς τοὺς Χίους γαῖας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δημοσιευθῇ περιπλέειν εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶ παραγγέλλεται νὰ τὸ δημοσιεύσῃ, καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συνεννοουμένου ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

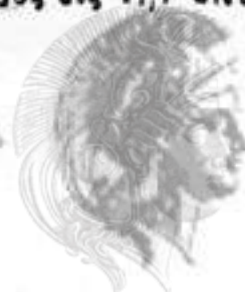
Περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ παρέξωμεν ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσω-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ατα όλων των ζητούντων να διορισθώσιν ή να προβιδασθώσιν, και επισυνάπτουσα τας πρωτοτύπους αυτών αναφοράς.

Γ'.

Αι αναφοραι δύνανται να διευθύνωνται προς Ημάς αυτούς και α Μας έγχειρίζονται απ' ευθείας, ή να παραδίδωνται εις το ανακτοβουλευιον (cabinet) Ημών κατὰ τὰς ακόλουθους περιστάσεις.

Α'. Όταν ο αναφερόμενος νομίζη, ότι τώσον ή απόφασις της πρώτης αρμοδίας Αρχής όσον και αι αποφάσεις όλων των λοιπών κατὰ σειράν προϊσταμένων Αρχών δέν εξέδόθησαν εγκαίρως εις τὰς αιτήσεις και τὰ παράπονά του, ότι είναι άδικοι, ή ότι επέβησαν άρνητικά χωρίς τινά αποχρώντα λόγον.

Β'. Όταν ή αίτησις ήναι διά περίθαλψιν, χάριν, ή δι' αντιείμμενα μη υπαγόμενα εις τήν δικαιοδοσίαν Αρχής τινος.

Δ'.

Αι παρὰ των Αρχών εκδιδείσθαι αποφάσεις, ήτοι οι λόγοι, διά των οποίων οι αναφερόμενοι εζήτησαν ματαίως τήν απόφασιν, πρέπει να επισυνάπτονται πάντοτε εις τὰς αναφοράς ως πιστοποιητικά, διά να εκδίδεται άμέσως ή απάντησις, ήτοι ή αναγκαία διαταγή.

Ε'.

Διά να δίδεται τακτική απόφασις, πρέπει ή αναφορά να χαρακτηρίζη το ζητούμενον πράγμα ακριβέστατα, και να διαλαμβάνη όλα, όσα δύνανται να έχουν επίφορίαν τινά εις τήν απόφασιν. Επίπλέον ή σύνθεσις πρέπει να ήναι σύντομος, το ύφος σαφές, οι χαρακτηρισμοί εύανάγνωστοι και εις γλώσσαν Ελληνικήν· εις το Ανακτοβουλευιον Ημών όμως αι αναφοραι δύνανται να δοθώσιν και εις Γαλλικήν ή Γερμανικήν γλώσσαν.

Εις τήν όπισθεν πλευράν της αναφοράς πρέπει να σημειώνεται πάντοτε το όνομα και το επώνυμον του αναφερομένου, ο τόπος και ή επαρχία της διαμονής του, και το αντικείμενον προσέτι της αίτησεως, εις συντομωτάτην περιληψιν.

Σ'.

Δέν είναι ποσώς αναγκαϊον να φέρωσιν ή να παραδίδωσιν οι αναφερόμενοι αυτοπροσώπως τὰς αναφοράς των, και να περιμένωσι διά τήν απόφασιν· τουτο δέν φέρει εις αυτούς άλλο παρά δαπάνην καιρού και χρημάτων, και εκτός τούτου ή απόφασις εκδίδεται σχεδόν πάντοτε, άφου πρώτον ληρθούν πληροφορίαι.

Ζ'.

Υποθέσεις στρατιωτικής και ναυτικής ύπηρεσίας δην δύνανται να φερθώσιν εις Ημάς ή εις το Ανακτοβουλευιον Ημών απ' ευθείας από τους έχοντας συμφέρον, αλλά μόνον διά της τακτικής όδου. Αι επί των Στρατιωτικών και Ναυτικών Γραμματεϊαι όμως όφείλουν όχι μόνον να φροντίζωσι διά τήν εγκαίρως και τακτικήν συζήτησιν των τοιούτων υποθεσεων, αλλά χρεωσούν μάλιςα όταν ζητήσουν οι έχοντες συμφέρον να Μας καθυποβάλλουν με τὰ ανήκοντα πρακτικά και τὰ κατὰ των ιδίων αποφάσεων των παράπονα, άνίσως ή υπόθεσις εξετάσθη ήδη τακτικώς.

Η'.

Γνωστοποιείται προς τούτοις ρητώς, ότι δέν δύναται να εκκληθῇ εις Ημάς και να πεμφθῇ εις το Ανακτοβουλευιον Ημών κάμμία υπόθεσις, ήτις, εκκαλεσθεϊσα εις τὰ αρμόδια δικαστήρια, ή εις τὰς Διοικητικάς Αρχάς, εις τὰς όποιας παρεχωρήθη δικαστική τις εξουσία, εκρίθη τελεσίδικος.

Όλοι αι Αρχαι του Κράτους όφείλουν να εξηγήσωσιν ακριβώς εις τους αγαπητούς και πιστούς 'Ημών υπηκόους το παρόν διάταγμα, το όποιον θέλει δημοσιευθῇ διά της εφημερίδος της Κυ-

βερνήσεως, και να διαφροντίσωσι τήν προσήκουσαν αυτού εκτέλεσιν.

Εν Αθήναις, τήν 21 Ιουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Αρχιγραμματεὺς της Επικρατείας.

Οι Γραμματεῖς της Επικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι ΡΙΖΟΣ,

Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

Ο Γραμματεὺς του Ανακτοβουλευιου ΛΕΜΑΪΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ του των μελισσιων φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μετὰ τήν γνωμοδότησιν του Υπουργικου 'Ημών Συμβουλίου άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ εξής.

Ο διά το 1834 έτος προσδιορισθείς επί των μελισσιων φόρος (διάταγμα από 25 Ιουνίου (7 Ιουλίου) 1834, έφημερ. της Κυβερ. σελ. 191) θέλει εισπραχθῇ άπαράλλακτα και διά το 1835.

Η επί των Οικονομ. Γραμμ. επιφορτίζεται τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις, τήν 23 Ιουνίου (5 Ιουλίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Αρχιγραμματεὺς της Επικρατείας,

Οι Γραμματεῖς της Επικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ του διορισμου του στρατηγου Σμάλτς ως Γραμματέως της Επικρατείας επί των Στρατιωτικών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Άπεφασίσαμεν να επιφορτίσωμεν τήν διεύθυνσιν της Ημετέρας επί των Στρατιωτικών Γραμματείας, κενής ήδη ούσης της θέσεως ταύτης, εις τόν 'Ημέτερον υποστράτηγον και επιθεωρητήν των στρατευμάτων Κ. Σμάλτς.

Διατάττομεν δὲ τόν 'Ημέτερον επί του Β. Οίκου και επί των 'Εξωτερ. Γραμματέα της 'Επικρατείας να προσυπογράψῃ το παρόν διάταγμα και να ενεργήσῃ τήν δημοσίευσιν αυτού διά της εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις, τήν 10 (22) 'Ιουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

'Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ο επί του Β. Οίκου και επί των 'Εξωτερικων Γραμματεὺς

της Επικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) διάταγμα.

Ἀπὸ δὲ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, τὰ ὅρια προχωροῦν πρὸς τὸ Ἄστρος κατὰ τὴν θάλασσαν, ἐκτείνονται κατὰ μῆκος αὐτῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμίσκου Μούστου ἀκολουθοῦντα ἔπειτα τὸν ῥοὺν αὐτοῦ, παραλείπουν τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τὸ Κορακοβοῦνι, καὶ τὸν Πραστὸν εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, συμπεριλαμβάνουν τὰ χωρία Σιταΐναν, Καστανίτσας, καὶ Κολίνας, καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ ὄρος τὸ Χέλμον ἐντεῦθεν καταβαίνουσιν εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Κυπαρίσσι, καὶ παραλείποντα αὐτὸ εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, προχωροῦν μέχρι τοῦ ὄρους Ξηροβουνίου.

Ἐκείθεν ἀναβαίνουσιν τὰ ὅρια πρὸς ἄρκτον μέχρι Κοκάλων, καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τὸ Ἰσάρι, συμπεριλαμβάνοντα τὰ χωρία Κυράδες, Σούλο καὶ Χράμον, ἐκείθεν δὲ πρὸς τὸ Τετράζι, καὶ μετὰ ταῦτα προχωροῦν πρὸς τὸ Διαφόρτι, καὶ συμπεριλαμβάνουν ἐν ἑαυτοῖς τὸ χωρίον Καρυαῖς, παραλείποντα εἰς τὸν Νομὸν τῆς Μεσσηνίας τὰ χωρία Βερέκλα καὶ Ἀμπελῶνα· ἀπὸ δὲ τὸ Διαφόρτι ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ διαβαίνοντα διὰ τοῦ Βλαχοράφτη ἐκτείνονται μέχρι τῆς παρὰ τὸ χωρίον Πυρὶ, συμπιπτούσης συρροῆς τοῦ Λάδονος καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

Ἀπὸ δὲ τὸ Πυρὶ ἀκολουθοῦν τὴν ῥοὴν τοῦ Λάδονος (Ρουφιᾶ) ποταμοῦ ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιαθῆως, ὅπου συμπεριλαμβάνοντα τὸ χωρίον Δάρα, καὶ παραλείποντα καὶ τὸ χωρίον Παγκράτι εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ Ηλίδος.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ θέλουσι περιέχει τοὺς ἀκολουθοῦντας δήμους :

α' Ἡ ἐπαρχία Μαντινείας θέλει περιέχει τοὺς δήμους :

1 Τριπαλεως,	7 Φαλάνθου,	13 Ἀσέας,
2 Μαντινείας,	8 Μανινάου,	14 Παλλαντίου,
3 Ὀρχομενοῦ,	9 Βαλτεσίου,	15 Τανέας,
4 Καρυῶν,	10 Ὀρεσθασίου,	16 Γερέας,
5 Νάσων,	11 Καλτεζῶν,	17 Κορυθίου.
6 Ἐλισσοῦντος,	12 Μανθουρέας,	

β'. Ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως περιέχει τοὺς ἀκολουθοῦντας δήμους :

1 Φαλαισίας,	5 Δασέας,
2 Θειουντίας,	6 Δυρρυχίου,
3 Μεγαλοπόλεως,	7 Γασεῶν.
4 Λυκοσούρας,	

γ'. Ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος περιέχει τοὺς ἀκολουθοῦντας δήμους :

1 Θειόας,	6 Θελπούσης,	11 Ὑψοῦντος,
2 Ζατούνης,	7 Τευθίδος,	12 Γόρτυνος,
3 Μεθυδρίου,	8 Λυκουρίας,	13 Βερένθης,
4 Ἀργυροῦ,	9 Ἡραΐας,	14 Τουθόας.
5 Καρνεσίου,	10 Τρικολῶνων,	

δ'. Ἡ ἐπαρχία Κυουρίας θέλει περιέχει τοὺς ἀκολουθοῦντας δήμους :

1 Θυρέας,	5 Πάρωνος,
2 Τανίας,	6 Σιτάνης,
3 Δολιανῶν,	7 Πλατανοῦντος.
4 Βερβαίνων,	

Ἄρθρ. 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἐγκρίνεται καθ' ὃν τρόπον παρίσταται εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγμα-

τος, τὸ ὅποιον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, 9 (21) Νοεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου,

ΝΟΜΟΣ

Κανονίζων τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ τὸ 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκελόμενοι ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀναλογία μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπραττομένου μέχρι τοῦδε φόρου, καὶ τοῦ ἐγγείου, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐκ τῶν παιρνίων εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἐκ τῆς γεωργίας, θεωρήσαντες προσέτι ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιούται νὰ μερίζωνται ἐξ ἴσου τὰ δημόσια θάρη, ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων γενικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1835 εἰσπραχθῆσόμενος γενικὸς ἐπὶ τῶν ζώων φόρος συνίσταται.

α' Εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ

β' Εἰς φόρον νομῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη κατὰ κεφαλὴν ἀριθμούμενα, ὁμοιόφωρως ἂν αὐτὰ νέμονται ἐπὶ ιδιοκτητῶν ἢ ἐπὶ δημοσίων ἐνοσκημάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

α. Τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα.

β'. Οἱ μόσχοι μέχρι δύο ἐτῶν.

γ'. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων μέχρι τριῶν ἐτῶν.

δ'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων μέχρι δύο ἐτῶν.

ε. Οἱ πρὸς γεωργίαν χρησιμεύοντες ἀροτῆρες βόες.

Ἄρθρον 4.

Ὁ δὲ τῆς νομῆς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ζώων φόρῳ ὡσαύτως ἀφ' ὅσα νέμονται ἐπὶ δημοσίων καὶ ιδιοκτητῶν ἐνοσκημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιροῦνται τοῦ τῆς νομῆς φόρου μόνον καὶ μόνον τὰ ἐπὶ θηλάζοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς μητέρας τῶν νεογνὰ ζῶα.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς :

§. 59.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία ἐν περιπτώσεσι δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ τούτου καί.

§. 60.

Αἱ ψῆφοι τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἔχουν ἰσχὺν, ἀλλὰ θέλει ἀναφερεῖσθαι ἐκάστοτε εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἂν διέφερον ἢ ὅχι αἱ γνώμαι των ἀπὸ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τί.

§. 61.

Οἱ τὴν διεύθυνσιν κλάδου τινὸς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐμπιστευμένοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅσκις πρόκειται περὶ ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τούτου.

§. 62.

Τὰ σχέδια Νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, ἀφορῶντων τὰς διαφορὰς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλουν ὑπερασπίζει καὶ ὑποστηρίζει οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἕκαστος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἡ ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέρους Β. Ἐπιτρόπους, ἢ διοριζομένους συμφώνως μετὰ τοὺς Γραμματεῖς, ἢ ὑποκαίμενους εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀνεξαρτήτως. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὸν λόγον, ὁμοίως καὶ οἱ Β. Ἐπιτροποὶ ὡς τοιοῦτοι.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως εἰς αὐτοὺς οἱ ὅρισμοι τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων.

§. 63.

Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, δύναται νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἰς τῶν τμημάτων τὰς συνεδριάσεις, ὅσκις νῆται νὰ συζητήσῃ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξὺ δύο συνεδριάσεων καὶ ἀπὸ τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσκις κατεπίκουσαι ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

§. 64.

Τ' ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, καὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι ἐκάστοτε εἰς τὸ τμῆμα τῆς Νομοθεσίας χάριν προσυζητήσεως· ὁμοίως θέλουν προσυζητεῖσθαι τὰ τὴν οἰκονομίαν ἀφορῶντα, εἰς τὸ Οἰκονομικόν, οἱ δὲ Νόμοι, τὰ διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ μὴ ἀφορῶντες τὰ ἐκθέντα ἀντικείμενα, εἰς τὸ τμῆμα τῆς λοιπῆς διοικήσεως, καὶ αἱ περὶ ἀρμοδιότητος συγκρούσεις, εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀμφισβητούμενων.

§. 65.

Ἀντικείμενα μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα σύνταξιν νέων Νόμων καὶ ὁργανικῶν διατάξεων, ἢ τροποποιήσιν ὑπαρχόντων Νόμων, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν συζητεῖσθαι ἀκριβῶς καὶ προπαρασκευάζεσθαι δι' αὐτὴν ἀπὸ ἐπιτροπῆν, σχηματιζομένην κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τινος Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν προστεῖσθαι καὶ Εἰσηγηταί, Ὑπουργικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνηκόων Ὑπουργείων, ἢ καὶ ἄλλοι τῶν ἐν ὑπουργήμασι· θέλει δὲ προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰ τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις. Ἄν ἡ ὑπόθεσις ᾖ τῆς ἀρμοδιότητος πολλῶν Ὑπουργείων ἐνταυτῷ, θέλει διατάττει ὁ Βασιλεὺς τὴν σύστασιν πολυμελεστεράς Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

Διὰ τ' ἀντικείμενα τὰ ἀριθμηθέντα εἰς τὸν §. 64 διορίζονται μέλη τῶν ἀνεκέντων τμημάτων ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλη προσυζήτησις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα καταντᾷ οὕτω περιττή.

§. 66.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν τμημάτων δύναται νὰ προσκαλῶνται κατὰ διαταγὴν ἢ ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ δίδουν πληροφορίας περὶ τεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν ἢ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπαγομένων εἰς προσδιορισμένους κλάδους τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουν ψῆφον, καθυποβάλλουν δὲ ἀπλῶς τὴν γνώμην των.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς συνεδριάζοντας εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὸν §. 21.

§. 67.

Τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Συμβουλίου ὑπαγράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, προτυπογράφονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπαγράφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

§. 68.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου χρεώται νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, νὰ προσέχῃ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὁρίων τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις, νὰ προτείνῃ τὰς ἐρωτήσεις, νὰ κυρύττῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 69.

Ὅτε ἀπαιτεῖται κυρύττει τὴν ἐνῆρξιν καὶ διάλυσιν τῶν συνελεύσεων, καὶ θέλει ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τὸ τέλος αὐτῶν τὰ εἰς τὴν ἐπόμενῃ συνεδρίᾳ συζητητέον ἀντικείμενα. Δύναται δὲ καὶ νὰ συζητήσῃ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξὺ δύο συνεδριάσεων καὶ ἀπὸ τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσκις κατεπίκουσαι ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

§. 70.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου, ἢ ἐλλείψεως αὐτοῦ, ἐκπληροῖ εἰς ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του. Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀντιπρόεδροι, διορίζει ὁ Βασιλεὺς μεταξὺ αὐτῶν τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Προέδρου, ὃς διατάττει τὴν κατὰ διαδοχὴν προεδρίαν αὐτῶν. Μηδενὸς τοιοῦτου διατάγματος ἐκδοθέντος, ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα ταῦτα ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 71.

Καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α.) Νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ διάφορα τμήματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως,

β.) Νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συμβουλίου.

γ.) Νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων εἰς Ἡμᾶς, ἢ κατ' Ἡμετέραν διαταγὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου.

δ.) Νὰ προτυπογράψῃ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις.

ε.) Νὰ διατηρῇ τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ ἀποσπάσματα καὶ νὰ τὰ ὑπογράφῃ.

ς.) Νὰ συντάττῃ τὸ πρωτόκολλον, νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ εἰς ὑπῆκοον τοῦ Συμβουλίου· νὰ καταγράφῃ τοὺς Συμβούλους κατ' ἡν τάξιν ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ζητήσουν τὸν λόγον, νὰ μετῇ τὰς ψήφους, νὰ σημειώῃ τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

κατέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως Θηβῶν θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμενον καὶ παρ' ἡμῶν ἐγκριθέν ἤδη σχέδιον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ οἰκόπεδον θέλει κάμει τὴν αἰτήσιν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Βασιλ. Ἐφρον. Οὗτος ἐνεργεῖ εὐθὺς κατὰ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὁροθεσίαν, καὶ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Εἰσφρον. ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ πάρχου· εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἅμα φθάσῃ ἢ παρὲρ τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ οἰκόπεδα παραχωροῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὅσακις λοιπὸν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν Δραχμῶν 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἄν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ᾖ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἢ φανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατὰστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ὅσοι εἴτε μὲ ἀδείαν ἢ ἀνευ ἀδείας τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων ἀποκαθάρσαν εἰς ὁδὸν ἐπὶ ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, θέλουν θανατῆν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρῶτος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς συνάξεως τῶν βαλανοκικιδίων εἰς τὸν Νομὸν

Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν μέχρι τῆς εἰσαξέως μιᾶς τακτικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ δάση τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν ῥηθέντα Νομὸν συναξίν τῶν βαλανοκικιδίων.

Ἄρθρον 1.

Τὰ βαλανοκικιδία τὰ ὁπεῖα συναξίζονται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου εἰς τὴν

συναξίν καὶ ἐναποταμίευσίν των, καὶ ἐπομένως εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνεργῇ τὴν συναξίν ἀνευ περαιτέρω διαταγῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὅτε δὲ ἐπιβιβάζονται ἢ φορτώνονται εἰς πλοῖον διὰ νὰ μετακομισθῶσι διὰ ξηρᾶς, ἀδιαφόρως ἂν τὸ φορτίον ᾖ προσιδωρισμένον διὰ τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θέλει πληρῶναι δασμὸν Δραχ. 30 διὰ τὸ ψιλόν, καὶ Δραχ. 18 διὰ τὸ χονδρὸν (τὰς χιλίας λίτρας), ἀποδοτέον εἰς τὸ ἀρμόδιον τελωνεῖον, καὶ περιέχοντα τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα καὶ τοὺς ἐγκτητικούς φόρους.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα δημοσιευθεσόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 14 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἡμῶν Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τὸ προαίμιον λόγους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος θέλει ἀρχίσαι ἀμέσως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς κατέχουν εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς πομπὰς τὸν πρῶτον τόπον, καὶ μάλιστα βαδίζον ἐγγύτατα Ἡμῶν ὅταν ἐμφανίζώμεθα αὐτοπροσώπως.

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Φάλαγγος εἶναι θέσεις τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται, ὡς ὠρίσθη ἤδη εἰς τὸν §.6 τοῦ σημερινοῦ Γενικοῦ Διατάγματος, νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκων στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ἡγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας των, καὶ ἐδείξαν εἰς πάσαν περίστασιν τιμιωτάτην διαγωγὴν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

πόσπασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ παραιτούμενος, ἐκστρατεύῃ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ παραιτούμενος λαμβάνει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὸν ἀνέχοντα λοχαγόν· οἱ δὲ τυχόν παραιτούμενοι λοχαγοὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα.

Οἱ παραιτούμενοι αὐτοθελῶς ἐξαικολουθοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν, τὸν βαθμὸν, τὴν ἀνάλογον στολὴν, καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀνηκούσας τιμὰς, ἀνίσως ἐδείξαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φάλαγγος ἀμεμπτον διαγωγὴν· ἡ διαγωγὴ αὕτη θέλει σημειόνεσθαι πρὸς πιστοποιήσιν εἰς τ' ἀποδεικτικὰ τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 23.

Ἐάν τις ὑπάρχῃ ἡ καταντήτῃ ἀνίκανος πρὸς ὑπηρεσίαν, κατατάσσεται εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος.

Ἄρθρον 24.

Οἱ πρεσβύται προσκολλῶνται εἰς τὰς Τετραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ δύναμις προσδιωρίσθη εἰς τὸ ἄρθ. 12, ὡς πλεονάζων ἀριθμός· ἡ ἐκλογὴ τῆς Τετραρχίας μένει εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρᾳ.

Ἄρθρον 25.

Οἱ πρεσβύται διατηροῦσι τὸν βαθμὸν, τὴν ἀξίαν, τὴν στολὴν καὶ τὸν ὅπλισμόν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς καθὼς καὶ πρότερον· θέλουσι σημειόνεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Τετραρχιῶν ὡς ὄντες εἰς ἀδιάκοπον ἄδειαν· δὲν δύνανται νὰ διαταχθῶσιν εἰς κανὲν εἶδος ὑπηρεσίας ἐναντίον τῆς βελήσεώς των, καὶ ἐκλέγουσι μόνοι των τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου προαίρουσιν.

Ὅταν οἱ πρεσβύται λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς παρατάξεις, τὰς πομπὰς καὶ τελετὰς τῆς φάλαγγος ἢ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, θέλει τοῖς δίδεσθαι πέντε τοπὰς τιμῆς ἀνάλογος μετὰ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς των.

Ἀνίσως ἀνέχουν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐκδεδωμένου τὴν 20 Μαΐου (Ἰουνίου) 1834 νόμου, καὶ ἡ δὲν ἀπῆλυσαν αὐτὰς εἰσέτι ἢ δὲν πρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπῆλυσαν, λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας· ὁ μισθὸς οὗτος δίδεται εἰς αὐτοὺς τακτικῶς τὴν 16 ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των Ταμείον.

Ἐπιφυλαττόμεθα ῥητῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρεσβύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεφυλάξαμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ ἄρθρ. 19 ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας ἄδειαν ἀπουσίας.

Ἄρθρον 26.

Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑπερβῇ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τοὺς ἀπομάχους μεταθεσὶν του.

Ἄρθρον 27.

Ἡ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς πειθαρχικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους τοῦ στρατοῦ, ὑποβάλλονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατευμάτων καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ δίδουσιν ὡσαύτως τὸν ὑπὲρ τῆς σημαίας ὅρκον.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαιοδοσία ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἔχοντες ὁποιοδήποτε θέσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐξαιρουμένων τῶν πρεσβυτῶν, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργείαν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

γὸν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ διαταγῇ εἰς τὸ ναυτικόν, ἀνίσως ὑπῆρξαν πρόην εἰς αὐτὸ, ἢ εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὰ ἐλαφρὰ τάγματα καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀνίσως ὑπῆρξαν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς· λαμβάνουσιν ὅμως εἰς ταῦτα τὰ σώματα θέσεις ἀναλόγους μετὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα καὶ τὰς διωρισμένας εἰς ταύτας τὰς θέσεις ἀποδοχὰς, ὥστε ὁ λοχαγὸς μεταβαίνει ὡς συνταγματάρχης, ὁ ὑπολοχαγὸς ὡς ἀντισυνταγματάρχης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς ταγματάρχης, ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐπιλογὴ ὡς λοχαγός, ὁ δεκανεὺς ὡς ὑπολοχαγός καὶ οἱ Φαλαγγίται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ· οἱ δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ναυτικὸν θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὰς μετὰ ταύτας θέσεις ἀναλογούσας τάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Φάλαγγος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν μεγίστην δραστηριότητα, καὶ νὰ τελειώσῃ, εἰ δυνατόν, ἕως τὴν 25 Ἰανουαρίου. (7 Ἰεβρουαρίου) 1836.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ληφθῇ πρὸ πάντων πᾶσα φροντίς, ὥστε οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ νομικευμένοι νὰ καταταχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς ἐκείνας τὰς Τετραρχίας, αἵτινες θέλουσι σχηματισθῇ εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ Ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι τὴν διαμονὴν των ἢ τὰ κτήματά των, ἢ θέλουσι προικοδοτηθῇ.

Ἐξαιρουμένων τούτων ὅσοι τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1836 δὲν εἶχαν τελειώσει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των ὅλοι οὗτοι θέλουσι συγκροτησθῇ μίαν ἢ καὶ δύο ἰδιαιτέρας Τετραρχίας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν παλαιῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἡ περιποίησις, καθ' ἣν δύναται ἢ πρέπει νὰ γαίνη ἐκείνη τοῦ κανόνος τούτου, θέλουσι προσδιορίσει δια Διάταγμα.

Ἄρθρον 32.

Μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν Τετραρχιῶν τῆς Φάλαγγος ἐπὶ, ἐπὶ τῇ ἐκείνου τῇ ἡμετέρᾳ Ἀντιστρατήγον Ριχάρδον Τσέρτς, ἐπὶ τῇ ἐκείνου τῇ ἡμετέρᾳ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 33.

Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχαὶ, αἵτινες προσδιωρίσθησαν εἰς χρήματα ἐν τῷ ἄρθρῳ 17, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μηνός, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελε κἀμὲν τὴν προειδοποίησιν· θέλουσι δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του Δημόσιον ταμείον κατ' ἀναλογίαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ διατάγματος ἢ δι' ἄλλων προτέρων ἀποφάσεων, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 21 ἐδιαλαβανόμενα καθήκοντα· ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γίνεσθαι χωρὶς τινος ἐλάττωσιν καὶ ὅταν τὸ ἀνέχον ἄτομον ἤθελε μῆναι μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐκτὸς ἐνεργείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον μόνον διὰ τοὺς πρεσβύτας.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου ἰσχύουν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τῆς ἐνεργείας, τὴν ἀποπομπὴν εἰς ἄδειαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν πρεσβυτῶν, οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν.

Ἄρθρον 34.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς καὶ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἁμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους.

μένου ότι οὗτος δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 5.

Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἢ μποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύλακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 430 ἀριθμὸς 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰ δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον Δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῇσει προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἐξόδα ὁδοιπορίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ δικαιώματα διαγράφονται (assigner) καὶ πληρόνονται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτῇται ῥητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπερέβλητος ὅρος.

Ἡδὴ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα ἐπερωτᾶται ἀπὸ τὸν δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα (instrumenter) δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐὰν ἀπαιτῇ δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἡ ἀπόκρισίς του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς υπογραφῆς του, ἐὰν αὕτη πρέπη νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεως τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολὰς (Auslagen).

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβάνει περὶ τῆς μετρίσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐν ταύτῃ, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ πρὸς τὸ παρόντος διατάγματα μὴ προβλεφθεῖσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ 2.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 9.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικά τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἐνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα, δὲν ἢμποροῦν νὰ ᾖναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ καθ' ὁπολογισμὸν ἡμερῶσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος· ἐπὶ δύο μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνηθῶς ἐργάτας (ouvriers), ἐπὶ τρεῖς δὲ δραχμὰς διὰ τοὺς χειροτέχνους, καὶ ἐπὶ πέντε δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδειον μετερχομένους.

Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμισεῖα ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ· ἐὰν ὁ μάρτυς πρέπη νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 12.

Ἐξόδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν

μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ὁδὸν πλείονεσαν ἡμίσεως μυριομέτρου (μιάς ὥρας). Ἡ ἐκδοὶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμποσοῦται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μετὰ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἐξόδα πορείας καὶ διατροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁρισμένα· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἄρθρου 10 μετὰ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπηρετῆται μετὰ τοὺς χειροτέχνους, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μετὰ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδειον μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ 3.

Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ὁρίσμοι τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυμένη ἐξαίρεσις, ἐὰν δευτέρῃ ἀπαιτηθῇσι γνωμοδοτήσεως ἀξιολογώτεροι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμπορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ κανονισμός.

Ἄρθρ. 15.

Διὰ τὴν ὁρομωσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰσῶς τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρεώσθησαν ἱκανοὶ τῶν ἀνωτέρω τῶν πραγμάτων καὶ ἐμπειροτεχνῶν καὶ τὰ πραγματικά ἐξόδα τὰ γενόμενα διὰ τὸν οὐκ ἐπὶ τῇ γνώμῃ, τοὺς ὁδοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὁμοῦ δὲν εἴμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν ἐπὶ ἐγγράφῳ γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ 4.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μετεγγυηθησομένων κτημάτων (ἰδὲ ἄρθρον 888, 889, 917, 962, 1039 κλπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας) σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικούς μνηνύτορας ὡς ἀνώτατος ὅρος, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, 10 δραχμαὶ τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ τυπωτικά κλπ. ἐξόδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολὰς.

Ἄρθρ. 18.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως φυλακωμένου ὀφειλέτου, τὰ ὅποια, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστῇ νὰ προκαταβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστής, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῇσει ὁρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους κρατήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ πᾶρεδροι δὲν λαμβάνουσιν τι ἐνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

Άρθρον 5.

Εάν επίτραπη εις τοιαύτα άτομα τὸ νὰ ἀναφέρωσι (le reporter), τότε ἡ ἀρμοδία Γραμματεία εἰς τῆς ὁποίας τὸν κλά-
ρον ὑπάγεται ἡ ὑπόθεσις, πρέπει πάντοτε νὰ συναναφέρῃ (le
référer).

Άρθρον 6.

Ὅποταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι πρέδροι εἰς τὰς συνεδριάσεις
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει οὗτοι εἰδικῶς ν' ἀναμνη-
σκῶνται πάντοτε τὴν ὀρκωδσίαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των.
Ἄν οὗτοι δὲν ᾖναι εἰς καμμίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τότε πρέ-
πει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρκον. «Ὑπόσχομαι
ἐπίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, τήρησιν τῶν Νόμων, εὐσυνείδητον
κτελεῖν τῆς γνώμης μου κατὰ τὴν ἐνδόμυχον παποίθησιν,
καὶ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπολύτως τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ
ἀπέχων ἀπὸ κάθε ἐκ πλαγίου σκοπὸν καὶ σκέψιν» πρὸς
τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ «ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς καμμίαν ἐκ
τῶν ἀγνώστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐταιριῶν καὶ ὅτι θέλει τη-
ρήσει μυστικότητα τῶν συζητήσεων».

Άρθρον 7

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως.

Άρθρον 8.

Σύμπαντες οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλουσι νὰ δη-
μοσιεύσουσι καὶ ἐκτελέσουσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟ-
ΧΑΡΙΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματείας περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος, ἀκούσαντες δὲ καὶ
τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ δια-
τάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰσάγεται κατὰ νόμον εἰς τὴν
Ἑλλάδα ὁ ἐμβολιασμός τῆς δαμαλίδος (vaccine bovine).

Άρθρον 2.

Ὅστις δὲν ἐμβολιάσθῃ, ἢ δὲν ἔκβαλε φυσικὰς εὐλογίας, χρεω-
στῆται νὰ ἐμβολιασθῇ· τὰ δὲ νεογνὰ παιδιά ἐμβολιάζονται κατ'
αὐτὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς γεννήσεως των.

Άρθρον 3.

Ἄν ὁ ἐμβολιασμός δὲν ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ
πολὺ ἐντὸς τοῦ ἀκολουθοῦ ἔτους· μόνον μετὰ τὸν τρίτον ἐμβο-

λιασμόν ἀπαλλάττεται τις τοῦ τοιοῦτου χρέους. Εἰς τοὺς ἐ-
ναντία πράττοντας ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἀρθρ. 568. §. 1. τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου διωρισμένη ποινὴ.

Άρθρον 4.

Ὅστις ἐξ ἀμελείας δὲν ἐμβολιάσῃ τὰ παιδιά ἢ τοὺς ἀφήλι-
κας αὐτοῦ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν γέννησιν χρόνον, ὑποπίπτει
εἰς τὴν κατ' ἀριθ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλο-
μένην ποινὴν· ἂν παραμελήσῃ δὲ καὶ τὸν δεύτερον χρόνον, τότε
ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπ' ἀρ. 568. § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζο-
μένην ποινὴν.

Άρθρον 5.

Μόνη ἡ ἀπόδειξις ἱατροῦ ἢ Ἀρχῆς τινος μαρτυροῦσα ἀνυπέρ-
βλητόν τι ἐμπόδιον, δίδει ἱκανὴν συγχωρήσεως ἀφορμὴν (αἰ-
τίαν).

Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀπόδειξις πρέπει νὰ σταλῇ ἀμέσως ἢ τὸ
πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν Κοινότη-
τα, ἥτις θέλει τὴν διευθύνει πρὸς τὸν Ἐπαρχον.

Άρθρον 6.

Ὁ ἐμβολιασμός τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν ἀπαγορεύεται αὐστη-
ρῶς, ὁ δὲ οὕτως ἐμβολιάζων καὶ ἐμβολιαζόμενος τιμωροῦνται
με 5 ταλήρων ζημίαν ἢ ἐξ ἐβδομάδων κράτησιν.

Άρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς σχολεῖον, διδασκαλεῖον, τεχνι-
κὸν κατάστημα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα εἰς ὅλους ὅσοι δὲν ἔκ-
βαλον εὐλογίας ἢ δὲν ἐμβολιάσθωσιν. Τοῦτο δὲ γνωρίζεται ἀ-
πὸ τὰ ἴχνη τῶν δύο εἰρημένων ἀσθενειῶν, ἡ ἀποδεικνύεται διὰ
τῆς κατὰ νόμον τοῦ ἐμβολιασμοῦ μαρτυρίας.

Άρθρον 8.

Ὅθεν ἀπαντῶσι οἱ προεστώτες τῶν σχολείων, διδασκῶν, τεχνι-
κῶν, στρατιωτικῶν ἐργαστηρίων πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ οἱ στρατιω-
τικοὶ ἄρχοι, ὀφείλουσι νὰ μὴ παραδέχωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν ἐκείνους, οἵτινες οὔτε φυσικὰς εὐ-
λογίας εἰχον, οὔτε ἐμβολιασμοῦ μαρτυρικὰ φέρουσιν. Οἱ ἐναν-
τία τῶν ἐνταύθα διωρισμένων πράττοντες πικιδεύονται κατὰ τὸ
569 ἀρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 9.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμου ἕκα-
στος παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἀνεγνωσμένου ἱατροῦ καὶ χειρουργοῦ
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβολιάζῃ καὶ νὰ δίδῃ, εἰς τὴν κατὰ
τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν γεννησομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐμβολιασθέν-
τος, ἀπόδειξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὸν ἐπ' ἀρ. 1 παρακεῖ-
μενον τύπον. Ὅστις τῶν ἱατρῶν καὶ χειρουργῶν δὲν ἐνεργεῖ
κατὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν παρόντα ὅρισμόν, ὑποπίπτει
εἰς τὴν ἐπ' ἀριθμὸν 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τεταγμένην
ποινὴν.

Άρθρον 10.

Ἐκαστος ἱατρός ἢ χειρουργός, ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρον δα-
μαλίδαν, δύναται νὰ λαβῇ χάριν ἀπὸ τοῦ διωρισμένου κοινοῦ
ἐμβολιαστάς.

Άρθρον 11.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμβολιάζειν ὑποχρεοῖ τὸν ἱατρὸν καὶ χει-
ρουργὸν νὰ στέλλῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν κοινότη-
τα, ὅπου ἐμβολιάσῃ, κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον
τὸν χρόνον ἐμβολιασθέντων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ
τὸν ἐπ' ἀριθ. 11 παρακεῖμενον τύπον.

Άρθρον 12.

Ὅστις ἱατρός ἢ χειρουργός παραμελήσῃ νὰ στείλῃ τὸν κατά-
λογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ
τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ μετὰ προσηγνηθεῖσαν ἀνωμασίαν τοῦ Ἐ-
παρχοῦ πρόσκλησιν, ὑποπίπτει εἰς 5 ταλήρων πρόστιμον.

οποίας ὀφείλουν ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρηματικὸν ὀχυρὸν, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον θέλει διαλαμβάνει συνήθως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειώνει ὀριστικῶς τὴν τηρηθησομένην ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον ὁδὸν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδιαιτέροι λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμοζώμεθα κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑποψίας τῶν χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 22.

Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται νὰ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁδοὶν ὀφείλουν νὰ φυλάττουν ὁδὸν, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιέστερου Δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβατήριον.

Ἄρθρον 23.

Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν ἢ καὶ νήσων δύνανται, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελον ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, νὰ ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιστάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν των παρουσίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὰ διαβατήριά των, καὶ ἐὰν δὲν ᾖναι κατὰ τὴν τάξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἕως οὗ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου μίᾳ ἀνωτέρα Ἀρχή.

Ἐν τοσοῦτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ ἀναγκαία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδίωξεως.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ὀφείλουν οἱ κρατοποῦντες, ξενοδοχοῦντες, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑποδοχὴν ὁδοιπόρων καὶ ἀλλοδαπῶν χρησιμοποιοῦσιν οἰκιῶν, νὰ εἰδοποιῶν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνομὸν περὶ τῆς ἀφίξεως ἐκάστου αὐτῶν ἐντὸς 24 ὥρων ἀφ' ἧς σιγμῆς ἤθελον φθάσει.

Ἄρθρον 25.

Ἐκάστη εἰδοποίησις γίνεται διπλῇ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μνηύοντα (declarant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἤξερῃ νὰ γράψῃ, ὀφείλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κάμνῃ μνηεῖν τούτου· καὶ ἡ μὲν μία τῶν διπλῶν εἰδοποιήσεων πορακκατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη ὑπογραφθεῖσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (comissaire) τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπιστρέφεται εἰς τὸν μνηύοντα (declarant).

Ἄρθρον 26.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουν τὰ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα ἄτομα νὰ καταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀντικόντως μονογραφημένον (paraphé) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνομὸν, εἰς συνεχῇ καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν ἐν τῷ μεταξύ κενὰ διαστήματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονήν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ὅλων ἐκείνων, οἵτινες καταλόγουσι παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον (πρωτογέροντα) ἢ τὸν Ἀστυνομὸν, ὅσάκις ἤθελε τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαίτας, ἢ τυχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανωμένους τῆδε κακεῖσε, διὰ νὰ

μετέρχωνται τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου. Ὅχι ὀλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποπτα ὅτι ἔπραξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσίς των δύναται νὰ ἐπιφέρῃ φόβον τινὰ διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἀλλὰ περὶ πρὸντων τούτων ἐπιφυλάττεται ἡ προσφύγη εἰς τὴν ἀμέσως προϋσταμένην Ἀρχήν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὀφείλουν οἱ Δήμαρχοι ν' ἀποστέλλουν εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβατηρίων.

Ἄρθρον 29.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1. (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ἤθελον σχηματισθῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, κατὰ τὰ περὶ Δήμων νόμου, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, ἐκεῖ θέλουν ἐκδίδει οἱ Ἐπαρχοὶ τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἐτοιμάζωσι οἱ δημογέροντες, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειώνωνται ὅλα τὰ διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν διαβατηρίων ἀπαιτούμενα περιστατικά.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος· θέλει δὲ συμπράξῃ εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου κτλ. Γραμματεία, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεῖα

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, Εἴλεκ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀγορονομικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ὡς πρὸς τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ἀγορονομίαν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Περὶ τῶν ἀγορῶν.

Ἄρθρον 1

Ὁ ἀφορῶν τὰς ἀγορὰς κανονισμὸς διὰ τὰ τρόφιμα καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν καύσιμον ξυλείαν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Τούτου ἕνεκεν πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται οἱ διὰ σφαγὴν προσδιορισμένοι χοῖροι, καὶ ἰδιαίτερος νὰ παρατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ἐὰν ἡ γλώσσά των δὲν ἔχῃ ἐμπυώδεις φλυκταῖνας (pustules suppurant). ἀφοῦ δὲ σφαχθῶσι, πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ ἐντόσθιά των.

Ἄρθρον 41.

Οἱ Δήμαρχοι χρεωστοῦν νὰ παρατηροῦν ἐὰν τὰ ἐργαστήρια ἢ τὰ σφαγεῖα ἦναι ἀρκούντως ἐφωδιασμένα μὲ ὑγιᾶς κρέας, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κατὰσχῶσι πᾶν διεσθαρμένον καὶ νοσήδες κρέας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ κρεωπῶλαι, οἱ ὁποῖοι ἐκθέτουσιν εἰς πώλησιν κρέας, ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγίαν, θέλουσι καταδιώκεσθαι δικαστικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἀρθρ. 582 καὶ 583.

Κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις θέλει ἀπαγορεύεσθαι εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός των διὰ τινὰ καιρὸν, ἢ διὰ πάντοτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προστρέχωσι εἰς τὴν τοῦ Δημάρχου Ἀρχήν.

Ἄρθρον 43.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ ἀπαιτούμενη καθαριότης εἰς τὰ ἐργαστήρια ἀποθήκας καὶ σφαγεῖα. Χρεωστοῦν ὅθεν νὰ ἐκδίδουν ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαῖας περὶ τούτου διατάξεις, καὶ εἰς περίπτωσιν παραβάσεως, νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἀρθρὰ 577, 578 καὶ 579 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 44.

Ἐκάστος κρεωπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίξῃ τὸ κρέας ἐν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀγοραστὴς ὅθεν χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ εἰς μέρος πρόχειρον καὶ πασιφανὲς τοῦ ἐργαστηρίου του ἐν ζυγί μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ προσηκόντως σεσημασμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ πώλησις τοῦ κρέατος ὑποκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὀριζόμενον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τοῦ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ πωλῇ κανεὶς· ὁ δὲ παραβάτης θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὸ ἀρθρὸν 584 καὶ 586 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 46.

Οἱ κρεωπῶλαι δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἀπαρνεῶνται τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργαστηρίων των, ἀποθηκῶν των, κρεωπωλείων ἢ καὶ κτηνοστασίων, ἐὰν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ τὰ ὄργανά της, ἠθελον τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ ὀριζομένῃ ποινῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 581 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐδωδίων.

Ἄρθρον 47.

Τόσον διὰ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου, καθὼς καὶ διὰ ἐκείνην παντὸς εἶδους ἐδωδίων, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχουν ὥστε ν' ἀπομακρύνεται πᾶν ὅ,τι ἤθελον εἶσθαι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγίαν.

Χρεωστοῦσι διὰ τοῦτο νὰ λαμβάνουσιν ἐγκαίρως τ' ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ τὰ δημοσιεύωσι.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θέλουσιν ἐπεμβεῖν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὰ ἀρθρὰ 577, 578 καὶ 579 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄξιοι μεγαλητέρων ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Οἱ Δήμαρχοι λοιπὸν ὀφείλουσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν προφυλακτικὴν ἐπιτήρησιν ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ καθυποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐξέτασιν τὰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίων.

Πᾶς ὅστις ἐμπορεύεται ἐδωδιμα, δὲν ἔμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ τὴν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

ἐξέτασιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῆς καταδίωξεως κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 581 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 49.

Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν μέτρα, ὥστε ἡ πώλησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων νὰ γίνεσθαι πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα τὸ νὰ ἐροδιάξῃ τὰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας του μὲ τοιαῦτα προϊόντα, καὶ νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 50.

Κανεὶς μολοντούτο δὲν δύναται νὰ πωλῇ ἐδωδιμα εἰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας χωρὶς προηγουμένως νὰ φανερώτῃ τοῦτο εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ λάβῃ ἐγγράφον ἀδείας.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις δὲν ἐκδίδεται, καθ' ἃς οἱ ὑπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα ἀπαγορεύουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτηδεύματος.

Εἰς τὰ περὶ ἀδείας ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ γίνεσθαι μνεῖα καὶ ἀποπομπὴ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Διὰ δὲ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς καθαυτοῦ ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι χρεῖα οὐδενὸς ἐγγράφου ἀδείας.

Ἄρθρον 51.

Επιβάλλεται εἰς τοὺς Δημάρχους ἰδιαίτερος τὸ χρέος, ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἐδωδίων, τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι ἀρθροῖς 51—58 περιεχομένας διατάξεις, καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 52.

Ὅθεν τῶν ἐσθαρμένων καὶ δολιευμένων καρπῶν καὶ ὀσπρίων ἡ πώλησις ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἀρθρὰ 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 53.

Εἰναι ἡθελον ἀποδεῖχθαι ὅτι τὰ γεννηματα ἐπαθεν φθορὰν τινὰ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὕλικου των ἐκ τῆς ὑγρασίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τότε πρέπει ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του, ἐπὶ τῇ προτάσει δύο ἱατρῶν, ν' ἀπαγορεύωσι τὸ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα εἰς πώλησιν, ἐτι δὲ καὶ εἰς τοὺς μυλωθροὺς τὸ νὰ τ' ἀλέσωσιν, εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τὸ νὰ κατασκευάσωσιν ἄρτον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 584 ὀριζομένῃ ποινῇ.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλοῦντας γάλα, βούτυρον καὶ τυρὸν νὰ ἐκθέτωσιν εἰς πώλησιν γάλα ἀνακατωμένον μὲ νερόν ἢ μὲ κρόκον αὐγῶ, καὶ βούτυρον διεσθαρμένον ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλο παλαιόν.

Ἄρθρον 55.

Οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἱ κηροπῶλαι, οἱ φαρμακοπῶλαι, οἱ ἀρωματοπῶλαι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἐμπορεύονται πραγματείας κακῆς καὶ βλαβερῆς ὁσμῆς, δὲν θέλουσι μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὸ 54 ἀρθρὸν ἀναγερομένων πωλητῶν.

Ἄρθρον 56.

Εἰναι ὁ βουτυροπῶλαι ἐξελεγχθῶσιν ὅτι ἔμιξαν ἢ ἐνόθευσαν παλαιὸν βούτυρον μὲ πρόσφατον, διὰ νὰ τοῦ δώσουν καλῆτερον χρῶμα, οὔτοι καταδικάζονται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 582 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενον πρόστιμον, καὶ δημεύονται αἱ πραγματεαί των.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι δὲν θέλουσι ἐκθέτει κανέν πτηνὸν πνιγμένον ἢ ψοφῆσαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἀρθρὰ 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 58.

Ἀπαγορεύεται νὰ νοθεύωσι τοὺς ἰχθύας μὲ ἀσβέστιν, ἢ νὰ πωλῶσι φθαρμένους θαλασσίους ἰχθύας, ἢ τοιοῦτους, οἱ ὁποῖοι

τοῦ σημειωθέντος ὀφειλέτου, πρὸς τοῦ ὁποῖου λαμβάνει καθ' ἡμέραν δύο δραχμὰς προστίμημα. Φροντίζει ὅμως ὁ ἴδιος ποινήτωρ διὰ τὴν τροφήν του. Ἐὰν ἀποσταλῇ εἰς ποινήτωρ πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τὸ προστίμημα μοιράζεται εἰς ἑάρος ὅλων ἐξ ἴσου. Ὅθεν πρέπει ὁ ποινήτωρ νὰ παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθ' ἡμέραν. Κανείς ποινήτωρ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραδέχεται τι ἐκ τῶν χρεωστούμενων δημοσίων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ ποινήτωρ δὲν ἀνακληθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, συντάττει τὴν ἐννάτην ὁμοῦ μὲ ἓνα δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν ὁποῖαν συνυπογράφουν ἀμφότεροι. Ἐπειτα ἀφίπων εἰς τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον τὴν φροντίδα μὴ γένη κάμμία ὑπαφαίρεσις τῶν σημειωθέντων πραγμάτων, διὰ τὸ ὅποιον, χρεῖας καλούσης, διορίζεται καὶ φύλαξ, ἐπιστρέφει φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπογραφὴν.

Ἄρθρον 5.

Μετ' ἀνωφελῆ ἀποστολὴν τοῦ μηνύτορος καὶ τοῦ ποινήτορος γίνεται κατασχέσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἡ μεσεγγύησις τῶν εἰσοδημάτων του κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων· ἐξαιρούνται τοῦ μέτρου τούτου ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς περιουσίας, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Ὀνομαστί δὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 885 καὶ 920 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα ἀντικείμενα.

Ἡ διεύθυνσις τῆς κατασχέσεως ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Ἐπαρχον, ὅστις δυνάμει τῆς θέσεώς του διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, χωρὶς τινὰ περαιτέρω ἀφορμὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπρακτὸν ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος ποινήτορος, ἐπὶ παρακλήσει δὲ τοῦ εἰσπράκτορος, ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινήτορος ἔγνη παρὰ τούτου. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας, καὶ ἡ σημειωτικὴ διαλαβήσασα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν πρόκλησιν ταυτην. Τὴν κατάχρευσιν ἐκτελεῖ εἰς ὑπάλληλος τοῦ Ἐπαρχοῦ ὁμοῦ μὲ ἓνα δημοτικὸν ὑπάλληλον· τὰ δὲ κατασχεθσόμενα πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐκτιμῶνται καὶ μετὰ προηγουμένην διακήρυξιν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου ἐγκρίτως, ὥστε νὰ δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν. Τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα χρήματα παραδίδονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσπράκτορα· τὸ δὲ περίσσευμα δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ μεσεγγύησις τῶν ὅσα ὁ ὀφειλέτης ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ἄλλους, γνωστοποιεῖται εἰς τούτους παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελέσουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ κινητὴ περιουσίᾳ τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀπαρξῇ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του, πωλεῖται ἐν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας του· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ γίνεται πρόσκλησις εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχῃ περιουσίαν ἐπιδεκτικὴν κατασχέσεως ἢ μεσεγγυήσεως, τότε γίνεται μετὰ τὴν ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποινήτορος προσωπικὴ κράτησις. τὴν ὁποῖαν ὀφείλει ὁ ἔπαρχος κατ' αἰτησιν τοῦ εἰσπράκτορος νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπροφασίστως· ἡ κράτησις αὕτη διαρκεῖ ἕως οὗ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος.

Ἄρθρον 8.

Ὅταν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ᾖ διόλου ἀκτήμων, καὶ ἡ παντελὴς ἀκτημοσύνη του διαβεβαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ τόπου, τὰ περαιτέρω

βίαια μέτρα δὲν ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποινήτορος. Ἡ μαρτυρία τῶν εἰρημένων παραδίδεται εἰς τὸν εἰσπράκτορα, καὶ ἡ ἀνωτέρα αὐτοῦ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν αἰτησιν τοῦ χρέους, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος ἕως οὗ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 9.

Οἱ σταλθσόμενοι μηνύτορες καὶ ποινήτορες καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ ἐροδιάζωνται μὲ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, τὴν νέαν προθεσίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ποινήτορα δοθησόμενον προστίμημα καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν βιαιῶν μέτρων, τὰ ὅποια παρακολουθοῦν τὴν ἀπειθείαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπεσταλμένοι (μηνύτωρ καὶ ποινήτωρ) λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς πᾶσαν ἀπαιτούμενην βοήθειαν, λογίζονται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἁρθροῦ 170 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἡ ἀντίστασις εἰς αὐτοὺς θεωρεῖται ὡς πράξις ἀξιοποίνους.

Ἄρθρον 10.

Ὅλα τα προορισθέντα βίαια μέτρα προσαρμόζονται εἰς τὴν ἰσχύοντα καὶ εἰς ὅλους ἐκεῖνους, ὅσοι, ὄντες ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, δὲν θέλουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὅσας ἀνεδέχθησαν συμφωνίας.

Ὁ ἐγγυητὴς καὶ πληρωτὴς ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν ἅμα παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ προθεσμία, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

Ἀπὸ τοὺς ἀπλῶς ἐγγυητὰς τότε πρῶτον ζητεῖται πληρωμὴ, ὅταν ὁ εἰσπράκτωρ δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ τι ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ λαμβάνωνται ἐγγυηταί, οἵτινες νὰ ᾖναι συγχρόνως καὶ πληρωταί.

Ἄρθρον 11.

Χωρὶς ἰδιαίτην ἐγκρίσιν δὲν γίνεται συμφωνισμὸς δημοσίων δικαιωμάτων μὲ ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ὅτε δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ κατῇ ἐκκλίσιν εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὅποια λαμβάνονται κατ' αὐτοῦ διὰ καθαρὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 12.

Οἱ Βασιλ. εἰσπράκτορες τότε μόνον ἀπαλλάττονται τῆς εὐθυνῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ὑποβάλλει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μετεχειρίσθησαν ἀνωφελῶς τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἀναδέχονται τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὰ βίαια μέτρα, καὶ αἱ Βασιλ. Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτὴν συνδρομὴν, ἥτις προσδιωρίσθη ἀνωτέρω διὰ τοὺς Βασιλικούς εἰσπράκτορας.

Ἄρθρον 14.

Ὅλα τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα προσαρμόζοντα ἐντελῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παλαιούς ὀφειλέτας καθαρῶν χρεῶν ἀπὸ δημόσια δικαιώματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι θέλουν συμπράξει κατὰ τοῦτο, καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

το τέλος εκάστου χρόνου, εις δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καθέκαστον ἄνθρωπον.

Ἄρθρον 31.

Κατατάσσει τὰ εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀνήκοντα βιβλία καὶ ἔργα-εἶα, καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὰ μέλη, τὰ ὅποια θέλουν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν ἂν οὐ λάβῃ πρῶτον ἀπόδειξιν διὰ τέσσαρας ἑβδομάδας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τούτων πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ πίσω ἐπιστρέφων τὴν ἀπόδειξιν.

Σ. Κ. Μεγαλητέρα διορία πρὸς μεταχείρισιν ἔμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ μόνον δι' ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν ὅποιον ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν πωστολὴν τοῦ βιβλίου.

Ε'. Τῶν τριῶν ἐπιτηρητῶν.

Ἄρθρον 32.

Χρεωστοῦν νὰ κρατῶσι καταλόγους ἀκριβεῖς τῶν αὐτοῖς ἐμπιστευθέντων φυσικῶν προϊόντων, καὶ νὰ ἀναγγέλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἐταιρείας τὰς γενομένας προσκλήσεις.

Ἄρθρον 33.

Θέλουν κατατάσσει τὰ φυσικά προϊόντα κατὰ τὸ ὅποιον νομίζουν προσφορώτερον σύστημα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατάστημα.

Ἄρθρον 34.

Πρέπει νὰ προσέχωσι νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ φθαρῇ τι τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς τοὺς τυχόντας τὴν εἰς τὰς συλλογὰς εἴσοδον.

Ἄρθρον 35.

Τόσῳ δὲ προθυμότερον χρεωστοῦν νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ τῆς ἐταιρείας μέλη τὴν χρῆσιν τῶν συλλογῶν, μόνον ὅμως εἰς τὸν συντηρητήριον.

Ἄρθρον 36.

Ἐκαστος ἐπιτηρητὴς δύναται νὰ λάβῃ προβλεπτικὰ μέτρα πρὸς συμφέρον τῶν τῆς ἐταιρείας σκοπῶν, ταῦτα ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς ὑπ' ἀριθ. 32, 33, 34, 35 δια-σμούς.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐπιτηρητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συλλογὰς του.

Προνόμια ὅλων τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἐκαστον μέλος λαμβάνει δίπλωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 39.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος δύναται νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἐπι-τροπὴν τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 40.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 41.

Ὅστις δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὰς συνελεύσεις, δὲν ἔχει φωνὴν διὰ τὰ εἰς αὐτὰς διαπραγματευθέντα.

Ἄρθρον 42.

Περὶ τῶν προτάσεων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις κατὰ πλειο-ψηφίαν.

Ἄρθρον 43.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 44.

Αἱ ὑπάρχουσαι συλλογαὶ εἶναι καθ' ἡμέραν ἀνοικταὶ εἰς διω-ρισμένην ὥραν πρὸς θέαν τε καὶ χρῆσιν.

Ἄρθρον 45.

Ὅτε δὲ κανὲν μέλος ζητήσῃ νὰ λάβῃ τι πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὰς συλλογὰς, τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἀδεία τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 46.

Ἐκαστον μέλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις, ἀφ' οὗ ὅμως ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, καὶ δηλοποιηθῇ εἰς αὐτὸ ὁ καιρὸς καὶ ἡ σειρά.

Ἄρθρον 47.

Ἡ ἐταιρεία ὑπάρχει ἐν ὅσῳ ἔμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 48.

Ἄλλως δὲ διαλύεται ἡ ἐταιρεία, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἐταιρείας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ποσε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παρχεικρότερον.

VI. Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἐταιρεία ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐνιαύσιον τῆς συ-στάσεώς της ἡμέραν συνέρχεται εἰς ἐορτάσιμον συνέλευσιν,

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἀπαξ τοῦ μηνός· εἰς ἰδιαιτέρας δὲ περιπτώσεις τὴν συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 51.

Εἰς τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός εἶναι μία γενικὴ συνέλευσις ἐκτὸς μόνον ἂν τύχῃ κατὰ κυριακὴν ἢ ἄλλην τινα ἐορτήν· τότε δὲ ἡ συνέλευσις ἀνταλλάσσεται εἰς τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 52.

Αἱ συνέλεύσεις ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐξακολου-θοῦν αἱ ὁμιλίαι κατὰ τὴν παρὰ τούτου διορισθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρον 53.

Αἱ εἰς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας ἀνήκουσαι διατριβαὶ παραπέμπον-ται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κατὰ τὸ ἀρθ. 20 εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριά-σεις· ἐπὶ τούτῳ διορίζεται ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως, καὶ κοι-νοποιεῖται εἰς τὸν διορισμένον καιρὸν.

ΕΙΣΟΔΟΝΟΜΗΣΙΣ.

Κατὰ πρῶτον διαταγὴν ἀπὸ 18 (30) Μαΐου ἡ ὑποφαινομένη ἐταιρεία ἀπερρεῖ νὰ παρακαλέσῃ τοὺς Κυρ. ἱατροσυνέδρους, τοὺς Καρδιολογούς, τοὺς στρατιωτικοὺς ἱατροὺς, τοὺς καθηγη-τάς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τοὺς οἰκονόμους ἔθνικων κτημά-των καὶ τοὺς δρυμεφόρους ὅσοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη ταύτης τῆς ἐταιρείας, νὰ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, 6 (18) Ἰουνίου 1835.

Ἡ ἐταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Δ. ΒΗΜΕΡ

Καθηγητὴς
ὡς Γραμματεὺς.

Ἀρχίατρος καὶ ἱατροσύμβουλος
ὡς Πρόεδρος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Βασιλ. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν δεόντως τὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συνενώσωμεν τὰ δύο ταῦτα καταστήματα, ἀπεφασίσαμεν.

ζωσιν από εποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833.

Β'. Ἐννοεῖται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰς πολυτελεῖς ἐνοικιάσεις, ἢ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνεργήθησαν πρὸ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, αἱ δόσεις τῶν πληρωμῶν, καὶ τοὶ πληγούται μετὰ τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1831, δὲν δύνανται νὰ πληρωθῶν εἰμὴ εἰς μεταλλικὰ νομίσματα.

Γ'. Ἄν εἰς τὰ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαια ἐτέθη ῥητὴ ὡς συμφωνία νὰ πληρωθῶν τὰ χρήματα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, τὸ χαρτονομίσμα δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοιούτων χρεῶν.

Δ'. Θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας τὰ χαρτονομίσματα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων αἵτινες θέλουν λήγει εἰς τὸ μέλλον, ἂν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους πηγάζῃ ἀπὸ εποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ 20 Ἰανουαρίου, (1 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ἂν δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι ἡ ὀλικὴ ἀναλογία τοῦ χαρτονομίσματος.

Ε'. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χαρτονομίσματος πρὸς τὰ μεταλλικὰ, αὕτῃ θέλει εἶσθαι (ἐκτὸς μόνον ἂν εἰς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον ἀναφέρεται ῥητῶς ἄλλη ἀναλογία) ἀπαράλλaktως ἡ αὕτῃ, τὴν ὁποίαν διορίζουν τὸ ἄρθρον Δ'. αἱ Ε'. τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 ψηφίσματος, τουτέστι.

1. Δι' ὅλα τὰ χρέη ἐν γένει (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Γ'. κατηγορίας) θέλει πληρῶνσθαι τὸ τρίτον εἰς χαρτονομίσματα καὶ τὰ δύο τρίτα εἰς μεταλλικὰ.

2. Διὰ τὰ ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων πολυτελεῖς ἐνοικιάσεις (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ. κατηγορίας) προσερχόμενα χρέη, θέλει πληρῶνσθαι ἡ ὅλη ἢ τιμὴ εἰς χαρτονομίσματα, ἢ μέρος εἰς χαρτονομίσματα καὶ μέρος εἰς μεταλλικὰ, ὅπως ὁ χρεώστης ἤθελε τοῦτο ποιεῖν.

3. Ἄν τις δὲν ἔχῃ νὰ δώσῃ χαρτονομίσματα, τὰ Ταμεῖα θέλουν δέχεσθαι μεταλλικὰ ἀντ' αὐτῶν, ἀλλὰ χωρὶς τινος ἐκπεσμόν.

ΣΤ'. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὰ καθυστερήσαντα χρέη θέλει πληρωθῇ καὶ ὁ νόμιμος τόκος 8 τοῖς 0/0. Καὶ ὡς πρὸς τοῦ τόκου τὴν πληρωμὴν ἐννοοῦνται ἰσχύοντα τὰ ὡς ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Δημοσιεύουσα ἡ Γραμματεία τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εὐέλπεις ὅτι ὅλοι, ὅσοι ὀφείλουν πρὸς τὸ δημόσιον, θέλουν σπεύσει ἤδη, ὅτε καὶ ἡ περὶ χαρτονομισμάτων συζήτησις διελύθη πρὸς ὄφελός των, νὰ πληρώσουν τὸ χρέος των, καὶ νὰ μὴ θέσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ μέτρα βίαια κατ' αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἱατρικῶν τμημάτων (tans).

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ-

ματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττοτεν τὰ ἀκόλουθα.

Διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ διάπραξις καὶ ἐξάσκησις τῆς ἱατρικῆς εἰς τὸ Βασίλειον Ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς σημαντικῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχει αὕτη εἰς τοὺς πάσχοντας, φροντίζοντες δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν προσδιορίζομεν τὸ νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ διὰ τοὺς κόπους των τὰς ἀκολουθοῦς μισθοποδόσεις (honoraires).

Ἄρθρον 1.

Διὰ μὲν τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δῆμους: α. κλάσεως ἱατροῦς προσδιορίζονται ὡς μισθοποδόσεις.

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἱατροῦ ἐπίσκεψιν Δραχ. 1

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡμέρας μὲν . . . 2-4

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, νυκτὸς δὲ . . . 4-8

Διὰ μίαν διανυκτέρευσιν τοῦ ἱατροῦ παρὰ τῷ ἀσθε-
νοῦντι 20

Διὰ τὸ πρῶτον συμβούλιον ἐντὸς τῆς πόλεως . . . 10

Διὰ τὰ ἀκόλουθα 5

Διὰ ἓνα μικρὸν χειρουργήμα ἢ χειρουργικὴν ἐγ-
χείρησιν (operation chirurgicale) ὡς ἐπὶ παραδ.
δι' ἀνοιγμα ἀποστήματος κορδύλην, ἢ παρακέν-
τησιν 15-50

Διὰ μεγαλητέραν χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, καθὼς
δι' ἐκτομήν, τρυπάνημα, κολοτομίαν 50-100

Διὰ ὀστέαν μείευσιν 25-40

Διὰ τεχνικὴν μείευσιν 50-80

Ἀπασα αἱ ἀποδόσεις αὗται προσδιορίζονται μετὰ τοῦ ἀνω-
τάτου καὶ ἐλάχιστου ὅρου τῆς διατιμῆσεως ταύτης κατὰ τὸν
βαθμὸν τῆς βοηθείας, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἱατροῦ ἢ χει-
ρουργοῦ καὶ τῆς ἰδιαίτης καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 2.

Ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα (tarifs) ὀλιγοστεινὸν εἰς ἡμι-
σεῖας διὰ τοὺς ἐν ταῖς δῆμοις β', καὶ γ'. κλάσεως ἐνοικοῦντας
ἱατροῦς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μὴ φέροντες δίπλωμα ἱατροῦ χειρουργοὶ δὲν δύνανται ν'
ἀπαιτῶσιν εἰμὴ τὰ ἡμίση τῶν εἰς τὸ 1 ἄρθρον προσδιορισμέ-
νων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ μικρὰ χειρουργήματα δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ ὡς ἀπλῇ
ἐπίσκεψις.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς τῶν προκειμένων μισθοποδόσεων θέλει δίδεσθαι εἰς
τοὺς ἱατροῦς καὶ χειρουργοὺς, ἀπερχομένους ἐκτὸς τῆς περιφε-
ρείας τοῦ Δήμου τῆς διαμονῆς των πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς,
ἐκτὸς τῆς ὁδοπορικῆς δαπάνης καὶ μία ἰδιαίτερα ἀποζημίωσις
τριῶν μὲν Δραχ. εἰς τοὺς πρῶτους, δύο δὲ εἰς τοὺς δευτέρους
δι' ἐκάστης ὥρας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται
τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλεις

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἴΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Εἰς τοιαύτας κοινοποιήσεις οἱ ὑπουργοὶ θέλουν ἀναφέρει τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς Β. ἀδειαν.

§. 47.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ παραπόνων ἀφορώντων τὴν παραβίασιν δημοτικῶν δικαιωμάτων ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβούλων. Αἱ περὶ τοιούτων ἀναφοραὶ θέλουν διδασθαι εἰς τὸ ἀνῆκον Ἐπαρχεῖον, καὶ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας θέλουν παραδιδεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν εἰς τὸ Ἀνακτοδούλιον, ὅθεν θέλουν πέμπεσθαι ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Γραφείου τούτου εἰς τὴν γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς τοῦτο ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου.

§. 48.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἡ περὶ συγκρούσεως τῆς ἀρμοδιότητος μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἀπόφασις.

Περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια, θεωρουμένων δὲ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι Νόμοι καὶ Διατάγματα, καὶ θέλουν ἐκδοθῇ καὶ ἕτερα εἰς τὸ μέλλον ὁρίζοντα περὶ αὐτῶν ἐτι ἀκριβέστερα.

Εἰς τὰ περὶ συγκρούσεως ἀρμοδιότητος ἀποφάσεις του, θέλει ἔχει τὸ Συμβούλιον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχήν, ὅτι εἰς τὴν σφαῖραν τῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται τ' ἀντικείμενα μόνον, ὅσα ἀνατίθενται εἰς αὐτὰ διὰ τῶν γενικῶν Πολιτικῶν ἢ Ποινικῶν Νόμων, ἢ δι' ἰδιαίτερων τινῶν νομοθετικῶν προσδιορισμῶν.

Τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν τοιούτων συγκρούσεων στέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον κλειστά ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοδουλίου. Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτης καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἀπὸ προηγουμένως γίνῃ προσυζητήσις εἰς τὸ τμήμα τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων (κατὰ τὴν γνώμη τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου, καὶ καθυποβληθῇ ἡ τοῦ τμήματος. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπουργοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ Ἀνακτοδουλίου.

§. 49.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἂν ᾖ ἀναγκαῖα ἡ παραχώρησις ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας πρὸς δημόσιον σκοπὸν. Ἡ συζήτης καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνεδριάσιν.

§. 50.

Τὸ Συμβούλιον εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἀνεκκλήτος δικαστικὴ ἀρχὴ ὡς πρὸς τὰς ἀγωγὰς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συμφώνως μὲ τὸ διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833. Ἡ συζήτης καὶ ἀπόφασις τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ἀνήκει εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ.

Ἡ διαδικασία πρὸς τὸ παρὸν θέλει εἶσθαι προσωρινῶς ὁμοίωμορος μὲ τὴν τῶν Ἐρετῶν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ὅτι αἱ συζητήσεις δὲν εἶναι δημόσιαι· ἐπιτρέπεται ὁμως ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ὅσας δὲν ἀντιπροσωπεῖ ὁ ἴδιος τὸ δημόσιον. Τοῦ Εἰσαγγελέως τὰ χρέη ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 51.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων, συζητούμενων καὶ ἀποφασιζομένων εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ. Αἱ

συζητήσεις γίνονται δημόσιως, καὶ πρὸς τὸ παρὸν προσωρινῶς ὁμοιομόρφως μὲ τοὺς περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁρισμοὺς καὶ ἰδίως τοὺς περὶ δικαστηρίων τῶν Ἐρετῶν. Τὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

§. 52.

Ἐπίσης ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα δι' ἰδιαίτερων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκφυλῆσαν τῆς ἀρμοδιότητός του, ἢ θέλουν κηρυχθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτης καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ. Ἐξαιροῦνται δὲ ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ γενικῶν συνελεύσεων, ὡς καὶ ὅσαι διὰ Νόμων ἤθελον ῥητῶς διευθύνεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας.

§. 53.

Δι' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Ἀρχὴ ἀποφασίζουσα, θέλει συνοδεύει τὰς ἀποφάσεις του μὲ αἰτιολογίας.

§. 54.

Περὶ ἀντικειμένων μὴ κηρυττομένων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ δι' ἰδιαίτερων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Β. Ἀποφάσεων, δὲν δύναται οὔτε νὰ συσχεφθῇ, οὔτε ν' ἀποφασίσῃ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας.

§. 55.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει τὸν καιρὸν καὶ τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων ἀναλόγως τῆς πλῆθους καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποθέσεων. Δυνατὸς πρέπει νὰ γίνεσθαι μία γενικὴ συνέλευσις ἅπασι τῆς ἐδραμαδος, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη. Ἡ ἡμερεύσις διατάξις, προσδιορίζεται τοῦλάχιστον πρὸ 48 ὥρων, ἐκτὸς περιστάσεων κατεπείγουσας, θέλει τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ πέμπεσθαι εἰς τὸ Ἀνακτοδούλιον καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς.

Ἐκαστὸν μέλος παρὸν εἰς τὴν καθέδραν ὑποχρεοῦται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν μελῶν τῶν τμημάτων.

§. 56.

Οὐδεὶς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας μακρύνεται τῆς πρωτεύουσας ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

§. 57.

Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν τμημάτων. Ὅσας δὲ ὁ Βασιλεὺς τιμᾷ τὴν γενικὴν συνέλευσιν μὲ τὴν παρευσίαν Του, θέλει ἀκολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τὰς ἀμέσους διατάγας Του.

Ἄν πολλὰ τμήματα συνεδριάζουν ἐν ταύτῳ, ὁ Πρόεδρος χρεωστῇ ν' ἀναδεχθῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τῶν διαφιλονεικουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων. Τὰ ἄλλα τμήματα προεδρεύει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἰς Ἀντ.πρόεδρος, ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ παλαιότερος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 58.

Διὰ νὰ θεωρῶνται αἱ συνεδριάσεις ὡς πλήρεις ἀπαιτεῖται, ὥστε εἰς μὲν τὰς γενικὰς συνελεύσεις νὰ ᾖ δώδεκα εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ἐπτά, καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν τμημάτων πέντε Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας παρόντες.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπιφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐρεζῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἄρχονται ἀπὸ τῆς νήσου Ἄνδρου, καὶ διήκουσι πρὸς τὸ ἀνατολικονότειον ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Διονυσίας (Στενόζα), καὶ ἐκείθεν πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν νήσων Ἀμοργοῦ καὶ Ἀστυπαλαίας ἄχρι τῆς νήσου Ἀνάφης, ἀπὸ δὲ τῆς νήσου Ἀνάφης καταγράφουσιν εὐθεῖαν γραμμὴν ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Μαχίας (Παξιμάδι), καὶ ἐκείθεν ἀκολουθοῦσι πρὸς τὸ δυτικοβόρειον ἄχρι τῆς νήσου Ἱερακίδος (Φαλκονέρα), καὶ διαβαίνοντα πρὸς βορρᾶν διὰ τοῦ Μυρτώου πελάγους καὶ τῶν νήσων Κέω καὶ Ἑλένης (Μακρονῆσι) λήγουσιν εἰς τὸ βορειότερον ἀκρωτήριον τῆς νήσου Ἄνδρου.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ τούτου θέλουν περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς Δήμους·

Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου, συγχειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου, περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἐξῆς Δήμους·

1. Ἄνδρου, 2. Κορθίου, 3. Ἀρνης, 4. Γαυρίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπαρχία Τήνου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκόνου, Δήλου, Ῥηνείας τῆς ἐρημονήσου Τραγίας, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Τήνου, 2. Τριποτάμου, 3. Στενῆς, 4. Περαίας, 5. Πανόρου, 6. Μυκόνου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπαρχία Σύρας, συγχειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου καὶ τῶν ἐρημονήσων Γυάρου καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Ἐρμουπόλεως, 2. Σύρας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπαρχία Κύθνου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Κύθνου, Κέω καὶ Σερύφου, καὶ ἐρημονήσων μικρᾶς Πέπερήθου (Πεπέρης) Σερφίδος (Σερφοπούλας), περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Κύθνου, 2. Δρυοπίδος, 3. Κέω, 4. Σερύφου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπαρχία Μήλου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμώλου, Σίφνου, Φολεγάνδρου καὶ Σικίνου, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἀντιμήλου, Λαγούσης (Πολίνο), Μινώης (Ἀγ. Γεωργίου), Μαχίας (Παξιμάδι), Ἱερακίδος (Φαλκονέρα) καὶ λοιπῶν περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Μήλου, 2. Ζεφυρίας, 3. Κιμώλου, 4. Σίφνου, 5. Ἀπολλωνίας, 6. Φολεγάνδρου, 7. Σικίνου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπαρχία Θήρας, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Θηρασίας, Ἴου, Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἱεράς (μεγάλης Καμένης), Θείας (μικρᾶς Καμένης), Λύτομάτης, Ἀναφίδος (Ἀναφοπούλας), Ἀμοργίδος (Ἀμοργοπούλας, καὶ Ἀσινίας (Χριστιάνας) καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Θήρας, 2. Καλλίστης, 3. Ἐμπορίου, 4. Οἴας, 5. Θηρασίας, 6. Ἴου, 7. Ἀνάφης, 8. Ἀμοργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπαρχία Νάξου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ὠλιάρου (Ἀντιπάρου), καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἡρακλείας (Ρακλειᾶς), Πρεπесίνθου (Δεσποτικῆς), Στρογγύλης, Σχοινοῦτης (Σκινόζα) Φακούσας (Κουφονῆσι), περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Νάξου, 2. Βύβλου, 3. Ἀπερανθίας, 4. Τραγίας, 5. Κοθρωνίδος, 6. Πάρου, 7. Ναούσης, 8. Ἰρίας, 9. Μακρήστης, 10. Ὠλιάρου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ σχηματισμὸς καὶ σύνθεσις τῶν εἰδικῶν καθ' ἐκάστων Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐγκρίνεται ὡς παριστάνονται εἰς τοὺς παρακειμένους πίνακας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐρεζῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ ὡς προσήλκεν εἰς τὸ ἀρθ. 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἐὰν μέλη τινὰ τοῦ Δημοκριטיκοῦ Συνεδρίου ἀπαρνώνται ἄνευ αἰτίας ἀποχρώσεως νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρεῖ, τὰ ὅποια εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου, θέλουν στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐκλογῆς, ἐὰν ᾖναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 76 μᾶλλον φορολογουμένων τῶν προσκαλουμένων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου· ἐὰν δὲ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου ὡς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἀποβάλλονται ἀπὸ τούτου· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλουν ἀντικατασταθῇ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου οἱ μετ' αὐτοὺς μᾶλλον φορολογούμενοι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μετὰ τούτους τὰς πλειοτέρας ψήφους λαβόντες ὑπὲρ ἐαυτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θελεῖ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσίς καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ (Instructions)

πρὸς τοὺς νεκροσκόπους.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκόπος προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἀληθῆς ἢ μόνον φαινόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής·

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ περὶ τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τις ψηλαφῶν πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας·

Β'. Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάζωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισκοπισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν ἢ χνοῦν (πτίλον), εἴρου ἢ βαμβακίου κροκκίδια, τὰ ὁποῖα θέλει σαλεύσει ὁ ἐξερχόμενος ἀῆρ, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπέθανεν·

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀκίνησίαν τοῦτο δὲ φαίνεται ἢ νυττομένου (κεντουμένου) διὰ βελόνης τοῦ δέρματος, ἢ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σημαντρίδος).

Δ'. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἥτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κάμψωμεν αὐτά·

Ε'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὸν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας.

ΣΤ'. Ἀπὸ τὴν ὥχρισιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων·

Ζ'. Ἀπὸ τὴν ἀγλὺν ἢ σκότωσιν καὶ χαλάρωσιν τοῦ κερατίου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος·

Η'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον διατρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συθῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν δὲ τοῦ σώματος ἐξόδον ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν στήθεα ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἢ κεφαλὴ εἰς τὰ ὀπίσθεν, ἀπὸ τὸν πρῶκτον, ὅστις μένει κεκλιμένος, καὶ τοὺς γλουτοὺς οἱ ὁποῖοι πλατύνονται.

Θ'. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γινομένην ἢ ἡ σῆψιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰδική τις ἀποφορὰ, τὰς πελιδνάς ἢ πρασινοχρόους κηλίδας ἐπιφαινομένας εἰς τὴν γαστέρα, ἥτις τυμπανίζεται ἀπὸ τὴν ἐκφολίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοιπὰ σημεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιόπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθῆς δὲν ὑπάρχει ὅσάκις ἐν ἡ πλείω ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν παρ. γ. σώζηται ἐτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χῶμα τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλῆνη συσπληνται, τὰ μέλη κάμπυνται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἐπκυσαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσὶ δὲν ἐράνισαν.

Ἀλλὰ ζητῶν νὰ διακρίνῃ τὸν φαινόμενον ἀπὸ τὸν ἀληθῆ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος οὐδεὶς μάλιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος. Ὅσάκις ὁ θάνατος ἐπισκῶψῃ αἰφνῆδως μετὰ τινα αἰμορραγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμούς, λεπθυμίαν, ἠθικὴν παραχλὴν, ἐπώδυνον γένναν (τοκετὸν), ἐξωτερικὴν βίαν, φαρμακείαν κτλ. ὅταν μάλιστα ὁ θάνατος προέρχεται ἀπὸ ασφυξίαν, ἀγχόνην, πνιγμὸν, εἰσπνοὴν δηλητηρίου ἢ ἀπνότητος ἀέρος, καταποντισμὸν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελὴς ἐρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος οὐδεὶς νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς περισταμένους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρρώστιας κτλ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονευθείσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

λόγιον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος, ὁ νεκροσκόπος οὐδεὶς νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρῇ τὴν ἤδη ἀποσβεσμένην ζωὴν. Εἰς τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῇ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινου περὶ τῶν ἀρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπετείας βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὰς τρίψεις τοῦ δέρματος με ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ τριχογναφίδα (βοῦρσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὄψρανσιν δριμεῖας τινὸς ὁσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεθιστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ῥινὸς ἢ τοῦ πρῶκτου, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίτου, τὰ θερμὰ λουτρά, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὅσάκις συμβαίνει τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲ ὑπάρχῃ χειρουργός, ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσει τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κεκλιμένον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Εἰς τὸν νεκροσκόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα.

Ἀπέθανεν ἄρα γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας; Ὁ φθινὸς θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον·

Α'. Ἀπὸ ἐξωτερικὴν λῶβην (αἰκίαν). ὅθεν ὁ νεκροσκόπος παρατηρεῖ τὴν παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτώμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἰδημα, ἢ ἐκχύμωσις, ἀπορροαὴ τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κηλίδας. Εἰς τὴν ἔρευναν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' αὐξήσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχήν.

Β'. Ἀπὸ ασφυξίαν (ἀγχόνην, πνιγμὸν, καταποντισμὸν) διαγιγνώσκουσαν ἀπὸ τὸ ἐμφύστημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἐξόδον τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τράχηλον ἐκχυμώσεις καὶ τοὺς τύπους (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλίβηται.

Γ'. Ἀπὸ τὴν φαρμακείαν, ἥτις γίνεται μάλιστα ὑποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ἐξαίφνης ἀφοῦ ὑπέφερε κώϊκας, σπασμούς, ἐμετον καὶ διάρροϊαν· ἡ γαστὴρ φαίνεται πολλάκις ἐξωγυωμένη, τὸ δέρμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ἡ γλώσσα καὶ τὰ ἀδοῖα οἰδηματώδη· ἡ ἐπίδερμις ἀποφολιδύεται εὐκόλως, αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες ἀποσπῶνται, καὶ ἡ σῆψις δὲν ἀργοπορεῖ. Καθ' ὅλα ταῦτα τα συμβαίνοντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ ὀδηγῇται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὅχι ὀλιγώτερον παρὰ τῆς λοιπῆς περιστάσεως.

Ὁ ἂν μένῃ ἐλπίς περὶ τῆς ζωῆς, πρέπει ὁ νεκροσκόπος νὰ σπουδάσῃ, ὅπως δύναιτο δυνηθῇ, νὰ τὴν ἐμφύχωσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἐρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλαχθῇ, ὁποῖα ἦτο ἡ θέσις καὶ λοιπὴ κατάστασις τοῦ σώματος, ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰς ἄνθρωπον, τίμιον καὶ ἀξιόπιστον, ἕως οὗ ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ Δικαστήριον ἐρευνήσῃ περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφιαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ἡ με νόσον τινὰ, τῆς ὁποίας ἡ λοιμώδης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ